

I

مكتبة
عائلة
الخير

Süleymaniye U Kütüphanesi	
KİTAP NO	6504
YAZAR NO	
ESKİ KAYIT NO.	2589

دقائق الحفان عروس

1
كتاب العبد الفقير
عبد الرحمن عرس

كتاب العبد الفقير
رحمة عرس

من كتاب العبد الفقير

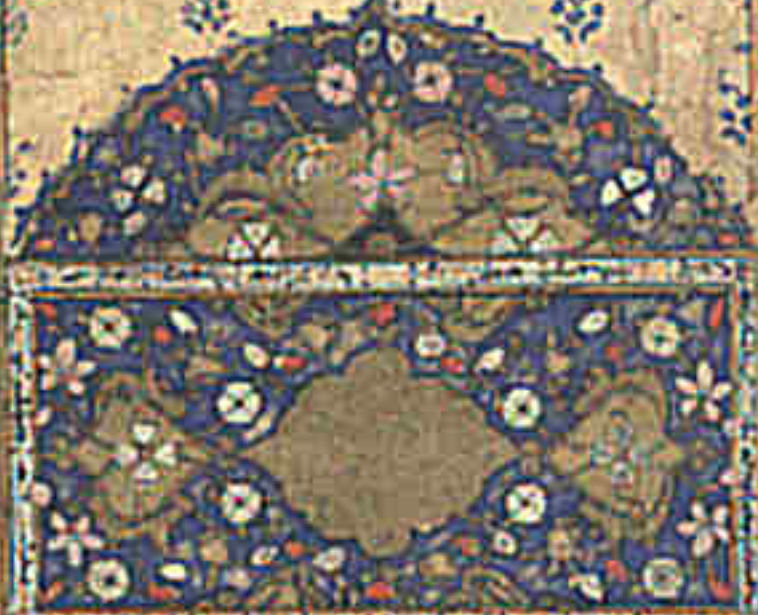
عرس

كتاب العبد الفقير
رحمة عرس

كتاب العبد الفقير
عرس

٢٥٨

پسندیدے قباس غذای بی ممتایہ کہ کفر ابراج
 اناری بیانندہ از ناز زنگین معانی اظهار اندکی
 شاعر وجود پر وجود انسانی اوزرندم فرار کسنگ
 خوشالمان زبانی شیرین گفت را میدی دری
 بی کران معانی دن استیفای معانی ده طرفی هرونی
 دانی فندی آسبای کردان کبی متحرک اولاد انانی
 لشکین امرندہ حرف تمامی کافی فندی
 صد فرار نکتہ لطیفہ مندرج اولدی و بر بد دلی
 صدولی شمار دقیقہ اینتہ مندرج اولدی ورود
 در دلی حد و حد ناسب لواهی کرامت احتواء
 مقام محمودک دار السلام روضہ سنہ صبح و شام
 و اسل اولسون کہ شمشیر بر آن زبان بلاغت نشان
 عالم فصاحتہ جهانگیر و زمان بیانندہ صاحب

قران اولمشدر جملات صلوات بی کران اول
 والی عالیشان حوالی بلاغتشہ توالی علی آفتاب
 الایام والیالی متواسل اولسون کہ تیغ زبان بیان
 سحر نشانی قاطع فصیحی دوران و بلیغای زمان

اولمشدر **قطعه** محمد کرم عرض اولدی
 وجودی جو سر و عالم **مثنوی** بوجود آمدن حضور باری

اور در بالذات باقی بالبر صند

مثنوی چون باری باری بچون ایله زبان در سید که
 زینب و عیدن بریدر و جنان لایکنک خستیا
 ایچکله لری صحیح و فصیح ل نکرک بریدر بوسالہ زنگین
 کمالہ شیرین مقالہ ترتیب قلم اشجار اشعاده
 اولان از ناز اسراری اظہار رایله اولان
 لوشن بیانک کلشن بر صفا شک تماشا سنہ
 ابتسای زمانی تر عیب قلم متشابہ لغت کک
 حقیقتلر متعلق اولان دقیقہ لری مشتمل اولدی
 اوتری آدینی **دقایق الحقایق** اوردم مجلس صفا
 افزای آصف صفا آرای حضرت ابراهیم پاشایہ کہ

بسم

صاحب یوان سلیمان زماندر نخته اینکه لایق کوردم بیت
 پای بلخی پیش سلیمان در **عجبست** لیکن نترت از غوری
سخن گفت سخن حرف سینک فتح سیده و حرف
 خاکت نخته سیده ستملدر نخته که بویتده واقع اولدر **بیت**
 فاکت کت حتم سخن **حمد خداست** بر دهنم کن
 حرف سینک نترت حرف و حرف خاکت فتح سیده
 دخی ستملدر نخته که بویتده نترت **بیت**
 با جابها گفته اند این سخن **بکن** بسکوبی و به در کفن
 نترت معنای سوز در که لسان عربیده اکا کلام دیر **بیت**
 لفظی به و غشی به کلام نترت شامل این نخته که بویتده
 که دلالت ایدر **بیت** **ان الکلام لقی القواد وانما**
جصل اللسان علی القواد **سخن دخی** سوز دخی ایل
 شاملدر مر بر سینه اطلاق و لنور کلام محفوظ سخن
 دید کتری بویتدن نظام در ذکر اولنور **بیت**
 سخن اخبر بدین میکند **سخن** نترت کلامی دهنم کن
 نترت کلام نفسینک منعی قواد اولد غننه که دل سان
 ترکیده اکا کولکل بر لزو بویتده اشاره واردر **قطعه**

کو مر کن فکان همان بوذر **بو کلامی** ایشیت قلا کوزی
 بحس قدر ندر آدمی **صدف** اولد کوزی
نترت سوز سوز تلفظ اولنادرین سخن اطلاق اولد
 حواجه حافظ شبر از یکت قدس سره بویتده نظام **بیت**
 زبان کلک تو حافظ چه شکر آن کوزی
 که گفته سخن می بر بند دست **بیت**
 گفته سخن معنای سوز کلک سوز نترت **بیت**
 دلالت ایدر که سوزک سوز سوز نترت **بیت**
 سوز اطلاق اولنور شس سوزیند که نترت **بیت**
 سخن گفته دیر لزو دخی سوزیند **سخن** نترت **بیت**
 نترت که بویتده واقع اولد **بیت**
 سخن کوزی نترت **بیت** اول بو ذکر اولنور
 بکف بسیار کوزی **که** خاموش بودن از در **بیت**
 گفته و ناکفته سوزک صفتی در اما سخن گفته
 و سخن ناکفته مت کله صفتی در نترت که شش سوزی
 خبر نترت بویتده واقع اولد **بیت**
 جب و نترت نترت **نترت** نترت **بیت**

ناکفته در نادان لفظ حضرت اولمش در تخفیف اللفظ
 حذفی لسان فارسیده شایع در نته که مواضع منوعه
 مشایخی کلمه که در انشا الله تعالی کفارک معنی
 سوزی دیگر در اجود زربنی عرب اللفظ کلام
 دیرنشه که فردوسینک بویتنیدن نظام در بیت

بحر زبان بزرگشاده | بگفتار و او سخن و آو

کفارک کاف بچینک صمد سیده در کاف
 عربینک فتح سیده اولبجی معنای برتوان یک
 اولور کفارک رفکار دیدار کبی ترکیبی خفی اولور
 الفاظ کتبه دندر مذکور خط ک بر جزو است
 اردر که معنای کتور بکدر اسم فاعله در آو دین
 اصلی آرنن در ترخیم اولمش در ترخیم که آخر کوردن
 بعضی حرفک حذفی در لسان فارسیده شایع
 مواضع کثیره ده اشکله سنده اطلاق حاصل اولور
 کدر باذن الله تعالی کفارک معنای کسپی
 سوز کتور بچی در نظم کلام سوزی کتور که باعث
 اولد غندن او تری کفار و بدلیز باعث مغذ فاعل

اسنی استقاره ایدر لر سرد لوح واقع و شایع
 ترتیب ترکیب معنای عبارت آری که مضمون در
 گفت او زربنی که مضاف الیه در تقدیم ایدی مذکور
 لفظ معنای عام تکوینیدن معنای خاص علی سید
 اولبجی قاف ترکیب بجز اولنوب مضمون ناخبر
 اولندی بو تقدیم مذکور شکک جمله علامتند
 بر درلودنی علامتی واردر بری کلمه کن بنی اولور
 کدر باذن الله تعالی علامت مذکور لسان فارسی
 اولان اسامی حرکتیه ده شایع در مثلاً اشان شاه
 خردان شاه ایران شاه شروان شاه دیرلر صدی
 شاه شان شاه مردان شاه ایران شاه
 علم اولما ربه تقدیم ناخبر اولنوب معنای
 معنای ترکیب بجز اولمش در کلام غیر منظومه
 لسان کسب اکا کلمه دیرلر مجاز کفارده اطلاق
 اولنور نته که فردوسینک بویتنیدن نظام در بیت

بگفتار و آو	دل زبیره کسب اولور
بگفتار اولور	عصمت کسب اولور

او از سگان که کند زرق کذا **گفت که** گفت کاف
 بجمیل که کلین سوز در سوز سوزین سوز سوز
 دیگر که گفت در سوز که سابق اشارت او باشد
 گفت اسم در گفتن آن مانند در گفتن که سوز
 معنای تلفظ در گفت معنای مذکور و اطلاق اولند
 بوسیدن ظاهر در ذکر او نور **که** آن گفت انایان بزفا
 که دل دادن بود اینست **لسان** ترکیده و یک
 معنای سوزده استعمال اول نور مثلا و بجه است
 و بیجک برده بجم گفت و سوز در سوز که بوسید و اولند
 بظاهر بجم گفت و سوز است **دل** دل بای دیگر در کر ۱۶
 گفت فعل مضارع سوزده کلور صیغه مشرق که در
 سوزی بیجک برده بجم گفت در سوز که بوسید ظاهر
 چه فرست گفت آنکه سوز از سوز بود
 که سوز است معنای سوزده
 کاف جمیل کوسیدن ما خود اسوز کوسیدن
 مصدر در معنای سوز در معنی تلفظ معنی
 افزای تلفظ حروف کر که بولنون کر که بولناسوز

ایلی جمیل که ایراد معنی و سوز تلفظ حروف است
 دکدر کوسیدن دیگر بوسیدن که سوز سوز
 نشه که بوسید و واقع در **اول** ارد بچست
 بوسید کوسید بوسید **فعل** مذکور در کوسید
 اسم فاعل در کوسید معنای سوزن لسان ترکیده
 سوزده بیکله بوسید دیگر سوز سوز و بیجک
 بجم گفت کوسید بوسید که لا سوزن ظاهر در
 بوسید آن کوز گفت کوسید **جو** بخاری بود کوسید
 تلفظ معنی سوزده بوسید معنی سوزده
 ایلی جمیل که سوزده سوز کوسید بوسید
 واقع در سوزده **سوز** کوسید بوسید
 جواب دان سوزده **کوسید** اسم فاعل
 کوسید در سوزده سوزده کوسید بوسید
 از سوزده کلور سوزده بیجک برده بجم کوسید
 نشه که بوسید و واقع در **بسا** بلف بولنون
 که سوزده بوسید بوسید **بکوسید** بوسید
 افزای با سوزده بوسید **الف** کوسید بوسید

مضموناً افکر که در لسان فارسی در شایع در مشلا
روح افزا و بمناسبت بر لفظ اصلی روح فرای و کس
بر خود ترشش و در لفظ اصلی بدخوی ترشش روی در
گفتن دن نشاء شتوق لوز نه نام یکی بیده
کو بیدندن شتوق لوز اول اجتنابیه که سابقا
بیان اول بندر جست و جوی شست و شوی
گفت و کوی کبیر در جست و جوی شست و شوی
فاعل کلوز نام یکی بیده جو بیدندن شوی بیدندن
کلوز بوده بر فاعل فو شخ در که لسان فارسی
مضموناً در لسان عربید بوقدر جست و جوی
معناری بر بر بنیه فریبدر بر یکت معنای شستن
و بر یکت معنای ابر تک در اول سبیدن این
اغذا اولنا همی بوندن اغذا بیدر لفظ شستن ایله
شوی بیدیکت معنی معناری بر بر بنیه فریبدر بر یکت
معنای شستن معنای ابر تک در اول سبیدن
ندکوز توستی بوندن ده ابدر لفظ اول وقتن که لفظ
کوی شتقاندن اول معنای اولدر که بیان اولدر

بر یکت معنای
توستی

شول وقتن که اسم جامد اول معنای طوبی در
نشته که بو بیده واقع در **نشته** معنی میدان اراد
تا بنزد مرد سخن کوی کوی **نشته** اسم جامد شول
لفظ در لفظ که من سببت معنوی سبب لفظ اول
ما خود اولیه ذکر اولنا ان معنای کاف عجیب
کویک معنای بیدر نشته که سابقا بنیه اول نشته در
کاف عربیه کویک معنای بوقا قدر نشته که
بو بیدر نظام در **نشته** بگویش سبیل است
برویش معنی یک قطره در **نشته** یکی صفت اولان
شکر کنار اسنح معنی که کامه ده نشین کوی بیدر
استغاره طریقه اطلاق اولنور نشته که فرد کویک
بو بیدر واقع در **نشته** بناید چون سپردن در کوی
که پیش از زخم بر چهره در **نشته** گفت گفت بوجبارت
بررسی مقام سواد بر روی معنی جامد
استعمال اولنور معنای همان سابقا بیان
اولان معنای بر بسنده العتک زیاده سبب
جوابی سوادن فرق بچوندر اما غالب بودر که

سواله کبر فر جوابه کبر و زنته که حافظ شیرازی
 قدس سره بویته نام در
 گفتیم که خطا کردی و تیر زنی بود
 گفتا چه توان کرد که فخر چنین بود
 گفتیم که ایم و مان لبست کاران
 نشو بویته و دخی بویله در
 گفتیم که ماه من شوکت اگر تیر
 و بیگت برده عجم اگر بر آید در حضرت شیخ سید
 بویته نزع دخی مذکور الف جوابه کبر مشد که
 ذکر اول نور بیت بد و گفتیم که کسی با چو
 که از بوی دلا و نیز تو شم بگفت من کل چشتر بوم
 و لیکن بدلی با کل شستم
 گاه اولوز اول الف سواله در کمال اولوز
 نشو کم حشر و ک بویته نزع معنای مذکور نظام در
 بگفت بر تو اندازد کسی بگفت اری ولیکن چون از
 کویا کویا کویای اول مرکب در بویا کویا بر جری
 کوی در که معنای سابقا بیان اولندی بر جری
 الف بمالغه در بویا کت ده بر جری بوی زخو

معنای بر جری ده الف بمالغه در کویا کویا کت
 معنای سو بکن در زنته که بنیامت معنای کبر کند
 شتواکت معنای اشتکندر بویغه ان فکریه
 بمالغه صیغه سیدر بویا ده بویا ده بویا ده
 و بوندرک امثالنده بمالغه معنای آر در آخر
 کلمه ده الف اول صیغه کت هلمتی در زنیاده
 و شکیباده ورداده اولان الفنده اول الفند
 مفهوم رنده معنای بمالغه معبر در گاه اولوز الفند
 مسکه نون دخی زباده ایدر لر زوانده که
 کربانده که خندانده که بارانده که زینر
 کی دخی خیزانده کی افتانده کی بکس بوندر کس
 معنای نزع بمالغه و آر در کویا کویا کت
 شول مخادر که لسان ترکیده اندن و بیدک
 نجسیر طیه ادا ایدر لر کویا کت یکی معنای بویته نزع در
 چنی و کل کایسور کویا ده کت در سنک
 بلبس کویا که دار کویا زبایکده سنک
 نشو معنای شایخون اولان کویا ده گاه اولوز بریا

زیاده ایدر لر کو بیا دیر لر نشه که خسر و دسویکت
 بو بنده واقع در بیت **بسان** پیش از کل بیت
 حرفش کو بیا مهره فرود کشت **نش** گاه اولور کو بیا کت
 الفنی بایه تبدیل ایدر لرده کو بیا برن کو بی دیر لر
 نشه که خسر و کت بو بنده واقع اولسدر بیت
 خمارین کسره در فتنه جوی میان خوار و بیدر لر کو بی
نش بو تبدیل انسان فایر سیده مشایخ در مشلا
 بساده اولور لر بسره دیر لر نشه که بو بنده واقع
 اولسدر **ب** ای بسبب نیز دو که با
 بس خسر کت جانن لر **نش** بو بنده در خوار واقع در
 بدایه میسکه اول نشه که اولس **ب** ای حلیقه کو اولس کت نشه
ب ایام و یاسخ پیام بای عجمیده شول خبر در که بر نشه
 دن آخره نقل اولور نشه که بو بنده ظاهر در بیت
 ای یاد اگر کشتن جان کت **نش** زینهار عرصه ده جانان پیام
نش زینهار زبوراده تا کت بیا چون کلمت در اصل
 معنی سخن در نشه که بو بنده ظاهر در بیت
 زینهار از قرین بد زینهار **ب** اوقنار بنا فخر اللمار

نش اما وصیت و سپارش مجنده تا کت بیا چون استعمل
 اولور بیا بیا یکی کت نشه که از کسند واسطه
 اولوب خبر التن کت در اینیا به حلیقه التام
 بیا بیا دید کت کت نشه خبر ایلتد کت ای بیا بیا
 حق تعالی خسر تندن یا بالذات بیا بیا ایلتد کت ای بیا بیا
 واسطه سیده نشه که بو بنده ظاهر در
ب بیا بیا ز صبر بل چون نشه **ب** بیا بیا بیا بیا بیا بیا
ب بیا بیا الفظ کت در **ب** بیا بیا بیا بیا بیا بیا
 معنای بیان اولسدی بیا بیا بیا بیا بیا بیا
 معنای اسم فاعله بیا بیا بیا بیا بیا بیا
 در تر حسیم اولسدر بیا بیا بیا بیا بیا بیا
 قیاس مقتضاست اول بیا بیا بیا بیا بیا بیا
 فخریه بندیکت و جعی دفع اشتباه بیا بیا بیا بیا بیا
 مشتق اولان بیا بیا بیا بیا بیا بیا
 در بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا
 ارا لرندن اشتباه اولور دی بیا بیا بیا بیا بیا
 معنای دخی و آرد در بیا بیا بیا بیا بیا بیا

شاه اندر تعالی پیا یک حسن پیمان در غنی صد
 او نمیشد در خبر جی به پیمان در بر گاه اولو
 الغنی ده حذف ایدر لر به پیمان در بر پیمان در ده
 پیمان در به پیمان در جمله بر معنای در نشه که ذکر اولو
 بدانت کان روح پیمان در که به پیمان در اندر است
 پیمان در با عجمیده جو ایدر عجمیده جو ایدر است
 برده پاسخ نشود بر نشه که بو پیمان در ظاهر در
 پیمان در نشود بر نشه که بو پیمان در ظاهر در
 جواب ایدر است برده پاسخ ده ایدر نشه که
 بو پیمان در واقع در سخن پیمان در نشه که
 شوم شاه اگر رای فرقی سخن در بو پیمان در
 مراد پیمان در فرقی سید خبر در خصوص خبر کن سخن
 لطفند اراده بطریق المجاز اولو پیمان در
 پیمان در پیمان در معنای پیمان در منسوب در آن
 کی با یا نسبت در رومی ده کن پیمان در
 دیار کن ایدر کن شیره از بد کلری شیره از کن دار
 الملکیده نشه که شرح سعدی شیرازی کن بو پیمان در

اکلنور

اکلنور بیت	افکیم پارس را غم ز یاد بر
باز بر سرش بود نوبی سایه	نشر مذکور شد حکم ممکن

سلیمان کن که کلمه تمانه واقع اولو در وارث
 ملک سلیمان دیو با دغا شیرازی مدح است در
 برده مرادی است پارس در نشه که فاقانی کن
 بو پیمان در که خوارزم شاه خراسانی و عربی نشی
 و پاریسی است بلا ابتدا و کن و فتنه بیشتر در
 اولو و بو محسبیده ذکر اولو نشه که پیمان در

مگر که خوارزم شاه ملک سلیمان	ملک عراقین را پیمان در
مانجه توغ او قلوه کردون	مور صبر تیغ اولو سلیمان

شرح فارس پیمان در بو پیمان در بای عجمیده
 علامت توغیدر توغیک معنی لفظ عجم علی به
 دو ندر حکم در معنای نقتل ایندین اولو
 اولو کن له عجم زبان پاریسی در عرب لسان فارسی
 در اول دکن قضیحه در پیمان در نشه که حسن
 البشرون صلی الله علیه وسلم منقول اولو نشه که
 اکلنور حافظ الدین لفظ کافی اولو کن بند اولو

سجده بر روی دن نفس آینه و کی او ز رینه اول هر یک
 جبارتی بود ز لسان اسل حجت العریبه و الفارسیه
 الدر تبه فارسیست در بی نازی که عربیک فصیحی در
 مقابلک سند ذکر اولوز نه کم شرف الدین بز دینک
 بو بتیند که بوسه می آسند و میشد در واقع در بیت
 ز حاصل بار خواسم **معدنی** | بز نازی در می قاب و تحفیف
 بز نازی عربیک بد روی می در نه کم بدوی آینه آب
 نازی در لرز منکسند بوسینه و واقع در بیت
 آب نازی اگر ضعیف بود | سمجنان از طوبیله خربه
 بز در افتیم فارسیخ ما حینه مخصوصه نک آیدر
 کبک در پی و لسان در می اکه نسبت اولوز
 لفظ در می بانیده بر اصل خبر دخی و آرد در شول
 رساله ده که لسان در نیک مرتبه بنی بنیده
 لسان عربیک غیری السنه او ز رینه بفضیلنک
 تفصیلند ترتیب اولمش در مفضل ذکر اولوز بدرد
 پهلو نیک معنای پهلو منوبدر بونکره آفریده
 کی بابا، نسبت ز پهلو بر شهر در نه که بو بتیند در ناز

مسی بود تا یک زبان شهریز | ز پهلو بر دوشد بز شهریک
 بدان کوه سر خورشید دروا | که بکبک سوی او پهلو بر دوشد
 سر کوسرک اصل کوسر در | الی حذف او
 کوه سر فالمش در | بکبک الی حذف اولوب پی
 قالد و غنی سکه ز نه که بور با عیده ظام در مس
 شدم با مور خط کرم و نم | هر اپی بر سر و خوری نهی
 سلیمانکت موار بخت | هر اپی خاتم او سر نهادی
گلستان دستان گلستان اسم مرکب در
 سنانه کلدن لسان فارسیده ستان زمانه
 مکان او رتسند مشترک اولان حرفت کمیدر
 زمان مراد اولان برده استعمال اولوز مشلا
 یازده تابستان دیر لزه معنای تیرگی سے حرات
 زمانیدر تا بک لسان فارسیده بز قاج معنای
 و آرد در لغت مشترک در اول معنای کت برسوی
 ایسیک در بوراوه اول معنی مراد در فیش
 رستان دیر لزه معنای تیرگی بودت زانیدر
 لسان فارسیده صوفیقه زم دیر ز فیش الما بندر

صوق مستکامنده کیروب او ترا حق بزیر زین
 زنگک دیر لر طر افک طبعی یار د اولد غنچه
 زمین دیشل در اصل زنی در معنای نرسبی
 زنه منوبد زبان فارس بعد آخر کلمه بی معنی اولان
 بانک معنای چوقدر جمله سندن برسی معنای
 نینبندر مثلاً نر که نسبت ان لر ترکی بر لر عجم
 نسبت اینه لر عجم دیر لر اول نسبتی ناکید قصدیه لر
 حرف با و لغیره لون زیاده ایدر لر مثلاً زنگین
 و بالین بر لر با صوفه بالین بد کلمی باله نسبتن
 او تر بیدر بال او موز باشیدن نشه که با باله بانک
 فرقی بیان اولسه معنی برده غضب اولن کر کدر
 باذن الله تعالی و نقد سن زین علی مسد او زین
 دخی استعمال اولنور نشه که بو بیت دره واقع اولنور
 بیوان با یوان کج آدمی
 ز بو بیت دخی اول معنای در
 خیال بنیان کج خرمی
 مانه اسدن مان مان تن کج بجز یکی در اسس

دکرمندر صود کر مینه اسپاب دیر لر اسماک
 معنای ترکیبی سی در مینه بجز در بیت
 در کمن کبیر صود لر کمن | دونه دونه ایدر خنده کمن
 تر فایز و ندر و کج کر مینه خراسن دیر لر نشه
 بو بیت در واقع در بیت | پیش شهر عقل کلی ابرج
 چون خراج چشم بسته در کج | بستان مکان مراد
 اولان برده استعمال اولنور مثلاً شهر رینه بستان
 بزاز لر برینه بزازستان طاشکویه سنگستان
 طاشکویه کومستان قزو لویزه بوستان دیر لر
 بوستانک اصلی بوی بستان در بو نیک اختره
 حرف با حذف اولنور شد در گاه اولور حرف
 و آورده حذف ایدر لر بستان دیر لر نشه که بو
 بیت دره واقع اولد | بستان کورس ایستادن
 اول خردیش کج کج بستان کج | بستان کج کج ایدر ایستادن
 کم دیده کج کج بستان بستان کج
 بستان بستان بستان بستان دکدر خاستان
 بستان بستان اولان بستان طرف بستان دکدر

دکرمند

طرف مکان در معنای ترکیبی به استانک بهار
 لسان فارسیده بهار بر افه ده چکده اطلاق
 اینست در آن معنای استانک استانک است که برک ایله
 بهارک فرقی بیان اولند عی برده تقضیل اولند
 که کدر قاعد مذکور منقصه استانک استانک
 ترکیبی کل بریدر دکن صورت ترکیب ظاهر در
 تلفظ ده دکت لامن استانک سینده او کاشد
 دل استان دیر ل آما کت تانده وصله جانور فضله
 دل استان کل استان دیر ل نشه که بویتیه واقع
 این آباد است ل ای و استان چشمه و کل استان در کل
 استان شتقد استان و ندن اسم فاسده
 معنای ایلی در اول استانک معنای ترکیبی
 کوکل ایلی در استانک اسم استاننده در
 اولمشدر لسان فارسیده بو صیغه در حسیم
 آخر کلمه دن بعضی حروفی قطع دن بهار تدر شایع
 مثلاً آن و دان دیر ل اصدی مانده بود اند در
 سخندان جزوان بوا یکی اسم مرکبدر لغت اول

مشکر در

مشکر در آما معنای استانده استانک لری بود در سخنانده
 کی دان شتقد در استانک اسم فاسده
 معنای ترکیبی است اسم مذکور ک سوز سخی در جزانده
 کی دان شتقد کلمه اسم جامد در طرف مکان
 معنای استانده مخصوصه در سابقا بیان اولن ان استان
 ایله بونگار استانده ایکی جهت دن فرق و آر در
 بریسی بو که استانک عمومی و آر در طرف زمان
 معنای استانده استعمال اولنور نشه مقده تفصیل
 اولندی و اینک طرف مکان معنای استانده
 و آر در طرف زمان معنای استانده استعمال اولنور
 ایکنجی بو که استان طرف نخوی یعنی خوبید اصطلاح
 او زرینه طرف در منظوفی احاطه ایتمک اکا
 نوع اختصاصی اولوق بو معنای اولان طرفه لازم
 و کدر دان طرف نخوی در منظوفی احاطه
 ایتمک اکا نوع اختصاصی اولوق اهل لغت بنده
 طرفه معتبر در مثلاً فامه دان شول طرفه دیر که
 ایچنده قلم طور در جامه دان شول طرفه دیر که چنده

سیلجی

عی

مشکر در

کسی طرز بوظرف ترک او مظهر و فسرده نوع اختصا
 وار در شول اجتناب را بد که انکس با چون دور شد
 خاندان او کن دایره سنده اولان حولی به دیر که
 سال عبیده اکا حرم دینور عبر خاتون نرند
 حرمه کنیت اندکری کبی عجله خاندان باید کنایت
 ایدر لرزنته که بوبسته و واقع در بیت
 بابدان یارکشت مسمر لوطا | خاندان نبوتش کم شده
 مسمر لوطدن شیخ سعدی بکث مرادی حضرت
 لوطک عبده الصوة و علی بنی شایر خاتون سیدان
 فارسیده منکوحه به مسمر دیر لر ترکی دلده ده باش
 بر آبری خاتون سیدر دینور خاندان دن ده مراد اولد
 اصل کلام مسمر لوطا بابدان یارکشت و کم شد
 طریقه اطنا به سلو کن و لغت اجتناب ایدر
 بر معنادن ایکی عبارتله تغییر دن فرض این مزلله
 مصحبت ایدوب بدکار لوله بار اولغک
 طبیعت انسانی ده قوت تاثیرین بیاندر شیخ
 دیکم استر که مذکور خاتون حضرت لوطک علیه

الصنوة والسلام مسمری ایکن حرم نبوت او مشکن
 یعنی منسب مندریت اولن نبوته اصنافت شرف
 بولش خاندان عظیم الشان ایکن صنایع اهلته
 نوشما فله منال اولدی انک اول عالی مصحبت
 کمال تاثیر ذل اولدی | چون کسی فشرط اولدی
 کوزادغری اولدی لایب غمزه چاق | یا نینه کلمتله اولدی شیخ گوهر
 کورکن نه فایس مایر کتبی حرجی
 دارم هر کوشیده بیک شیخ
 کوی بان بکر فرزند غرار | بولایکی لفظ مرکت
 حاجی مشتکر در کلمه زارده اما معنی سنده تهر
 بوقدر مرغاردن جز اولان زار اسم جامد در
 یعنی لفظ اخردن اشتقاقی بوقدر لسان فکریه
 شول معنادن عبارتند که اندن ترکی لول گاه
 افر کلمه به کت الحاق ایتمس کلمه تعبیر ایدر لر مثلا
 ترک ایکنک دیر عجم کشت زار دیر سبزه زار کن
 بمن زار کن بنفشه زار کن لاله زار کن گلزار کن
 معنای سبزه کن بمن کن بنفشه کن لاله کن

کل کن در کفزار ابد کلمات فرقی بود از آن ظاهر
 اولی معنای مذکور در آن گاه اولی آخر کلیه لغت
 الحاق آن مکتبه تعبیر اید بر مثلث ترک طوز لغت دیر
 عجم مکتب زار دیر شون زار چو مستقد پینه
 زار با بنو لغت در سپت زار بوخه لغت در کل زار
 بالجهت در سان ناسیده کاف جمیده کل
 بالجهت در نته که بو بیت و لقع در بیت
 صدم عزم چمن کن که مو معتدل است
 وز غنم نیم شبی راه نه کرد و کل است
 ترکی لکن کاف عربی کل اید کلینه عجم
 کل دیر بر نوع باطنی اولد غندن او تری زانکه کل
 انوکلون وضع آخر لیه موضوع اولانته که شیخ سونک
 بو فطرسندن مقصود همی و شنند

کل خوشبوی در حمام روز	رسیده از دست محبوبی برتم
بدو گفت که سیک با جبری	که از بوی دلا و بنو فوستم
بگفت من کل چسپه بودم	ولیکس به تی با کل شستم
کمال منشین در من اثر کرد	و کرنی من همان خاکم که شتم

کل اولد نمن کل ناسیدن مراد بالجهت در فطرس
 مخصوص کلان دیر کلر بی ایچند کل طور دو غندن
 او تر دیر قاعده مذکور منصف شیخ مر غزار شول بر
 دیر که اوراده فوشس حقی اولان مرغ زار ده که کتیب
 نویشت اید مرکب در معتبر اولان زار مستقد زار دیر
 اسم فاعله در معنی زار بلق اید یکدیر مذکور مرکب
 مرغ موصوفه در زار انک منقذی در جمله بر اسم خاص
 اولمش کلدر اما مر غزار اسم خاص اولمش در وضع
 آخر ایدیه وضع ترکیبی از زرنیه فالمش کلدر اول کسین
 بونن زار مرغ مقصیل با زینور اندر منصف با زینور
 فاعده اطراف عینی مراد اولیجی **تبع بار شکر بار** بوی
 لفظ مرکب در خنی مشر کلدر کلدر بارده اما معنی کلدر
 اشتراکری بو فدر **تبع بارده** کی بار بمش معنی کلدر
 نته که فرد و سینگت بو کلامنده بطریق الایثبات

واقع اولمش در نظم	در ضمنی که تخت اورا شست
کرش در فشان میانج بخت	ور از جوی حله شش منکام
بیتج بکنین بزی و مشکتاب	سر انجام کومر بکار آورد

همان میوه تلخ با آرد در **نثر** میوه ایله بارک
 فرقی و آرد در میوه آدم بیکت میشد در خصوص
 بار مطلقا اعجزه بنین میشد در کر که انی آدم میسون
 بقوط کبی کر که بیون شاه بقوط کبی که ترکی دلدو اگا
 کتانه دیر لر اول بر بنه پید دیر لر بارک بر ایله فرقی
 دارد در ننه که وجبی فاضل از نزع بیان اولت که کر که
 شکر بارده کی بار شتقد بار آیدندن اسم فاعله
 اصل بارانده در نر خیم اولمش در معنی با فدر و جی
 بار لغت نثر که در دخی معنی رس و آرد در بر بنه بیان
 اولت در **دیر و کیر میت** | چوق نام کردی کردی خوخ
 کوریدی بر یونجه نین آرد کیر | **نثر** کیر و در اخی دیر لر
 بذکور لفظ کر ایکبده شتقد کیر ام در گرفتن
 شتقد معنی طوت در دارده ام در داشتندن
 شتقد معنی صفه در فاعله محفوظ اولان
 نثر یبادشت دیر لر ام کیر و داره محل اولت
 اجباریله چنگه کیر و در دیر لر دار و کیرده دیر لر نثر که
 بو بنده واقع اولت در **تاجان اسم کیر و در نثر**

15
 دار و کیری چنان نثار دیا **نثر** دار لغت نثر که در
 و یکجوب طور ان اغا جده اخی دار دیر لر نثر که
 بو بنده در **نظم** | کتیده زمر سور سنه نامی
 زبالا بر نیر از یمین دیر | کمو دار کان بود جارم چه
 نثار زمر رسن بار کان بود مهر
نثر دار بوراده جانناز اسپنه اطلاق اولمش دکله
 بحر الغرائب صحابی اولتده صامش غلط آید شد
 شول فوشه که ترکیده ایغ دین دیر لر عجم دار سنه
 دیر معنای ترکیه سپه ایغ دلچی در سنه کسیندن
 اسم فاعله در در کت در جسته فرقی دار در
 نثر که بیان اولت که کر که باذن الله تعالی جهاندار
جهاندار جهاندار کت معنای جهان مقتدی در
 اهل جهان نجات و رعایت اند کبری اعتبار
 پادشاهه جهان دار دیر لر نثر که بو بنده واقع در
 نثر بارسی اولور به جهان دیک | اولور ارده سنه جهان دیک
نثر جهان دارده کی دار داشتندن اسم فاعله
 دار اول عربید معنای اولور بان اسم فاعله

معنی سی کوز در کجید باغی کورب کوزند و کندن اوتری
 باغ کجیدینه باغبان دیر لر کمن کورب کوزند و کندن
 اوترو کجی کشتیان محاده اولن هزارعی کورب
 کوزند و کشتیان دیر لر مغرمه سوسور دستنی
 کورب کوزند و کندن اوترو کله بان دیر لر بکننه بان
 دید کلمری استغاره طبعیده در کوزره در شخصه
 اولمشدر کوزجی به دیده بان دیکده نوزع نوسح
 و آردز اول کسنه کوز کوزره دچی دکلدرد کوز
 خدمتینک آتی در اولکله کوز در نهمبیا آن دخی اولدز
 بر نسنه کوز تکدن مراد انوک امرنده قیام و نامنده
 استامدر بکنمک امرنده قیام و استامی اولد فکن
 اوترو کجیده شهری بکنینه با سببا دیر لر پکن
 معوقه حمایت در رعیت در ننه که واقع در بیت
 برت پس خاطر چاره کان بر با و بر جزای جهان فرین
 فاعده مذکور مقتضای سنجی جهان بانک معنی کی
 جهان کجی سید کورب کوز تکدن مراد نور اوده
 حفظ و حمایت در ننه که بو بیتده واقع در بیت

کر پرم رفت و جهان با نغم | وارث اکیس سلیمان منم
 شان لسان فارسیده جمع نما
 صغیر بر ننه که بو بیتده معانی ظلم در
 در ان کوشن جک بلو کمنی | در کجیدانی که شان کمنی
 بو جمعک مغزی یا کوز حرف شین در که اف
 کلمبه لاتی اولور ننه که بو بیتده واقع در بیت
 باز آمد آن موی کندی کمنی | آرد دانش کمنی بزم دهج
 مذکور حرف فعله لاحق اولد و غنیدین امرده
 لاحق اولور ننه که بو بیتدن ظاهر در بیت
 کن جوفن امر سر و نازی | از نخل نامشدا و طراکی
 ننه فعله و اسم لاحق اولد غنیدین حرفه لاحق
 مشکاش دیر لر ننه که بو بیتده واقع در بیت
 یکی چیره داری چو نایند مهر | خوش کوش سر بر بید مهر
 ککک بر جزئی که در شینله القالی اویجی اخونده
 غیر موقوفه که حرف اصلی دکلد رساقط اولور و ننه
 صغیر جمع غائب در ننه که بو بیتدن ظاهر در بیت
 ایشان از نند دل من ایشان | ایشان کز لطف پربان ارند

مذکور اولور

اولور

کی

بونک نزدی او در بونک ایله شاکت فرقی
 اولدر که بونک متصل جمعیه اول منسیر
 متصلک لسان فارسیده مخاطبکه مشکلمک
 ضمیر متصل تک جمع الفه نونه اولور مخاطب
 ایچون اولان ضمیر متصل منور حرف مآدر که آخر
 کلمیه لاحق اولور نته که بوبتیده واقع اولدر
 ترک دنیاکن برای آخر | ازیدن برکش لیس فاعل
 آخر تک آخر نه کی ماما، نیت در فاعل تک
 آخر نه کی ماما، خط بدر مذکور با، خط باه
 الف نون الحاق ابد یک ضمیر جمع اولور نیت که
 بوبتیده واقع اولدر | از آزار من مان بود دل
 در ادب بریت همچون لیا | حرف که که ما، خط با
 ده متصل اولور تک دیر لر نته که واقع در
 دروغی که حال ان غرض کنه | برادر استی است شوش کنه
 مشکلم ایچون اولن ضمیر متصل منور حرف میم در
 آخر کلمه یه لاحق اولور نته که بوبتیده واقع اولدر
 ولیکن نیز ششم از خط شام | اولادر بود در سخن میکنه

مذکوریم من کلمه الف نون لاحق اولدی
 ضمیر جمع اولور نته که واقع در **بیت**
 چو کسی تو که ما شمر نیتیم | در مذبت توفیق ان توبی
ان او ان لسان فارسیده اسم اشارت در
 بعید ایچون لسان عربیده اولان ذکک کبیر توبی
 ایچون اولان اسم اشارت فارسیده این در عربیده
 مآدر کاه اولور انوک اولته بر او کتور لر اولان
 دیر لر نته که بوبتیده واقع اولدر **بیت**
 آن نیز گذشت ازین کنگره | وان کسیت که مگذر این
 بود او کی اسم بیان اولته کر کدر انشا ایله
 انگت و اینک آخر نیت کاف زیاده دیر لر **انگت** و **انگت**
 دیر لر معنای او بوجو غره و بوجو غره دیکت اولور
 اول کاف عجمی که لسان ترکیده صاع کاف
 دیر لر لسان فارسیده تصغیر ایچون کاه اولور
 انگدن الف حذف ایدر لر تک دیر لر نته که توبی
 جمال الدین و میکت قدس سره بوبتیده واقع در **بیت**
 تک در انته چند بر شیم | صخر کن اینها و باز اینی

نشانی که در سید بر معنای خود استعمال اولی
 مثلا بگویم سید رو بگویم برده آن کیست بر زنده
 مولانا جمال الدین رومی زنگ قدس بر بیهوشی ظاهر
 گفت ز آمد در سبزه چیدن گفت با ده گفت آن کیست آن
 گفت آن ان مشان میران گفت طالب را چندان عمل
 از آن فارسید ضمیر منقص فایده ز لب کج بودی
 موی عجب آن کس در آن زید را بگوید بر او کس
 و نیز او زید را بگوید بر آن ایله او نکت محفل رند
 مغایرت دار اید و فی بورادن ظاهر اولوز وجه
 مذکور او ز زیننه فرکت ستری اولدر که انگ بدلولی
 مجرد اشارت در مشارالیه دلالت اید بر جمله
 جمعی جایز در اول اسم کر که اسم معین اولسون
 زید کی کر که اسم مبهم کس نکت او نکت بدلولی
 شی مبهم در لاجرم بر جمله داخل که شی مبهم
 دلالت اید با شی معین دلالت اید جمع جابره کلده
 او نکت اصلی اوی در زنده که بویستیدن ظاهر در بین
 از من کنه اید و من باویم از نو کرم آید و نو او پسته

وزده کی و او و او عطف در اصل وار در بابها
 مذکور اولن وان ده غنی و او دخی و او عطف در
 و انک اصلی د اندر الفک بدلیه کاه اولور او یک
 الفنی صفت ایدر لر او ک او ز زیننه غنمه ثقیل اولور
 فتحه به بت بدیل ایدر لر و تی دیر لر نشانه بویستیدن واقع در
 من او را چه گویم چه زنگ اوم تا دست می ز بر شنگ اوم
 کاه او یک اولمی زده اخری زده حذف ایدر لر
 همان و او ساکن فالوز اول و اوی یا کوزر استعلا
 ایتلو اولی سکنه ابتدا متعذر اولمغین کزیک
 ایدر لر فتوحه حركات اولمغین آنی ویرور لر
 مثلا در ایدر لر نشانه که بویستیدن و افتد کیه ذکر اولوز
 نو کردی و در استم او کر نه خوی بود در سنان
 اما چنگه کلمه اخری اولو تحریکه حاجت اولور
 اول و اوی حالی او ز زیننه بقا ایدر لر سکون
 استعمال ایدر لر مثلا کوزیر اصل که او در زنده
 بویستیدن واقع اولیدر کو دشمن شوخ چشم لی
 کو عیب مرا بمن بناید او گلی کو فنی محی کشته

اولوز

اینجی کوز مراد اولان بور آده
 بیگن معنای ایودر معنی بی بدور که معنی
 بی از دور نشه که بویستدن خطا سردر
 هر که او بیگ میکند بیدر بیگن و بدور میگوید
 چرا الوهاب صوابی بیگله بی فرق ایگشدر
 خطا آیتشدر بهک معنای بیکدر بیگسندن
 یک بیگورم و بیگن برده بعم من از نو به دایم دیر
 نشه که بویستده واقع اولبدر
 کوفتی که مستازده تو سواد
 من طالع خود بیلر تو دم
 بیکی اولبدر نشه که بویستده واقع اولبدر
 بیگیت که بیگیت در با بیگیت بیگیت
 اخوند اولان یا شول اوز که بر کلمه بی لاجن اولور
 اول کلمه بیگیت مدلولنده اولن وصف زایدی فاد
 مثلاً سردی دیرلر معنای موقوفه سردی دیرلر
 معنای ارکدر عوزک معنای بیجا ز ایهادر کدر
 ترکیده ارکنت و بنور بعم سردی دیر نشه که بویستده
 واقع اولبدر در قلب سپر شیخ زوین با

ایدر

مردی سرعیشه اندیشه است | سرشیر که در جهان سخاری کرد
 مردان و اندران همه از تبه است
 نثر نامردی دیرلر معنیست بخش کدر ز بیبالی ادر
 معنای بزکلو کدر شمس خیزی که معیار جهانی
 اولوکن بنده زبیب بگویی و ز بیبالی باشد
 خطا آیتشدر بیگونک معنای کوچک کدر
 معنای رشت در که معنای هر کندر اخوند که
 داومند و اخوند کی داو کبدر نسبت لایق
 مقلی اولاکسی و طیبیه دلالت ایچیندر حرف
 بانک که نسبت بکون اولو مدلولی مطیع اولبدر
 بونک مدلولی نسبت مخصوصه در اها بیفنده
 بو معنای خاصه دلالت بکوز داوکت و کدر
 بکه داو ایدر بانک جمله سنکدر بیگونک و بیگ
 اسندی بیگویی و مندوی در بر شبنه بونری
 اصناف اعملو اولسدر اولابی اظهار ایدر لر
 مثلاً روی بیگوشن موی مندوشن در زنده که
 بویستده ظاهر در بیست | اگر آن ترک شیرازی بدست

اردول مارا

بخال مند و بشن چشم سرفشند و بخار از آن
 نگوئی دن گاه اولوز ایکن بی بله حذف ایدرز
 نگو دیرلر نته که بو بیتده واقع اولبدر بیت
 مر که شاه آن کند که اوزن | ایفیش بشد که جز نگو کونیز
 نژ نگو نکت و نگو نکت اخر نینه گاه اولوز یا نینت
 الخاق ایدر لر نگوئی و نیکوئی دیر لر احس الخاق
 افاده ایدر لر نته که بو بیتده واقع اولبدر بیت
 کونئی کردن ایدر حو کون | بدی سبده بجای کون
 نژ بدی نکت معناسی که بیرو اعلت در تمام معانی
 نیکی در نگوئی ده ده فی جمله معابله و آرد در مردت
 وزن ایگون شاعرانی ایراد همیشه در **رکنین**
سنکین ز نکت باسی بایی سنبتدر نوز انداز
 تا کیند ایچوندر زین ه کی و بالین ه کی نکت نته که
 سابقا بیان اولبندر کتین حنی انکر کتین
 معنای کرسی اسکودر کتینه بوندندر همیشه
 نقل اولمشس و اخر نینه بر از زباده اولمشس کتینه
 اولمشدر بوقاعد حنی بر نزه بیان اولبندر

بو ذکر اولنان کین مر کتک معناسیدر بر کین
 دخی و آردر که بسطدر معناسی بو سودر نته که
 بو بیتده واقع اولبدر | عوز کورمه و نکتک کین
 یوکت اوزر کمال آو کین | بو کتینه باید نون
 حرف اصلیه در اول کتینک اسلی کتینک
 معناسنه یا بیله نون محفدر نسبت نون ایچون
 سنکین ه کی یا بیله نون دخی رکنین ه باید نون
 کیدر چنگه سنکین اخر معناسنه اولانته که
 بو بیتده واقع اولبدر | بسکدر سکوت بر نوز
 کونش نجهیل در خون | ز آما نکتک طاسه
 دوزلمشس معناسنه اولانته که بو بیتده واقع اولبدر
 نرچ کتینه شمر نامچو سیمین | طبقه کسر سنکین اصل
 یا بیله نون جمله سه معنای اخر ایچون موصوع
 اولوز برش معمول نون دوزلمشس ایسه کتینک
 آمنت یا بیله نون الخاق ایدر لر و مجموع مر کتینی
 اول شینه اطلاق ایدر لر مثلا کتشدن دوز
 سیمین و التوندن دوزلمشس زین و دوز

آجر

استینج بود که در وقت
بشمارد در برین وقت

دو زلش پوسین دانند و در وقت کوشین
دیر لزش که بویستده واقعه بیت
همیشه عادت مردم چنین است که اول استینج در وقت کوشین
شیرین و شیرین شیرین است و در لذت معنایست
بجی طشت بود یک برده بجم تلخ و شیرین و بر شیر
سد در بابا نسبت در وزن ناکند چون زیاده از
دانلوده انک اول طماند و عی لذت است اول اول
او تری طندوبی اکال نسبت همیشه در نوشتین
خوش طهر مظنی داده بجم مزه دیر طان زه
لی مزه دیر چاشنی جیم عقیله داد دکلور بلکه
مطعمه ان بر شنی تسلیله که داد کور کچون
بر با ایکل اول مصحح تک بر شرنه چاشنی
دیر لزد و قانم چاشنی بصرا اند نمونه بر شرنه
جیمی مزه ایله چاشنی فرق است در کچون
مزه فقیله و مجبله و زامه عیبله داد چاشنی
معنایست در دیشدر قلط است در لوش
و او معنایست ده استغالی مولانا ی رو و نیک

قدتس سره الغریر بویستده ظاهر در بیت
که باشد کندم محبوب کس چه برد کندم و جو فرول
نوشین ده یا و وزن نسبت مؤکلم ایگوند
شیرین کی کسه گاه اولور لزند و خوش طعم
سنه لره مجاز نوشتین در لاله اطلاق لوش
ننه که بویستده ظاهر در که ذکر اول نور بیت
آن چشم سخن کونکر دان لب خاموش نش
وان تلخی گفت روش خزده چون نش
نوشین ده بو طر عقیله در نش
انک اسمی اول اول ان کار سیده باکت اسم
خامی انک بین در ننه که بویستده واقع اولور بیت
انکبیشی بر و عن اولوه جرب و شیرین جو صوب اولوه
سر لوشک معابلی پیش در اکلا سنده اول
اعتبار مجاز لیه در ننه که واقع در بیت
همیشه تا کت از کبسم سعد آرد و خوش
مدام تا کس از نخل نشین آرد و لوش
سر عیبی که بالی و سایر طلت لوی لوشک معانی

کمان یکی صلابت باکی داند و دیگر بر پاره کردی	نه کشت کاف عربیک
که رسید تا رله در زبنته که بویست بدن طاهر در بیت	
سزان همواره کشت از نزدی	چو کشت هر کس از اول نور
نه کشت کاف عجیبیک نه سید کشتن ان	
فصل معنی در بر حاله ان بر حال آخره دذمه که عم کشتن	
دبیر بر مکاندن مکان آخره کولوده استعمال اول نور	
سیر معنی سنده و کشت بوندند از چکت کسیرنه	
کشت دیر زبنته که بویست و واقع اولدیر بیت	
مکنده اند از این صید کشتن	درین ادوی کشته بر کشت
نه کاف عربیک صیده کشت فعل معنی در	
کشتن ان معنای اولدیر دیدر کشت در زبنته در	
نته که بویست و واقع در که ذکر اول نور بیت	
کشت در زده کشتن	چو سبک یا مانند کشتن
نه در و بچین در زبنته واقع	بیا زبنته کشت در و
از ان رد که بویست و او	نه کشت ده در و ده
فصل معنی معنی سنده و استعمال اول نور نته که	
بویست و واقع اولدیر بیت	سزان نیز باران که آمد فرود

سندان هم نشد در غلط این شد در نوشش نوشیدن
 اول کوز مثلا ایچ و بچک برده عجم نوشش بر زبنته که
 بویست و واقع اولدیر بیت
 که زبنته نشود باکت کوش
 پهنه برودن کرد در اخفی کوش
 کشتن کشتنت سخن که چو کوش
 در کشتن ان برده که اولی

نه نوشش سم فاعله کوز مثلا سچی ایچجه نیاده
 نوشش بر زبنته که بویست و واقع اولدیر بیت
 در دور با د شاه خط کشتن و هم پوشش
 حافظ قرابه کشتن معنی پیل کوش
 نه جام افاجنه ده نوشش در زبنته انوک اصلی
 نوز در زبنته عجمیله بز کشت در و بر زبنته
 فتحی دراهمه نکت سکونید که کین در گاه اولور
 گاه اولور و ادوی بایه قلب ایدر لر در و دیر لر
 نته که بویست و واقع در
 در حنا سبک یا کشت در و
 کسی خوردن بیت از کوه مرز
 ایچجه بر زبنته کوش
 نته که اولدیر بیت بویست و واقع اولدیر زبنته
 بایله دخی لغت در بیت
 کار خالده بز بچو کوش نوشش زبنته

بارک می گشت جان می درود	شکر گشتن املک در درود
لغت مشترک در استنکاف معکسند	هنگامی که کور نشسته که
بوسین و اقدربیت	و لیکن ز داغ کوه چشمش در درود
دلش بر سلام و زبان در پرورد	نفس بد رود استند در اصل
با درود در نشسته که بخزدن اصلی	با جز در در عین استند
دیگجک برده بد رود کرد و دیر نشسته که بوسین	در کوه چشمش از مهر برود
بگفت این ارب غره رود	بوسینش از مهر برود
ببرود با شش اسیر ل دیگجک نشسته که بوسین	و غره نشسته
سپاسش بگفت که بدود باک	زمی بار و نو جا و دن بود
بجز الغائب صاحبی که برز ابله گشتی	غرفی غرق بود
برز اکلین در گشت معنسه دیشدر	فقط تمیشت
برز نابک فتمه سیدله بوجه معنسه	در نشسته که بو
بیتن و اقدربیت	ببالا بود چون یکی برود
بگردن بر آرد ز نو لاد کرنا	انگشت اعجازش آذر
انگشت کاف غنیک کسه سیدله	ناره کوم در نشسته که
خواجه سنالی نیک بوسین	ظلم در در بیت
پیشی حج دید و دولت	چشمش از شش رخ می گشت

کاف مذکور ک فتمه سیدله بر روی معنسه
 در اعجازش روز در نشسته که بوسین واقع و تدبر
 بیک بیک بر بختی و اعجازش
 از ششش به شش مرغ و از هر
 اعجازش فتمه سیدله بوسین واقع و تدبر
 ششش از شش و اعجازش
 این ششش هم زمره با ششش
 مجازا احتسالی دفع ایچوندر سوسین که نشسته
 فوزه اعجازش ل مجازا جایز در اما نشسته
 اول احتمال قائم نشسته نشسته دن اسم مفعول در
 معنی غرضش از نشسته و در که عناصر از بوسین
 بر سیدر محوسل ل سون فخر محوسل ل سون هر کسان
 جز اولانده اسس برز اما اذر دین ل آذر اول
 فزارش او دکت اسمیدر آذر کون اندر بر چک
 آدیدر که او در کنع در کافی باب قلب ایدوب
 اذریون ده دیر ل شکی دله اول چک حظه
 دیر ل سمندر دید کلری قوشه او دیکن معنیست
 ابتدا کردن اذری لسان فاشه آذر شش
 اصلی آذر شش در نشسته نشسته بیاننده ذکر

اولوز انشا الله تعالی پاداش پاداش	
پاداش اول نموده در پاداش ثانی هر کبدر مژدگی	
معنای خواهر ننه که بویستردن نظر سیر در که	
دگر اولوز	بهر س از خدا و جان و دل
که است اولوز نام و من تا توان	که اندر کبدر و نوز فرجام کار
بکبر دیب و آتش و ز شمار	
مطلع کبدر که واقع در	سند کبدر کی او نتمه بولد است
بولوز از ریشه البت پاداش	پاداش هر کبک اصلی
پای پاداش در با حذف اولوز با اوله تبدیل	
اولوز در معنای بقدر پاداش در بویستردن مژدگی	
طغره دو پاداش کز زین کبی سرگردان و زار	
نجه مجنون کلدی بیری با که پاداش اولدی	
ت ان ناز سیده تا تک معنای سر کبدر که	
ترکی لوز اکا اور نایق دیر لر ایکی نوکک افندسی اول	
انزه خواجه پاداش دیر لانه کم بویستردن معنای نوز کور	
واقع در	من نوز مرد و خواجه ناشیم
بنده بارگاه سلطانیم	نور کله خریف ایدو

خوش پاداش دیر لر ایکی کبدر بویستردن اوله لرا انزه	
خینک پاداش دیر لانه که معنای نوز کور بویستردن واقع در	
چه خوش گفت بکن پاداش	چو دهنم چو نیشیدی ایمن سینه
بکبک پاداش کبدر	بک کبدر کبدر
بر جزئی کبدر سخت معنای بر جزئی پاداش در سنگ	
معکسده پاداش پاداش پاداش	
فرقی دار در همه ایله باشد اشک همراه ایله بولور	
نمراز ایله سرداشک فرقی اولدی عنی کبی لسان کبدر	
هم موافق معکسده در ایکی کبدر بویستردن ایقنری	
بری برینه اوله انزه پاداش دیر لر پاداش	
اوله پاداش دیر لر بولتری اوله پاداش دیر لر	
بیلدی اوله پاداش دیر لر طوغد فیزی وقت	
بر اوله پاداش دیر لر لفسری اوله پاداش دیر لر	
بری برینک غیر برون کز لک لرنه واقف اولور	
اول جهندن موافقتی اولدی خندان اوتری	
انزه پاداش دیر لر تا تک معنای سابقا بیان	
اولدی عنی اوزر اور نایق معنای اصلیدی اجباری	

با دوش بر لرز همپا دن ابلغ در مپالون بکنند
 کمال میسبت اولی با دوش در لرز کانه ایتری
 برکت شد در تمسوده و همسوده و سایر زنده
 و حتی حال بوسوال او زرنه در **دوخان کنه در دستا**
 ده کوی در ننه که مولانا می رود و نیکه در دست
 الغزیر بینه در **دوست** | **ده مرده مرد را اجموع**
 عقل را بی نور بی رون کنه | **دش** اخزین کاف تصغیر
 الحاق ایدر لرزه یک دیر لرز معنای ترکیبی است که چکار
 انوک آفرینه با نسبت زیاد ایدر لرزه می دیر لرزه و متون
 موید بر فارسسی و سخا در اصل خان دوز محبی
 علم ایدیک لسان فارسید نقدیم معنای البه
 ایدر لرزه شایع در اما قانع مطرده و کلدره مثلا
 شامن شاه دیر لرزه اصل شاه شامان در و دخی
 مردان شاه ده ایران شاه ده شروان شاه ده
 ده حال بویله در خواجه برای بستان برای بریط
 برای ده دیر لرزه بوندرده معنای مقدر لرزه ان
 فارسید خان رئیس معنای در مولانا سعد

کشف حاشیه سینه سوره ال عمران آخرند
 نصیح همیشه در بوجبارتله الهمعان رئیس
 الغزیه و مقدم اصحاب الرزاجه و موید انتمی
 چون آمد بکت و تهاج کران | **دش** مایل شود چرخ بر
دش کند شهر در سمرقند موید بر فارسسی شهر کنه در
 مصناف الیه نقدیم اولمش در اصل کنه شهر در
 سابق نوز اولمان اسلوب او زرنه شهر بجزایر کن
 اسمیدر که معونت مذکور طبع اول اول جابیه
 ایچون بینا داورمش در این خلکان تار بکنده
 بویله بیان همیشه در جبارنی بودر که بعینها
 نقل اولوز ان شهر جابیه الاسکندر مرقتت
 فوصف لها الاطباء ارقتا ذات هوا طیب و اش
 و که نظار مسعد فاشکنها ایاة فلما طابت بنی به مدینه
 و کند بالترکی سنا المدینه فکانه یقال بلده شمر انتمی
 شیخی که کند ایله دمی فرق انتمی شد در نته که
 بو بینه در **دوست** | **دش** صورتی دیر فوندمی
 ایدر لرزه بکنش کنه | **دش** خلط انمش در

روستای زعفران در روستای افغان و نیشدر اکتیگی	اجتار پله کوی ده اطلاق اول نور نشت که
بولیتین ظام در	قول پیغام بر شتوی در
کوز عقل آمد وطن در	گاه اولور و اوی
حذف ابدا در روستا دیر نشت که بولیتین و افغان	که ذکر اول نور بیت
همای عقل او بنود نام	مگر که در روستا بود در دوزی
اجتار پله کوی هاله روستای دیر نشت که	شزاره انت باری
واقدر بیت	زان نمود از حدان در
شهری آسوده گشت روستای	ش نظامی بوکلانده
روستای شهر اچچی نندان کلور لاندن	
روستای به دیکت برده روستایه دمبشدر	
اصابت ایتمه مشدر فدایم برسی	
مورد در برسی مرکب در لفظ فدای که مورد اول	
معنای مهاجر که لسان ترکی ده اندن آبی	
دیگله تعبیر دیر لر مثل غریب صاحب فخته دیر	
چشم سیم خدا دیر ترک گمش آبی بیز نشت که بو	

بیتده واقع اولیدر	مسم سیم خدا و مسم فوی
حقیقوی او شیده	وزیه صاحب که کوی
استیدر ده خدا دیر نشت که بولیتین واقع در	
مرکز از کشت ریح خویشتن	بهتر از زبان ده خدا دیر
کشور آبی بیکت برده کشور خدا دیر نشت که بو	
بیتین ظام در	بدر گاه تو سر نهم بر زمین
نه من جمله کشور خدایان	او آبی نه کد فدای
دیر نشت که بولیتین واقع در که ذکر اول نور	
زنان دشتی رای کن گری	یکدی با نومی فارغ از کده
کد با بنوده کد فدای که مرکب در بر فوی کد در	
معنی سخا فانه ابدا کد نکت فرقی بیان اول نشت	
برده تعبیر اول نور بر فوی ده با بنود در اصل	
بیکونک بشکون فرقی بیان اول نشت غی محده	
ظام اولیدر اما لفظ فدای که مرکب اول	
اصلی فدای در معنای کبرسی کند و کلیدی در نشت که	
بولیتین ظام در	آمد بر من که من رسوم
کفتم تو بر د که من خدایم	ش آبی اسم فاسد

آندندن معنای اسیبسی مطلق کجی در اما حق تعالی کن
 علم اولان خدا بیده اندن مراد وجود مظهر سینه
 کجی در اما حق تعالی کجی اولی اولی تقدیر چه بنف خارج
 کجی یعنی بذاته موجود او یجی در امام خردین ای
 مطالب عالیه اولو کن بنده بو معنای توفیر میشد
 چهارتی بود که بعین نفس اول نور و قریب
 من هذا اللفظ یعنی من لفظ واجب الوجود و قولنا
 بالحق سینه خدای و اصل هذا اللفظ تو تم خود
 آی و مورکت من لفظین باحد ماقود معناه و ان
 الشیء و نفس و الثانی قولنا آی و معناه بانی
 ای شغف و ذاته لا بغیره جانی و المراد من هذا
 الجحی الوجود و مضار قولنا خدای شغف و جود و کن
 هو اللفظ المطابق قولنا واجب الوجود لذاته
 انشی کجی الغائب صحیح صاحب معن سینه
 خدایی واجب معن سینه خدای بدن فرق انز میشد
 غلط امشدر در بیان خدای که کده خان مطبق
 منزله ان انک اولون سایر جویانک انک اولون

نته کم بو بیتده واقع اول بدر بیت
 زبیر اندازی زبیر کازدو | مشبک سینه چون خان نور
 تر کاربان سر سینه خان و بد کلمی بو جلی نک
 کند و به وطوار سینه خزل اولد عنی اعتبار ابده در خان
 لعنت مشرکه در معنای آخری در معنای غفلت
 بیانده کجی مشدر خانه خصوص سینه منزله می در که
 اک لسان ترکیبه او دیر لر آخر عنی غفلت
 ایچوندر معنای مبدن معنای خاصه مرکبات
 منقولده ده بو مانک زاده می شایعدر دستوانه
 و انک شتوانده ده و چارچوبه ده و بو نکرک امثالده
 مانک زاده می معنای عام ترکیبیدن معنای
 خاص علمی به نفس ایچوندر اما کلمه منوره ده
 بو مانک نفسی نادر در اول نوادر و ندر بیت
 میان مطبق بین در میان جوی و مطک که جان
 اورده سبدر که نغزده قابل کدر اسم بندر خان نک
 عربسی که بیت در عرب دارد و کنه عجم سیمی نیر
 نته که بو بیتدن مراد | سپیده دم که شدم محرم سیمی نیر

ششم آیت تو بوالی آید از جرم **اشتر آخرت کی با ی کا اولور**
 حذف ابدا بر سر آید بر سر است که واقع در بیت
 بز اول کل یوز لوز نکت کومنی بر سنان سر کوردن
 کم اطرافشده بیزم کی جیکت دستان سر کوردن
شتر سنان سر آرد آرد اولان سنانه دبر بر سر نشسته که
 بوسیده واقع در بیت **حافظ تو جام جم طلب جام می**
 کین بود قول بس سنان جام **شتر که مطلقا محل قرار در**
 کرک او زرنه بنا اولسون بسکه بسکه کسی کرک
 اولسون وادی کسی نشسته که بوسیده واقع اول بند
آن در ز صد های کام وادی کده شده حکیم
شتر بوز کبالت آخرت کی معنای عام تر بسیدن
 معنای خاص علی به نقل کوندز بونای نقل
 آخر کلمه مخصوص اول سبدن در که که مرکب
 جز اولی واقع اوله اول اوله مثلا که خدا دبر
 که بانو دبر که ای دبر که که خدای کده بانو کده ای
 دبر که کده ای دینور کن او پتوسنه کله و کندن او تر
 کده ای دیشد دبر بونده عنی آئی خدای ده کی آئی کسید

کامل

که ایک کاف اصلنده کاف بر بید ترکی دلد ه
 کانت عجب استحال اول نور مذکور با نفس مغز
 اولد عنی حالده کده لاحق اولور نشسته که بوسیده و مقدر
چو آمد کنون تا توانی چنین **ابد بکر کده جنت با پیشین**
 کده دن مراد بوراده مقرر مخصوص اطمینان
 اول دار آخرت در با، نفس بید مذکور اولمشد ز بو
 تقصیر کن کده ای که کده ای که فرقی ظاهر اولد نشین
 کده ایله خانه نکت کده ای که فاکت فرقی واضح اولد
 خانه ایله خان ده بنا معنی در و ذی حیوة اولیایک
 معونه خانه دبر لوزمان دبر کده ایله کده ایله بنا
 معنی و کله در ذی حیوة معنی اختصا صدی دبر
مان لسان فارسیده کلمه است کین
 طور و یکت برده **مان دبر نشسته که بوسیده و مقدر**
بیت **کردم بر الجرج مع خورشید طلوع**
مان ای حکیم صالح سود من نکر
 این کلمه حکمت و کینه در بنوری و یکت برده
 عجم مین دبر نشسته که بوسیده واقع اولد

بدرنگه واقع در	بهار این جزه طبل است
چو طبلان نیز کرد بنواز خوش	نوابی که خیم شد در گشت
بزن چوب با بار کوید در دست	
خشتیک موی بی او کی در ننه که بود بیست	
قاسم در	خستین صبح که آخری بود
سید در پیش آبش غنیمت	صبح صادق که اینجی
صحر در چشم دو بهین در ننه که واقع در	
بگیتی بیدت خورشید بودی	چو صبح دو بهین کن گشت کوی
خشتیک صبحی گشت در بانگ شامی نسبت	
اچو نذر بونگت زیاده سی تا کنید اچو نذر بونگت	
زیاده سی تا کنید اچو نذر انگشترین ده کی سنگی که	
اصلی انگشتر در نایبیت اچون لاجن او ملشد در	
لوزن تا کنید اچون زیاده اولیدر انگشترین بکار	
ننه که بویتیک نظام در	بهر دمسکای چو انگشترین
ساخته از لاف صفا گین	انگشترک است
انگشت ترور تا انگشتری صدف اولیدر نظام کیدر	
بر خیزی انگشت در معنی سے بر نوز بر خیزی ده	

چو بشبند ز اول شب این گفت و کوی
 بحسب گفت مهین چاره خویش جوی
 ننه مانده شکین مهین ده کو نیک موعی بینه قی طاهر
بیت فلک با سندان کرم بیت نو کو بدمان
 ز بهین جنبند اگر حشمت نو کو بد مهین
 مقام خیزده ده مهین استعمال و لنور مثلا صفتان
 اینده و بیکت برده مهین مکن بر ننه که مولانای
 رو بیکت قدر سینه الخیز بوشبده واقع اولیدر
 مهین بکار و بنای کردی چشم از خرد آوری
ننه مان دخی اول معناده استعمال اول نور ننه که
 مولانای مذکور کن بوشبده واقع اولیدر که ذکر اول نور
 مان مان اوجوهی کم کنید چون که کا وارد کرده حکم کنید
نخت پیش خستین پستین نخت اول در افر
 مضامی در ننه که بویتیم واقع در بیت
 ای از دل شکسته گاه در وی ملک ترانه آخر گشت
ننه دو معاهد نظام در آخر کردی نخت می انتم
ننه اولدن و بیکت برده عجم از نخت به ننه که

ذکر اول نور

زود در معنای غضب در پیش بر معنی انکس در اول
 ساز بر معنی کثرت او ز زین معنی اولیاد چون بوز
 انکس در اول بید کلمی اول بر معنی نسبتی اولیاد غنڈن
 بوقاعد سابقا بیان اولیاد در پیش با عجمیله اولیاد
 مقابل پس که معنی می آرد در پیش حیات
 ششک بر سی اید و کی بوستیدن اولیاد
 چپ است پیش پس اولیاد | زینجای است وی به سر
 پیش با عجمیله زانده معنی در مقابل کم در
 معنی ناقص در پیشک و یک معنی است بوستیدن
 ظاهر در | با های اولیاد زین معنی
 کونهای زین نهادند | معنی اولیاد کشته
 ایسی او کثرت است و کثرت او تری اکل
 فارسیده پیش کرد در اولیاد غنی تا انحصار
 بگویند روزده پنجه ده دستده صفت ده
 اولیاد کلمی پیش با عجمیله اولیاد معنی
 پیشک و پیشک معنی می بوستیدن ظاهر
 در قلب پس زین کلمی | مردی در معنی است اولیاد

مرشیر که در جهان کار می کرد در آن اندک آن هم از پیش است
 پیشانی کثرت در نگر بوستیدن ظاهر در
 پیش پیش اغی بر کشیده | چو خطی بر خطایی در کشیده
 آخر معنی با نسبت بگویند الف و نون کثرت
 بچون زیاده اولیاد در کیمانی ده خسروانی ده
 زنده کاسنده فرده کانی ده زیاده اولیاد غنی کثرت
 لسان عربی بوالف و نون نسبتده بمبالغه
 بچون زیاده اولیاد مثل صفتی قایده کشی می کجا
 دیر لر زینانی ده صید لانی ده اولیاد الف و نون
 بمبالغه بچون در انکس پیشانی دید کلمی باشک
 او کثرت اولیاد غنڈن او ترود در صدر مجلب
 پیشگاه دیر لر اهل مجلب کثرت مقدمت محل
 اولیاد غنڈن او ترود کاه محل معنی در قاپو
 برین در کاه کثرت برین کنگاه در لر پیشگاه
 معنی بوستیدن ظاهر در | تراد در سرب شای هم
 بوستیدن پیشکامی هم | پیشکامی او کثرت
 مقابل پس در معنی صکره ویندر پیشکامی

۳۰

پیشین **نخستین** کسی از اولیة نماز نماز
 پیشین **دیر** معنای نزدیکسی او کند یکی نماز در کند
 قلنان نماز روک او که بین قلن فی اولد و غنیدن
 او ترو اکانماز پیشین **دیر** **افزون** **کاست** **پیشین**
افزون ارتقا در نته که بوبیتدن نظام در بیت
 بزیرن **افزون** بود **موتون** **موتون** چه سود از **افزون** جو **پیشین**
 هر اسلی **افزون** در اسمدرا **افزون** در نته که معنی
 ارتقا در اولندن الفی حذف اولمش در معانی
 کاست در معنی کسی کسک در اسم در کاستدن
 معنی کسی کسک در نته که بوبیتدن نظام در **بیت**
نهار سخن **کاست** **بیت** ره خوب نهنج است **بیت**
افزون بنده پیشک فرقی **و آرد** در **ار** **تامله** زانند
 اولن **نسنه** **افزون** **دیر** **ابتدا** **زاید** **اول** **نسنه** **افزون**
دیر **اما** **پیشین** **دیر** **کم** **ابتدا** **کاست** **دخی** **فرقی**
و آرد **ننه** **که** **فرد** **و** **سبب** **بیتدن** **که** **ابن**
یا **پن** **جشنه** **فرند** **شری** **دلندن** **سوی** **کلور** **بیت**
کنا **این** **بیت** **بیت** **کنا** **اولاد** **یعقوب** **کم** **باد** **و** **کنا**

خلف

ننه **اک** **مکله** **ناقص** **اولان** **کاست** **دیر** **است**
اک **خلف** **اولان** **کاست** **دیر** **اما** **کم** **دیر** **ننه**
که **بوبیتدن** **ظام** **در** **که** **ذکر** **اول** **نور** **بیت**
کل **اندر** **مازکی** **از** **مرد** **کم** **بیت** **البکم** **در** **وفایت** **قدم** **بیت**
ننه **کم** **پیشک** **مقابل** **ابد** **و** **کی** **بوبیتدن** **ظام** **در** **بیت**
بشیر **مشل** **شرد** **کاست** **که** **مهر** **سز** **پیشین** **فری** **کم**
ننه **بمازا** **از** **سنه** **به** **ده** **کم** **دیر** **ننه** **که** **بوبیتدن** **واقع** **بیت**
رحمی **کمال** **انگنی** **زان** **سب** **که** **ننه** **امثال** **این** **کسته** **اولان** **کم** **ننه**
ننه **تر** **که** **ادات** **تفضیل** **مد** **خولک** **مد** **لوسند**
نرفی **معناس** **افاد** **دیر** **ابک** **بیت** **ده** **لاحق** **اولوز**
کمتر **ده** **پیشتر** **ده** **دیر** **ننه** **که** **بوبیتدن** **واقع** **در** **بیت**
زکو **مال** **دیر** **کن** **که** **فصل** **ننه** **زرا**
چو **باغبان** **ببرد** **پیشتر** **مد** **انگور**
ننه **افزون** **نرخ** **دیر** **ننه** **که** **بوبیتدن** **واقع** **اول** **بیت**
چو **کرد** **دیر** **دولت** **ننه** **بیت** **افزون** **نرخ** **نرخ** **نرخ**
بیت **ننه** **بیت** **ننه** **بیت** **ننه** **بیت** **ننه** **بیت**
بیت **ننه** **بیت** **ننه** **بیت** **ننه** **بیت** **ننه** **بیت**

ادوات تعصبله از انوکا ده معنی است سابق تعصبل
اولی شدر مذکور مرکب معنی بگر که ز بعثت
شتر که در بر معنی اخی بود در نشه که بویتید در بیت
دل را و معده را و جگر انونید **سبب به و آثار نیز تعصبل**
مهتره مرکب در بر خوی تر در که معنی بیان
اولندی بر خوی ده در که معنی است اولو در
مقابل که در که معنی کمی در نشه که بویتید واقع در
چو از قوی یکی از آنش **نه که ز انزلت مانند نه را**
بدیدستی که کادی از معنی **سالاید همه کاوان ده را**
مهترک معنی اولورق در که مهترک معنی کمی که
سرخوش است سرخوش مثال کم در که یکی یکی
سکران باشی فرزش اولالا اما دخی حد سکره و آنش
اولینه قد سکره و ارد قد سکره اکاست بر از خردک
بویتیدن **سرخوشیده** مستک فرقی آراید و غی ظاهر در
خوش آن شبها که پیشش بود می که است که سرخوش
جهانم میشود تا ریکت چو باد آریم آن شبها
سرخوش وصف مرکب از صفتد موصوفدن بر خوی

سرور که موصوفدن بر خوی ده خوشدر که صفت در
جمله دن مرکب وصف اولشدر مذکور کیفیت
تشکیف اولان کم نشه به اطلاق اولوز سرسام
کمی بو جنس مرکب کاه اولوز صفت مقدم اولوز
سبکبار لاغرمیان کمی نشه که بویتید واقع در
اسب لاغرمیان **کار آید** **روز میدان** **کا و پر آید**
بو جنس ترکیب ابله مرکب مخصوص کاه اولوز
ایکی نوعی در رعایت ایدر لر مثلا عنان کشیده
دیر لر موصوفد تقدیم ایدر لر نشه که بویتید واقع
اولبدر **عنان کشیده** روای یاد شاه حسن
که بنبت یک سر آتی که داد خوا می نیست
کشید عنان ده دیر لر صفتی تقدیم ایدر لر نشه که
واقع در **میان عالم** و جاسل تفاوت این قدر
که این کشید عنانت **ان سسته** مهار بود
می موجی در میخانه موجی طور دخی او در
ککش جنله صحبت چونکه قالدی یارینه
بار به میخانه لر کجینسی کل خوش که بیکون

ز باد دخی خمر جسد نذر نشه که بویته واقعه
 سر نه نشه کم الی الی باد | خرمین ملک سی و برزاده
 الی الی اصل او ز م صوبیدر نشه که بویته
 غی سردر | بناده دست بمالای آگاه
 که قطره قطره چکیدت از آنکس | اما بخت اولینی باد
 و بمرز باد و بطبوعت اوی اید و کنی منظومه نشه
 صاحب خطاب تو نصح بشد جبار سی بودر که بعینها
 عقل و لنور | او البارق التی من ناه
 العنب اذا طلخ ادنی بطنه حتی یمسب اقل موم
 نیش و فعلی اشتدت و قدف بالزبد و انه حرام
 عقیده او کثیره قال خوا مرزاده موفارتسی محبت
 لانه بیستس باد باد نکت کخته کمی حافظت بو
 بیندن کلنور | چون پالید الم از توبه که کردم
 همچو باد و جگر مری می بماند | رنگ بلون
 نشه که بویته در غی سردر که ذکر اول نور
 صفت کیمت بمر حنونیک | بنیت بالتر از سیمینیک
 مفتوز نکت بدی قات کو کدر اصلی صفت
 ان بر از لاکه ماه بخار نکت

اورنگ در ترکیب اولیج الفی خدمت او نمشد
 معنای ترکیبی سپه بدی تخت در پونه خانه متعلق
 کلام مفصل تخت اید اورنگ فرنگت بیامون
 کله کر کدر با ذوق قدغالی رنگت اخت مرشکه در
 جید و ناز کلکت معنی سنه ده کلور ترکیب ده
 اول معنایه استعمال اول نور مشا رنگت چدی
 دیر بر بویته اول معنی ظاهر در
 من اورا چه کو بوم چو کلامم | که ناست وی برینک اوم
 طالع کلی سنه رنگت دیر نشه که رنگت بزن
 فرقی بیان اول سنه می برده فضیل اول نشه کر کدر
 جبار جمالی و بجز الوهاب صاحب بدی رنگت جید
 معنایه حمار جمالی اول نشه در کونکت معنایه در
 ایکی ار لود و بکک برد و بوم دو کونه رنگت دیر نشه کم
 سبید رنگت کلکون و صفت کسودن بویته در
 چو نشه دیر آن و با ذوق سبید | بسیار بر کونه رنگت
 در لود و لود بکک برده عم کونا کون دیر نشه که
 بویته واقعه در | ان بر از لاکه ماه بخار نکت

خونست

فی الیوم

بو بیدن اول معنا به کله و کی فلان در که ذکر اول نور
 بود از حرف بستان کردن منساز
 بجز نرس ایجا کسی دبیج باز
 نثر بازک باسنی گاه اولوز و آوه بتبدیل ایدر لر
 داز دیر لر پرو از آندندر مسله هر باز در دروا
 زه ده آندندر مسلی در بازه در اول بپوک
 فتوبه دیر لر که قناتر سب اولماز دایم اچت
 طورر با بلمر در و از ده دیر لر اخرنم عنی نامعنا
 معنای عام تر کبیب بدن معنای خاص علی به
 نفس ای کوندر و بو هانک اصل سانبنا بیان
 اولمنشدر بر الخوانب صاحبک جمله غزنین
 بری بودر که چو فکت معنی بیبانه بیان
 دید کلری ونشدر که عربک سنقران عربیده
 چانرک اسمیدر پرو از می لحن انکر که مو ابوزنده
 چرخ او در لر سنقر اولسون بلبان اولسون
 شامین اولسون جمله سنقر چرخ اطلاق اولنوز
 خصوصیه سنقرن و شامک اعلام مخصوصه لر

دیر لر همیشه در بیان
 ایله چاقوی فرق آیمشدر
 سنقر

دین پر از نیوهای کونا کون کون کا یا اولور سینه
 ایچون استغاره اولوزر مشما کلکون سب کون کدم
 کون دیر لر بیج به لوند تشبیه اولنسه بنجوشش لر
بجوشش طغان حنسنه مطلقا بجم باز دیر لر
 صیالچی به باز داز دیر بپوک طغانه شمشک از دیر
 انا چاقورده خصوصیه اعلام غالبه دن اولمشدر
 مطلقا ذکر اولنسه مراد چاقور اولوزر نشته که بو بیده
 واقدر بیت
 به صد کبک شهبان چکک نثر
 مراد چاقور در که لسان ترکیده اکانا توغون دیر لر
 قار سیده او سکندر نوشته مراد به چرخ کبی و کینه
 او تر و چرخ دیر لر نشته که بو بیده اولن اولور
 باز سفیدنت طاقون
 معنای بیت آق چاقور دخی پرو از می طوفان کبی
 کوز می با غلتور طاقون قانرک فبدر دیمسک
 با او بیدن مراد اچق معنی سیدر باز نشت مینر که
 بر بنجه معنا به کلور جمله سندن برسی دایم چاقور نشته که

وار در ششمین بیت سابقه مذکور در سغری
 انور یک بوینه کوردی است **سغری** بهنگه نشان شده
 طوطی سیلغرا آمده **سغری** سغری سغری
 موی در **قاز بظ** قاز لفظ فارسی در نه که
 بازگ بیاننده ذکر اولان مبدن نظام و بسدر
 بظ ایله قاز ایکیسی چرسدر دشتی سینه که ترک
 درجه قاز در عجم نظام در نه که واقع در بیت
 در شکم باز که چندین **انکره** جان نذر و بظ است
کو سغری همیشه عزم بوندرک دخی جمله بی
 بر چرسدر کو سغری ایله بسدر غم دشتی بسدر اهلی
 اولیچ قیون اولسون بچی اولسون ارگت اولسون
 دشتی اولسون کو سغری در لر جمله سنک او سینه
 مشترک اولان جنک اسبدر نه کم واقع اولدور
 شبنده ام که بعضی کو سغری گفت
 دران زمان که بخیر سرش زین بسدر
 خراسی مری خاری که خورده ام دیدم
 کسی که پس کورم خورده خواهد دید

نثر میش خصوصیت قیون در اهلی اولانده
 میش در بار نه که واقع در **بیت**
 کرک از نهیب عدل نو اندر دیار تو
 از بهم میش می بر فقه کبر دستک از نهیب
 نثر بحر انوار صافی کو سغری میشدن
 فرق ایتمیوب ایکی سینه قبوله نفسیه ایتمیوب
 قیون در سندن اولان میش بن ابد کلری میش
 نسبتدن او تر در با نسبت ایچوندر نون ناکسدر
 ایچوندر نه که مکرر او کر اولدور بایله نونک
 اول معنا ایچون کلد و کج دشتی اولان قیون
 میش در بار نه که کا و میشک اصلین بیان
 اند که ذکر اولنه کر کرد غم غین معجزه نیک
 ضمه سیده و رآ مهمله نیک سکونیده بیان قیون
 سان ترکیده اکا ابرق ابرگر غم دشتی سنک
 اسی ابد و کج بو سندن نظام در **بیت**
 بیکنده نزه ببارید جنک | چو در کوه بر غم باز دینک
 نثر غم جنک ضمه سیده اولدغی بو سندن نظام در

شهنشاه عادل که از عدل کرد
 در ایام او اهل فضل و صلاح
 بر پیشه زمین بشر خوانم
 بر آن سوداگر از علم درج و کرم
 کرم کاکت نموده بود
 فوج غم دیدگرمی
 بومیدان نظام در بیت
 مراکز خواستی نشانه جهان
 چو غم زبان توانم دهان
بزرنگ بونکر دخی
 ایکیسی بر جنبه در
 بز ایلسی رنگ دشتی سید بزر
 اهلی به اطلاق اند غنی بومیدان
 نظام در که ذکر اول نور
 بی بزر چو کرد آخر جهان
 به پای خود در در کوی حق
 شریبان کجی سینه که لسان
 نرسیده اجمه دیر بر عجم
 رنگ دیر نشه که بومیدان
 دفع در که ذکر اول نور
 بقای توک نیز فزنگ
 انهی کرد مسخرای چین بزرنگ
 شریکک دخی معن سر
 و آرد در سابق بیان
 اولمش در **خز کور**
 بونکر دخی ایکیسی بر جنبه
 خواجه بسنگ آیدر
 کوه دشتی سنگ فرنگی
 اشک در نشه که بومیدان
 نظام در ذکر اول نور
 کوشش فرزندش دیگر کوشش
 کین سخن در بناید کوشش
 شریک کورن کجی فولاندر
 نشه که بومیدان نظام اول نور
 کور ساو شریک زمره
 بر نماز و عزیمت
 پس کام و کرک
 سینه رنگ لوی کرم
 شریک کور سید
 شمشک شکارینه
 زیاده مشغول
 اولد غمندان
 او تر و اکا نسبت
 اول نور نشه که واقع در
 کور لارا و لاری
 کرم کور
 کور که پنج سید
 لوی کور
 مشغول فکر
 سید دخی واقع در
 کوشش بر کور
 بهرام کور
 که دست کرم
 بزرنگ دخی
 بونکر دخی ایکیسی
 بر جنبه در حوک
 اهلی سنگ آدی در
 نشه که بومیدان نظام در
 حوک که فلان کرازی نمود
 طبع سک شکر کرازی
 شریک کور دشتی سنگ
 آیدر که از اول نور نشه
 بیت سابقان
 قلم اول نور جمله
 ده نیز و سینه
 بی بر نیز اولد
 غمندان او تر و
 بهادر لری کرازی
 آیدر نشه که شهنشاه
 سینه نیز در واقع اول نور
 کرازه آیدر بیان
 کرازی در شریک
 فرزند شهنشاه
 کوشش
 بونکر دخی ایکیسی
 بر جنبه در کرازی
 آیدر کاکت
 سید نشه که بومیدان
 نظام در واقع در

شهنشاه عادل که از عدل کرد
 در ایام او اهل فضل و صلاح
 بر پیشه زمین بشر خوانم
 بر آن سوداگر از علم درج و کرم
 کرم کاکت نموده بود
 فوج غم دیدگرمی
 بومیدان نظام در بیت
 مراکز خواستی نشانه جهان
 چو غم زبان توانم دهان
بزرنگ بونکر دخی
 ایکیسی بر جنبه در
 بز ایلسی رنگ دشتی سید بزر
 اهلی به اطلاق اند غنی بومیدان
 نظام در که ذکر اول نور
 بی بزر چو کرد آخر جهان
 به پای خود در در کوی حق
 شریبان کجی سینه که لسان
 نرسیده اجمه دیر بر عجم
 رنگ دیر نشه که بومیدان
 دفع در که ذکر اول نور
 بقای توک نیز فزنگ
 انهی کرد مسخرای چین بزرنگ
 شریکک دخی معن سر
 و آرد در سابق بیان
 اولمش در **خز کور**
 بونکر دخی ایکیسی بر جنبه
 خواجه بسنگ آیدر
 کوه دشتی سنگ فرنگی
 اشک در نشه که بومیدان
 نظام در ذکر اول نور
 کوشش فرزندش دیگر کوشش
 کین سخن در بناید کوشش
 شریک کورن کجی فولاندر
 نشه که بومیدان نظام اول نور

پزیرفته مهری از دست
 انگر آرزون کاو پیشتر ناد
 کاف عریبه بجا در حد کسند ارگاه که
 درفش کاویانی که نسبت انور اندن در اطلن
 نامعناهای عام بیدن معنای خاص همی نقل
 ایچندر **بیت** کرگاه و صیت شوکت عریض
 بر خاشاک کر نهند مسج نام کا
 گاه اولور الفوج فلان
 ابرار که در در است که بویتن واقع اولند
 تر از جهان نیازی مد **بیت** بیان کن سر فراری
 کوزان شستیمک ادیر که ترکیه اکا صغیر کی بران
 شتر و چو شاخهای کون **بیت** مگرین شاخ چار طیل
 دو چشم چشم کوزان **بیت** و بسک بر از شک بی کا گاه
بیت کاویش مگر کبدر کاویش
 لسان کبیر صوغری اول بیدن بر نوهد اول
 سبیدن لفظ کاوک اکا اطلاق صحیح بر پیشتر
 و آرد در اول جهند که بولوع کاو من چه سبید
 او دو بسنور خدمت سنور لر من چه دشمنی در نگر
 یا ندره کوزر کمر بگر کورب کوزر مگر پیشتر

عمومی و آرد در ایلی به و دشمنی به اطلاق سابقا
 بیان آکا دشمنی به اطلاق بویتن نظام و با بر
 بدام آیدش تا سکا آید **بیت** بلنک از پزیرفته
 اول سبید مذکور حیوانک همیشه نسبتی جانور
 کاویشک اصلی پیش کاو در معنای معنای کبیر
 کاوک پیشتر بگذر یعنی اول صبه بکرنی مضاف الیه
 تقبیم اول پیش واسم اول شد در لسان فارسیده
 بو قاعدتک شبعوی سابقا بیان اولند
 کوسال نک معنی بوزا چندر اصلی کاو سال در
 معنای کبیر سپه بر پیشتر پیش صغیر کاوک
 ساله اصنافی اول معنی افاده ایچندر از جنوع
 نامعناهای عام تر کبیدن معنای خاص اسمی نقل
 ایچندر چار چوبه دکی کنه که مکرر ابیان اولند
 چار با چبندن بر تخی اول بیان جانور
 لسان فاسح ده دام دیر لر بر تخی اولانده او آچکن
 دو دیر را کبیشک ار سندن مغایرت و آرایه و کنی
 بویتن نظام اولغین ابر او اولنور

درد و نام مستند زین شوه	که کاری ندارد جز خواب خورد
ایکس بد چار پا در اید و کی	و شش حس بندن کل
اید و کی بوسیدن غلام در که	غلام در که ذکر اول نور
شبی فزون ماه پنهان شد	خواب اندرون غ و دام
سرد موزی حس بندن اید و کی	بوسیدن غلام و با بر در
نه مراد می زاده از دد بیست	که در زادمی زاده بیست
بکار خواب صاحبک جمله	عزای بندن برین بود که
درد و دد برنجی سبب معن	سسته در و دد و دام خورد
نوشن و یکس اولور دیشدر	دوم
لغت مشترک در بر معنای	سابقا بیان اولندی معنی
آخری دوزاق در آغ حس بندن	اولون غیر حس بندن
اولون شست اولنه در نشه	که بوسیدن ایکس بندن در و دد
غاسر در	ختم لغزش کی است که خرابه
سز لغزش کی شست که بچین	بای کرشش طند فند
باش بر معنای شست در نشه	که بوسیدن غلام
اول غنچه کر اول نور	بد و درد در زمان بر اسمان
بکنز سر کو بکشد بد است	بیشتر ده شش در

نشه که بوسیدن اول معنی معزز	در که ذکر اول نور
چون فساد ان کن جانی در	فلک کبشود از ان زرب جدر
نشد عداد دن لشمش	دو شست برابر نشه که بوسیدن
غاسر در بیت	چو شست آمد شست آمد بر برابر
چون فساد آمد افاد اکت از کا	چرم کبخت ادیم بلغار
چرم جیم عجیده کون در	کبخت بیک نشه شست فام
در برابر نشه که بوسیدن	اکلنور
فلک چندان که دنگ فاکر	زفت از خوی او فامی کبخت
نشد ادیم سخت نذر نشه	که واقع در
باد یمانی ز سهیل نسیم	ساخته کبخت زین بر ادیم
نشد بخاری سما غنبر	دیار بلغار که استیم نادر
بر شکر آدیدر	انتسابی اولد غندن او نر و بلغار
دبر لر	آخر نوح کی با نسبت
اول رنگ معر فک نار چکنه	نسبتی اولد غندن او نر
کلتاری دبر لر نشه که	لسان فارسی ده سر حجه کل دبر لر
شدا زین چکنه کل زین	دبر لر نشه که بوسیدن واقع اولد بر
کل زین و بسکن چکنه	میان با همین که نشه

نثر محمد عصا برون و صفتش در پیش از اول
 یعنی کم ذکر اولندی **جان روان** جان روح جوانی
 در کس مرده برین و آرد زنده که بومیدن نظام در بیت
 که جان ندر نسبت جوانان | زنده گانی نوبه می جانرا
 نثر حیوانه جانور در بد کلمی بواجتار در که جانی
 و آرد زلفظ جانور فار سپدر ننه که واقع در نثر
 سهای بر سر رخان از ان شرف | که استخوان خورد و جانور
 نثر ترکی دل ده شایع در بیت | نه صورت کم باز روی جانور
 و خنک دوز روی جانور | نثر زبان خار سپیده در کس
 عربی کی ذومعنا سنده در ترکی لاده اول معنای
 لواید تعبیر اید بر از مثلاً ترک جانور دیر عرب ذومعنا
 دیر عجم جانور دیر مندر ک معنای منزه از دیر بهر ک
 معنای بهر جانور دیر بید در ک معنای بید جانور
 بید جرجی النی در دیر سپدر جرجی در ننه که بومیدن
 نثر سرد در بیت | زبان در دمان ای خرد بید
 کلب در کج صاحب نثر | چو در بسته باشد چه دانسی
 که جوهر فردست و با سپیده در

نثر بید لغت مندر که در کوه کله دو بید دیر از کوه کل فرزند
 کرم بید دیر از ننه که بومیدن معنای ندر کوه نظام در بیت
 جانور کعبه را که می پوشند | او نه از کرم سپیده می
 نثر کشور دکی در دخی اول و در در که ذکر اولندی
 کشور لفظ مرکب در اصل کشت در دیر بعد التبرکب تا
 حذف اولد در ک آرد زدن حذف اولندی غنی کن
 رعایانک اکوب بوب او تو زد غنی بیره عجم کشور دیر
 روان روح مجرد در که انسانه مخصوص در سیر
 حیوانات اولد لسان عربیده اکافس با طقه دیر
 بانکه روانک او زمانه سنده اولان فرقی بومیدن
 نثر سرد اول مغنین ایزاد اولندی بیت
 سپردم نثر جان رفتم نثر | ایزدم روان ایزد ایزدان پاک
 نثر روانک جان او ز نینه فصلی بومیدن نظام در ک
 ذکر اول نور بیت | قد چون سرد تو جانست با کله
 سویم ای سرد روانی که نثر جان | نثر معنای ندر کوه اسما
 جامع دن اولان روانک در رفتن ان مشتق اولن
 روانک معنای سرد را بیدگی در سرد روانی کی است

روانندگی روان بومعنا به در جایز معنی سزاوار
 روانک استغافی اندن در جوازده معنای مردار
 و آرد در اول اجتناب به جایز کور مر بس در یک پاره
 عجم رواد آرد در بنه کم بونظمن واقع اول شد در
 هزاران سال کرد و در خروج دبا که در بابی کند از قطره او
 رواد آردی شمشیر خطرناک توان بک فطره در بار کتبی
 رابع معنی سزاوار و انک ننه که واقع در بیت
 مین نقد حکمت بمن شد در اول حکمت منم بر همه پیشوا
 اصلی اندر شهر اولی رواد و حنی بومعنا به در
 شهر دلسان عجم ده مثل خند در بار که کجی شهبان
 حکمت اوله انکس کم در حکم شمس او بجه نانه اوله
 اول اجتناب به شمه نسبت اول شد در تقدم منوب
 البه ترکیب فارسی در شایع در ننه که سابقا بیان
 اول بندر بوقصب کم شهر و انک معنای تفریر ننه
 اجمالا اشارت اول بندر حضرت شیخ سعدی بک
 بوبین ننه واقع اول شد در وجود مردم دانا مثال در
 که مر جا که رود در ننه اول بندر بزرگ کرده نادان شهر نانه

که در بار فرخ پیش به ننه
 دیار عزیز شدن مراد
 اول شامکت که شهر و اکا منسوب در حکم کلین دیار
 روک و حنی اشتغافی اندن در صیغه مشترکه در
 امر معنی سزاوار کله ننه که بوبین ننه واقع در
 برو اندر جهان ننه
 بیش از آن روز که جهان
 اسم فاعل معنی سزاوار کله ننه کم بوبین ننه
 اول معنای بکشد در
 مباد این دولت بود چون
 که آب نیز در رود کند
 بومعنا به اول روک
 اصلی در ننه در اندن ننه سزاوار ننه
 زودک معنی سزاوار بیزدی کلید بر ترکی دله
 ننه که سابقا ذکر اول ننه بیدن اکلتور مقابلی
 دیر در کج معنی سزاوار ننه که بوبین ننه معنی
 مذکور اکلتور
 معنی سزاوار که دیر دیر بیدن
 آخوبه از آن که سیر بیدن
 بیت دیگر معنی
 مذکور او ننه
 بیزدی سزاوار سال ننه
 بویطمان ننه در چشم دیر
 بزرگ معنی سزاوار ننه
 ترکی دله اکا کج دیر ننه ننه و صفت اول بقی مراد و انک

اولوز بنف و صنف اولوح مراد کسکث اولور
 نته که بو بیتین واقع در

نیز مکن تیخ سخن در ادا

 نانه برد حلقی ترا کمال

معاملی کند در نغزی

 بوع معنای سینه که ترکی لری اگا چونکه دینور
 ترکستانده اندن کچر ایله تعبیر ایدر لر زبانی ده نیز
 ایله تو صیفت ایدر لر نته که واقع در
 اسره مر چند زبان بزبان

موسر دمو نواند تر کما

 بو لوصف دلی برافز نشینه به شبیه اجتناب
 نته که بیت مذکورده ظاهر در حد تکوشیده چهار
 نیز ایدر لر نته که بو بیتین واقع اولبد
 اگر چه باده فرح بخش و باد کلبیز است
 بالک حنک مخومی که تخت نیز است
 رایج اولمین نشینه به لسان ترکی ده مجازا
 کچر دید کلر سبکی لسان فارسیده کند دیر لر
 نته که بو بیتین واقع در

فردمانن ام حیره در کار خول

 که بنیم همی کنتد باز خول

لسان ترکی ده مجازا

 کچر دید کلر سبکی لسان فارسیده نیز ایدر لر نته

که ردک معنای سینه بیاننده ذکر اولان بیتین واقع
 اولبد در باید شبیه

باید کرد معنای سینه

 بایب تن دن شتقد زجم کچر دیکت برده بیاید
 دیر نته که بو بیتینده واقع اولبد
 بناید فال بد در خوشی

که نایب است قول در اول

 نتر بای عربیده در با عجمیده اولوح کویر معنای سینه
 پایبیدن شایب ایدر لر معنای سینه در شایب تن دن
 مشتقد عرب لایق دیدو کی برده ترک بر اثر
 دیر عجم شایب دیر نته که بو بیتین واقع در
 نته شایب نقش بر کلون

ننه ایش بر شیش بطور سبکی

 احتمال دارد دیکت برده مجازا لسان کسیده
 یه اردید کلر سبکی لسان فارسیده شایب دیر لر
 نته که ذکر اولنان معنای بو بیتین ظاهر در
 همیشه کان میر که کما

شاید که بلنک خوشه

دستان مستق داستان اول حیدر و مکر معنای سینه
 نته که بو بیتین ظاهر در بو مطلق ذکر اولنور
 بمهنتی که شهرت در راه

نتر که کنت کبرین ل کساید

کنت

در دستک نامی که ز آل در دستمان بر لر
 بیت مذکورده لطافت اول اجتناب ایلد در که ز لاله
 دستمان بر بریده اگمشد مراد شاعر زالدن
 فوجیه معنا سید زانک بو معنا به کله و کنی معیار
 جمالی ده بو بیتد شمس خرمی بیان ایتمیشد که
 ذکر اول نور **بیت** کی بخش ز طنفت شود
 بگاه جمله چه ستم ز داوید **بیت** رستمی ایلمسته نسبت
 ایدوب رستم دستماند دیر لر **بیت** رستم ز آل ده
 دیر لر **بیت** که بو بیتد اولفخر **بیت**
 جمال نبی درین شاه کا حکاک **بیت** ز اخاتم طیبی ز لر رستم آل
بیت بو تر که قطعه دخی است مشهور **بیت**
 بای کبی قانی باشد اول **بیت** بندگی خند یار او و کور
 کند وی کورد و کجوری **بیت** رستم دستمانک ای کور
بیت دستمانک افغانی کند و یه نسبت ایدوب رستم
 دستمان بد کلری کنه کند وی ده اگتسه نسبت
 ایدر لر دستمان کام دیر لر **بیت** که بو بیتد واقع در **بیت**
بیت است بر دستمان **بیت** که رستم بر در بخش خاص و عام

42
بیت دستمان بانگت اصل دستمان در الوی خدوت
 اولمشد ز معنی هفتد در هزار دستماندن جز اول
 دستمان بو معنا به در مذکور رسم مرکب جمله کز
 بر فوشک ایدر که اکا با کوز هزارده دیر زشت که
 بو بیتد واقع در **بیت** عهد نزاران کل گفتد بانگ
 عهد نزار چه پیش نزار از **بیت** رستم غنایب جمله مذکور
 روشن بیگت خبری ایدوب که بو بیتد نظام
 اولدی بجا انوایب هما جسی یکبسن فرق ایتمیوب
بیت ایتد ز نوز منوز نزاران فار سیدن شول معنا
 ایچون وضع اولنوبدر که ترکی اولن اندن ده ایلد
 تعبیر ایدر لر **بیت** مثلا ترک اول و در عمده او نیز دیر نسته
 که بو بیتد واقع در **بیت** او نیز که شت ازین کند گاه
 وان کسبت که کند و ازین آه **بیت** نوز فار سیدن شول
 معنا ایچون وضع اولنوبدر که ترکی اولن اندن دخی
 ایلد تعبیر ایدر لر نسته که بو بیتد نظام در **بیت**
 نوباشن که شود صبح و دوشن روشن **بیت**
 که در جهان نوباشن است صبح و بخش نوز

معنی بر کوه است

بجرا لغز آب صبا جی که نیزی دخی ابله لغز آب همیشه
 نوزدن نیزی فرق همیشه در تنوزک دخی اصل
 نوزدر اولند تا زیاده همیشه نشه که واقع در
 باشن تا صبح دولت بد | کین سنوز از نیا کج
 معیار جگما صبا جی بونری مستقل کلمه لغز
 بجرا لغز آب صبا جی که نیزی همیشه در
 فارسین اول کلمه ده حرف تا نک زیاده
 شاید در مشا همی دیر ل اصل می در همانا دیر ل
 اصل تا مادر همانند دیر ل اصل می مانند در
 همی گفت کین فرزند | از اوزاد زیر همانند
 همی لسان فارسین لغز آب کین اول کلامه
 واقع اولور نشه که واقع در
 همی تا کورانی انگشتری | و کورون جبار شود در
 اخر کلامه ده واقع اولور نشه که بینه ذکر
 اولنان اوزر شهور | با دومی لولیان آید
 بوی یار مهربان آید | ترکی لول موزید
 دیگت برده همی دیر ل معنای فارسیسی اوزر است

ایدر لر | ل آن فارسیده چرک مدلولی
 شول معنا در که ترکی دله و اندن غیر ابله لغز ایدر لر
 مشا ترکی بنیم غیرم دیر ل غیر صمن بر نشه که مذکور
 دهان صمن از جام لیب | کسر صمن لظون غنبت
 گاه اولور چرک اولند با زیاده ایدر لر چرک
 نشه که واقع در | جهان چون زمانی هیچ
 بجرا و دسیه کردش در | و کور ل آن فارسیده
 شول معنا بکون وضع اولند در که ترکی دله
 اندن برد و بیکله لغز ایدر لر نشه که بینه معنی
 مذکور اوزر در | زمان چون وقت دیگر وقت
 عنان نیکالی یافت | مکرار اولان نشه
 ایچگی سندن دیگر ابله لغز ایدر لر مشا کت
 نماز نه نماز دیگر دیر ل معنای کرسی بردخی نماز در
 بینه واقع اولان ذکرده اول معنایه در که
 ذکر اولور | رونق عهد شب است دیگر
 بر سر ذره کل بیل غزل | گاه اولور دیگر
 پسنی صفت ایدر لر ذکر دیر لر نشه که بینه مذکورده

سج

بستان

واقع بود در **زنی نیکسان**
 فارسی معنی می یابد در مشتاکت بدن بجا در چشم
 زنی بر نشسته که بویست بدن اکلنور
 کوشن کوشش زنی حال یعقوب اور
 زمانی بدو موشش و دل بر کس
 زنی در برل معنی سنده کلور نته که معنی
 بد کور بویست در **بر روی زین بر زین آری**
 تا زین زین دوی کزیت باشد **سیغه ادرز انوکون**
 اولنه حرف باز یاده او نم شد در **برک معنی بان**
 ترک ملان بانی در عجم بر فلان دیر نته که معنی
 مذکور بویست واقع در **رقم بر طیب که هر کس**
 چون باله ام شیندوان از **بویست دخی و از اولد**
 رقم بر طیب که بزوب دم او **گفتیم گنده و اکون و این**
 بر طیب معنی طیب بینه در **برک اصنافی کاه**
 اصناف معنی فی اولور باینده معنی سرفاده
 این نته کم بویست بدن نظام در
 که خرد غلامی که از کت کت **بر او بود چون بز نام نکت**

نظام بود که برک معنی مذکورده است
 استعاره طبعی در معنی اسپس سینه نکت
 باندر بر قوجا عننه الهمی و بیجک برده عجم در بر گرفت
 دیر بویست نکت نقیب عنقوب کله که کله نزد
 سان بر بیده عند معنی سنده در نته که معنی مذکور
 بویست در **کفتی که گنده نزد من سچیل بود**
 این گفته کنویرا که او این بود **علم ازلی علت حیوان کاه**
 نزد عفت از غایت جهل بود
 بر معنادن ده سان ترکیب بیان ابله بعبیر اولور
 مثلاً فلانک باینده دینانک قدری بوقدر دیر
 کاه اولور نزد کاه اولنسخ جز کبی بر باز یاده دیر
 نته که بیت سابقه واقع در **نزدیک بعین در**
 قتی بعین دیکت برده عجم تحت نزدیک دیر
 نزد در **اخرن معنی باید کاف بر نفع انتاب**
 ایچون معنی نزدده مار کیم کی بار کیم کی باید
 کاف کبی قریش سنده بر سان فارسید تا دیر
 نته که بویست اکلنور **ای جنب سمت پانیه احوام**

و می پریش طبع و جگر پدید آید | **ش** نار یک نفر که در فرگه
 بچید به عجم شب نار یک در شب که واقف در بیت
ش نار یک در بیم موج و کرد ابلی چنین جابل
 بجا دهند حال سبکباران ساهنا
ش بحر انوشهر صحی معیا جمال صاحبک فولنه افقاد
 اید و بس نار طبع نار یکی فرق بمیوب نار فر کو نار یک
 معی کنده دیش در غلط آید در بار طبع نار یک ده
 نار طبع نار یک کیدر بار انچه در بار یک اکلش نشد در
 بار طبع نار لغت مثنی که دندر دخی معناری و آرد در بزنده
 بیان اول بندر بر **سینه** سینه کو کس در ابرک
 الت مو و دشنه انک کو کس با غله دغدن او ترو
 سینه بند در بار بر کو کس ابکی با بندر بر بر بند که
 لسان کسین اگا کو طدر ک در بر اندر بر بر سینه یک
 غیری اید و کس بو بیت در ن نظام در **سینه**
 بر و سینه ان غنم سینه یک **ش** می داشت از کشته نیم نیک
ش بو بیت دخی الی شود در **سینه** **ش** نزد بر و ایشیکورس
 فلک ان مال است او در **سینه** **ش** بحر انوشهر صحی که

نار یک نفر که در فرگه
 سینه کو کس در ابرک
 سینه بند در بار بر کو کس
 نار یک کیدر بار انچه در بار یک
 سینه سینه کو کس در ابرک
 سینه بند در بار بر کو کس
 نار یک کیدر بار انچه در بار یک
 سینه سینه کو کس در ابرک

بوغای بر بزین فرق بمیوب بر کو کس در صده جسته
 بوزن در که مجبوره سینه بر در دیش در غلط
 آید در بر عذار ک محار سینه در نته که بو سینه
 نظام و مین اید او نور **ش** سینه نار یک غنم نار یک
 عذار در کلسای کلستان **ش** بر لغت مثنی که در دخی
ش معیار و آرد در بزین بیان او نور **ش** بر سینه با عجم
 در باغ و بستان بو نیک کینک حاصله ان فکر سینه
 بر در بر نته که خلاعه الفعادی صاحبک بو کلستان
 اکثور نزل اکرم بر باغ و بر زین بر حاصل معی کنده
 اید و کی بو سینه نظام و مین بو مخلص ذکر او نور **ش**
 در بین باغ از کل سرح و کل **ش** ایشانی بخورد انکس که عذر
ش خصوبه کخته ده بر در بر نته که واقف **ش**
 که بوغت از گو مر دیگر است که با بازیک شاخ و زک است
ش بار انجنع بتن بسته در بر اول سینه ک که اوم
 بکه قابل اولسون کر که اولسون او زرنه مثنی اولان
 افاجه در حنت بار و آرد در بر بدغه شاخ هر بار در بر نتر
 نته که بو سینه نظام در **ش** جو باشد بر دولت بر نو بر بار

فرد تر باش چون شاخ بار بار		اش بار اول بار پندن	
اسم فاعله صما جی معنی سنده در بار تانی افواج شید			
میوه خصوبه آدمی بودی بیشتر که عرب لنده			
اکا فاکه دیر از بریده بارک فرقی داراید و کی فرد و			
بویستندن نظام اول معین بار اول و لوند			
درختی که تخت او را شد		گرش در نشانی بدست	
در از جوی خلدش من حکام		بی بیچ اکنین بزی و کتاب	
سر انجام کوه سر کجا آورد			
سمان میوه سنج بار آورد			
شغل من کلام بود که میوه حاصله بار عام در بر هم			
برک انج همیشه شمولی و آرایه و کی فرد و سینک بو کلام			
واقع اول معین بار اول و لوند		درختی که شبرین بود بار او	
نکرد کسی کرد از آرا او		و کر زانکه شبرین باشد شبرین	
ز نا پند را پند زنا که سرش			
شجر الوهیب صهی بگری بر برندن فرق انیم شد تار			
تارک نارد به در نته که بویسته اول معنی او زر در دست			
زدن مرد در اینغ بر تا خویش		به از بارک تن گفتار خویش	

درختی که تخت او را شد
 در از جوی خلدش من حکام
 بی بیچ اکنین بزی و کتاب
 سر انجام کوه سر کجا آورد
 سمان میوه سنج بار آورد
 شغل من کلام بود که میوه حاصله بار عام در بر هم
 برک انج همیشه شمولی و آرایه و کی فرد و سینک بو کلام
 واقع اول معین بار اول و لوند
 نکرد کسی کرد از آرا او
 و کر زانکه شبرین باشد شبرین
 ز نا پند را پند زنا که سرش
 شجر الوهیب صهی بگری بر برندن فرق انیم شد تار
 تارک نارد به در نته که بویسته اول معنی او زر در دست
 زدن مرد در اینغ بر تا خویش
 به از بارک تن گفتار خویش

آدینک در پسته اخفصه بود در نته که	
بویستندن نظام در	دعای بنده کی شاه می کند کس
شکوفه نوره می برش و بار	تارک مر کیدر تارک
کاف تصغیر دن معنی است و یک در کوند در در ننگ	
او خزینه تارک سنان بر نته که نظام در	
دین تارک سنان در	بهتر از روی سمنان در
آدمی یک باشی طور خبند ده تارک در نته که بویسته	
واقع در	چو دیم بر سرش نام برک
کسی بر دین سودم که تارک	بویسته دخی از اینه
تارک سرش نام در شاه	ز کومر آن شک تاج ماه
بجرا الوهیب صهی تارک فرقی اینج خوب	
ایکیت نکند و تغیر ندم در آدک و لسون فبریکند	
اولسون دیشدر	
کل پر اینه برک کل در نته که بویسته واقع اولشدر	
بیسلی برک کلی خوشش یک در منقار دشت	
و ندر آن برک و نوا خوشش لهای از دشت	
اما معنای مذکور مجازیدر معنای حقیقی آن ترسته	

براق دید کلید بر بول ام فتنه برک راه دیر از نش که	
بوتیه واقع اولش در	راه تو دو راه و منزل در از
برک راه و نوشته منزل بار	افاجک اولسون
چچک اولسون لوار مندن و مهمان شدن اوله غندن	
پرافنه برک دیر لاس آن کلسیدن با پر اچون وضع اولون	
لفظ بهار در یا پر افجه بهار دید کلیدی بو بیدن نظر	
اول طغین کرا اولور	کل منی افتاد خرا
بهار تاز بر شخ جوی	اسکی افه کهنه بهار
تاز بر افه نوبج آرد دیر نش که بو بیدن طاهر اولخین	
دکرا اولور	بیر جوشن سبز چون لوبجا
بزر ایلی تنه چون رو کار	نرخ افاجک سار
افاجده مخالف پیر علی میشندن حکره اوله غین	
لنه کم مندا سر و بو بیدن بیان تمشدر	
رسم زنجیت درین کار	میوه به پیشوسل بهار
لسان سید فصل سوجه منکام نوبهار دیر	
فصل سوجه منکام کهنه بهار دیر منکامی مذمت ایوب	
اول فصله نوبج رکهنه بهار دیر مجرایا کیر بهار	

دیر از فصل سوج مراد ایدر نوزار نش که واقع در بیت	
خلوت از اخبار ایدنی نیار	بو سینه سیدی آمدنی بهار
بو بیدن دخی افخ در نش	درخت اندر بهار ان فشانه
زستان لاجرم بی برک مانه	بهار لغت مشترکه در
بتخانیه ده بهار دیر نش که بو بیدن واقع در بیت	
تاما که کتیر از شش هزار	ابن لاله رخ چون کار بهار
تغییل سابتدن بجا التراب صاجنک عدم اهنه	
ظاهر در بو کل مندن که بهار ایکی معنایه کلوز اولان یاز	
ریج معناسنه ثانی بتخانیه ایدر دیر فامه کلک	
عامه فکد زنده که واقع در	پادشاهی که از انامل او
حامل عقدر در شود فامه	مراحتی به دخی عامه در
نش که بو بیدن واقع اولش در بیت	
فخه بر باد بزم او خورده	مر چه در جام کرده از فامه
ش فامه نک فومن دخی استحقاق بو بیدن واقع اولش در بیت	
جوشیدن در در آب چون یکین	جنبیدن جوما فامه یکین
ظاهر بودر که بطریق تشبیه در کلک کاف عینیک	
کره سیده شول فامه شد که اندن فتم ده ایدر لرا اوق ده	

در این فصل از اخبار ایدنی نیار
 بو بیدن دخی افخ در نش
 زستان لاجرم بی برک مانه
 بتخانیه ده بهار دیر نش که بو بیدن واقع در بیت
 تاما که کتیر از شش هزار
 تغییل سابتدن بجا التراب صاجنک عدم اهنه
 ظاهر در بو کل مندن که بهار ایکی معنایه کلوز اولان یاز
 ریج معناسنه ثانی بتخانیه ایدر دیر فامه کلک
 عامه فکد زنده که واقع در
 حامل عقدر در شود فامه
 نش که بو بیدن واقع اولش در بیت
 فخه بر باد بزم او خورده
 ش فامه نک فومن دخی استحقاق بو بیدن واقع اولش در بیت
 جوشیدن در در آب چون یکین
 جنبیدن جوما فامه یکین
 ظاهر بودر که بطریق تشبیه در کلک کاف عینیک
 کره سیده شول فامه شد که اندن فتم ده ایدر لرا اوق ده

ایدر لراندن اولان اوقه کلک دیبه کلمی نسته کم بوئین
 طاق در بیت | زبیر و ریسکان کلک و سر
 بروز با کرد از چک سیر | اثر اول فاشه بوئین
 کلک بوغوب نلم اولد قرضه خامه دیبه کلمی بوئین
 طاق حیر او طغین بکیر اولندی **تغیر**
 نویسنده از کلک چون خامه کرد | سوی مادی و شکست نام کرد
تیر کلک خدنک ناکت بیگت بلار کن نوک
 بنسیر مجر د اوقه نسته که بوئین نظام در بیت
 مدقت اولوق نکر نیر نیر جان دولت نشانی در
 ولی بو سینه فاکینک اول دولت نشانی در
تغیر نیر لغت مشنر که در عطف رده ده نیر دیر لر نسته که
 بوئینده واقع در بیت | نیره که بر صرخ سر افراخته
 نیر کلک خاز زنی سخته | **تغیر** کلک قاشق اولد
 نسته که سابقا بیان اولندی قدنک اصلنده قاین
 افاجی در نسته که بوئینده واقع در **بیت**
 در کن انجان کلبه نکلک | که طبر خون بسش نال خدنک
تغیر اول اعجن ابر ساغرا عنج و زر لر اندن و زرین ابر

زین خدنک دیر لر گاه اولور با کیر خدنک دیر لر نسته که
 واقع در **بیت** | لاله را در قبا کشیدی نکلک
 سر در خاز سخته ز خدنک | **تغیر** اول اعجن اوق
 دخی اوزر لر اندن و زرین اوقه نیر خدنک دیر لر نسته که
 بوئینده واقع اولد **تغیر** | بر آورده آن تیرهای خدنک
 گرفته کمان نیردی بکلک | **تغیر** گاه اولور با کیر خدنک
 دیر لر نسته که بوئینده واقع اولد **بیت**
 بوی مردک چشم نکلک | بیامهای درشت آدر زان
تغیر ناک چکره اوقی در نسته که بوئینده نظام اولغین
 ذکر اول نور **بیت** | دین دوست بنور روشن باد
 سینه ختم پر از ناک چرخ | **تغیر** ناک فار سیده
 قاتی بابه صرخ دیر لر بیگت چنان امر لو اوقه نسته که
 بوئینده واقع اولغین نکر اول نور **بیت**
 سدا ل عهد زمانست چرخ بیگت اندازان
 که کبک بند از نور وزن و حوشل از کشته
تغیر بیگت اصل سیدر آخر بیه کاف نصیر لاجی اولد
 بیگت نیشدر لسان ترکیده با کبیل دیر لر **تغیر**

نشکر که بویتدن نظر او شد ز **بیت** / هر چشمه شاید که رفتن بسیل
 جوهر شد شاید که نشکر **بیت** / شکر بحر الوهب عدسی
 بسیمکی بعضی از غواوق ابله **بیت** / ایشم شد در اصل علی کون
 اید و بیشتر در بکار بعضی **بیت** / اوق درنی اولسون
 کوندر درنی اولسون **بیت** / خنجر دوری اولسون اوق درن
 اطلاق اولمنسی بویتدن **بیت** / نظر در **بیت**
 هزاران بزاران که آمد **بیت** / ببارک می کشد جان کارد
 شخرد مورینه اطلاق **بیت** / بویتدن نظر در **بیت**
 چه خبر است آن دین **بیت** / چه خبر است آن ببارک است آن
 یکی اندر دنان حق **بیت** / یکی اندر دنان مرک **بیت**
 شبنم بر اندکی **بیت** / شبنم بر اندکی اول
 معنای بکند و کنک **بیت** / معنای بکند و کنک زوق بکنند
 ذکر اولنه که کرد **بیت** / ذکر اولنه که کرد فلج جوهرین و خنی بکن
 دیر **بیت** / که بویتدن نظر در **بیت**
 ببارک چنان **بیت** / که در شب ستاره ز نایک میخ
 در نشان یکی **بیت** / ببارک بر درفته چون پای
 شکر فلجک **بیت** / ببارک اطلاق اولنور **بیت**

باج الما شکر صاحبک **بیت** / بوکلا شده واقع در ببارک
 مندی از برکن **بیت** / کشته بنای سار بکد کوب بو
 بیمار مندم **بیت** / کاه اولور ببارک کی راسی لایه
 ایچدر **بیت** / ببارک دیر **بیت** / واقع در **بیت**
 ببارک **بیت** / باسی کاه و کوبه کیف حاکم
 نوک **بیت** / انچه بکند او در در **بیت**
 اولسون **بیت** / مشا نوک نوک و بر **بیت**
 بویتدن **بیت** / نوک و کوه **بیت**
 از درون **بیت** / نوک سنان **بیت**
 دیر **بیت** / واقع اول **بیت**
 نوک **بیت** / از درون **بیت**
 نوک **بیت** / بویتدن **بیت**
 کرد **بیت** / ببارک **بیت**
 کرد **بیت** / ببارک **بیت**
 نوک **بیت** / واقع اول **بیت**
 بجا آمدن **بیت** / ببارک **بیت**
 نوک **بیت** / بویتدن **بیت**

لوگرا و لوز	سرا که که دوری نماید پس
بیرمیش چو چمدونک	
کمان طلسمای در نشسته که بوسیدند واقع در	
لب لعلک من الماس نزل	کمان پروار کت نیز نظر در
چرخ خورشید بر نوع یابی در که قانی بر کلا	
فوز طردین خلقه که اوله فندان او تر و نشینا چرخ	
دیر لر بر کلکی بوسیدن اکلنور	
اگر سخت نر باشد چرخ	پس این زمین ادا چرخ
ز بنور کت ترکی لعل حبه که دید کلر بدر نشسته که	
بوسیدن اکلنور	زیر اندازی ز بنور کت از دور
مشبک سپه چو افغان نوز	ز بنور کت اندن کت کت
اولمش در	ترکیش بنور در
نشسته که بوسیدن اکلنور	غمی شدش ساخسیر کرد
کمر بست و کیش از بنور کرد	کیش و قربان بک
بکشت و نشندی بکشت بر ده چم بر بست کیش و قربان	
نشسته که بوسیدن اکلنور	چو خوش گفت که کیش نوز چو
چو قربان بیکار بر کیش	بکشت اوق طوران

کیش دیر لر نشسته که بوسیدن طام در	بیت
بزرگ کیش کمان دوش بود	عاقبتش تاب زاتش بود
بای طوران باینه قربان دیر لر نشسته که بوسیدن اکلنور	
راست رو باشد مهر کیش که باشی چو ن تبر	
که شوی کچ چو کمان لایق قربان با سینه	
بوسیدن دخی طام در	کمان آمد از قید قربان بدر
برون آمد از پوست مار و سر	بیت اوله کیشک
و قربانک اول ذکر اولان معنای ایها میدر	
حقیقت آمد اولان معن کیشدن بوکت معن سید	
قربان اول معن در که ترکیب دخی قربان دینوز عیب	
عرب النجیه دیر کیشده قربان لغت مشتر که دندر	
کیش خورشید مذمب معن شده استعمال اولوز	
بکیش و ملحد کیش دیر لر نشسته که بوسیدن اکلنور	
کجاست صورت حال شکل ملحد کیش	
بکوبور که مهدی دین ماه رسید	
بنخ شمشیر خنجر	بنخ مطلقا نزدیک کن نشسته در
دموردن و لسون فلج بنخ دید کلر نین نشسته که بوسیدن	

ظلم اولیدر بیت	جهانرا افلحت امین ایمنان داد
که تیغ از تنگ عربانی زباز داد	شیر کوندرد در نشانه تیغ
دیر را نشت که بوسیدن ظلم سر در بیت	
زبان تیغهای نبره دینتر	شده در کاس سحر جاسکیر
شیر طاعت سوری بر بنیده تیغ دیر را نشت که بوسیدن	
ظلم سر در بیت	مرا کنت بجز که بر تیغ کیت
چو رفتی بگوش که از بجز کیت	شیر تیغک اصلی تیز در زبان
بتبدیل اولمشدر که رفتن بتبدیل اولند غمی کبی که تیغک	
اصلی که بزد در نشت که واقعدر بیت	
براز است جم زود در کونج	شیر حبت تارک با بزرگ
شیر لغت فارسیه بوا یکی حرف بر برینه بتبدیل امیر	
زبانی غینه بتبدیل ایند کلر نین غینیه اریه بتبدیل ابدر لر	
مثلا باز یار دیر لر اصل باغ یار در معنای نبر کبسی به	
باغ او کار بجی در اکا ترکی لرا با جوان لر لر سمشیر	
خصوصیله فلج ایچون صنع اولمشدر نشت که بوسیدن	
غنیه الطافی ظلم سر اولغینن کر اولنور بیت	
سنگه بال که می کشن ساز سنکان	چو برک کند نامی خورد شیر

دیکه ان تیزی از لب که دوزیر	مشجد دار کرد آتاش تم شبر
اما شجرک اول اتت مودینه که ترکی لاده ده اکه	
خنجر دیر لر اخفصای بوقت در بوک بجافه ده خنجر	
دیر لر نشت که بوقظه الطیفدن معنای مذکور ظلم سر در	
شینه ام که بقصابت کوشندی کفنت	
در آن زمان که خنجر سر شس زین برید	
جوا می سر سر خاری که خورده ام دیدم	
کسی که پسروی جرم خورده خواهد دید	
سان فارسیه مذکور اتت مودینه خنجر اطفاقی لعدیه	
نشت که واقعدر	عبدی زرم چون بزرگ چنگ
زبان چرب چون خنجر که چنگ	
زوبین خرب در خشت حربه نک بلانی در مغایرتی	
بوسیدن ظلم در	سپر بر کفشد زوبین در
بکشند خشتهای کران	وجه مذکور او ز زبینه
بر برینه حلقه لری بوسیدن ظلم و با بر	
در شبد کشت زوبین کرد	چو از شس سر دانه لاجورد
گاه اولور حربه نک کند و به خشت اطفاقی ابدر	

بجای آنکه که واقع در بیت	بیا لای سرود بیزدی بسیل
بر او دشت افکنند در و بسیل	شخصی خشت در بیک
دومور بیک نیکه بیت سابقه کن کلمه شایسته بودید	
معنی اول معنا افکنور	بر اند در خشتیدن نینج و خشت
تو کفنی مو بر نهین لاکشت	خشت لخت بر شتر که در
کلیج معنی سنده ده کلور نشه که بو بیندن ظاهر در بیت بوفای تو که در خشت زنده از کل من	
بمچنان زرد دل من مهر و فای تو بود	
ش در و رایش ها و شکر اندکی است زجر در که	
ابراف طور که بو خلقی بیکرک او کندن رفع ایدر لر	
معنای ترکیبی سیه ده اکا دالالت ایدر بیت	
سر خار خندان زنده دور با	
ش بو بیندن اکھین با ولدر که اوجی سوری لولا و کنگ	
دور بارشای دمی بچونی	
ش دید و کندن اکھین اوجی ایکی خیال اولقدر	
ش نایچ لسان ترکیب نایچ دید کلر بدیر	
اندن تعبیر اولمنش در دمر بالنده در نشه که واقع در بیت	

52

چوزا در سر بر پهلوانی در خشت	شده از خانه دوستش ای کجاست
ش مرغ بود ایچند اوجی سره دیر لر	ش ترکی ماسره دیر لر
اندن تعبیر اولمنش در کوزک اوجی اگری د مور در که	
بسیا ندر اولو کله فیکت باشنده اور لر نشه که	
بو بیندن افکنور	بدان کونه تا میند در بسیل
بر ختم کرک است معنی خشت	ش اصل کرک در اکرک
معکاسنه افکنور غی کاف کاف تصغیر در معنای ترکیبی	
کندویه مناسبت در بنده غلام کینه رسمی ستمار برده	
بنده مطلقا اسیر در ارگن اولسون دیشی اولسون	
نشه که بو بیننده واقع اولمشدر	
سپاه اندر ابران بر کشت	زن مرد و کودک سر بنده
ش غلام لسان فارسی قول معکاسنه در نشه	
واقعه در بیت	غلامی کوه کن بو بند باشد
نه بند بلکه خویش وند باشد	ش لسان جو بسیدگی
غلام حرام الله بیدر شاعر بجز الخواب مر جیک	
جمله غرابندند در اول کلام که غلام نقشه نینج سوشد	
بو عبارتند که گفت اول نور غلام قول و او خندان در	

لفظ عرسیدر جمعده فلان دیراز اما فانسیدد حتی
 چون استعمال اولوز قول معنیسته اولن مقام لفظ
 فانسیدر اولفلان معنیسته اولن مقام لفظ عرسیدر
 ایکس فرق ایتجوب جنطاشش ایتشیدر پندی فلان
 فرق ایتجوب قول عید معنیسته دیشدر انوع حتی
 غلط ایتشدر فلانبار که ترکی لوع اکا قله دیر
 تحریف لفظ مرکبدر فلانبار دن لسان فکیده
 باین آت دیراز نشکره واقعه بیت
 شستت اناره تندباز ایفتادی بسی نرم سار
 کلام لفظو تک معنای ترکیبی سپه ظاهر بود که
 مظهر کینزین تک دیشیدر که اکثرکی لوع قرناق
 دیراز نشکره که بویتید واقع اولسد بیت
 شربت و خصل مینا کینزی پنج و شش همچون
 کینزک مرکبدر اخرنوعی کاف کاف تصغیردر
 معنای فرابوق در بجا القوانب صعبی کینزی کینزکون
 فرق ایتجوب غلط ایتشدر رعی بولایوش
 کیدن خدمتکار دیراز علام ایله انوکشارسنده

فرق دار ایدوعنی بویتیدن ظامردر بیت
 پدری برادری بگذار این رمی اولن مقام دیر
 ریشک اخرنوعی بابا یا نسبتدر معنای برسی
 یوله منسوبدر پرستار طابوچی در پرستندک
 قول باو لوق لازم دکلدز انذن عام در نشکره
 بویتیدن ظامردر بیت
 اسم ازادوم بندکانت بود خدمتکار ایله پرستارکن
 ذوق واردر نشکره که بویتیدن ظامردر بیت
 اگر تیرید فادوم او مزار مجیدون پرستار بدلی شمار
 تعظیم کلوب اکابری سلطانین کسبه پرستار
 دیراز اما خدمتکار دیمزلر قولوق اینجه پرستند ایله
 پرستار که فرقی آردر بو جهتد که پرستند نمود
 اسم فاعلدر پرستند دن مشتقدر پرستار
 مرکبدر پرستند آردن پرست اسم مصدردر
 گفتار دکی گفت کبی رفتار دکی رفت کبی دیدار دکی
 دید کبی آراسم فاعلدر آردن کنور کبی معنی
 پرستارک معنای ترکیبی سپه چلو کونور کبی در اول

ایشی بر گره اشینه برستند دیر را تکرار اشینه
پرستار دینیز بود اجتناب برستایلیغ در پرستیدن
گفتارک رفتارک دیدارکن معنای بزگی رسی
ظامرا اولوز اکانفا سده برده شول اسیر در کبسی
اولمشدر بنده اندن عام در زبیرا که خانه زاد اول
یعنی موکاشنک او ندر طوغش اولان اکانبتن دیر
برده دینیز برده نک معنای مذکورده استعمالی
بویتین ظام در بیت | بزبیرت مرچر که آورده بود
طراحیج دیرد و بز بود | اثر حوالا سولانه که
لسان کبریج کشی زاده دیر لزل سانی سیرم بزده
دیر را نته که بویتین ظام در بیت
می آورد و راست گرا از کجا | دزیران بزده سرانز کجا
ش لفظ بزده مرکتدر بزبری نون مفتوحه در که
لسان فارسیه نالی کوندر مر کلنه نک اولنه داخل
اولا اول کلنه نک مدلولک نغین فاده ایدر بزبری
دخی برده در که معنای سابقا بیان اولندی مذکور
لفظ مرکت معنای بزگی سبسی اولمشدر دیکر

بزجس بزده دخی و آرد در کنه نونی اصل در انون
معنای جنگ که اختصای اولان نشه در آردن
اولسون آندن اولسون سائر لادن اولسون
امصلی بزدر جنگ معنای نکه بویتین ظام در بیت
وامر پیشیم برشد چو کرد | بزبیردی روز کار بزدر
تر شول اولویه که صول شلی اولان جکه برای بز
سوار دیر لزل شول برسه که مویش کبسی اولان
بقا دیر لزل نته که بویتین واقعه در بیت
بیارد کت سیاه مرا | بزده قبت او کلاه مرا
تر بزدرک اخرن معنی ناه سکن اختصای کوندر
مانه دکی نابه دکی پانابه دکی کبی گاه اولور بزدرک
یاسنی و آوه بشیدل ایدر لزل نوزد دیر لزل نته که
بویتین واقع اولفین کرا اولور بیت
مرکی در نوزد چون شیری | قایم شوری شمشیری
ش حرف باکت آوه بشیدل لسان فارسیه شایخ
نوزدک نونی اسید اولیجوز نوزدندن شفته راسم
فاحله ز راه نوزد لور و کن انکرک او صافند نوزد

بلی بولکله حمیده قیامت دیر ارحمیدن اسم معقولی
 ختم کشته بولکله اولمش در نشه کبر و پهنی واقع اولمش در
 از بس نغان و بشیرم حکیمت ختم کشته تنم
 اسکا آمده مادا ملکم از مرمره خون بارها
 بولکله ابد اکلکله فرقی و آرد در بر طغی و
 سنه مرفقی طرافه میسالت کله دی دیر لری بولکله می
 دیر لری جلد کزک فرقی بوراد ن ظامراد لور بولکله
 بر حالت مخصوصه در مر اگری به بولکله دیر لری مر
 بولکله دیر لری کوزا ایله حکمت فرقی بوراد ن ظاهر
 اولور خلقه اولان سنه به بولکله اولور غندن اولور
 ختم دیر لری ختمند خلقه کمنند در ختم بورا آده
 معنای آخوره استعمال اولمش در کله در بنا رده دن
 کمر لره ده ختم دیر لری بولکله کندن اولور در
 بحر الوهین من حکمت بولکله منن که بعینه ذکر اولور
 ختم فتح خابله اوج معنی به کلور دیشدر اولور
 اگری معنی سنه نشه که شمس ختمیکت بولکله کله
 ختم کردون طلا و شمت ایفت چون سلامت خود شمس ختم

نشه نانا صفت معنی سنه کلور و بولور و سبک
 بولکله ذکر ایدر **بیت** هزاران بد و اندر و طلق
 هزاران بخار اندر و سن **بیت** نانا کمنند کله
 کچن بریدر بولور اسد بیکت بولکله ذکر ایدر **بیت**
 بی سبیل زن حسنه در دایم او سواران خفته در ختم خام
بیت اوج برده بله حط ایستدر اول بولور که حکم
 معنی سے اگری کله در نشه که سابقا بیان اولندی
 ایکنجی بولور که ذود سبک بپنند کی تمدن مراد کله
 بولکله کندن اولور ختم دیشدر معنای آخر کله
 اوججی بولور که اسد بیکت بپنند کی ختم خلقه معنی سنه
 ستملدر بولکله اولور غنی اجتنابیه اولور ختمی مونی
 آخر کله در نشه که سابقا بیان اولور بدر اوج بولور
 بولور غنی بولور غنی اولان سنه به سچا سچ دیر لری نشه که
 بولکله واقع اولمش در **بیت** ای باکر انش سودی
 دود سچا سچ دل زمین ایگون چیز کزشت
 ناب نوزم در نوزم نوزم اولان سنه به بیز نیت
 دیر لری تمام نوزم مثل اوله بیز نیت دیر لری بولور

ان شکین سن ۳۰

زلفا و صافند ز فوز می بر طیبوب طران رفته
 نابدار دیر زنته کم بو سینه و افح او طبعین کرا و نون
نظم گفتیم برین نهی علم ان تا بدار زلف
 گفتا که مشکب ندارد و قرار تا ب
 تا ب تا بندن مراد و حارند در تاب لغت حاکم که در معانی
 مستعدده سی آر در برین بیان و نمشدر تا بدار کن
 معنای کسبسی تاب صفیابی در دار اسم فاعله
 و اشتندن حفظ ایتمک معناسنه در بحر الوائین
 صافی تا بله چی فرق تیمه شد ز تا بک معناس
 بیانن بیج معناسنه کلور و بمشدر لسان فاعله
 ایکس بر بر نه عطفک تیمه شد ز بیج و تاب دیر لر
 اول مغایرته دلالت ایدر زنته که واقع در زنته
 همه بند و بیج و همه تاب و هم | **حکم و بیج وی جنبین** **شون**
نظم تا ب اسم در تا بیدندن که فور معتره بو کلک
 خاص معنادر بر زنته لی یکی قات اینته لز و کلک
 دیر لر فوز لای دیر لر زک بسم بو کلک دی بر فوز لای
 دیر لر بی و صغ مخصوص اوزن فوز لر ب بو کلک در

57
 تا ب دیر لر مو تا ب مخی بو ندر زنته بو مکت اسلام
 جز اولان تا ب اسم فاعله ز تا بیدندن تا بیدندن
 صیغه مشرکه در لازمه کلور متعین کلور اسم
 اولان تا ب که مقدا ذکر اولندی لازمدن
 تا خود در مو تا به مو تا فن دیر لر مبتدیان حبس
 اشک و کندن ما و تر و تات اصله تا بیدر تا بکن
 فایه تبدیلی لسان فاکسید شایع در مشا اهن
 ده و اسپهان ده دیر لر تا فتنه بو ندر اسم مفعول
 طومنش معناسنه اصلی بافته در با لیه اسم
 فاعله ز با فتنه دن طومنون معناسنه در با فتنه که
 ترک اکه با فتنه دیر ایدندر معنای اسلیسی **نظم**
 اسم مفعول ز فسل نه کوردن جو جنبه ایا جنید
 طومند خندان او تر و پای با فتنه دیر لر زنته که
 بو سینه و رفح اولیدر **کث** در زده شکر و پای
 چو بیگار مانند سر شان **بکانه** **جو جنبه** با پی تا فتنه
 دیر لر زینرا اکلک عمل انوک دکلد ر مو بین عمل
 موی تا فکت اولد معنی **تا ب نوال**

نوش زور تا بسا فتر ننه که بویتدن
 ظاهر در **بیت** محیط بانو بروز سخا بکزد
 سپهر بانو بهنگام کشن از **ش** طاقت زوالدی
 در بکشت برده عجم بی تاب مانده دیر طاقت جلال
 چهار تندر که پورلدنی حالت کشیده اول حالت
 قائله توان کو چدرز توانا کو چلو در شکیب ایله
 شکیب کبی شکیب خبر در شکیب خبر نو در **بیت**
 ایله زیباده ایله در توان ناکت جبری ایله **بیت**
 بویتدن ظاهر در **بیت** چنان شد اول کوبی
 دودل در از تاب زور **بیت** چنان کرد آخر که کوبی
 بستنی تشش ابر برود **بیت** نش بوندن زور کتی
 اول کبینه مغایری ظاهر اولدی زور اول کوبی
 کبی از ادما که حاصل اولور توان چستق اولان
 کو چدرز کسبده حاصل اولان کو جکست صاحب زور
 مندر دیر زور لومعنا کسبه حاجتمند کبی معنی
 حاجت بود ز اول حالت که عارض اولان
 ادات توصیف مندر در نیاز مند در دست کبی

نیازده در دده زور علیه حاجت کبی امور عارضه
 اول حالت که خلق اولان اولان اداتی آخر کلمه کبی
 الفدر بنیاده بالآده اولان الف کبی زور مند
 دیندو کبی کسبه توانمند دینمیر قاعده کسبه
 مقتضای اولدر نوش اصلده قوت در گاه
 اولور و اولی حذف ایدر ارتش در بر سمت
 اولدی تعیش استه و کندن اولتر و اذرتش در بر
 نته که بویتدن ظاهر در **بیت**
 در رود بی زجر و زخم در شود بی ترس و بیم
 بمجا اذرتش باشن بچو مرغ استی کوی
 آرزو غنه کوشه دید کبری معنی نوش کبی
 قوتدر اختصای اولدر غنچه اولتر و در آخر معنی
 حرف ادا ات اختصا صدر ننه که مکرز ایسان
 اولبدر قوت سبب قوت اولدی اعتباری مجاز
 قوت دخی نوش در ننه که بویتدن وقوع اولدر
 بنوش بهخت ای شه بانوان **بیت** ایله از شر مردان نوش در
 بکر الغواب همای العاظمه کور نکت معانی سن

بر برندن فرق اینجوسب نصح کلام فلما شد
 موشش نزل حالتی که ترکی دله
 اول حالتی که او کله تعبیر ایدر لر او کی کیمش کسب
 بهوشش ایدر او کله کسب موشمند ایدر اوک
 عفتک در اسندن بر حالتی که عفت حلقه
 اول کسبه موزاید اولور اول سبدن مند
 اکا لواه توصیف دو شمشدر موشش عفتک
 غری اولوب اکا متوزع بر حالت ایدر کی بو
 بیدن ظاهر در نیت | بعضی از چند مردم موشند
 نمانده موی ریش خرد که چله | موشک نمانسی

سول حالتی که لسان عربیدم اکا اغا ایدر لر گاه
 اولور موشک نذولید مودتن کنایت اولور
 نته که بو سیدم فردوسی همیشه در
 که در اب که بر در موش | بچو نه بنیدر او شش موش
 نوکن بچک اسدن همین جالی موشک معانی
 و صغیه سندن صنور نته که او کله او صغ کسب
 جنوندر فرق اینجوسب موشک موشش صانور

اول نقدیر چه بهوشش پوانه اولور زینرا اولور
 معنی بلدی لور موشبارک مقابل مست در
 معنای ایقدر م کبدر موشش باردن موشک
 معنای سابق بیان اولند عنی اوزن اوک در
 لسان عربیده اندن نمیز ابله تعبیر ایدر لر بمیز
 دیدگری بر حالتی که عفت صحت اشردر
 آدمی چیزی شردن و نفعی موزدن او کله فرق ایدر
 موشبارک معنای ترکیبی سے موشش کندوب
 یار و معین در موشش لغت موشکه در بر معنی سے
 داخلی مملکت در نته که بو بنیده واضح در بیت
 در موشش نذولستان | بدست نهم بودستان بود
 خرد عربیده بصیرت دید کلیدر نته که
 بو بیدن ظاهر اول شدر بیت | سپهر اول کدر چشم خرد کور
 پس الکه خرد مملکت کند | نثر اول وصف موشک
 اولان کسبه خرد مند ایدر لر مقابلی لی خرد در که
 لسان ترکیب اکا ابله ایدر لر نته که بو بیدر دن
 اول ظاهر در بیت | ای صرخ ز کردش نمانندیم

از آدم کن که لایق بندنیم | اگر میل نوبالی خرد و نادانست
 من بز چنان اهل خرد مندیم |
 شش معبد ششم بصیرت اچملق و آرزو اول اعتبار
 خرد کن ادات نویسی مندا و لو بدر **سسام** **سراسیمه**
 سراسیمه مکتب در بر خوی سر در که لفظ فارسی در
 معنای مابش در بر خوی دخی ساسم در که چهار
 عریدر معنای موندز اطلأ اصطلاحه سراسیمه
 بر آفت مهلکه در مابش اولور نته که بر ساسم
 بر آفت مهلکه در بر ده اولور اکا ذات اچینه
 در بر لاند کور آفتک صابنه سراسیمه در بر مهله
 مجاز در غلبه استعماله حقیقته منقلب او شد
 سراسیمه ده مکتب در بر خوی سر در و بر خوی ده کیم در
 و بر خوی دخی ناما لفظ در اصل کتر زبان
 اولم شد در آسیمک اصل ساسیم در باکت
 میم بتدیلی لسان فارسیده شایع در مشا
 سیمه دیمه شکینه در بر لاند سینه دینه شکینه
 در بر لاند بملکیابی بر برندن بدل ابد لر لاند ان کسیده

اسبب فتی طو توب طو قنب حمت و بر مکتب در
 شنه که واقع در **سراسیمه** **سراسیمه**
 بچینید کشتی را سبب معجز **سراسیمه** **سراسیمه**
 شنه که سببه که با شنه بر فتی شنه حکم طو قنب
 اختلال برده اخرون غنی نامعنای ترکیبی ان معنای
 خاص اسمی بر بفتی لاند کوندر نته که واقع در
سراسیمه **سراسیمه** **سراسیمه**
 از یک بد جهان و کرد
 بود دولت ان کسیده
 شول کسیده بر در که ترکی لاند اکا او یه دیر لاند
 که بو بیتن واقع اولمغین ذکر اولنور
 حتم را بود در خاومی **سراسیمه** **سراسیمه**
 یاد و بکدر باوه کردن بوز مکتب در شنه که
 بو بیتن ظاهر در **سراسیمه** **سراسیمه**
 زبان بوز بر صفت از کشت
 که خواجه حاتم جم باوه کرد و با شنه
 یاد و بکدر ترکی بلسان اولمغین شنه کشتی
 بوز شنه کسیده باوه دیر لاند کسیده کسیده
 در خاومی کسیده در دلی پد

بر نون کیم
 در دولت

باید فایده مند باشد بر بی معنی کلمات موافق نیست
 باید کوی دیر لر آوده بر برین استندید دیر لر آوده
 افزا و بیشتر در جایگاه دانه ن مرکتدر نشه که سبب
 بیان اول بندر **سبب** سببها اعمال جدید
 شول عمل در که انوک صا حبشه ترکی لرح کوز باچی
 دیر لر نشه که بوستید اول معنا ظاهر در

در چه پیش از این ابوالج؟ آن همه سببهای دیوان بود
 کجینا سبر برک دوز دکتری علی التوئدر نشه که
 بوستید ان ظاهر در **سبب** من یافته صیبا از
 سس کشته کجینا از **سبب** بوستید خالی بوستید

نمان که خاک را بنظر کجیب کند
 ابا بود که کوشه چشمی پاک نشد
 بطریق استعاره فرخون نشه بی دخی کجیب
 دیر لر نشه که واقع در **سبب** نیزه که جنگ آورد با
 سم از اهی بشه کجیب **سبب** کجیب بود به اصل
 اکنون استعاره او نشد در وجه شب ظاهر در
 علی التوئدر اصل بر زیر آوده سی جو امر حبشه

بر دیر اول منعکث کند و سزده کجیب دیر لر

نشه که بوستید ظاهر در سبب	سکام تنگ دستی زاده کوش
کجین کجیبی سستی فارو کجین کجیب	مردم مردم در ثوی

مردمک لفظ مرکتدر بر جوی مردم در بر جوی
 کاف تصغیر در معنای کجیبی دم جکدر ترک
 دلند بیک دکتر بیک که کوزده کوز پوز مردمک
 بعد از کجیب اسم اول نشد معنای اصل اوله بو معن
 او تراسند مکانست ظاهر در مردمک معن سبب

کشد رننه که واقع در سبب	سک اصحا کجیب زدی بند
بی بجان گرفت مردم نشد	شکشی زاده به عجم مردم

زاده دیر نشه که معنای مذکور بوستید واقع در **سبب**
 کوزم با شنبه زحم ایت سورمه در دن
 که مردم زاده در دوشمش نظر دن
 نفر مردمک معن سس کاه اولوز مردم اطلاق اولوز
 نشه که بو معن در **محصلا** فزیک از دین مردم جوی نشه
 شردار در لسان عربی کی حبس معن سس در
 قد بوفه وار پنجه مردم دیر مردمی رجولتدر نشه که

احوام ششج سوید بکت بو کلام شرفیندن اکلنور **مضارع**
 مردیت به باز نامی داکمه زن کن **نشر**
 مرد ششج معنانه ده استعمال اولور مجازاً بومعنی که
 مرده حرف سلب داخل لانا مرد دیر از مراد محنت
 اولور نشه که بور با عیب دن اکلنور **رباع**
 در سینه مردش در نهند | واندر دل طغس تو نم مرد
 شمشیر با که نغمت مرادش | جیفست در کلوی نام در نهند
 ششج معنانه اولن مردن آخرینه اولی که بدخولند
 معنای و صغیبی افسار اکلنور لاحق اوج شجاعت
 معنای سرب افاده ایدر نشه که دهندر **بیت**
 چون تو نم خود کار ملک فردی | چه حاجت شیر انجم مردی
نشر شیر مردن معنای شجیع ارسا ندر موضوعند
 وصفن کرت در دم سردگی معنای فاعلن کرت
 موضوعی وصفه افساندر اسمیه نفس ابدیکه علقه
 افسانن قطع ایدر لر اسم موضوعن آخرنی ساکن
 فتنور لر شوی لسان عیبیدکی زوج معنانه در
 ترکی لرن رجل معنانه زوج معنانه فرق ایدر لر

ایکسینه ده اردیر لر ان با سید زن اکلنور
 مقابله سندن استعمال اولور مثلاً زن و شوی دیر لر
 اول فتنن ان زوج معنانه اولور سابق حضرت
 ششج سویدین منقول اولان کلام ده زن اول
 معنانه در مردوزن دیر لر اول فتنن زن ان
 عیبیدکی مراد معنانه در نشه که بو سید معنانه
 ابراد اولور **نشر** درین مزرع اگر مرد است
 کسی کندم نخورد اگر کشاید زن **نشر** ترکی دلد ده اول
 معنای کت ایکسینه ده عورت لعظن اطلاق ایدر لر
 محنت زن دیر لر بطریق الاستعار بهادری مرد
 دیدگری کسی نشه که بو سید ذکر اولان معنی واقع در
 در مکنای که مکنام دارو کبر **نشر** ایدر نشه که مرد است
نشر بین میانابینا کور چشم کور کور که
 نشیه استعاره نظر بعینه چشمک دیر لر نشه که ظلم در
بیت بر دین چشمک می منم چون موسم دیدار شد
 در آرزوی روی تو بس که چشم چای شد **نشر**
 اخرون غنی کاف کاف صغیر در چشمه که کی چشم دخی

کدام

اکلنور

کوز معکسه در اندوه الطلاق تشبیها در چشم لفظ
 فارسی در ترکی کلد در نشت که واقعه در **نفس**
 در بر چشم چون بسی در **نفس** بر فضا چشم بر هم زند
نفس چشمیک آفرین غنی لغت است که بپند معنای
 عابدن معنای خاصه بوناک خاکت پند
 نقیصی چشم کوزن که بچشم قباغ النذع الله
 اولان پرده در نشت که بپند **نفس** در **نفس**
 جهان کوزم از بسید **نفس** که کوی چشم اندر مین
نفس چشم قباغ و کرکیت داخل در **نفس** در **نفس** کوز
 اما کوز او و بیاض جمله دین در داخل در **نفس** که واقعه در
 بشی همچون او دین هر **نفس** **نفس** چشم قباغ در **نفس** کوز
نفس در مکتب در بر جی دید در که **نفس** در **نفس**
 اول شد در کوزمک معنای **نفس** در **نفس** بر جی ده
 فاضل در که اصلی سابقا بیان اولندی ایدی
 دین لغت مشترکه در اسم معقول کوز دیدن **نفس** شلا
 دین کوزم در **نفس** اسم فاعلکده آخرینه **نفس**
 زیاده ایدر **نفس** دین در **نفس** که بپند واقع اولدی

نواد دین غم دین ام با شک مشوی
 که نقش خال توام مرکز از **نفس** نرود
 کوز کوزسون کوزسون لسان و **نفس** چشم
 دیر **نفس** قصد ایدیکت بینا بله و نابینا بله **نفس**
 ایدر **نفس** کوز **نفس** چشم بینا دیر **نفس** کوز
 چشم نابینا دیر **نفس** فارسی کوز **نفس**
 دل کوز کل معنای **نفس** در نابینا کت معنای
 ترکیبی **نفس** بینا کوز **نفس** بینا دیر **نفس**
 جوی بین در اسم فاعل در کوز **نفس** **نفس**
 ما خود در خلافت قباغس اوزن جهان کوز **نفس**
 جهان بین دیر **نفس** که بپند واقعه در
 کوز دوزوی **نفس** **نفس**
 پس اولدک **نفس** **نفس**
 بر جی ده الف در که لسان **نفس** **نفس**
 جتی ایدر **نفس** **نفس** **نفس**
 روز مندی **نفس** **نفس** **نفس**
 معنای **نفس** **نفس** **نفس**

و عالیدر که چشمه ای اول عضو کوار اسنزه اولان
 علقه خلقی به دلالت بچوندر چشمک و صفی اولان
 بنیاده کی الف کور کوزی چشمش اولان کسند
 اول سبیدن کور چشمه صفت اولان نابینا اولور
 مگر که کوری مجازا نابینا معکسند استعمال این
 نته که بو بیتدن ظام اولسدر
 سچ اول کتشد چشم خرد کور
 پس انکه بر خرد مندا فکند زور
 چشم خردون براد بصیرت کوزیدر نته که
 سابقا بیان کسدر چشمه چشمه چشمه
 سلطان عالی شاه جم الطلاق اولنور نته که
 معنای مذکور بو بیتدن واقع اولمشدر
 جمی بود با و این معنی
 جهاند اولک کور کوزی
 حضرت سلیمان و حی مملوات انده علی بنای علی
 جم الطلاق بو بیتدن ظام اولنور نته که
 اگر کتشد جم رفت بر دکت
 را باد و ایند جمال خنت
 نثر بو بیتدن چی اکتون
 زبان در بصیرت در کتشد و این

که خواجه خانم جم با و کردوز **نثر** اسم حس اولدی
 اعتبار بیه چشمه بدی و حی الطلاق نته که بو بیتدن
 ظام اولنور نته که **نثر**

کر ادانی از خراوان علم	از عهد فریدون و سخاک و غم
بجندش فریدون نو فریم	که شادی ستر از جهان نام غم

نثر اول اعتبار بیه در نوروز ک اولان
 جمشید در اول سبیدن اکالنت اولمشدر
 جمشید حضرت سلیمان منمشدر نته که بو بیتدن
 ظام اولور **بیت**
 بدان سان که ز باد خود خیره
نثر جمشید ک اصل جام
 شید در معنای مذکور بو بیتدن ظام در **بیت**
 جهان از اول بر سر اولور
نثر کوشی مکر زنده رش جام
نثر شید کوش در کتشد واقع در
 بر آید یکی پرده رستم معیند
نثر کانه مذکور یاد شاکت
 جام جهانمسنی کتشد شبیه ایندیز اول اعتبار بیه کتشد
 جام شید دیدر صکره دن تخفیف الغنی خردش ایندیز
 جمشید اولدی **نثر** شید **نثر** اب یکسید کتشد

گفته اطلاق اول نور لر اما برسی بر عتبار له معنای
 ترکیبی لری بیان اولیج اول اعتبار لری اولیج
 فرشتید ترکیبی کس نظام در بر جزی شید در کس باقی
 بیان اولندی بر جزی ده خورده اصلی خورده در عند
 ترکیب تا ساقط اول شد در خورده لغت بهنویس
 نور در حکمت الا شرق شرح عند شیرازی بویله
 دیشدر مذکور خورده به خورده در لری شرح مذکورده
 اول محله در مسطور در فرشتید اولیج در جزی استعمل
 اول نور لسان فارسی در خورده بر لری گفتگ کند و سته
 گفته که بویسید واقع اولیج ایراد اول نور بیت
 طرفه که چون تابش فرشتید نهان
 کشت پر از قطره رخ اسپان
 نش اما فرشتید در خورده اولیج اولیج فرشتید
 گفتگ یکی اسمزدن مرکب اولیج لازم کلور
 بر لری گفتگ یکی اسمی ترکیب ابودب بن اولیج
 اسم الیج بعد در عالی دکلدر اما افنا یک ترکیبی
 خنی در بر جزی تاب در یافتن در اسم اولیج

فر دیر جی معنای فابا به تبدیل اولیج اولیج
 تبدیل لسان شایع در مثل هپ لوی ده در لری
 دیر لری افنا یک معنای ترکیبی سه صوفی در جزی در
 صوابه و بالطبع در ترکیبی هار صیدر سواطیه دکلدر
 طبیعتی ایک هار در صوفی هار صیدر اولیج
 سیدن مولک ترکیبی گفته نسبت اولندی مولک
 اولیج افنا یک گفته اطلاق نته کم بویسید
 واقع اولیج مذکورده
 اندکی ماند خواجه خورده سنو
 شرح مذکور معنای ترکیبی
 اعتبار لری اولیج اولیج اولیج اولیج
 اسمی فارسی یک ترکیبی مرکب ابودکی و الفظ
 مترادف مذکور لغت نوادر دن ابودکی معنای
 اصمال و آرد در که افنا یک ترکیبی افنا یک اولیج اولیج
 فایک اصل بدون تبدیل اولیج افنا یک افنا یک
 اولیج نظام در تا بله ابی کلیب لری اما افنا
 عبارت عبیدر اسم فارسی در خورده اولیج
 بعد و آرد در مولک یکی دکلدر اولیج معنای ترکیبی

نقل اولمشد از اوقات اعلام منقوله دندز ابکی وجه
 او زره بید **خبر و کینه و کبان** خبر و مکدر بود
 بجهان بر ویزه لقب در نته که شیخی تک بویتند
 واقع در **بیت** | چو خبر و کبان نماند بیز او
 او پی خبر ویز او در **بیت** | خبر و کبان
 برخی خبر و در که معنای بیان اولندی بر خوبی
 کی در که معنای اولودر معنای خبری سے او کو طمانند
 مذکور لفظ مرکب کبان پس در آن بر لینه که کیکاد سکه
 نیره سی از علم اولمشد در جمشید کبی صاحب شوکت
 و عظیم الشان پادشاه مدز نته که بویتند در ظاهر **بیت**
 بیفتان هر چه بر فاکد حال اصل شوکت بین
 که از جمشید و کجی و مزاران داستان دارد
 بجا از عشق من نری بگو آن مشاهد خوبانرا
 که صد جمشید و کجی و عظام کمترین دارد
 کبان سلطان قدیمه اولن بر حاکمندر که انک اولی
 کومرث و آخری و آخری مذکور کجی و دز نته که **بیت**
 کبان فانه و کبان اولن | بجای ماما کبان اولن

کبان اول جمع کی در کبان ثانی جمع که در معنای
 مکدر در کبان اولکت معنای اولیس اولور در طبایع
 معنای ده کلوز لغت مشترکه در نته که واقع در **بیت**
 این کبان بد کبان کز شکر نعمت یافتند
 بار باین ناز و نغمه و دولت و نعمت حراست
 کبان اولدن مراد معنای اولدر کبان ثانی کبان
 مراد معنای ثانی در طبایع معنای اولن کبان
 کاه اولوز نوننی حذف ایدر لر کبان در نته که
 واقع در **بیت** | جهانهای دشمنی که میل او نماند
 ز قرآن بخویم از نراج کبان | الفاظ فارسیه
 در ضمیر شایع در طبایع نسبت ایدر کبان اولن
 نته که بویتند اول معنای کور در **بیت**
 تو وارث کبان بیز **بیت** | صیدنی که بودی در غنای کبان
 کی اولوسل نته که واقع در **بیت**
 با ده می خورن با این **بیت** | کجی نمی داد بهر جامی
 که نسبت ایدر کبان اولن نته که بویتند
 واقع اولیدر **بیت** | ز آمدی بنیدی بودی کبان

ممتی میدار از بهر حسدا | لسان فارسیده

معنای نسبت گاه اولور الفاده اولور
گاه بایده مثلایی ده دیر لزاب ده دیر از نسته که

بویزاده واقع او بیدر | چه ناخوش بود در وی کسی
که مایه ندر از از شیبی | بسازد ریزند که افنا سخت

بافتاده رایاوری کجاست

مذکور کیا کاف عربیک فتحه سبله در کاف عربیک
کسره سبله اولور که برده نیز نسته که بویندن واقع اولور

بر مردم ندیکر بار خیزد | کیا باشد که آن هر بار هر

کیا نکت اصلی کیا به در هر حسیم اولوب اخندن
حرف حذف اولمشدر بادشاد کن حذف اولمشدر

کبی مسلی بادشاه در که لغت مشترکه در لسان فارسیده
چنین معنای سنده ده کلور نسته که و لغت

بیاکت تبیل قمری از نیشی | علاج کی کجاست اخلا و الکی

اولو سلطان همسانه اولن کیه نسبت گاه

اولور بهالغه قصد ایدر لر الف و نون نیاد اولور
کیانی دیر ل کجاست نسبت معنای که منوب کرده

حسروانی ده دخی الف و نون نسبت بهالغه

اچوندر لسان عربیید اخذ اولمشدر بوالف
و نون معنای مذکور اچون کلور کی صحاح جوین

مسطور در طیبانی دکی حید لانی کس الف و نون
اول الف و نوندر لسان فارسیین جمع اچون

اولان الف و نون و لوق احتمالی بوفدر زیرا
فاحذ کلبه اولدر که ادات نسبت مفوده در اصل

اولور جمع داخل اولمشدر که اعلامدن اولو
کیانی ده اول احتمال وارد در اما حسروانی ده

بوفدر نظام بودر که الف و نون الکی سید معنای
کیان قره او معنی سنده ده کلور نسته که اولمنصور

طوسه جمع است و کی لغت را اچین ذکر ایدر بیدر
بوجبار نکه کیان چینه کرد دعوب بود چنت انکه

بوشکور گفته است درین مجلس

همه باز بسته برین سبک که بر برده نبی سبک کیان
کیان مادن مراد اولدر کیانندن مراد اولان
بلایع در مذکور همان مکن صورت نوعیه لریدر از

و به نسبت نظام در بجز الواسطه صحنی بوسه و وقت
اولیوب کجا ندن کجا نابی فرق اینچه شد در کجا
طبایع معکسه کلوز کجا ن بر ل کجا نادر در کجا
و حشر و نیک بو بیند استشهاد همیشه کجا هر کجا
کجا زار چرا چرا حسره گاه کجا او ندر نته که
سابق بیان اولکده اصلی کجا به در نته که اصلی او ندر

و افتد در بیت
بزم او شنید که کجا کجا
زمره کلید او لورسم غلو او ندر
نشر هر کجا محبت او ندر

نظام کبدر بر جزئی هر در محبت معنای بر جزئی
کجا در اوت معکسه اصلی کجا به هر در معنی
بر کسی مومن علییه نفس اولیوب معنای الیه نقد بود
بود خصوص لسان فارسی نیک خواصند در بو که
تفصیل سابق ذکر اولمشدر در مدلول بر کسی سیده
هر کجا کجا معنای علمی سینه مطالبه در معنای
نقد کور اولد عنی کس بوستیدان نظام در که ذکر اولنور
بر هر تو ناسینه خطه سینه هر در
کجا زار اصلی کجا به زار در هر کبدر بر جزئی کجا به

اخرنم ما حذف اولمشدر بر جزئی ده زار در معنی
مرغزار کجا بنشدن تفصیل اولمشدر اوت
چرخ اولن بره لسان فارسی سید کجا زار در ل
مدلول بر کسی سیده اولدر چرا جیم عجب نیک
فحش سیده اولمشدر نته که بو بیند واقع اولمشدر

ذکر اولنور
کجا و چرا خورده این مرغزار
شیر جهان خوار فنا سبب
هر چه بدندان ما خود در

چو بدین اولمشدر چرا جیم عجب نیک کس سیده
بچون معنای سینه در نظام کبدر چه الیه رادون
چونکه چو نیک فرقی بنشدن اصلی تفصیل اولن
کر که باذن الله تعالی چرا گاه اولن بر مدبر نظام کبدر
بر جزئی چرا در که معنای بیان اولکده بر جزئی کجا در که
محل معنای در کجا مدکی تخم کجا مدکی کبی اصل گاه
چرا در علم اولیوب معنای الیه نقد بود اولمشدر سبب
ماوسای با دشا نظام کبدر بر جزئی با د در با
عجب سیده دفع ضرر اولمشدر فساد این سینه بر ل
فارسی سیده با د در ل با د زمر اندندز مشول سینه نیک

آید که زمرک منور شنی دفع ایدر بر جزین مشهور
 معنای لغویسی اولو در اما بحسب العرف اطلاق اوزر
 ده استعمال اید بیکت مراد سلطان اولور مذکور لفظ
 مرکبک مدلول ترکیبی سبب سلطان یمنند اولان
 مدبر و مصحح از فضیله فرسک انشا از نه الهی است
 و زرا ده استعمال اولند عنی بوندن او تر بر در ش
 شاهدن مخفف اولوب اولو معنای کلد و گنبدین
 و بل و نوزین معکاسه دخی کلور ننه که بوسیترون

عالم سرد در بیت	همی گفت شبر برین جزین
برین دوستی کردن بجزین	این کوه دارم کنون چون کوه

بجلی التشم من که دو دم نه است

شاد شاهک بر جزین بو معنای به شایه بوجی القاب
 سلطانین اولور معنای ترکیبی سبب دفع و بل در
 ظلم در اگر چه که شاه الفسده بوجی معنای نه کورده
 استعمال شایع دکلدر اما قاعده لغت و نس
 اوزر نه شهید شاک امسلی بر در و وسط کلمه اولون
 الفکت ایشانی ده است اطلی ده ل و ناز سیده

جایز در مثلاً راه ماه و آه سپاه کاه کناه دیر لاره
 نه ده سبب که کند ده دیر لاره پادشاهی ده و کتدر
 بر جزین پاد در که معنای بیان اولندی بر جزین ده
 شای در عوام نامس معنای نه قافی نه نکت بر نه
 که خواص مینج مقبول کلد در عوام نسبت ایدوب
 شای بکانی دیر لاره کچ شای بکانی نکت دخی اصل بود
 بر جزین نکت ایدر که حشر و پر دیر زانندن عانه سلطان
 بریسی جنت سور رکن اولیدر معنای نه سبب حرف
 کاکت نه زاده سبب ل و لانه سبب و آرد در نه
 بر نه بیان اولند که کرد را بذل است معنای پادشایک
 معنای ترکیبی سبب معنای عانه در بواجبت ل
 القاب سلطانین اولور نه که بوسیترون واقع اولیدر
 بیت ازین رزف جنت ربانی در سبب
 زان بس نرا پادشاهی در سبب
 مطلق حاکم اولو الامر معنای نه استعمال اولنور

نه که واقع در بیت	که من با ترا دیدم ای جان کمان
نیم پادشاه بر دل خوبین	چون نیم

بجایک شمس شیباع و اولی اظہار اشباح و در
 سال فارسی بدین تفسیر گویند زبان عربی کی کیفیت
 کسی ترکی دین برکت نکت حالند استقامت
 ایتمو اوله لریجه حسن لریجه عم چونی دیر عرب
 کیفیت صافک لریجه در دیکت برده بچم چوشت
 نشه کم بو بیتین واقع اولمش در بیت
 زکریه مردم چشم نشسته در خون است
 بیان که در طلبت حال مردمان چون است
 مرتبه دیکت برده بچم چون دیر نشه کم بو بیت
 واقع اولمش در بیت
 بیا رم این کرده مر چون
 کتھنہ الطلاع مکمل اولوش
 حقیقتند استقامت لریجه اولمش عندان و مرد حق
 حضرتی چونکه توصیف ایدر لریجه چون دیر لریجه
 چون جیم عجب اوله اولمش کتھنہ اشباح و اوک
 اظہار سی اولمش سال فارسی بدین تفسیر گویند
 اولور نشه که واقع در بیت
 چون خاتم تلخ از کستان
 چون نیم در خلقه مستان
 چون اولم بچم حسن

معنای در و اوک اشباح عطف اولمحق کر کرد
 چون ثانی تغیب اچونیز و اوک اشباح
 عطف اولمحق کر کرد زبان ترکی ده بوجبارت بعینها
 تغیب ده استعمال اولور نشه که بو بیتین ظاهر
بیت دیدی دیر شمع کسی بانه سو بکرسن بجا
 چون دل او جندن بانه کرسن بانه سو بکرسن بجا
 بجا اشباع اولان چون لغت مشترکه در نشه
 معنای ده کلوز نشه که معنای مذکور بو بیتین ظاهر
بیت کخلوت مار اشبحی از رخ بوزری
 چون صبح در افاق جهان سر نوازم
 بیت سابقدن بو معنایه بجم وار در بک اول
 معنایه اراد سیده معنای کلام تمام اولور
 بنجه اکلم نی کبی بیم انوک مستدی خلقه سندن بکده
 مقام مناسب معنایه بر مقامله ایکی معنایه
 محل کلام مذکور زبانه لطافت دیر مشدر نشه
 معنایه چون ابرسم مرکب دن جز اولمحق و اوینی
 حدت ایدر لریجه مثلاً چنان دیر لریجه چینی دیر نشه که واقع در

بیت چنین است رسم هر آیی درشت
 کسی پشت بر زمین کسی زمین نه پشت
 چنانکه چنگ اسلی چون ان در چون این در گاه
 اولوز اصلی او زرنه استعمال ایدر لر جوان ایدر لر

نشد که واقع در بیت	مگر بد که چنان بینی بسزا
نکو کار باشد بنیکی بسزا	چو بنی ده دیر لر نشد
که واقع در بیت	چنین بود کیتی او بن بود
کفش مهربانی کفش کس بود	چو اجیم عجبیک کسر سید

لغظ کتدر نشد که سابقا بیان اولغدی بر جوی ده
 چه در نه معناسنه نشد در دیکت برده عجم چه چیز است
 دیر بر جوی ده را در لسان فارسیده را سون معناسنه
 افاده ایدر که ترکی دل و اندن ایچون دیککه تعبیر
 ایدر لر مثل الله ایچون دیکت برده خدارا ایدر لر نشد
 که بو بیت و واقع اولش در **بیت**
 خدارا او من بستان اروای شخته مجلس
 که باد بکران خورده است و با ما سر کران دارد
 هر موزاتک معانی مذکور سی مختلفا سخن چو اکت

معناسنه بنوذر نشد که واقع در **بیت**
 چو آروز جنگ کس می بیند که جایش سر بود خوش کند
 چو ابی جیکت کس سیده استعمال ایدر لر اما
 اصلی چه اولوب عند ترکیب با ساقط اولش او لحن
 جیکت کسر سیده غفظ افصحی زبیرانه معناسنه چه
 کس در کلمه را کت معنای مذکوری لسان عربی ده
 اولان لام تعبیر معناسیده لسان فارسیده
 مذکور کلمه غالب اداست معقول اولوز مثل زید را
 بگو دیر لر معنای زید سولیه در زید را بزن ایدر لر
 معناسنه زیدی او ردیکدر مذکور اداست گاه اولوز
 زاننده واقع اولوز کلام بسیج نشد افاده اینتر
 نشد که بو بیت ظاهر در **بیت** و آنکه احتیاج این بیت
 راستی ایچیم مزه نکوت **بیت** چه جیم
 عجبیک کسر سیده سابقا بیان اولغدی او زرع ل
 فارسیده شول معنای ایچون وضع اولیدر که ترکی
 دل و اندن نه ایله تعبیر ایدر لر مثلا اولخ در دیکت
 بزده عجم آن جیست بر چینگ اصلی چه است

نشسته که سینه است اصل است در ترکیب اولیها	
خرف اولوز الف پایه منقلب اولوز نه دیم دیکت	
برده و عجم کویم دیر نشسته که بو سینه واقع اولوز دیر:	
نه دایم چه کویم چه زنگارم	که ماد است اولوز سینه
چیر بسم عجبید سان تر کوی کی نشسته معنی	
نشسته سی بو قدر دیکت برده عجم نا چیز است دیر	
نشسته که بو سینه واقع اولوز عجم بو کسند ذکر اولوز	
بگفت من کل ما چیز بودم	و بسکن علی با کل سیم
چیده گاه اولوز نشسته معنی شده استعمال اولوز	
نشسته که واقع در	مرغ انجار رود که چینه بود
نه بر انجار رود که چینه بود	
چون چیر عجبید سان فار سیده ادات شبیه دیر	
ترکی اولوز کی سینه نشسته که بو سینه واقع اولوز	
چون فارض ماه باشد مانند حجت کل بود در سن	
گاه اولوز اخوندان نون حجت برادر چو دیر	
نشسته که بو سینه ظاهر در	فرد اندر شبست بره چون
چو سینه بوسه زد بر پای	تغییر ان چون اولوز

چونک از حق اخوندان نون حجت اولوز نشسته که واقع در	
چو مرد سخن کوی فانی شود	مراد را سخن عمر مانی شود
نشسته شبیه و نظیر معنی شده در مان نون	
ناخود اولوز شد در اسمدر مان بن بکر کدر مشلی	
و نظیری لوی دیکت برده عجم نه مانند دیر	
نشسته که بو سینه برده واقع در	
دو کمانند در جهان	از صفایان یکی کر زخنده
این یکی در غزل عدم	و این دگر در قصید بی
نشسته که معنی استغنی وارد در انو چوندر که	
بر شبیدن سلب اولوز نمغه قابلید سزلی مانند و بکله	
اما چونک معنی استغنی بود در انو چوندر که بر	
شبیدن سلب اولوز نمغه قابل کدر بنجون دینمز خوند	
کبی معنی است مراد اولوز اما چونک استغنی	
مراد اولوز بن پی داخل اولوز وجهی سب انفا بیان	
اولوز بندر و سینه خلی سان فار سینه ادات	
نشسته در نشسته واقع در	
ان حسرو می که نام از نادر	چون اولوز مهربانند

اولوز سخن

نشد اما معنای شکر معنای کله در لغت چون که سنگ
 کمی بیکت برده چون نود بنوز و شش نود بنوز و شکر
 اصلی نشد ز نشه که در دوسینک بویتید و افعی در بیت
 چنین گفت رسم که این شیر نشین
 را پر در این بند باید بخش نش
 فاو آده بتبدل اولمش در سادحنی ادات تشبیه
 دندر مثل سمنه تشبیه التدرج در اصل
 اسامی در نشه که بویتید و افعی اولبدر بیت
 بسجده چون کله بند آه دو داسای من
 چون شفق در خون نشیند چشم شب پایی من
 گاه اولور آخردن بالی حذف ایدر آب
 در لرنه که افعی در بیت
 رفتن کشت سعادت در لور آب
 گاه اولور العینه
 حذف ایدر لور سادبر لور اما براج معنای سینه ساین
 نشه که بویتید و افعی اولمش در بیت
 ملاذد آور اسدلم شیخ ابوالحسن
 که شاه مندر فرسند لوی خلیش

نشد اصلی و در آخردن و آوی حذف اولمش در
 سر اسرک معنای ایدر در
 نشه که واقع در بیت
 جهان کر چه اسرک لور کت
 بر نشه با بر و ایجا که خار است
 نشه اولر اسند غنی الف
 لسان معنای معابد و سادحنی معنای افعی
 ایدر ایکی نشه بر نشه مقابل اولوب مت و می
 اولر اول معنی ان تغییر اولوب لور ایسی یک اسر
 بزلف کوزر لور مثل برابر لور ایکی بر نشه مقابل
 سادحنی لور غلبه استعماله بو جبارت مطلقا
 سادحنی علم اولمش در معنای بر لور لیمین بره
 در معنی استعمال اولور مثل ایکی اوجی برابر کله دی
 در لور لبالب ده بونک کبیر معنای اصلیه
 طود اوق طود افعی کلک در صورت فک کت نشه
 برابر اولر مجاز لبالب اولر در نشه کله
 مصرعده ظاهر در
 ایماست نوزن کر پایله
 نشه دنگا دنگ ده ایلد در معنای اصلیه ایکی دنگ
 بر نشه مقابل معنای اولر و لغت در غلبه استعماله

مطلق زن و مساوتن استعمال اول نور بیجا بده
 یکی طرف شدن بیجا برین معانی مساوی اول لغت
 یکی کشی نجه طو شسته از برین کبیه معنای بیجا
 بولونز یکی طرفن کبیه اولوب بر جانب غلبه
 بولمنه معنای کن کش بولونز چکا چک ده بولمن
 کیدر نته که بوبیند واقع اولوغین ذکر اولوغین
 چکا چاک خنجر بگردون کسید | از سنه و ستان چون چکا چاک
 بر برده یکی نکت اوله بری برینه مقابل
 بری غالب اولوب اول بری در مضمحل اوله
 در کار نکت دبر از بر مملکت یکی در اولونه اوله
 وجه مذکور از زینیه کونا کون بر از بوجانس اولونه
 یکی بشتن بری برینه مقابل مساوی اوله سر
 دبر از معنای مساوی اولونه دم در نکت اول حالت
 لازم اوله غندن اولونه غلبه استعمال معنای لازم
 منزل حقیقته وار شد ز شدی بر سر دبر از دبر
 معنی سیدر خاطر کلن اول غندن بتا در اولان
 شول نمائنه که بیکت بیکت کل کل اولونه اولونه

اولا سر سردید کلری بواجبار طیه در موافقت و استقام
 معنی سنده اول الله استعمال ایدر لر معنای
 اصلینک لازمی اوله معنی اجبار طیه مثلاً زنا شوکی
 دبر از شول از طیه عورته که از الزوم از دواج اولونه
 اولانته که واقع در بیت | چو شد شرط زنا شوکی
 مراد اماند کشت و داور بی | شر بوزر کن گاه بوزر بود
 گاه بلکه بکا پوی دبر از شمار روزک اسلی اولونه
 کجه ایله کوندزک بری برینه از بنا طلی اوله کبینه
 بر جفت حکم دبر شد در زنا سر کن معنای با شدن
 مابشه در زان فارسید نمانتهای غایت اچوندر
 نته که واقع در بیت | انم که بکن دم از نکت نام کسیت
 ناکه دیدن بکرم حسبیت | نکتی دلون دخی تا بوغناد
 استعمال اولونز نته که بوبیندن نظام در بیت
 چاین سحر دن مرون اولور دی هوشن ایشار کن
 هر صد اولمشدی عالم رودن نامش در کن
 نمانتهای غایت اچون ده استعمال اولونز نته که
 بوبیند واقع در بیت | نامش غلبه بکوشن در بخانه سقا

مردم آید یعنی از نو بجای آید	شتر ترک دل در دخی با تو موی
استعمال اول نور نته که واقع در	
ابو بکده بو یک سر و سمن است	او ششک و اندک چو در چو
شتر غایت عرض معنا سنده استعمال اول نور	
ننه که بو بنید واقع در	بهر نو دنا شش از بن کسند
دم اندر دم نای بو بین کنند	شتر ترک دل در دخی با بو
معنای ده استعمال اول نور مثلا دو کرنا که او سنده	
دبر را نامفام کذب ده که صافن یک یک برده	
استعمال اول نور نته که ظاهر در	
ناگنی خدمت سلطان میر	اشخ و سنان و بجزانند
شتر نامادام معنا سنده کلور نته که غنچه ب	
بیان اول ننه کر کر ناکه معنا سنده استعمال اول نور	
ننه که او قدر بیت	فتب از عرف عامه باج دینا
فلفله گفته اند نام باج دینا	شتر اما فای معنا سنده
نامک اصل نامی در نته که بو بنیدن ظاهر در	
پشت و نامی فلک است شده از خرمی	
باجو نو فرزند زاد مادر با نام را	

بجز انو بنب صحابی بو بنام اصابت از شدز کلامی	
بودر که جنبه نفس اول نور تا دورت حنا به کلور	
اولا ادات فایند ز حی معنا سنده ثابنا ادات تغیل	
ننه که مرحوم لطیفینک بو بنیدن او مقدر بیت	
از همه تا بلجده با میوز و با کرا	اناز احو و خلق جان معجز
شتر تاش نو نیت ای چون کلور نته کم مرحوم کمال اشها	
بو بیت واقع در بیت	ما جهانت صدر اول
فیض حو بدش حو بدل شامل	شتر راجعای دیک اور
علاق معنا سنده بخت و دونا سنا کی بر فای ای کی نیت	
اوج نیت دیک اور بر خچه و جهده سوز نیک قصو	
و خطا سی و آر در اول بودر که نانک غایت ای چون	
کله دکن و کذب ای چون کله دکن بیان انیم شدز ای کجی	
بو که تاش دیو ذکر آید و کی معنا سی دکلر تا نو نیت	
ای چون کلمه استم ای چون کلور اول استنها و مکلنده	
کلور کی بنیدن نامادام معنا سنده در استم امر اد	
اول شدز کذب وقت معصود کله در او صحتی بو که	
فایند معنا سنده کلن باج دکلر نای در سر بر ک معنی	

باشه باشد ز نته که بوبتید واقع اول شده بیت
فرز او جوارین روی بن در کز بیم

بخت نزار سال که آن سر بسیم
نشه باشه بشن دیکت برده سر سر دیوز فابو قاپو دیکت
برده در بدر دیوز نته که بوبتید واقع اول شده بیت
شبنم من آن داسنان سر بسیم

زینک بر بش لکشم در بدر نشه
مراد سر بخش و با بر در نین نین خج در لر نته

که بوبتید ن ظام در بیت	نمه نین بن مرور او جم
بهر دلش سر بسیم	شهر بر دیکت برده بیک

بیک در لر نته که بوبتید ن ظام در بیت
بدان یک یک حال داین کلان که با من چه کردند آن آهون

ز کتور کتورده در لر نته کم بوبتید واقع اول شده بیت
ز کتور کتور جهان طرح ازده نور حن را در حن

و آن وانا ماوان دون دال اسم فاعل در نته
دن معانی سبجی در دانه دن زخیم اولمش در نته
دال و خورده و آن دن جواولان و آن بو معنایه در نته

مخیط و ان اولمش کنش دور نته در آن مشتق اولمش
ذکر اولان معاد در اسم جابه اولمش فیزی معنای در در

نخته آن ایله جرد آن فرقت بیان اولمش در دانا سبجی
بو الف که اخر کلمه لاج اولمش معنای القضا فی اظهر

ایله اصل توانا تک بیانند تقبیل اولمش در دانا
معابلی ماوان دو کک مقابل نیکس در مر دک مقابل

نار در لر آن فارسیه ماوان سبجی اول کلمه
داعل اولمش در خولکک مدلولند اولان و صحنی سبجی

موصوفدن بو فاعل او ز نته نانا تک معنای سبجی
ننه که نامر دک معنای لر دکدر حاشیه مطالعه سبجی

شرف نانا و انا مقابل اولمش در اصابت
دانا تک معابله سند دون ذکر اولمش نته که واقع در

سره اولمش در دانا و کردون	کمر بسته درین کمر است کرد
برایش دانا ای صبور کتور	قباس است قند فالدی بر کردون

ننه دانا مقابل سبجی اولمش در ذکر اولمش نته
که واحد در نته
ننه دانا ز خیم اولمش در نته
ننه دانا ز خیم اولمش در نته

که خزانیز کور آمد خوشن		بویستند و خوشی و اندام	
بر سنگ زدم دوشن سبوی کاستی			
سخت بدم که کردم این او باستی			
خود کوچک کلان بزرگ بزرگوار سترگ			
خود واقف بر اواق ابندی بیکت برده بچم خود کرد در			
خود اندک شتقدرا سم مغولند خرد که بی اواق اولوس			
نسبیه لسان فارسیم خرده دیر از خرده دان دکی			
خرده استغفار او نمیشد در دقت نکته ای کون خرد کن			
مقابل کلان در نشه که بویستند و واقع او نشد			
عدو را بکوچک بناید		که کوه کلان بزم از سنگ حج	
شکر کلان معنای بزرگ کوچک بی از معنای بزرگ			
که و عهد بیت		جهان بانی و دخت بختی وی	
مقام بزرگیت کوچک اند		شکر بزرگ اولوز بزرگ	
امید دن و بزرگ بگردن جو اولان بزرگ و معنی بزرگ			
نه کم بویستند کلان در		بزرگ بزم اولوز کلان	
سلوک بهنادی بزرگ امید		شکر بزرگ بزم اولوز کلان	
مهر بزرگ کلان بزرگیت بدلی قاصد تو بزرگ			

نشه که در حس ده جفتارده سر کجین ده تمام در چهار است	
فارس سینه بزرگ کلان سر کجین در گاه اولوز بزرگ خرد	
مقابل سینه ذکر ایدر از خرد و بزرگ دیر از نشه که واقع در	
نشده بود خرد و بزرگ	
اگر از آدمی نباشد سترگ	
بویستند بر همه بویستند اولوز خردده معنای کوچک	
اراده ای بیکله بای بزرگ معنای کلان اراده ای بیکله سترگ	
سرخش و بلوغ در نشه که بویستند واقع اولوخین ذکر	
اولی نشد	
بماند معنی از خدای بزرگ	
بجز کافرتی رای سترگ	
بماند نومید دن خفتها	
اولی نشد	
سنگ چشمه دار معنی سنده کلوز نشه که بو	
بیتن واقع اولی نشد	
در بخش نیر و کلان از بزرگ	
بزرگ اولوز بزرگ	
بزرگ اولوز بزرگ	
بر خوی بزرگ در که معنای بیان اولوز بزرگ	
دار در که لسان فارسی بده یافت معنای اغاذه در	
بشا سوار دیر لر معنای شامه لایق ایچی در سب	
را سوار دیر لر معنای بوله بار را اندر بومقاصد نازده	
کلام وارد در در بزرگ وارک فرقی بیانند ذکر اولی نشه که	

باذن آید شکی بزرگو ارک معنای ترکیبی اولوبه لغت
 اما اولولوغه لایق معنای مستعمل اولونوز اول
 لغت بزرگو ارک اصلی بزرگی دارد از اندن اختصاص
 اولونوز اولور کرم **کرم سرد** **سرد** کرم استبد
 مقابلی سرد در که صوفی در زنته که واقعه **بیت**
 روز بیت خوش و موانه کرمت و نه سرد
 ابر از رخ کلستان می شوید کرد
ش ایلتجه کرابه دبیر اصلی کرم آب در معنای
 عام ترکیبی دن معنای خاص عدمی نفس اولونوز
 اخرینه باز ناده اولمش در لسان فاکر سید بو قعه
 سابق بیان اولونوز در کرم نیز کرکی شکی استی در
 سیرک معنای اصلی طوفان زنته که واقعه **بیت**
 شکمهایی که می کشت از سنجان سیر
 چو برک کشند نامی خورد و شمشیر
ش اما انخله استغای حطدن که طوبیغک نامید
 کنیت ابدر لر زنته کم بوین معنای مذکور ابراد
 اولونوز در **بیت** ناکار جهان استگانی در شود

چون بر شود ملت فرم بر شود **ش** بر سنده دن که استغای
 خط اولوا اول سنده قدر حاجت اولمش اولوز بو عتبات
 کرم سیرک معنای کرکی کبی است اولوز کر سینه
 رفتن تغییر ابدر لر بر عتبت اولانه کرم اولمش
 سرد دیر زنته که بوینده واقعه **بیت**
 که ایکنج احی می در اولونوز **ش** کرم اولکاسین اولونوز
ش بو اجنار له نیز غیر اولانه کرم نیز دیر لر زنته که
 بویندن نظام در **بیت** **ش** بر کتخت پس جرم کرم
 بر کتخت میزدان رنجیز **ش** کرما یاز در مقابلی
 سرد در که قبش در زنته که بویندن نظام در **بیت**
 زمین پر عمار و مو استبار **ش** کرمانه سرما سبت بهما
ش بویندن دخی واقعه **بیت** **ش** مادام کوز لر مایشندن
 نوردد و بیزدی در با لر بو سوز و مات و کرابه **ش**
 کراده سر داده الفاظ شتفه دندز کرمانک معنای
 الطبع استبه طلب در سرمانک معنای بالطبع صوفی
 طلب در معنای اول پذیرده و آرد در معنای طبع
 مواسی استی اولمقدر صوفی اولوز سه عارضدن کلوز

ایر شابه کرابه

معانی ثانی پیشند و آرد در معقنای طبعی موسی
صوق و لغز اسپکت اولورسه عارضندن کلوز آفر
کلمه الهت زیاده سی م خوکک مدلوله طلب طبعیه
دلالت ایتدی کی نانا اید زور مندن فرقه بیان لیدر
جند کوچ کوف جند نول فوشد که ترکی دله اکا اوکی
دیر لر کوندر کز نوب کچه غلام اولاده عالی هر لر جنبه
ایتمده دخی شو ملغده شهور اولاده بیوشه مشایر
اما جنده نفا و نری قاشدره ایکیسی بر دکل ایدوکی
خسروک بویتدن که قران السیدین مذکور در نظام
اولمغین اید اولور **بیت** باغ خراب از قدم بوم
جند قدم شوم شوم یار بوم **شعر** آن عرس بیوشه
بوم دیر لر سما جبار کلیدله نجه شهور اولوش
بیوشد شوم نوق اید اید شهرت بوشدر نتم
حقیق و زرع بویتد مذکور در **باب**
اوچدی اید ما بواستند برینه نولمغه نولم بومی
دیمونر کوز ندر اول شوم اول اوچن برینه نولم بومی
شعر انونب سما جسی جندی بویتد نولم بواستند

بویتد استهاده تمثیل **بیت** بموید جهان کفشد و معانی
که بیدار خانه باز جند **شعر** تغییر نولم خطا اینه وین
استهاده دن دخی اصابت ایدر شد اول بیتد
دلالت بو قدر جند بیوشش اولمغه مراد اوکی اولدغی
تغییر حده مراد شاعر تمام اولور کوچ بیوشدر نتم
شمس خرنیک رحیمه تر علیه بویتدن غلام **بیت**
که نماز نظر دولت او دور شوم و برینه نشین که ددمانده
شعر کوچ لغت منتر که در حرامی معقاده کلوز نتم که
عقربنک بویتد واقع اولمغین ذکر اولور **بیت**
اندازان جنت بعدن کنج **شعر** از د که ستمند کوچ کوچ
شعر کوفت بر فوشدر طنزده اولور اسوز بر اردو
مانور نترک اکا ارفوشی ایز نتم که بویتدن غلام **بیت**
جمال ملک دین کاندز دیکر **شعر** اندازد سبج باو او تو کوف
روزن خیر روزن او اید نوق کبر سون دیو
اچد قری دلو کوز نترکی لیم اکه باجه دیر لر نتم که بو
بیتد واقع اولمغین ذکر اولور **بیت**
معجزه شمعی مجلس افروز **شعر** کشته در دل شب روزن

کوچ

شتر روزن بجزه کن جنبی بود کی بوسیدن ظلم در بیت	
روزن باغ از علم سحر و زرم	بجس سحر حتمه بر باورد
بجزه با عجمید لفظ فارسی در ترکیب دخی استعما	
شایع در اوه بنا که کچون اولی لو که بجم روزن دیر مر	
مزه سندن اولور س اولسون مر نه وضع او زرم او کور	
ان بجزه ده وضع خاص معتبر در نه که بیت س بقون منضم	
اولور جهت معتبر در نظر کامله حلق کر کور که بجزه در	
اوک دپه سندن چیلدی لو که بجزه دینمزه بجزه دن عرض	
اصیل جناد کل طشر به نظر در او دل شتر لول او زرم	
یا بن نظر به ده بجزه دیر نه که محمد خوانی یک بوکل مندن	
اکلنور	بیت
مرغان همه بر کسکهای جا	چو معینان در بخوابی کاخ
شکر خلسان عا سید	کوش که دیر از نینه که سحر طریقت بوسیدن واقع او بچین
ذکر اولنور	بیت
برای نیت طبع مبارک شکر	کنده سعادت تر سبب باغ حیره کاخ
چنگ چنگل چنگال	چنگ جسم عجمید فوش قیامی در نه که بوسیدن معنی
ذکور واقع در بیت	ره بطا باز نیز امنک بیز

بر قصه کیک شرمین چک بیز	
شتر چنگ لغت مشر که در	
ساز التزندن در شول لکک امیدر که ترکی لول دخی	
اکا چنگ بیز بیت مذکوره اول معنایه بهام آرد	
استعاره طبعید آرمیده دخی چنگ استعمال اولنور	
ننه که بوسیدن از حد بیت	بیاده که دیدی چنگ در
سرسواران چنگ اور	شتر عجم عجمید او بچو چنگ
سواش محاکمه اولور ننه که بیت مذکور دن ظلم در	
چنگل عجم عجمید بر یکی فوش طرا چندر چنگال جسم	
عجمید بر یکی عا بطرا چندر ننه که بوسیدن اولنور	
عجمید در بیت	از حد ار شده بار عجمید
زامن ار شده شریک	نه این فراز بود در اولنور
نه ان در از کتد در زرمین چنگال	
شتر استعاره طبعید آرمیده دخی چنگال استعمال اولنور	
ننه که معنای مذکور بوسیده واقع اول شد بیت	
عجمید کوه با این داد	چنگال خوشتر ان عرب
عجم عجمید چنگل ترکیب چنگی ابد کلید بر چنگل	
اور مان در که چنگی کن کلیدر معنای ستان چنگل	

کلنگ

سحر

بر جوی بود کشتان ایله دستاکن فرقتده بیان اولمشده
دو بر فوشک قنادن بن بیکدر اوچدی بیجک
برده عجم پرواز کرد دیر اصلی پر باز کرد در باد اوچدی
اولمشده باز اچتدر باز کردن اوچاقدن قنات
بیکدر بی اچا عینده اوچاقدن کنایت ایدر زل
عربده بیکدر پیش در تره مولانا جامی نکت بو شیرین
پر بکشد بدو کتده نصحیح و آرد در که ذکر اولنور

در لغت خولنن ام که پیش
بیک آن پر کر و بکرم
بیکند مرغ شکوبی پرواز

پروبال قنات در است که واقعدر بیت
همای اوج شرف شرح ابواسحق

که مرغ فتح زند در موای او پروبال
شهر بویک بیکدر شهبال بویک قنات در
فارسیده مرسته نکت بو کتده ابر سینه شاه دیر لر
اندن مخفف در مشا اولو بولر شاه راه دیر لر ایرک
داینه شاه دانه دیر لر بویک کر کتده شایخ دیر لر
فارسیده روح کر کتدر مرغ را اول فوشده کر کتده

پنار لور نشه که سنو و صغند انشا اولنان کلان
ظلم دره اول کلانم بود که سنهارا کس منقار
برخ ز با شکار لالت شطرنجک بر نیه آت بر نیه نین
برخ دید کلرنیک و جسی بوردن ظلم اولور فوبرق صو
فوشنده ده بال دیر لر دیمبال اندن کر کتدر دم فونر
اصلی بال مدرز نکت اولوب علم اولنجح مضاف التیم
تقدیم اولمشده بو قناتده سابقا بیان اولمشده

که بو بیند دفع اولمشده
که سارپه اش نکر بیز در بال
بهادر کس را شکر حال
اش پیش و بال عار با ده

پروبال کبیر فوشده نشه که بو بیندن اکلنور بیت
ز یاد کرم می سوخت بر زین و مو

پنک را پیش و بال کلنک را پروبال
اول قلده که انک اک سنده بر بال دید کلر
بالر بند کندن او ترودر اخوند علی با اداست لشنده
باکک چار با به خنصی بو قناتده استخمال اولنور

نشه که بو بیند در بیت
سپهد از ایران بسید بال
هرک اندر فاد حرم دوال
اش بالی به مجاز بال اطلاق

اولنوز نشه که بویتید واقع اولمشدر بیت

سزان جنیل بر این بریند | ایم دیال ستوز را بریند

تر او میده یال استعمال اولند و سیدین بالین استعمال

اولنوز خوشن یال بالی وارد در دیر لر اما ظاهر بود که

یکی سیدین بطریق استعاره استعمال اولنوز نشه

که بویتید واقع در بیت | زمانی پزیشیه مشدزل زر

بر آورد یال و کبسه و پینر | تر بونک استعمال دوه

استعاره طریقتی در یسید و غنه بالین دید کلمی بالین

اوتر و در نشه که سابق بیان اولبندر آخر ند غنی ناپله

بونک دخی اصلی تغصیل اولمشدر **سز**

سرباشدر سار کله در سردن بعضی اولد غنی بویتیدن

ظاهر در بیت | سز کوشن بازشک سز

زوزین وجهه خوشن لر | تر روی سرده دغل در

سازدن خارجدر نشه که بویتیدن لام در بیت

کوبی که زکر بیت سیه سار و سرخ زوی

در آینهن دوری که همه روز نشه و در

تر انش و صفند و نیشدر که منقل ایچنده اول کلاسه

ساره دیر لر نشه که بویتید واقع اولمشدر بیت

زیر ساره سز دیلی بر کفت | بر مننه رود دست بر بر کفت

تر اخرون غنی اختصار ایچوندر دستنه دکی و پایه د

با کبی بو نامک خصوصیه اختصار صی نسبت ایچون اولد غنی

لسان فارسیه و نسبت عامه ایچون اولان مایل ار الزده

فروق واراید و غنی آخر کلمه ده اولن حرف بلمک معانی مشک

تغصیلند ترتیب اولن سز ساره ده چختق اولبندر سز

قبولباشدر نشه که بویتید واقع اولمشدر بیت

دویدند بسیار باچاسام | اکل کاشان سینه جمله فاعل

تر اصلی سار چاه در ترکیب اولوب علم اولجی معنی

ایله تقدیم اولمشدر مشک رده کبی که بویتید در بیت

مشکوفه میدی اران حد سز | همه لاله زنگ و همه مشک

تر ترکیب صفتکه موصوفه ندر مشک ساره صفت

دو شمشدر استیم سار دکی کبی نشه که بویتید

واقع اولمشدر بیت | این از بهران کچه استیم سز

همی کردم اندر جهان کوی کلام | تر ترکیب دخی صفتکه

موصوفه ندر استیم سار ک صفتی از معنی سز ساره سز

فرقده بیان اول بندر شمر شده و مخی که بوینند **ار** بیت
 اردو شمر علی رخ نمی افتند - اردو شمر ساری نمی افتند
 تر بو ترکیب و مخی صفتند موصوفند در شمر که است
 شمر در ترکیب اولی صفت اولی و شمر در شمر ده
 کی تا ساره ده کی تا کی در شمر آود در شمر اول و در
 کشی او تا بنجی تا شش شصت صده از جها انده نظام اوین
 اکانست ایدر از بر کمنه او تان به حالت کل شمر
 اولدی در سر لکه گاه اولور شمر ساری شمر صفت خور
 ننه که فردوسینک بویننده واقع اولور **بیت**
 که با شمی تو ای تا کس حیره ای که جوید شمر شمر است کلا
 کوس ارداغ دپه سیدر شخشا بوداق دپه
 لوزک دوه نیر کبی چپار ترکیبی کبیر بجز انوش
 صاحبک جمله غرابندن در بو معانی کی کلامی اول
 کلام بود که بعینه نفس اولوز شخشا بوینور بوداق
 شخشا بوینورک دبد اعلک چون غنندن عبارتند
 زیرا که رار غنظی ادات اسم کاندز ترا کما ص
 اوکسه اول شنه او زده چون اولد غننه ولالت ایدر

اغوی حرف حلق اولان اسم اولد که زاسینه تبدیل
 اولوز رخ ر دشمن رو کوسا کبی سا ک صلین
 بلکه و کنان او تر و خطای فحش است بشد ز معنای زارک
 رخ رده و جسی بو فیند کند اکنم شد ز بر غنظی ده
 بود که شخی لغت لکنر که صفت شد ز بوینور شخشا کبیر
 ننه که بویننده واقع اولور **بیت**
 شمر و بیت بو شخشا کبیر
 مری شخشا چار طرس لوز
 بشی با طریقی استغاره در لسان فارسیده بوینور
 رو در ار ننه که بیت مذکوره واقع اولور بود فلهینه
 شخشا دیر از شید و جید اول و جید لفظ شخشا جده
 استعمال اولوز ننه که بویننده واقع در **بیت**
 کجا خوردی او را بمن باز کوی مکر باز یایم کبی شخشا نوی
 ناو نم ترا که باران تر تا و طله در طله تک طرفی
 اولد غنندن او تر و اولو لغه تا و دان دیر لوز دانک معنی
 حرف ایدو کی سخندان اید جزدان فرقند بیان اولور شد
 نم چه در کبیر و شخشا جید شینم دیر لوز ننه که بویننده بود
 امثال حمد اسیب کبیر **بیت**
 باغ طریقت شیره ار است کبیر

دخانی این سبز بنفشه چشم	بشسته باید در چشم کشید
قطره قطره او بچشم زاله دیر کرد	تا اوله نرم بچشمی که کوه کن
یعنا نردن ایدوکی بوبیندن	ظلم در
نیاید نمی آسمان ما دم	همی کشیدند مان با دم
گاه اولور ماوک العنی صدف ایدر لر	نور بر تیره
بوبیندن در	سخنای چون در کشتنای
تراوش داشت کیم ترا	ز زاله شول قطره در که
یعنا کین ظلم اولور برف اوز زمین	کور نور نته که
بوبیندن ظلم در	روی کرده می خواهد در چشم
از شرم روی او غرق آله بیز	با دبهاری از او بوستان
در زاله باده در صبح لاله می بود	
اول دخی موادن اینر برده حادث اولور نته که	
بوبینده در	بر اگر فیض دست او باید
در مو چون کچر شود زاله	ز زاله لغت مشه که در
شول طوطی ده زاله دیر کرد اولو کله صوده پوز لر نته که	
بوبینده واقع در	ایندان او کشتن اولند
پسک آسمان شود زاله	باران اسم جنبند

مرنه که کوه کن با فدا ابا باران دیکت صفا قدر معنای	
اصلبس اعتبار طیه بار بریدن ناخود در اسدر صسته	
اما خصوص بچشم دخی علم اولمش در گاه اولور	
معنای اصلبس اعتبار اولور نته دخی باران دیر نته	
که بوبیندن واقع اولور	چو از این ابر چاین کیم
بیابان با نر ایزم شود	بجز انوشب صهی در
نندن زاله فرق اتم بشدر معیار جمال صهی ط بودن	
ز زاله فرق اتم بشدر لسان فار سیده طلونه کرک	
دیر لر تر باشد در خشک مقابل در معنای نور و در	
ننه که بوبیندن ظلم در	کوس شسته عالی و بانکت
مر که فالوغ شد کجنگ نر نر بجز و است	
لسان فار سیده فاقین کسینه نر دیر لر فاقدی دیکج	
برده نر شد دیر لر نته که داعتدر بیت	
کاتبی را در شاختی اب بر سر رکبتند	
جامه پیش بر نر شد اولی خود نر نشد	
شستغاره طریقه نر لطیف نر نر نر استعمال اولور	
کلامی اولو کله توصیف ایدر لر مثل شونر دیر لر نته که بوبینده	

غلغش در سر است

واقف اول شد در بیت	اکی شوختر انگیزد غاطل که خیزد
بکنکت ازین ز کینیم مین	شراول استغاره طرغینه
تری در راز نشه که خسر و ک بوینده در بیت	
تری نم گشت مرکب ز رود	نام نرزم شد شل اندر رود
مناک منکین	ککین غلط مرکب در خبری
م در مونسه سابق بیان دلندی بر خیزد کین در	
ترکیب اولی الف خذوف اول شد در بر نشه نیک بعد	
کبی مندر کبی پور فان کسے اکنه طوله قدر بنه سان	
عارسید کین در برز عکین ه بوندن در اصل کین در	
ککین بیش طوط شد در عکین چشم طوط شد ککین در	
لفظ مرکب در بری نم در بر خبری ناکم ز لسان عاریده	
ماک اخفلا طلعن چهار شد که اشراب طرغینه اوله	
مناکک مونسه اکنه تابش ککین نشه در کمال	
ککین ناک اید تغییر اندر راز مثل غنک بر شاک در	
بنا سیت اکنه	بنا صر چه در آسمانه کیند
بنا در راز نشه که واحد در بیت	
او که غنک در مونسه پوری	او بنا در بو کیند بنا بی المای

مر چه ز کنده اولد و غنک دن او تر و در بجز الحواب
 صر چه کین کک اسمان مونسه و اول لاجوردی
 نشه که قیو مجید ککمش بو زیند او رر لر و بشدر غلط نشدر
 اول اطلاق فکر کین کین نشه اید و کین بله بشدر نشه
 مر چه دن اولان طرف در نشه که واقف در بیت
 به خود بو نشه ناکم مزاج کو کلمه
 او سنک دلان ابرن انک بر می دیم
 نشه نشه ناکم شیشه اطلاق اول نور نشه که بوینده

واقف اول شد در بیت	طیلسانه کک این کینه حل است
که در نشه در اولی کین	نشه بحسب المونسه

اکنه دن عام در بو ش اولون طلو اولون سینه
 وضع لغوی حسیه مر چه دن اولان طرفه اطلاق اول نور
 اکنه مساو اولق کرک که اکنه اطلاق اول نشه حقیقه
 مذکور کتدر آبله کین دن اصل کین در اچ معنی کیند
 نشه که ککین مناکک فرقت بیان اولندی افزونگی
 مانقل اکنه در معنای عام تر کین دن معنای خاص
 علمی به سچی او ز م مونسه اولدغی اجبار طبع اول علم

که بچند شارب اولاً بکینه اطلاق و صوغ لغویست بر موهن
 نشه که بوشیده و فهد **بیت** ای خور نو در ابکینه با ناله جنگ
 زبان پیش که ابکینه آید بر شک **ش** اما مجازاً نشه گوش
 ابکنده ابکینه اطلاق اولنوز معنای مذکور نشه کم بو
 بیندن نظام در **ش** بدین راز صرخ از چشم
 چوموت در حجاب بکینه ابکینه در کوه کل و کرم بکینه
 کینه اول اولرتون بیک گفته
روی چهارم رخ رخ رید آ
 روی یوزوز و اوک اشبایله اباله ایله اولیجی نو جدر
 نو جدر اولان نشه به روی بین بر لز یوزی مصفا
 اولن کمنه به که کرسی کدری اولینه پاکیزه روی دی بر
 نشه که واقع در **بیت** هاتون خوب صورت پاکیزه
 نقش و نگار و خاتم بر روی کوه **ش** رو یک گاه اولوز
 باسی صدف ایدر کر رود بر لز یوز یوز و بیک برده
 رو بر و بر لز رو یک هر لولی اولن یوز ارفه مقابلی
 اولان یوز در لسان کاسیده روی پشت منقار
 استعمال اولنوز جانب نظامه مجازاً روی دی بر لز

مثلاً نظام برینه ارتکک روی زمین بر لز بوشیده
 واقع اولندر **ش** از اسب فتاد اگر نظیری
 از نندی خوش ستم افتد بر سپیدن او ز و بچانت
 بر روی زمین چون او کم افتد **بیت**
 انمشت خوب روی و بنا گوش و لوب
 بی گوشوار و خاتم بر وزن شامکیت
ش هر وجهه و یک برده عجم از نمد روی بر نشه که
 بوشیدن واقع در **بیت** جوان بوانه باشد از نمد
 زدیوانه بر رو جوان **ش** خوب و جوده آید
 بخور نشه عجم روی ایدر ترک یوزده ایدر مر و بر
 شویله در بر جرم یوز در نشه کم معنای مذکور بو
 بوشیدن واقع اولندر **بیت** بچرم خوش نشه حاضر
 فروزان تر از راه و از **ش** چهره بر را ماسر
 نشه که واقع در **بیت** بر سید بسیار و کوسید
 نوازید و مکرزه افود و مهر **ش** جرم نک هر لولی اولان
 یوز حضور و فندر قول بکر کونک چرم کسنی اصد
 انمکرتین نشه که بیت بکند مذکور از اق بکر کونک

چهره کنی آیه تشبیه ایدر از ماه چهره دیر از گاه و لور
 شبیه تقدیم ایدر از چهره ماه دیر از نشه که واقع در
 بدین ساحت کفشن ای چهره **بیت** ای کردی بخت میر سو
 شرح بجا قدر کل رخ دیر از بجا غنی منزل اول نه کلمه تشبیه
 ایدر از نشه که واقع در **بیت** فال زخ که فالیرا کاکل
 بر مندی بر که کل و کور ز **بیت** شرح لغت مشر که در
 کر کرده دیر از نشه که سبنا بیان اولندی رخسار
 منظوم کت در زخه ساردن سر لیه سارک نمونده
 معنی سار بیان اولمش در مفضل اول وح
 اوزینه رخسار بجا کت بوقر و طرس اولوز بجر
 انوار صبا همی شافارده سوید و کی خوانی کت با
 بیان اولمش در بونم و حی سویش در بوجیا تله
 که بعین لغت اولوز رخسار سوک و در کس
 بجا قدر زینرا که زار لفظ ماسکت اخوینه که اولاش
 انوک کثر نشه لان ایدر کلزار و لاله زار کبی و افمن
 خاکلن سله اوکاشه زاسینه قلب اولوز رخسار
 و شرف کبی بر کشید بجا کت چون لغت دن مراد

بوی کلکی و در میبکبیدر دیر از لفظ کبیر بر جزوی دید در
 و بر جزوی ده آرد از نمودار نشه که بر جزوی نمود در و بر
 جزوی ده آرد آراسم فاعل در اولوز دن مونس
 کوز کبیر تفضیل جنبش کیک گفتار کن بیاننده
 و کز اولمش در دید بدن دن اختصار اولمش در
 نشه که بویتین واقع در **بیت** نامی بخت بینی اندر جام
 دید باید مزار خورن جام **بیت** غلام اولدی دیکت
 برده عجز بید آمد دیر نشه که **بیت** افسد **بیت**
 بید آمد آن چهره نور مندا **بیت** کوز ز خورشید بر او
 اصل بیدین آمد در بیدار رخ مکن اصل بید
 آرنم در حق تعالی نک جلی شانه حنده **بیت**
 بیدار رخ نامید و خورشید **بیت** ابرار مجاز اظهور معنی
 دیدار استعمال اولوز ظهور تیزی دیکت برده
 دیدار کرد دیر از نشه که **بیت** افسد **بیت**
 دو چشم از زمین سوی دوار کرد زلیخا زینور دیدار کرد
 بوزه ده دیدار دیر از آدمین نظام اولن بر اول
 اول اولمشن اولوز نشه که بویتین واقع در **بیت**

دیدار می نماید و پیر می نماید | بازار خویش و از شایسته

ان تک الت ظهور سے یوزی اوله چون الله
فاعل آهن استعاره طریقت نسبت ایدر لر یوزه
دیدار دیدار در دار لسان فارسیده ور
لسان عربی کی ذومعنی است افاده ایدر منت که
سابق بیان اولبند در اول معنادن ترکی دله لولایه
تعبیر ایدر لر مثل منور دیدار لر فارسیده ترکیه منور
دیدار لر گاه اولوز اورک که اور دندن است فاعله
الغنی حذف ایدر لر در فالوز سخوردکی در کبی السلی
سخن آوردر سوز کتور یکی معنی است دلاور کبی بود
دلان مراد قوت قلب در کتور مدح مراد انارین
اعطیاد در بواعتبار طبع دلاور کن معنی ملاور کین
بهاوردر اما سروردکی در منور دکی ور در مجازا
سردن مراد ریاست و منوعیت در غلبه استعالمه
مرمقده و منوع معنی است حقیقت منزه که سینه و اثر
سروشکردکی سر اول معنایه در اورادون بخور سابق
مذکور اولن معناده استعمال اولوز سرورک معنی

صاحب ریاست اولوز بروردنی وارد که مرکب
واو عطف ایله دادن که اگر دن قالمشدر اول اول
اصلی و اگر در نشه که معنای مذکور بو معنیده و افقده

بهوای کسی دروغ مگوی	در نرادوست تر جان
لیک در حق و ممو باشد	اولین کسی که بر کمان باشد
که دی ار چند بهر مصلحتی	آن زمان بر نو مهران باشد

دار لسان فارسیده مناسب است لیاقت معنی است
افاده ایدر نشه که سابقا نیز کوار معنی است همانند ذکر
اولبند در اول معنادن ترکی لول بار ایله تعبیر ایدر لر
اسب ره وار که آت او صافند در معنی پولبار
آت در در شهرار که ایجا او صافند در معنی شمشیر
لایق ایجا در کوبه کوشوار دید کلمی فاعله معنی است
اولد عنی اجتناب طبع در سو کوار دکی وارد عنی بو معنی
سوک معنی در نشه که واقف در

کرتن حکام با سوک دارم	باز خنده نابهنکام سرد
باید سوکوار دید کلمی عالی مصیبت مناسبت	
اولد غندن او تر و در مش بهت مناسبت این نیز نوع	

اول به چون محض تشبیه دخی وار استعمال اولوز
 نشه که بوی بسته شده معنای مذکور واقع اولمشه **بیت**
 فصاحت و مردم محبت بناگیا **از کان فواره کرده و گویا از**
دیگر بجای آبدی صوازه قمر و **صکسن حج آینه قمر**
نیز بزرگوار که اصل سابق بیان و بندر **بیت**
 ترالسان فارسیده لایق معکسه در ناسر انک معنای
 لایق کله در نشه که بوی بسته و واقع اولمشه **بیت**
 ناسرانی را جوینی کتیار **حافظان تسلیم کردند خیار**
تر معراج نالی جزا، مخدوکت معسبیدی در خاتم
 نیز که سندن نیز نزل اولمشه در **خراگه می تسلیم کرد**
 خدمت اولمشه در **تعبیر مذکور اکادالات ایند کتیر**
 او تر و تمام معنای بود در **تسلیم ایله که حافظ تسلیم اختیار**
ایتمش در نزار اولفظ مرکت در بر خوی ملاد در که
 معنای قوت اولندی بر خوی دو در در که اصل سابق
 تفصیل اولمشه در **فدا می کلام بود که بر شیبک نشی**
 اخوه نسبت نامی اوله اول منوبی بوی سوب الیجه
 نسبت ایوب سارا از نغنی می کسبش اظهار بجز اولوز

منسوب الیه کن اسمکنا خزینه لفظ واری زیاد اولوز
 داخلی مجموع مکی اول منسوب باطلاق ایبر از مشی در **شکوه**
 دیر از نشه که واقع **بیت** **کون جو تو خزینه در و کهنه**
 من نیز بجز اولوی شهور **بیت** **شهر کهنه به بر نشه لایق**
 اول کسبه به نزار اولوز اول نشه به نزار اولوز **بیت**
 فرد کسبک بوی نه **بیت** **بیزا فریبر بزرگندوست**
 که ادر نزار اولوز **بیت** **شهر ایکی نشه بزرگندوست**
 دوشب الشه از مموار شد نزار اولوز **بیت** **ان کاسیده**
 هم ایکی نشه مکنار اسنده اولانجهت اتحاد و در **بیت**
 مثلاً بولد ایشه که بولن مشرک در **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 وقت ولادین مشرک اولوز **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 همسر دیر اولوز اول حالت که عرب اندن است **بیت** **بیت**
 ایبر اولوز اولوز **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 مذکور بویستند **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 چو کشت بر کلوح **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 کابده جسد در که تمام اعضایی **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 کلسان فارسیده اکا جان **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**

کالبدک موید بر کالبد حسد و ان عبارت اولد عنی بو	
بیترون نظام در سحر	او چو جانست و جهان کالبد
کالبد از جان نیز در نیک بود	ما جان من از کالبدم کرد در
مرکار که خوشتر است ان جوامم کرده	
تن کوده در با شس ال و یق اتمک مسامستند غار صبر	
ل ان عوید کی بدن کبیر اطراف مذکوره بدن غار حاج	
اولد عنی کتاب العینه فلیس تعیین اینمشد در ستر غار حاج	
اولد عنی بو بیتن کلکوب بیت	خردس و ادر با شس
بترج لعل و تبا می جباری	شنده با شس معتبر
اولد چون بیانی اولین شنده لوده من استعمال اولد	
مشلان ماه دیر لنده که بو سینه واقع اولد عنی ذکر	
اول نور بیت	در غم آن از آن حال
جمله من خال شد روی	شتر تمام طوطی شنده دیر
بیدرک اولنه نیم شنده دیر نیم باز مدز آخر لندی	
ما اختصار من چون دیر پایر دکی سکنه شنده که سابقا بیان اولد	
تیشها انجان لوزد کنه شنده دیر لنده که معنای مذکور بو	
بیترون نظام در بیت	خسته بر کی می نماید درست

شده که در آنکه کند هیچ سخت	شتر آخر من کی ما کانه دکی
ما کبیر بر سکت اطلاق بر شینه حقیقه اولد یوب پیشا	
اولد عنی اخرینیه بر ما ساکنه الحاق ایدر لوز کانه چو خندک	
مشغله اولن شنده در که پایه بکر در در ستر است لفظ	
مکتب در بر خوبی من بر چنین درست در بتون محکمه	
معنای کسبسی کودمی بتون در اما کن به صانع و سالم	
معنا شنده غلبه استعماله حقیقت منزه کسنه و اشد	
تا آورده لفظ کبیر بر خوبی تن در بر خوبی آورد در که	
معنای کبیر محی در آوردن نهادرک معنای کسبسی	
مراد دکلدر انو کبیر کبیر ایدر لوز ایلکدن تنومنده	
لفظ کبیر بر خوبی خود بر خوبی ده مندر که مندرک	
معنای سابقا بیان اولد عنی اوزرینه الکت توصیفه	
شول صفده که عارض اولد در دمنده ده کی بنام شنده دکی	
کی شونک اصل شنده اخرند عنی و او بانود عنی و او کبیر	
اول اول سان کاسیده بر نوع نسبت مخصوصه دانت	
اچون در شکه بر من کجی اولمشد در غانی کوده اولد	
کبیر به تنومند دیر لوز شاور دن بو ایلخ در اول اولد	

زیاده سببه ترع مالمبا لعمه حاصل اولیدر بحر الوهیب
 صحت شک حمله غرابندن در بوکلمی چهارمی بود که
 بعینها نقل در اولوز نمونند شمس دست و خوش
 کوکلو کس در رنگه سنایی کن بوکلمند کلموز
 ای روان همه نمونان | آرزو بخش ارز و مندان
 سببین صلا امیر شد موکشتا دودا امر با امیر شد
 بیت کورده اول بدو کی معنایه دلالت بود در طردش
 بر دید و کفر معنایه دده تمام اولوز تنها با کفر معنایه
 لفظ نمود در شمس معنایه نته که بویتدن ایکی معنایه
 اکلتوریت دی می شدی خزان چون و غفلت
 خوش روی تنها تنها فدای عایت
 تنای اول کفر معنایه در حرف با اولنده زاندر در بجزده
 اولدی غی کسی که سابقا بیان اولمش در فای معنای مذکور
 بو معاهدن و طاهر در | اینها آمد و تنها بر اولمش
 ز تنهای اول شمس معنایه در بازاید و کله در
 ای سبکی مع معنایه در با کفر معنایه تنها نندان
 مرکب دکلدی کی بویتدن طاهر در بیت

کراز بکسوی جمع اید سپاه مشرق و مغرب
 زدیگر سوی بس باشد تن تنهای در و بیان
 نشیکر کالبد اید در اولوز مشرکدر نته که بویتد
 واقع اول شد بیت | او چو نوارست ملک در ای
 او چو جانست و ملک بیکر | آرزو از زده فوق و چین
 در که کالبدده بیت سکن خیر دکلدی بیکر ده معجز در کاه
 اولوز تنی ذکر ایدر از حد شخص کند وی اولوز نته که واقع در
 سبک سببین بر زده در | او دیدند با ملک و کورن
 جزو خالین ذکر ایدوب کل ایکن قبیلدن
 مجاز مشهور در ها آن کان آن ناکسیده
 ادات جمع در اخر اسم لاحق اولوز اول اسمک اولنده
 معنای جبهتی زیاده ایدر مثلا کلک لاله تک ساخرینه
 لاحق اولوز نته کله لاله لر معنایه ایدر نته که
 بویتده واقع اولیدر بیت | من بچو اب فاکم و نوز قبیل
 کله لاله نامم از بر بیت | شراخصی ان نته بو
 ادات اید جمع اولوز متناهی ایدر نته که سابقا
 بیان اولندی سر و جانها دیر نته که بویتده

واقع اول بدر بیت	زبان تنجیهای چاکر و میر
شده در جان آنها چاکر	شتر اما اول عبارت که
اولی جمله در غیر اول نورند کوراد است لاف اولی مثلا	
شاهها مردمان زنها کسها مردها دینار بیکه کسها	
مردان زنان کسان مردمان دینار آن دینار	
مانسبده ادب جمع در انسانند جویندده استمال	
اول نور مثلا کادان دینار نشه که بوسیده واقع در بیت	
بدرستی که کادان صفت است	ایا لایحه کادان در
ستواران دینار نشه که واقع در بیت	
برای چیل ایمن ریوند	دم پای ستوار بر ریوند
عاجزده استمال و نور در همان دینار نشه	
که واقع در بیت	برای من سبز در درخت سال
چون جانم عید به چنان	شراک سده و کندن سکره
چوب اول با نیزه اول اول جمع اول سابقا ذکر	
اولان اول جمع اول اول چوبان نیزه اول چوبها	
بیزهها دینار انجک به افندده بر افندده همیشه	
بر اول جمع اول اما اول اول اول اول اول اول	

برکان بیوگان دینار بیکه شاهها برک بیوگان دینار	
سازن بنامانده اید در کلان چمنان دینار کسها چمنها	
دینار بنامانده اید در سنسکها خاکها کومها آبها	
زینها اسمانها دینار سنسکان خاکان کومان ابان	
زینان اسمانان دینار کانک اصل اندر بودت اول	
وقتی که آخنر های سکن اولن اسم لاف اول اول بر کاف	
زیاده اول نور مثل سبزرکان خواجگان مادگان دینار	
نشه که بوسید واقع اول بندر	انوانی چار پیر از جانور ماده
ماکیان مادگان ماده کادوه حشر	ماده کان لفظ
برکت در بر خوی ماده در که معنی سبدر بر خوی	
کاندر کاف عجمیده معنی جاهدر نشه که بوسیده	
واقع اول بدر بیت	سرکان که بر کرد پس عهد
ما مظلوم در کردن با شش	ماده کان که ترک اوله
یوند دینار غالب اول اول عهدان اول کاد نسبت	
اول نشدر لفظ مذکورک اصل ماده کاندرا اول نشدر	
معنای ترکیب در انجک لفظ اول لفظ اول اول لفظ	
قطع اول نشدر خواجده سر اید که کنه اصل خواجده	

بعضی اد

مرآمی در انماست که مسموم و دوش درخت **جوب**
بیمزم سیمه دار **ستون** درخت انچه که مینویز
 کس که ممش اولاد باشد اولون قوز و اولون کش
 و بر اولون و بر اولون فرقی بود در جمله سینه
 درخت دبر از درخت افاج اید و کی بود تبدیل **در بیت**
 افاده جوبانه درستی | علمت طینی و نور خستی
 زینک و سفند و نمش در اول افاج که سوز
 کس که ممش اولاد برین توب طور اولاد فاکش
 و بر از غنر جنبندان و کله ز بلکه او دلفت در **اکه**
 بیمزم دبر از **ننته** که بود بیت دن ظاهر **در بیت**
 چو آید بدان کوه بیمزم **از** بدانت بالا و پهن دراز
 کس که کندن همگه افاجک بن جینه بیمه دبر از
 او دون چکنه بیمه کشش دبر از بحر الوهب صحنیم
 ایله بیمه فرقی **ننته** سیمه و دون بیمزم معانی
 و نمش در بونلوب و وزله و کندن مسکه **کس** کش
 افاج جوب دبر از **ننته** که معنای مذکور بود بیت دن
 ظاهر **در بیت** | جوب سیمه را اگر کشش

جالی سید که بود که خردان **از** دکن که ده **جوب**
 دبر دکنک او ردی و یکت میرده چوب زرد **دبر**
 نته که بود سینه واقع **در بیت** | سیمه مار کور سید کوب
 ز سوراخ سخان شود **در بیت** | اثر الهه کو تر و کورنه دست
 جوب دبر از دست نه اولان تا اختصا صلی چوندر
 نته که سابقا بیان اولمش در **اصلی** جوب سنت در
 علم و بقی صورت ترکیب تغییر اولوب **مصنوف** الیه
 تقدیم اولمش در **چار** جوب که نرک اکا هر چوه دبر
 چار طه جوب دن مرکب در **اختر** عنی تا معنی
 قائم نرکسی **ان** معنای خاص علمی به نقل اکوندر
 ستون در کرد **در** کسرتیه طاق بی ستون دبر از
 درخت معنی سنده استعمال اولونز مجازان
 عبیده اوزم خم دید کلری **نکته** کوه بی ستون کی
 ستون اول معنای **در** دارد کله طوران انچه
 برده با تن انچه دارد **بیمزم** اصلش آد به بر آد
 اولدی دبر از **ننته** که بود بیت دن واقع **در بیت**
 جایی مناکه بر جوز دار اولوا | باک سیمه زنی بر دار اولوا

سر بزده بمشطران اعجزده دار اطلاق اول نور
 ترک افواج دین دبدوکی قوشه لسان کاسیده دار
 سنب دید کل می اول اعتبار له در که اعجز قوز وحی
 بوسیده فاقه ملک هنر در جنبی کی دار وحی بوموعی در
 بر افاجد که چمن ولایتینده اولوز بود یاره کلوز
 دار جنبی دید کلست انک قابو عینده بر اول انگک
 بمیشد **بالا است بلند زیر زبر بز در از**
پهن کرده کوتاه فراز فرود نشیب با ایجاد
 شسته نک نالیدر که لسان عبیده اگاه حق در رفته
 که بوسیده وقع اولیدر **بیت** **چو آمد بدان کوه میزم قرار**
بدانت بالا و پهن در از **ش** **پهن در از**
 درازدن مراد طول در نشه که بیان اولست گر که
 جمله تفصیلی الیه بالا نک انز کله دلالت لیدر که اندن
 مراد عمق در مذکور بعد که انست فیزی حیواناته
 و کینا جواد اتع جانب مرکز دن جهت اوجه جنبه
 اول نور اکثر بار مغت لازم اوله فتن دن او تر و بال
 مقابله است ده که تحقیقا انک مقابلی بلند در

نشه که واقع در **بیت** **جهان ملبندی کستی ز تو**
نکونم چو بی سر و دست ز تو **ش** **استعمال لیدر**
 لازمی اعتبار له اطلق و بود کت دیکت برده بال
 و است دیر له نشه که بوسیدن نکل مر در **بیت**
 خطابی که بالا است از **ش** **زبردست مر دست است از**
ش **بالانک قدر وصف اوله عنی نشه که بوسیده**
 واقع اولیدر **بیت** **سره ما لمتغی قد بالاسی از**
ناز کلکی کله رخ زیا بسی او کرد **ش** **بوجه معکاسته**
 استعمال اولند علی اعتبار له در مذکور بود ک ط
 اعکاسته بالا دیر له اول اعتبار له بالا مقابله
 زبرده استعمال اول نور اشاعه بوقار و دیکت **ش**
 زبر و بالا دیر له ایکی او بری بر نیک استند او
 او تر زنده کی اوه بالا خانه دیر له تحقیقند زبر ک تنوکی
 زبر و زبر و زبر دیر له لسان کاسیده زیر القدر
 نشه که بوسیدن کلوز **بیت** **کر ما از جهان نو و محو دم**
کسین باید زبر سایه بوم **ش** **زبر او سندر کوهلو**
کشی سر زبردست دیر له نشه که واقع در **بیت**

ای زبردست زبردست از بار | گرم تاکی بماند این بازار

بزرگ کردن الی او استون اولاد فخذن او ترود بچند

یوقار و طوطی اغزک او استنده اولاد فخذن لب

زبیرین دیر لر اشغنه طوطی اغزک استنده اولاد فخذن

لب زبیرین دیر لر اصلگری زبیر دیر در بایک نیست

و نون نایکند زیاده اولمشدره انگشترین دکی نکت

بویا بله نونک اصلی سابق تفصیل اولمشدر زبیرک

لسان فاکر سیده یوقار و معکسند دخی استقبالی

وار در نته کم اول معنا بومیند واقع اولمشدر

مرا ریغایی کله داری صچوم | که افند از زبردیدن کلام

شکاه اولور زبیرک رهنی صدق ایدر لر زبیر دیر لر

ینه معنای مذکور اولور نته که بومینده واقع در

بیت | چت و است بیش و پس از زبرد

زبیرین ای بت روی بد سر بسر

بزرگسان فاکر سیده بوجه در نته که بومینده واقع

اولبدر

ببالا بود چون یکی هزار

بگردن بر آرد ز پولاد کز

به پیش چرخهای بومی براند کز

دوزان بگردار خوشیدیز

شرفاز لسان فاکر سیده یوقار و معکسند در صلی

افراز در افراختنن ما خود در اصل اولور زبیر بومینده

واقع اولمعین ذکر اولنور

لی بود بر کوشه ره بینه | بر افراز نل شد بر نکت

شرفاز اندن هر کس در سر افراز ده دیر لر بسته

یوقار و اولاد فخذن او ترود سر وی انوکله توصیف

ایدر لر سر و سر افراز دیر لر مجازا او سبت معکسند

استعمال اولنور نته که واقع در بیت

بزرگه نهاده فلک صد هزار چشم

ما در در دین او کام لکری

بزرگسان فاکر سیده مجتمع معکسند کله نته که

فرد و سبکت بومینده واقع اولمشدر بیت

لو کوبی کسی الی از فونز | افشاند برین اسم در

شرفاز ثانی یوقار و معکسند در افراز اول جمع

معکسند در مجتمع در و یکجک برده بجم افرازند دیر

ننه که مولانا لطیفکت بومیندن ظاهر در بیت

سعی و جهد کوششها فرازند حکمت و دانش
 تواند خورد و خواب خوشی در آنی نکته معنی
 شکر بجز التواضع صاحبک جمله غرضند بر مقادیر
 کلامتک جبارتی بود که بعینها ذکر اولوز فرازند
 وجه او زین استعمال اولوز اولافند و مصدر اولوز
 تحت این لفظ چون کور شود که ذکر اولمینه اصل معناه
 فعل کلوز یعنی موم سعی جهد کوششها فرازند بدو
 برارده فرازند جمع معنی در اول غلط بود که
 فرازند اول معنایه کله و کین بلد و کن اولوز بی وجه
 بی معنی کلامه از کتاب این شد در اینجا یکی بود که بیت مذکور
 فرازند جبارت کلمه ده معنایه اولوز کلام تمام
 اولوز معنی در جنط فاشش شد اول جبارت
 کید یکت باقی کلام تمام اولوز معنای مراد
 افاده اینمزل فارسیده فرازند جمع یکت
 جمع آیدری دیگر برده بجز فرازند در نه که بوشیده
 واحد در بیت رفتم طبیب که رسم علاج
 چون لام شین روان فرازند بو فار و معنی

فرازند معنای فرود در لسان فارسیه اشاعی به
 فرود و برار نشکر و اقتدر **بیت**
 فرود آمد ز پشت این **بیت** | **بیت** بود بر بی شاد
 گاه اولوز فرازند و شکر معنی کنده استعمال اولوز
 اولوز معنی بی نشیب اولوز لسان فارسیده
 این نشیب بر گاه اولوز نوننی حذف ایدر نشیب
 برار نشکر رود یکت بوشید یکی ده واقع
 اولوز فرازند **بیت** | **بیت** تو با فرازند
 فرزند آدمی تواند **بیت** | **بیت** گاه اولوز فرود
 ترجمیم و جمل او زین اخوندن و الهی حذف ایدر
 فرود برار نشکر بوشیدن معنای مذکور **بیت**
 در نشکر فرود توان **بیت** | **بیت** است فرود
 لسان فارسیده بر فرود و حی وار در که معنای
 لاند افاده **بیت** آنوز کلام تمام اولوز نشکر اول
 معنی بوشید **بیت** | **بیت** چو چندی معنی
 با چشم من رخ ز فرود **بیت** | **بیت** لسان مذکورده نکند
 چون بعضی کلمات میسب بوده اند در فرازند و حی

بانشیب

گاه اولوز آخونی قدس ایدر لر فرادیر لر جمع معنای
کلن فرام کی فرانک اصل فرادیر لر بحر النوب صحرای نوک
استنک مشد درازک موشی صیبه جسم شنی مشد
لسان عربی کا طویل دیر لر ترکی لیس اوزون دیر لر
معاملی کوتاه در که معنای صفت در امتداد بقوله لیس
او ترولسان فارسیده جامی دراز لیه توصیف ایدر لر
نه که بویتده واقع بیت | نکوت ارکشی کجایه دراز
که مرکز اوز برینایی فرانز | شد درازک یوزده است
معنای عامتک در یکم بولندعی اعتباری در خصوص
در یک ایوان و صیغ اولمان لفظ لسان فارسیده در
نه که ظام در بیت | حد طراران نامی از درای
در دهان سر یکی در شکرت | شد در یک بویجی دیکت
برده چشم زرف نایب دیر نشه که دفع در بیت
بدا کرد یکس لیس زرف نایب
ز پیش زلف نایب جامه خوب شد
زرف جوق معنای سنده استعمال اولوز نشه که بو
بیتده در بیت | هم شب هم ابرو هم باران است

این سده یکی غلط اوردن | زانکه در بیان اری کچه مال
روزنی د ارنه زرف نازد و کجبال
شرف بیوک معنی سنده استعمال اولوز نشه که
بویتده واقع بیت | اگر سلف زلف اکر کج
فراری کند چون کشت سپر | شد ظاهر بودر که زلف
معنای ثانی و ثالثه استعاره طبعیه در جهت اول
چکن نشه لسان فارسیده دراز دیر لر جهت
عرضه چکنه پهنا دیر لر نشه که ایکسین واقع در بیت
زمره استادی یکی فانه خوان | دراز و پهنا علی حد کام است
لسان فارسیده مشول جمله که عرب عرض دیر لر
این در عجم که پهنا دیر نشه که بویتده در بیت
نهم ستوران دران پهنا دشت
زین شش شد و آسمان کشت مشت
زبانه ایله اینلو دیکت برده عجم پهنا در دیر معنی
مبالغه پهنا دکی الف افاده ایدر نشه که سنده دکی مبالغه
نودکی و آواتر دکی نشه که سابقا بیان اولوز
دراز دکی و پهنا دکی الف همان ماناده کی الف در

ماناکن اصل مانند زمان تن در آن اسم قاعده زبکری
 معنای سینه و العنک اصل نوانا بده زور مندک زنی
 بیاننده تخصیل اولمش در پهنای و اینلو معنای
 اولدغنی بویتدن ظاهر در بیت

آب چون با چنان پهنای | اسرار نامجان آبدی
 بحر الوان صافی پهنای پهنای زنی فرق اولمش
 لسان فارسیه درازی ترک دلنده ارفاج دید و کلر
 معنای زبکی سے درازة منسوب در مراد اوزن آبدی
 لند و بکدر آید جک معنای سن افاده ای کون نای
 نسبتی کتورش در معنای زبکی شک ماصدقی
 اولدغنی اعتبار بده ارفاجه درازی در لسان فارسیه
 خصوصیه انوکون وضع اولان عبارت تار در
 عجم ارفاجه تار ابرش بود در با عجمیله منت که بو

بسته در بیت | حذر تار طمع و بود
 بزدمر خنده شوی قلده با | بحر الوان صافی

بودی ناردان فرق انیموب ارفاجه لیسر انیموب
 اینلوکک لازم اولدغندن او تر و مجاز البصیر لسان

فارسیه پهن اطلاق اولورنته که واقع در بیت
 زور را برای معرفت کند سکه دار پهن
 لعنت بران کسی که در کرد میکند
 بویتده کرد و مخی مجاز استعمال اولمش در زور کرد
 میکند و در ادشاعر جمع آید معنای سدر کردک
 معنای حقیقی سی کر سدر کرده که لسان ترکیده ای
 کرده در لاندندر کاف عینک کمره سیده در افزون
 با معنای عام اصلیدن معنای خاص علی بن نفیس
 ایچون در معنای جمعیت کرد اولماکت لازم
 اول اعتبار جمع ایکنه مجاز کرد کردن در کرد
 دخی اندندر لفظ مرکب در وصفه موصوفدن
 هر کاشکی اصلی آب کرد در علم اولجی قاعده
 ترکیب تغییر اولوب وصف تقدیم اولمش در لسان
 ترکیب چوکت دید کلر سینه کرد آب در بر لصلو مراده
 در یوب و کر میله و کندن او تر و کرد باد دخی اندندر
 ترک قاهره دید و کی سینه که چکرنی چور پلی کسید
 عجم کرد باد دیر منت که بویتده واقع اولمین اولور

در افتاد تا که برود کرد باد	بزرگ ز بر پشت او کعبه باد
دگر می اولد عهدن او مرد دانه به کرد و بر تر	دانه سس دگر نوز در بکبک برده بجم بگردش میگرد
دیر ایکی قات دایره به کرد اگر د دیر از او رستندگی	الکت مونس سر اسر ایله سر اسر ک فرقی بیاننده
نوز اولمش در	بمه در جلوه کرد اگر در حشر
کواکب از بر کرده لونا	کاف هر یک کرسیده
کد اشد ز نته کم بوس بردن طاهر در	بیل اندر نفس صحرا زانی لاند
باز بر دست شهبان پای از آن میگوید	که یکی گفت نزار د مکی نفاست
بهر کرد اران دن مرکب ز بر جوی اگر در که اسه فاعله	اور دندن بوجس تر یکیک اصل بیان اولمش در
معنی بیان اولند عنی برده بحر انوش صاحب اول	ترکیب اعلیه واقف اولد همچون کرد آب همچون
کردار نظدن تر جنم اولمش در دیشدر کاف عیینه	فقه سیده اولمچن کرد نوز در نته که واقف در

بزرگ کوک بوزینه چندی کردی	اوطاق لاجورد برده کردی
کرد اسسم جامه اولمچند	اول معنایه کلدو کی
مشق اولمچنی اسسم فاعله در کرد بدندان اصل	کردن در تر جنم اولمش در بوزینه و بچی آنه عجم
اسب نیز کرد و بر نته کم بوسین واقف در	روی نامون نیز کشت از کرد اسب نیز کرد
نوز کردون خطه دآرد حلق در با برده کرد	نوز کردون ده کرد بدندان ما خود در عرب کردون
دید کتری دوتد و کندن او تر در فلک نشیما است	طریق حشر کردون دیر
عجمی برده منوع اولد در	که نایع اولد کاد و جرح کلا
بهر گاه اولور جمنی خدق ایدوب یا لوز در دون	دیر ار مراد بنه فلک اولور نته که بوسین واقف در
انولون بویه کردان اولدی	که اکلنایه کردانا و کردون
کاف عربیت فقه سیده اولمچنی کرد مفسل	کردن ایملک منسه در نته ایله دی و بکبک برده عجم
چو کرد و بر نته که واقف در	دان که چه کرد انرف در

او مطلقه مرد و بانگ ترا	شکر کاف عینک مستند
او بوی کرده بهار در میان کشته در نته که واقع در بیت	
چنین گفت پیران بهمان کرد	که دشمن نزار در خدمت خود
شکر بویته در می واقع در بیت	دانی که در کفایت نال با نهم کرد
دشمن نتوان چغیر و بیچاره بنمرد	شکر کاف خیمه سبیل او بوی
کردنی آمدن بر شفقت اسمی در که لسان تر کیده	
اگر کرد دیر لزه اول شفقت اولد عی بر لزه کردستان	
دیر لزه آین سانس آینه لسان مایه سبیل	
شول سینه نکت امید که عرب اکا قانون دیر	
ترک لوزره دیر نته که بو بیتده در بیت	
کوز لوزره وفا او حکا که کما	بولار بلز اول آینه لسان
شکر آینه ایله گاه اولوز امر لار مدن بچیر ایدر لزه	
لوزره ده و عادتین معنای لزوم اولد فندان اولوز	
ننه کم بو بیتده واقع اولمشدر	بیت
نه تارند لوزره لوزره بوم	پس زخمی و ترخ آینه لسان
شکر سانس شول سینه در که عرب لنده اندان عبار	
اسکول بچیر ایدر لزه ترک بر دوز بیدر و کی برده	

عجم یک ان دیر نته که واقع در بیت	
کاشنک همه لعس به خشان بودی	
پس فحبت لعس و سنک یک ان بودی	
شکر آینه سانس معارف نند مناسبت اولد فندان	
اولوز بر یکی سانس دیر لزه ننه کم بو بیتده واقع در بیت	
ندارد جهان بر یکی سانس شکیب	
فازنت پیش از پس در شیب	
شکر بجز انواب صراحی بو مقامه خانب سو طمشدر	
سانه گاه نقش معناس دیر شدزه گاه خونی معناس	
دیر شدزه آخر کار اختیار معناس اختیار تمبشدر آینه	
بهر بر برده استعمال ایدر لزه آینه سانس دیر لزه نته	
که بو بیتده در بیت	مران کس چنین بیت آینه لسان
مراد را بودین جهان آن چنان	کنون جمع سباط ایدر لزه
بده آشنایی آینه لسان	
شکر بیت معکسه ده مجاز استعمال اولوز شکل	
دینت بچک برده شکل لسان بر لزه نته که	
بو بیتده واقع اولمشدر بیت	کوبی معناس شکل لسان

1091

از پرده شام طبع نش	زسان شبیه مقامند
استعمال اول کوز نشه که واحد در بیت	
عقل کل را بان نام نشان	ز زبان پایه سوی با هم جو اس
شربوبینه دخی واقع در بیت	قدم سان سر نشه ز حکم حکیم
سوی از خاطر او نطق میم	شربت جبارت آبین ده
عجم نوسع ایدر مثل براق یاق و یکت برده برک	
و این در نشه که واقع در بیت	سوار و پیاده باین ترک
سحر زین خوشن هم زین ترک	شربت رنگ براق معنای
کله و کی سابق بیان اولند بکے نول کله که	
بر کله بهارک فرقی بیان تخیل اولمش در سان	
لغت مشنه که در بلکمی بد سان بر لسان کابینه	
نشه که در تخیل یک بویتند واقع اولمش در بیت	
خوشبختی نینز از آب سید	مرخ نوک نینزه توان کیم می
شزک نشانه سان در تمام و نشان و یکت برده	
آدوسان در نشان ابیت و یکت برده سان ابیت در	
سازد و زنده نشه که بویتند در بیت	
که بزوان مرابو سخم بازاد	سحر کافای مر اسازد او

ساختن دن افند اولمش در سانس	
فاعدل کوز مذکور فسدن کار سازد کی نشه	
اصلی سازند دن در حسیم اولمش در چاطی نی	
سازند دید کله جالده دخی نشه یکت ووزن ووز	
دو کشدن او تر ووز	بر بوم مرز زمین
بر لسان فارسیده قرار کاند کوز عرب که وطن در	
ترک دلنده مملو طنه بر لوز بر لوز آره گاه معنای	
اید و کی نشه که واقع در بیت	در ستم نینز یکت افرو ساس
نزارام جویم مرین بر خوا	شربت مشنه که در لسان
فارسیدن نینزه معنای واز در نینزه بیان اولمش	
بوم یورت در بر یورت و یکت برده عجم بر بوم	
دیز نشه که معنای مذکور بویتند واقع در بیت	
بشادی مظهر در نشه	بر بوم خود مای یکت سید
شربوبینه دخی واقع در بیت	زین می که وارد بر بوم سید
اسمی بر ولت توان در	شربت سحر اولان یورده
بوم آباد دیر از خواب اولمش بوم ویران دیر از	
بویتند واقع در بیت	دران بوم آباد و جای کای

زبان پس کج در دهنش جوهر فغان ه باد کن فغان را

رمان در این بوم ویرانه را
نقش برینه که ترکی و این زبان الطلاق اندر کشته
طریقینه عجم بوم ویرانه که در فغان در فغان

بطلد بزم سنگ ایوانی
بمان قیصری و بیای
سیندر نقش و سینه بوم
کله همچون کجساید افشون

مهر و سینه در در که لسان عربیده اکا بوم ویرانه
جبارت ترک لنده در شایع در سنور شعور و جنگ
برده نم خود ویرانه مرز بانان جز اولن مرز جویان در
مرد بکینه لسان که کلام او ج یکی بر لری عجم زبان

ویرانه که بومین ویرانه
مدل انضاش و کجا در
بمذا لکلی که بشد در و
شیر بان کجی معنای

ایردی جهان بنامه جهاندارک فرقی بیان اولت
برده نقش بر او بکش در بحر انوش جوی در زلم بومی
فرق انجوب بلوک معکس مانین و میشد در کرم بوم
ایکی صناد کوز او تاب جو شش و بد کلمی نوشتد که
ویرانه لاده اولوز کجیده او جاز تا بنام شعور و سر حد

معنای کلوز بومعاند بر فطی و منی اولدر که بومی
انفاط عارسته دن همان شد در بوم عبارت عریده در
بمقوله کت اسمی لسان مار سیده کوچ ویرانه که
سابقا جغذله کوچک فرقی بیان اولند عی بر و تفصیل
اولمش در زبان کو که مقابل اولن بر در ویرانه کوک
دیگت برده عجم زبان و اسمان ویرانه که معنای

مذکور بومینده واقع در
لی بز زبان بود در اسمان
زبان اسمان کا ویرانه
کلوز شدوی در اسمان

سپهر آسمان سپهر لفظ مفرد در لسان مار سیده
کوکک اسپید زنته کم واقع در

گفت حصار نو اورا سپهر گای ملک نو بکهن آر مهر
ش اسمان لفظ مرکب در بر جوی اس از و کر من
معنای بر چنین مان در بکر کجی معنای سینه پنهان
دن اسم فاعله در اسمان که که اطلاق معنای
ترکیبی سنگ اندر جفیفه اجنار یله در اما غلبه سینه
منزله حکم وار شد در اول کر من صوبه دوزن لسان

فارسین که اسباب دبر را اصلی است در باره
 اولمش در حرف کور به الف مده و ده نیک جمعند
 نوع فحنت اولد غندان و ترو ارارینه بر با کوزر ز غنطه
 سهولت مصلحتی کون مشا افراسیب فارس باب
 شاد باغ دبر را شول کر سکه طوار د و ندرز که هر اس
 دبر را اصلی است خرد در علم او یونق فاعن ترکیب تغیر
 اولنوب مغنت الیه نقدیم اولمش در دیار غنچه
 مذکور در مثنوی عربیه د و ندرز لرکیش نشخ که واقع در
 بیش شش عقل کل ابرج اس | چون خزان چشم بسته در اس
 اول سبیدان تبد و مغنت سخن هر اس فرخ شامدی
 د و ندرز خرا و لوح لازم و کل صف و ندرز اسه و خج اس
 دبر را ننه که عمر خیاکت پور با جی سندن نظام در بیت
 با بیم دبرین کیندیرینه اسال | چونده خسته هم پوری در حال
 اکاه نه از منزل امید و اسال | رگشته و چشم بسته چون کاه
 شرفانان ده اسمان کبیر بر خوی ماندر که مویک
 بیان اولند بر خوی ده خان در که مونس او در ننه که
 خانه ایله کن فرزند بیان اولند بر یور کلک قراد و ننه

خانان دبر را او به بگردن او ترو و خنی که بگردن
 ترکان دبر را شاد ماکنک و جوی بوردن نظام در
این ام این اسم اشارت در قریب کوچی که
 او به این فرزند تغیر کجش در ام و خنی اول مغنت
 اما مخصوص در بر فاج ماده میشتا اسعت
 اسال اشب امروز دبر را ننه که بو بیتن ذکر
 اولمش در بیت | که با ما بیاپه و نند اس
 یکی امروز باید با دادش | شرف ام ماه ام مغنت ام
 دم دبر را بلکه این ماه این مغنته این دم دبر را و ننه
 لعلک کلکی تخنیر ندرز فرجه المعنی اختصاص افتقا
 ایدر ننه بو قدر بو ننه کبیر لغت عربی ده آوردن
بکت یکی یک مبداء عدد در که سان عربیه اکا
 و آحد دبر را ترکی دلد بر دبر را ننه که واقع در بیت
 بیک سعت بیک طبله بیک | اگر کون بشود احوال عالم
 یکی شول عدد در که معنای بیکه مویک
 ترکی لوح اکاده بر دبر را ننه که بو بیتن واقع در بیت
 در دست منزهای عیشی بود | که بر یکی بگردن دارم شاد

شهر یکی نیک اخوندی با پای نسبت در موصوفی وصف
نسبت انجمن در مسجد جامع دیدگری شک معنی
متحد ده که ترکی دل اندن به بر ایله تجلی بر روی
استعمال اولوز ننه که بو بیت واقع اولدور بیت

امروز برود فسر دا | مر چایکی بود نوسر دا

مصرع اولم واقع اولان فردا تک معنی
یا دن در مصرع ثانی ده کی فردا کبدر بر خور
معنی با کبدر بر خوی ده آ می در اخوندی صفت
یا حذف اولمشدر معنی کل یکدر آمدن ام در
عالم کون و ده غنقین بجز ایله ام در مراد غنقین
عالمدان بجز اول یکدر یکی معنی سند گاه اولور یکی
استعمال اولوز ننه که بو بیت اول معنی اولوز

در خیزه وجود مر بیک | همچون خردک محبت در کن
تای توئی . بیت | های فاند بر فانه کنی

یکی فانه دو تایی دیر لر ننه که بو بیت واقع در بیت

بیت دو تایی فلک است شد از خوی

ما چون فرزند زاد ما در ایام را

شول ساز که اول قلده جانوز سناسی دیر لر نیک
گاه اولوز اخوندی حرف تالی حذف ایدر لر تا دیر لر
ننه که سابقا سراسر کت بیاننده ذکر اولدند لوی
فاندرا اما شول فانت که منحنی و محیط اولد یعنی اگر می

اولا و بر نیندی بوریسه کلمه تانیزی و موصوفان فاندری

کمی ننه که بو بیت | شهر آمو کبدر جو کون سنک

بر جوی در . کلمش فخر کون کو کت بر عجب ننه نوی در
شهر نو یک اخوندی حرف تالی حذف ایدر لر لوی لر تو دیر لر
به الت در اما ز میر معنی سنه اولان الت و کدر

عجم طاش ننه تنک در دکن الت ننه توب دیر

ننه که واقع در بیت | اگر دندی از جایش فرود کوب

زبان چون ایدر کردی در شهر | شایع الت ننه پای دیر لر

ننه که فضا جنگ بو نیندن عا سر در . بیت

نه بایت جومی برد آنت بجان سینه ام از غم

لبت را از روی بوسه دلبر داز بایستی

شهر خردک بو بیت ننه دخی واقع در بیت
دیر کبندیشکی بر شل اوزان | که کبند مر چه کوبی کوبت باز

یکی آده صد بابی درین راه | که بالا کف دست در پیشگاه
 تنگ معنای نوزاد اولان ایدوکی قنی طاهر در بحر
 انوشهر معنای منوی نیز ایدو نغیر انوشهر | وقت جنگ
 پیشه آتشها و انوشهر **جای گاه** جای پر در محل
 معنی سنه تنه که بو بیت برده در **نظم**
جای گاه که خون موج زند در دل معنی
 زین معنای که حذف می شکند باز آرش
 بطوریه بطوریه سیاه | بجایی که مرکز نزدیکه
 منزله معنی سنه ده مجاز **جای دینور** نشه که
 بو بیت واقع در **بیت** | او پس اکرش غنای
جای رسد که بو سکه فروان | **جایگاه** لغظ مرکت در
 برجی جای در بر معنی سنه برجی ده گاه در گاه
 عهد مجلس معنی سنه گاهت بو معنای کلد و یک
 نوزاد اولت کر کرد با ذل لاسه تنگ | معنای جایگاه
 بانک سکونیل | او تر اجن بر در اصل جایگاه ایدی
 بانک که سیده که علامت افشا ندر علمیه نقل و بحث
 فاعده کرب نغیر اولندی مذکور در فک چ کس سکون

بمدل اولدی گاه کاف عجمیده زمانه مکان اوز ناسنه
 خط کف سیده سنان کمی معنای کلستان اولستان فرقه
 بیان اولمشدر زمانه مراد اولان برده ده گاه
 اولوز مثل **بیت** حکاه دیر معنی سنه وقت
 نشه که واقع در **بیت** | بر جواب که حافظ بارگاه
 زرد نیم شب در سن حکاه | **بیت** معنی گاه نده دیر نشه
 که واقع در **بیت** | جوشه با رخ نرون بسککایان
 معنی در رخ چون صفایان | **بیت** معنی حکایان جمع
 بسککاه در الف و نون اوانت جمعه صحیح اکی بر بری
 کاذب بری صادق اکتب تک به حصول ایدو یک
 بسککایان دیر لغظ صحیح صادق معنی در مطلق
 بسکک کاذبه صد فی اولی بسککامده صحیح کاذبه
 احتمال اولوز اما بسککایان دو یک اول احتمال
 ساقل اولوز زبر ارج صادق صادق اولی اکی وقت
 هر حصوله دخول انزه اولوز مکان مراد اولان برده
 گاه استعمال اولوز مثل در گاه دیر معنی سنه پنوز بر
 نشه که واقع در **بیت** | که خواسته کویا دیر خود کویا

گر زمانه و حجاب در این برین گاه	شکر سوچک بر کنیز گاه
دیر زنت که بوسیده اول معنی افسرد بیت	
از آن زمان که برین سال اولم	از آنسند در سینه کبریا گاه
ز بینه برینه بینه گاه سجد بر سر سجده گاه حواله بر سر	
حواله گاه دیر زنت که معنای مذکور بوسیده واقع در بیت	
خواستار توام در جهان پیامی بست	
سر بر این در حواله کامی بست بیت	
بار برینه بار گاه دیر زنت که معنی مذکور اولن بست	
واقع اولیدر بارین فار سیده اعانت معنی	
اجازت وردی دیکت بر دیم بار داد دیر زنت که	
واقع در بیت	باید بر بنام بل برده دار
بگفت و بنمود ناداد بار	شکر جامی تک بوسیده
معنای مذکور واقع اولین ذکر اول نور بیت	
تو داده بار مر حسی من مردم از فیرت بسی	
کبار میردم کسی سحر جامی بار بیت	
اجازت معنی بستن کنایت بشدر شول برده که باید	
اورا به چهار لوار باب عاجانه کبر و سحر فرس حال انیک	

دستور ساطین فخریم افریز دستور اجازت
 از لور سالن فار سیده اول برده بار گاه دیر لور بار خندان
 کی بار وضعی بو معنای در معنای کبری سے صاحب
 بار در خدای صاحب معنی سینه در شکم سابقا بیان
 اول بندر علم اولین قاعده ترکیب بوز بوبک معنی
 الیه تقدیم اولمشدر تمام نامه بار عام اند در کابین
 بخبری برده اولم خندان او تر و لفظ مذکور اول
 حق تعالی به مخصوص اولیدر حرف ایک گویند اولین
 معنی ذکر اولن اندر آما کبر سید اولین لفظ غزلی اولور
 اصلین بار دیر بر او یکی معنی سینه اول تقدیم بر خدای اول
 مراد و جب شکر اولور خدای بو معنای کلد و کی سبتا
 بیان اول بندر بحر العوائص صبحی بار خدای مولی و یکت
 اولور دیمیش اولوز نیک بوسیده استشهدا اولمش

انکم واقع در بیت	اسی اطراف کله فرمان
ای انبای دمر بار خدی	شکر تغییر معناد خطا

اجتهد و استشهدا ده اصابت بشدر در فر لور
 بینه و دیدو کی معنای لالت بود تر مذکور کنایه اولن

ستانه ۳

جمله غزالیان بری ده بود که بارگاه دوزن در
 اولور دیش سنانله کاهک فرقی بود که ستانه
 وسعت و سخت مطروفنده و فریت و کثرت معتبر در
 کامده بونتر معتبر و کدر اندنصکه ستانه مطروفنده
 نسبت معتبر در اندن او تر و در که یا کفر استعمال اولمان
 کاه ده اول نسبت معتبر در اندن او تر و در که یا کفر
 استعمال اول نور کاه و بیگاه دیر لر ناگاه دیر لر بیگاه
 ناگاهک فرقی بی ایینه ناکت تفصیل مکنده ظاهر اوله
 کر کدر کاه وار کاه یوق دیکت یرده کاهست
 و کاه نیست دیر لر نته که خواجه حافظ شیرازی کت
 بویتنه در **بیت** بنده بر خرابیم که لطفش در ایم
 و نیز لطفش در دید کاهست **بیت** ز دفته دیکت یرده
 عجم بگاه دیر نته که بویتنه واقع اولش در **بیت**
 بستند میان کوه دابگاه نزدیک یعقوب کبریم راه
 زوقنی کل اکبر اولان نشسته بیگاه دیر لر نته که بو
 بینه دن ظاهر در **بیت** از کله اند بویه بر اولی بود در کاه
 ادغی ده ندر در خیر عقل و کینه **بیت** از کله کاه کسی کشت بجای سیر

دیر نیکین و فضیلت بکدرت از بویه
 ز کاه لغت نته که در مجلس معنی نسنده کله و کت
 اوزر نزه پادشاه کت اوزر حق بیه کنگاه دیر لر
 کت سر بر بادش صبر در نته که واضع **بیت**
 چو آینه کفر کند جان ک **بیت** چه برکت مردن چه بر کوهی
 ز کنگاه کت اصل کاه کت در نته که بویتنه و کت
 اولعین کرا و بویت **بیت** بر اردتر کاه کت لبان
 بنوشا مردم در بیه **بیت** ز معنای نیر کسبی دن
 علمیه نفس اولتی معنای الیه لغت اولوب اولان
 ترکیب تغیر اولمش در لغت صحت کون بحر العراب
 صعبی کامی نخلد تغیر ایش و اسد بیک بویتنه
 اسنهاد ایش در نته که واضع **بیت**
 فدایم ز جان افزینش را **بیت** از زیباست جزوی کاه
 ز تغیر نخلد خطا ایش و اسنهاد نخلد اصابت ایش
 بیت مذکورده دیدو کی معنایه دلالت بو قدر کنگاه
 پادشاه کت طور دغی شهر صفت اولور کت کاه
 قدیم دیر لر اول وقت کنگاه دن جز اولان کاه کت

اول اوزرینه اوزرینه اولور کجکا پاک معنی سخت
 بری اولور منفی معنایه اولور سه اولسون گاه اولور
 الفنی حذف ایدر که دیر لر نته که بویتیه واقعه اولور
 ششمان اذی این کجی ربه که خنده سال کابین نیت سنجیده
 ار کن دیکت برده کج بله دیر نته که معنای مذکور بو
 بینه واقع در بیت بکه تر سپیدر چین زخود
 زین کرد چون عهده گاه نشور **ن** لسان فارسیده
 مرادات تفضیل در مرزیه لاقواع لور سه **خ** خولکن
 به لولنده مرزیت معنای افاده ایدر وقتیه مرزیت
 ابرکنک ایدر آیش رینه کار کار دیر لر الفنی کاهیک
 حذف ایدر لر کار که دیر لر نته که واقعه در بیت
 شزار استه چون کار که انگلیون
 فاصه چون باغ شود از رخ کلها کهن
ک کاهیک بر معنای دخی جو مجید ک پونه سید نته که
 بویتیه واقعه در بیت **ج** همان کج نیت او از هو اریک
 بران حال که سیم نهی اندک **ش** شمس خرمی گاه داماد
 معنایه کور دیر بویتیه اول معنای اوزرینه معنای اول

کوزرینه که واقعه در بیت **ش** شاد نیت بو جان کجک نایگان
 که بود شاد دل جان کجک **ک** کاه کاه کاه کاه
 او یحیی همان معنی سنه کوزرینه که واقعه در بیت
 زنون روی نوتش کابین کبیر فراق
 همان کسید کز آنس بر روی گاه رسیده
م همان باغ سنه برک گاه دیر لر یوکا پاک الفنی در
 حذف ایدر لر کج یادیر لر نول سنه بیکه همان چتر
 لفظ کبیر بر جوی گاه و بر جوی ده رتای در اسم
 فاعله بودندن الفیه با یزوف اول نیت کجک کجک
 دکی گاه بو معنایه در کشتن اسم فاعله کشتیدن
 معنای نیکبسی سنه همان کجی در کج کج معنی مخصوص
 تشبیه کجک شان دیم شدر او اوجی بلند لر کج
 ارایه جمع اولدنی بر در نته کج شمس خرنیک
 بویتیه اول معنایه ظاهر در بیت
 جناب بار کجت راز از دعام ملوک
 زمانه خوست که نیت کند کاه کجک
ت بویتیه دخی واقعه در بیت **ط** طبری تور کرد و نیده مرگاه

فکر خردن کجاست گاه **نابسته**
 ناکان فاسیده و کل معکسه در اول معناد عرب
 ولیده لب اول بقیه اندر بر مشق از کل دیگر برده عم
 نامر دست بر عرب لبس بر جل در عود کل دیگر
 برده ناخورد مندر در شکم بویتن ظاهر اول در **بیت**
 صدای خود شنیدند نواز | اما ناخورد مندر اچار ساز
 گاه اول و زادن الوی هفت ایدر بر پرتیها غیر موقوفه
 کوزر در نته که بویتدن اول معنی ظاهر در **بیت**
 آن نه من باشم که روز جنگ بنی پشت من
 آن منم کاندز میان خاک و خون بنی سب
 نته اول فالور نه بود یک برده نه ان بماند نه این بر
 نته که واقع در **بیت** نه عمر خضر بماند ملک کند
 نزاع بر سر دینی دون کنی ویش **نته** عمر خضر بماند کن
 معنای اعلی لبس عمر خضر فالور و کلدر اول نویسه
 حرف آخره اول کاشدر بقی اول حرف اول حرف اول
 بدل بر یا کوزر لر مشق بنم دیر لر نته که نور عبید معنی
 معنای مذکور ایراد اول **بیت**

منده

مسی آید از خون من مستل **بجوع** از نی بجز فصل
 ز نیم الشمس عشق در کابست نیم خراب و نیم من کل
 نته اما سخن اول چون اسم مستل اول الفتن بدل
 لازم اولمز بالذات متصل اولور مشق نه انم دیر لر شکم
 معنای مذکور بویتدن واقع در **بیت**
 من نه انم فاعلات فاعلات **بیت** کور کورم بهتر از آب جات
 نته ندامت معنای نبرگی سیب بلور کلن در لیسان
 فاسیده بوق معنای سه در عرب ولیده اول معناد
 لا اید بقیه ایدر لر مشق بر نته دن وارمی دیو صبور لوقه
 عجم نی دیر عرب لا دیر بو قدر دیگر برده نیست
 دیر لر عرب لا طلب ولا یابس دیر عجم نی نرس
 ذنی خشک دیر نته کم بویتدن اول معنی ظاهر در **بیت**
 چنان کامل که نی کرست ذنی سرد
 چنان عادل که نی خشک است ذنی تر
 نته نا ایدن نیک فرقی بوندن ظاهر در که بر یک است
 صحیح اولدنی برده اخرک صحیح اولمز مشق نامر دیر لر
 لی مرد دین لر مرد نسبت دیر لر مرد ناست دین لر بی

لسان فارسیه شوق معنی افاده ایدر که ترکی اولده
 اندن سزایله تغییر ایدر لر مثلاً ترک و سزویده و کی برده
 محم علی زبان دیر نش سزویده یک برده و عجم بی نشان بر
 نته که بویته و واقع در **بیت** **کر کسی وصف او من سپر**
 لی دل از بی نشان کور بر باز **بیت** **ز نایله بی تک فوسه**
 بورادن ظاهر در که بر یک استعمال صحیح اولدغی **بیت**
 احرک صحیح اولماز مثلاً نادان بر لر بی دان دیر لر
 لی دل دیر لر ناول دیر لر بعضی برده ایکی شکر ده
 استعمال صحیح اولور مثلاً ناکس ده دیر لر بی کس ده
 دیر لر ناپه زده دیر لر بی بیزده دیر لر نازن ده دیر لر
 لی زن ده دیر لر اما معنی مخالفدر ناک ک معنی
 کله و کله ز نته کبر بویته و واقع اولمشدر **بیت**
 شمشیر نیک از امن بد چون کند **بیت**
 ناکس نیریت نشود ای حکیم کس
بیت **ترکی کتک معنی کله سزدر**
 کس بی کانی و من بی کس **بیت** **کرم دستگیری بجایی کس**
بیت **ز نایله کس معنی کله سزدر** **بیت** **بگفتن من کلن چسپه بودم**

و لیکن بی باکل ششم **بیت** **بی جزک معنی کس**
 سزدر نازک معنی کس عورت و کله زنی ترک
 معنی عورت سزدر اما نامر دستخده نازن
 مستعمل کله ایدر یک برده سزدر دیر لر ایدر کله
 عورت و کله دیک برده سزدر است و سزدر
 است دیر لر ناک الفتن نایله غیر موقوفیه تبدیل ایدر
 نته که سابقاً بیان اولنده لسان فارسیه بی تک
 مقابلندن مندا یله تغییر ایدر لر مثلاً اجتناب اولدو دیک
 برده یواز منددیر لر اجتناب سزویده بی نیاز
 دیر لر لفظ باده و معنی بی به مزوجه مقابلده و آردر
 مثلاً سزویده یک برده بانو دیر لر سزویده یک
 برده بی بانو دیر لر اما نام مقابلده بی ایله مندا و سزدر
 در بانک مدلولی معنی بی بی تک اما مقابلده
 مدلولته الزام لازم اولدغی اعتبار ایله در **بیت**
بیت **بیم مقابل امید در نته کم بویته واقع در**
بیت **هم اندر زمان روی او شد معنی**
بیت **بامر خداوند بیسم و امید** **بیت** **نوع**

خیره عرب دهنده راجع دهنده میسد ترک دهنده
 او بود دیر لر امیدوار نمک به او موسی و آرد دیر
 نوسید دهنده او موسی یوق بر لر توقع بشه عرب
 دهنده خوف بهم دهنده بهیم ترک دهنده نور نور دیر
 عجمی ترس بهیم دیر ترک نور موسی قوی موسی یوق
 دیر ترس مطلقا نور نور در اد جلدن اولیون
 نته که واقع در **شست از بسبب**
 می رفت سان بهیم کند **اد شدن اولیون**
 نته هم و سینه واقع اد شد
 چنان هم عشق های خود در بسیم
 که یاد هم بنیاد می نرسیم بهیم
شاعران ترسدن مرادی شرف افتادن نور نور
 بهیم دن مرادی شرف افتادن نور نور پاک سان
 فارسیده شول حالته کن عبارته در که ترک اندن
 ایمنک ایله بغیر ایدر خوف اخضه سے بود از غمک
 گاه نور نور دن گاه حیادن اولور او تا بخی نشدن
 و کشی ایمنور عرب دهنده اول حالته کن

مهالات ایله بغیر ایدر لر نته کم نوسید ظاهر **در سبب**
 چه غم دیوار امت را که باشت چون نوک پشین
 چه پاک از موج بجز آنرا که باشت نوک پشین
نتر باکن مراد نور نور نشدن ایمنک در مسج
 نشدن ایمنک بهیم به پاک دیر لر بای غم بید
 باکک مونس می در ذکر اولان باء عجمید پاک آردی در
لطیف علامه شیرازی بر کون ز فاقه کز کون
 بر عورت بو قار و دن **بیشنه** ایشه مشش علامه
 علامه دونوب بو قار و با فتح پاک **بیشنه** مولانا
 حشره پاکت دمی شش علامه ده **بیشنه** آردی شش
 فی حشره مشش دمی شش آردین مراد اوت مونسیدر
 اما ترک دهنده آردی پاک مونسنه در بو اعتبار پاک
 مناقبه سنده ذکر می نوع لطافتن خالی دیکدر
 عبارت انار کن ذکر می کسی بود **بیشنه** **من انار کن**
انار کن غلبه بر بچین یوما زمانه دیو عرب انار کن
 دیو وحی عبارت سور کن ذکر می کمی که بود **بیشنه** در
با اهل بختق ان جابر بود صنع کلم سور بود دن مراد

مراد که چه کلمه طبعی است اما معنای آن فخری اجتناب از خرد
 طایفه و جند کور او زرع ایکستیک جمعند و لطافت
 و آرد در دخی جبارت سبرک ذکر می گوی که بویستند
 واقع در بیت **بیت** **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 چو برک کنند نامی خود و همیشه **بیت**
 سیردن مراد بوداده طوق معنی سیدر **بیت** **بیت**
 مشترکه در معاصق معنای ده کور اول اجتناب
 کند تا بینه ذکر می کلام نوع لطافت و برشدر
 دخی جبارت ایکست ذکر می گوی که بویستند در **بیت**
 حشر و که زینت با همه خوبان نبوسنی
بیت **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 ایکست باز باین عشق تو تمام شد **بیت**
 ایکست مراد اگر چکه آشته شدی می یکدر اما تری که آده
 معنای اجتناب از کور سبب بینه ذکر می لطیف و معشدر
 مراد سبب آن فاسیده شول حال دندان جبارت در که تری
 دل و اندن بیک غلبه تعبیر بر زینت بویستند واقع در
بیت **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 که زینت منش بود و زینت شمس **بیت**

بحر انزب صاحبک جمله غرابیندن بری ده بود که
 مراد کس نوز تو ترس هم معنی کنده و بیشتر و بیشتر
 بویستند آشته و آشته در زینت معنای کور واقع در
بیت **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 بدش اندر اید زمر سو مراد **بیت**
 معنای مراد تعبیر خطا آشته در و آشته در
 اصابت انیمشدر **بیت** **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 معنای دلالت بود زینت و کور معنای بده مراد
 شاعر تمام اولور بلکه اول معنای بیک معنای
 دخی سبب در مقام کلام فرورد و خطای آخر کور که
 اول اوج جبارت یک معنای بر صفتشدر **بیت** **بیت**
 مراد سبب دندان شتدر ترسان گوی مراد سبب دندان
 خندان و کرمانیا بویستند او زینت در آن
 فارسیه بویستند بویستند بویستند قاتی آینه منش
 کسبیه عجم مراد آن در زینت کور واقع در **بیت**
بیت **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 کسبیه اول مراد سبب و مراد **بیت** **بیت**
بیت **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 مول که لسان فارسیه دخی سبب در **بیت**

بویست در بیت
بگردن بزن سول کوبال او

چنگ و پرو باز و سم بال او
سول غطا و سید

تور فتح سنه یه لبان حیده نامل دیر لر سول التوک
وصوفی در سول ایله صاملن کسه بیت مذکورده واقع
اولان سول نامل معنسنه در مبالغه مصدر
فاحله اطلاق ایدر لر رعل سول دیر لر معنای هاد اوله
اولن مبالغه قصد ایدر بچک منظره وکی سولک ایشیرن
مانظرده حاصل اولن حالته ده سول اطلاق ایدر لر
مجازا سولن کن کی سول باول معنایه در سولن کن ده
ترسناک کی متناثر کن و صعبدر مؤثر کن و صفة
دکدر سابقا کینه ناگلک فرقی بیان اولند غنی برده سول
ناک ذکر اولندر **فارخا خاشه خاشاک خاشک**
فاو کندر اجنده اولسون برده اولسون تنه که واقع در
بیت چمن کر چه سراسر لایزار است
برسنه با پرو ایجا که فار است
ار و ترمی سب دکن اولد غندن او ترو کر پته فار پشت
دیر لر تنه کم بویستین اول معنی ظاهر در **بیت**

فتاده در آن پهن دست درشت
سزاتر کشیده چون خار پشت
ش خار اجنس کشدن بر بونج در که صلا اینه مودن
فتی هاشم بچک برده عم سنگ خار ایدر معنی
مذکور تنه کم بویستین نکل سرد **بیت**
سزاتر سول که چون سمع از غیرت بسوزد
دیر که در کف او موم است سنگ خار
ش خار به خار ده دیر لر تنه کم بویستین اوله
ظاهر در **بیت** سزاتر در تو ناله حافظ بسیج
حیران ان دلم که کم از سنگ خار و نیت
الف که عدالت صیغه اولیه زیباد کی کو باد کی بنیاد کی
الف کی بکله نفس کلمه دن لولا ناسا کن ایله الزمه
بمادله اولور مثلا اشکان ده دیر لر استخارده
دیر لر خاشه جو بدر خاشاک چو بچکر ذرا حقن ده
کاف تصغیر ایدر اول کاف لاق اولمعه ناسا کن
الف منقلب ایدر خار طیه ایله ایدر خار و خاشاک
دیر لر تنه که واقع در **بیت** زفاشاک و از خار و شاک در

یکی التمشی بر زلف و زینت **خسب** آن فکرسیده
 بی منفعت آید در بر ترک لذت اندان چو را بلیه بجز اول نور
 ننه کم واقع در بیت **باران** که در لطافت طبعش غلاف است
 در باغ روحی لاله روید در شوره بوم خسب
 منقعت نیز نمکبیه حسن لطافتی ننه که بویتیدین ظاهر در
بیت نو داده بارم حسنی من مردم از جزیت بسی
 بکبار میردمر کسب بیچاره جامی بار ما
 نشیهها در استعاره طریقه قبله بگو الفواش هم جاشک
 بو مخلد داخلی عزائب سوز لری دار که تفصیلند
 منقعت بوق حاشه دن عااش کی فرق آید مشد
 معنار جمال حشدن عااش کی فرق آید مشد
 معنار جمال حشدن عااش کی فرق آید مشد
 معنار جمال حشدن عااش کی فرق آید مشد
 ایچوندر ننه که واقع در **بیت** کففت زبیر اخک در پیشش بود
 مکر در نوی پرین روشن بود **در دروازه**
 در فتودر که عرب که باب دیر در گاه چو بریدر در
 چو بوی سبدر کاک بک معناری سبب بیان
 اولمشدر در بندگی در درنگ کی در بو معنای

دکدر

دکدر لغت مشترکه در داخلی معناری و آرد در بیت
 بیان اول بندر درک مدلولی اولن بنموده یا پو
 اولوق و قنات اولوق لازم دکدر زبیر دروازه
 جز اولان در بو معنایه در دروازه ده انکر لازم
 دکدر ننه که عنقریب بیان اول نور باذل انکه
 ننه که با بلسان عربیده لغز معنایه استعمال
 اول نور مجازالان فکرسید داخلی اول معنایه
 استعمال اول نور مثلاً سوزع دن دیکجک برده
 زمر زبیر ننه که بو بیتید و لغز **بیت**
 زمر در پرستند کانت بود هم از آدم بند کانت بود
بیت بدر آمد ک معنای حقیقی کس فتنو بکلدی در
 اما انکله شوره حشدن کنایت ایدر زنت کم مکر
 مذکور بو بیتید واقع در **بیت** از دست و زبان که برید
 کر عهدش شکرش بر آید **بیت** عز و جدن کنایت در
 مراد بیک قدرتی و آرد در که شکر بیک عهده سندن
 چینه بلیه دیکدر لآن فکرسید در آمد که باسر
 اولایا بکو و کلدی دیکدر مدایایه در آمد دیکدری

کسی نشه که بویتید واقف در بیت	در راه کیشی کشنده ایله
آیه نوزاد یک کشنده ایله	نزد اندر که در آمد کن
جوی اولن در اچو و معنی سینه در درز اول معنایه	
کلور نشه که بویتید واقف در بیت	
بدر باد در منافع بی هماسا	اگر خواصی سلامت برکت
نزد اچو و کلکه برو کلک لازم اولد غنذن او ترو	
اوندن بری کلدی دیکش برده اران داند بر لر	
مجاز نشه که نشه که بویتید نظام اولمش در بیت	
چنین گفت خضر نوزخ	که آمد بچسپی اران آره در
نزد و در بر دره دید کلری بر اچو اولد غنذن او در در	
دره لفظ فار سپدر نشه که بویتید در بیت	
ریشین کبان کوه و دره	شکر یافته شیر و اموره
نزد دره نیک اخونده اولن با اختصاص اچون	
اولمعتد جایز در دستده پایده اولان ناکبی که	
معنای حامدن فاقده نقب چون اولمعتد جایز در	
کده ده فاندده اولن ناکبی بو معنی کر ناکن مرارا	
ذکر اولمش در لسان فار سبک فضیله دوری بر لر	

نشه که بویتید نظام در	لسان اهل بحیثه الیه
والحارسیه والدریته	بویتید شی حافظ الیه
ابو سعید مردی دن لغت ایدر بو معنایه دوری	
نازیکت که غریب فضیله در مقابله سنن ذکر اولنوز	
نشه که شرف الیه حضرت نازیک بویتید که بو	
معنا سنده دیمش در نوزخ واقف در بیت	
زحل مار جوامع ضد شرمی	بمازی دوری قلب خفیف
نزد نمازی غریب بودی سپدر بودی آه اسب	
نمازی دیر لر که واقف در	اسب نمازی اگر تحقیق بود
سبحان از طولیه خربه	نزد فارس عظیم
ولایت دقیم مملکتده که سیر از انک دار الملک	
لسان کاسه که نسبت اولنوز اول ولایت	
بونا حیت ایدر یک دوری ولسان دوری آکا	
نسبت اولنوز در نیک اصلنده بر خبر و اخو دار در	
شول رساله ده که لسان در نیک فریبی نابنده	
نزد نیت آتشوز نوزخ فصل اولمش در در وازه لفظ	
مر که دندر بر جوی در در نوزخ سنه نشه که سابق	

بیان دلبنده بر جوی دده و آرد در که اصل باز در آید
 معکسند بود اخی سابق بیان اولندی بر جوی دده
 مادر که اخبر کتانه لاف لور معنای عام نکریدین ستمها
 خاص منوره نقل الیون بوده مکررا بیان اولبنده
 در و از نکت مشی شول بوبک فتودر که قناری
 و انما حق طورر با بلم شرح منظور صاحب جعابون
 بوجارند الدرب موالباب الواسع بالهاسینه
 در و از ده معنی بیان اینمش در آفند آفریند توغن
 آنمش در بوندن ظام اولور که شتره کبره جک
 سفاقی آفرینه در و از شتره بر ر شکم بوبینه نظام در
 در و از شتره توانست نتوان دمن مخالفان
 دهنر فتواید او ار الغنده اولن مکتدیره دیر لر
 اوستی اور تو اولور فتوبه معکسسته و الفصالی وار
 ایدو غی شکم بوبینه نظام در در بیت
 دوستی امد دو پایش در دو علم را
 در می بنودد سبب عدم را
 شبها خار دده و سبب استخار و آرد در شکم بوبینه

ظاهر در بیت	بشیرین از آن مکرر مکت
بشیرین عازر اندر آرد درخت	نژاد در شمایان
نژاد را، عجیبه متغیر بحال از نته که بوبینه در بیت	
جای اگر نیت نیت نیت	چون جسم شتره پس سبب
اول معنی حاکم کشنده مندرج اوله عی اجتناب	
مولک کس به نژاد دیر نته که بوبینه نظام در بیت	
کونم ز قهر زمانه نژاد	مرا خرمی ناید از لجه و سبب
نژاد مانع فالست ده دیر لر نته که بوبینه	
واقع اولمش در بیت	خود بنوارم که چون لیر
او بکلیمش ده دیر لر که دافعه در بیت	
که بر رده بستن بر نژاد	نژاد مولد ده نژاد دیر لر
شکم معنای مذکور بوبینه واقع اولمش در بیت	
کونان سوسنت در دمندی گرفت	
کنت رکت لاله نژاد می گرفت	
نژاد بوبله اوبی نژاد معنای ذکر اولاندرا اما نژاد که	
با ایلده در با سببه از سببه عجمی در معنای نقل بوبینه	
ننه که بوبینه در بیت	نکره پس با شمایان بر

بویتهن ظاهر اولید	پهل در سر روان چنان سید
که بن شمع در سر سکنند	ترکی دلون کون بیکای
کون بیکای نکت لسان فارسیده اسمی شست در ایشه که معنای مذکور بویتهده واقع در بیت	
کرش نواج خواسی و زرتیه شست بکن عرافت بهاید کد شست	
واقع در بیت	وقع الطشت غیر سکر
لیندم بفتح و بکسر	تر شکت مویب در حرف
ماطایه بدیل اولمشدر جاوبه جام معنی اصلیه اجتهاری ایله طبو شدن و نمودن عادر طبو سه تن جامه ایبرار اصل جامه تن در علیه نقس اولند وقع فاعده ترکیب بعبه اولکوب معنی الیه تقدیم اولمشدر نموده جامه خواب دیبرار نشه که بویتهده واقع در بیت جدا کرد بس بوسف زرف نایب زیش لیمای شب جامه خواب	

دژم ز اجمیل و قضا	ز سزنگ کلن را باشد شرنه
درم کشته کردان از خوض بلند	سکه بر سیر سوکار و شرنه
معنای مذکور کن لازمی اوغین پریشان حاله حرم دیبرار نکت معنای مذکور بویتهده واقع اولیدر بیت شرواد در زمان لخت بست خرافت بار سچ دم اشفته و پریشان حال اولغنی اجبار ایله او بکلویه ده دژم دیبرار مثلاً بشیر دژم دیبرار نشه که واقع در بیت دلبران ایران اول بهسم بگردند حمده چو بشیر دژم	
توتکده دژم دیبرار	ای زمان کس اندر سیده
زور یا نکت دژم بشیر	لشکران کون شست
شمعدان طرف شمع در نشه که جامه دان طرف جامه در و جامه دان طرف جامه در معنای دان سابقا سخندان ایله جزو آن فرقه بیان اولمشدر ترکی دله و کتیف ایبدوپ شمدان دبدکلی نشه شمعدان اطلاق معنای ترکیبی بس اجتهار اولد لسان فارسیده انوک اسیم می کن در نشه که	

جامه خوابت اسل جامه خوابد از افتد
 علمت نعت اولند قدومه عدالت افتت که جامه
 یک اخونده عنی نمزده مکور اسل حضرت
 اولنما غله فاعده ترکیب تعبیر اولنشد اما کبر
 استعماله جامه بلوسده اعلام غالبه دن اولنشد
 اطلاقی اوزر نسه باقرینه ذکر اولنسه مراد ارقیه
 کیجک در نسه کم بویتیدن نظام اولنشد در بیت
 پراسن کسبر در خان چون جامه عهد نیک
 استعاره طبعیه بیت مذکورده کی پراسن
 کبی جامه ده از ناره استعمال اولنور نسه
 بویتده در بیت
 وز وجد کل سرخ شد جامه
 زین قضایان جنبند در
 نسه که معنای مذکور بویتده ایراد اولنشد
 نه من زان میکشم دامن ز زانیت
 که روزی چند ننگ آمد قبایت
 جامه آبله قبایت فرقی اولدر که اوکی طونوق اولن
 جامه دیر لر اما قباید بزر اوکی اجیفه مخصوصه

جامه قباید دیر بر عجم چین اوکی طونوق فغاسنه
 میر نوب اوکی اجیه حکم بو معنی خواج
 حافظک بویتده در بیت
 بوکل از کبریت او جام
 وان قباید رره ان کات حالاک اندازد
 لسان فارسیده کافوک مشر کنه
 کبر دیر لر موصوفه نسه بر شاد دیر لر تعجیم متفانسه
 کبر بر شاد دیر لر نسه بویتده در بیت
 ای کبری که از خزانیه
 کبر و شاد بویتده جوز داری
 دوستان را کجا کنی محروم
 او که با دشمنان نظر داری
 مشر که کبر اطلاقی بویتد دن ظام در حکم
 واقع اولنشد در بیت
 در انکس با که مویب عجز آ
 بنی فرمود که او مانده کبر
 بخان که آن کبر بزر دان
 مر این اوان الحق این حاجت
 ز مجوسه وحی انشیر سندر در کبر بد کلر ب
 بویتیدن ظام در بیت
 از حد سال کبر انشیر فرود
 اگر کیدم در او افتد لوز
 مشر کن اوله غندن
 او ترودر خالق خیره بزر دان دیر لر و خالق مشر

قبایک حافظ

امرین کفیت

امرین دیر لر بو نمب مانی افکاشه نسبت اولوز
 نته که واقع در رباعی کر آن دو عارضه نشان نفس نزلت
 ز فعل امرین است ان دو حرف چون کان زن
 بدین دلیل می بانوی درست کند
 که خبرست زیزدان شرز اخر من
 امرین بوراده الف محدود ایله مذکور در
 ما منحرک در الفک فتح می و بانک سکونیده
 مستعمله نته که بیت سابقه و قد و کونیک
 بو بنیده واقع اولمشه
 برفت امرین را با فنون اولست
 چو بر نیز دوبار کی بر نشست
 امرین ده دیر لر نته کم بو بنیده واقع اولمشه
 بیت چنان و ان که در مرین امرینست
 همه خلق را امرین دشمنست
 که لغت مشترکه در که چو قال معنای ده کلوز
 نته که معنای مذکور بو بنیده واقع اولدیر بیت
 یکی کبر بو بنیده زال دیر لر | بگفت اندر آمد بگردار سر

نزه کبر کافک فتح سیده در بانک کسه سیده دکلدر
 ضمیه سیده در بیت
 بو بنیده چون یکی پاره
 بر کوشش بو یاد در نشن که
 آفرین آفرین آفرین
 آفرین بار دجی در افریندن اسم فاعله در حق
 نشانی به جانشان جان بار نذو غنی اجلدن جان
 آفرین دیر لر نته کم بو بنیده واقع در بیت
 آفرین جان آفرین پاکر کو خود بخشید و ایمان
 سوزا خضر اعابدن نته که سخن آفرین دیر لر
 جهان بار نذو غنی او نذو غنی نته که بیت
 آفرین دیر لر نته که واقع در بیت
 جهان آفرین آفرین از دو نیز صورت کسند
 اصل کلام آفرین کلام جهان آفرین جان آفرین
 سخن در علمت لغت اولی و لغت مضمت اولی
 اولمشه در وقایع ترکیب تغیر اولمشه در تمام
 سخن ده ده آفرین دیر لر نته که بیت سابقه
 مذکور در آفرین اول اندر ده بو بیت سرده ده
 اول معنی به در که ذکر اولوز

اولدی سجدی بود	و بردی و جبهیدیه موز خاکم
بو معنایه افرتیک مغایر علی نوزین در فارس	
اول معنایه کلدوکی بویتدین نظام در که ذکر	و بردی و یکت برده ده نوزین ابتدای دبر لر
اول نور بیت	چنین لغت شاه جهان
که نوزین بد بر زبان نیک یاد	نوزیکت مسلی نا
افزین در زمان آن فارسیده سلب بود	
لسان عربیدکی لبس کنی نه که سابقا نا اید	
نی حکم فرغنده بیان اولسندر زبان بیان زمان	
زبان زاء عجیدیه بر کتیده صفت اولور مثلاً شبر	
زبان دبر لر بیت که بویتدیه در بیت	
مورچه کانه از چو بود	شیر زبان ایدر اندر بود
دربین پیشه زمین پیش بگذار کام	ببر زبان دبر لر بیت که واقع در بیت
که بسبب زبان دآرد اندر کنم	
پیل زبانده دبر لر که واقع در بیت	

زبای اندران که نکون کشت طوس	
نوکفتی که پیش زبان بافت کوس	
اما اول وصفه مخصوص دکلدر بر یکی اولسندر	
ده صفت اولور مثلاً کور زبان دبر لر نه که	
معنای مذکور بویتدیه واقع اولمشدر بیت	
بند شبر درین را خوبا	که کور زبان وقت بر زبان
عزم زبان دبر لر بیت که معنای مذکور بو	
بیتده واقع در بیت	مرا که از حوامی شاه جهان
چو عزم زبان اتو آیم دل	شیر حواله لب حکم
کها سندن اخصاص اولنور صفت اول	
زبان هجبتلو بر کتیده سفند استمال اولنور شبر	
زبان بر زبان دبر لر دیشدر اصابت انمشدر	
اما ابو منصور اسدی که زبانی حشم اولور لغت	
ایمشدر و در خنک بویتدیه انشاد اولمشدر که	
بیت برآم برزد و برزد چه چیز خون عسدر	
بصید کبر دو کبر چه چیز شبر زبان	
الوکن نوزین اخصاص لازم کلز بر یک سفند	

واقع در

بر بیان بر کیمک آیدر که رستم دستانانی جنگ	
کونده کردی نشکه فردوسبک بوئینم واقع	
اولش در بیت	نهان بوئید بر بیان
نشست از بر زده های	نهان استمک
القابند در مذکور بیدن و همه تبادر ایدن اول	
کم تیر در بسدن اولقدر آما ابله و کل ایدی	
پلک در بسدن اید نشکه فردوسبک بوئینم	
صحنی و زرع نصیح اولمش در نظم	
یکی بامه دارد ز جرم پلک	بوئید بر اندر این پلک
تمی نام بر بیان خواند	ز غمان و جوش فزون
بالکز برده دیر لر اول رستمک کیدوس	
لبه ت که واقع در بیت	از ابران تیره بر اعدا بر
که آمد خداوند کوبال مبر	در آن مینف مینام
د میدندان چیدن دن جهان نشه بید صفت	
اولور بسیل دمان دیر لر نشکه بوئیدن مغمی	
مذکور نظام در بیت	نه دست ان نزدیک خود
که با پس دمان پیکار جوید	نه نشکه صفت اولور

نهنگ دمان دیر لر نشکه واقع در بیت	
نهنگ دمان است اندر	منر ز بهت در کار زار
چهلوان بهلوان بهلوان بهلوان اول معسر	
اولوق اکلنوز سپا بیک نمودن دیر لر نشکه	
بوئیده واقع در بیت	کسی بود بهلوان
میان سپه در نماند نهان	نه نشکه مقدمه ده
پهلوان اطلاق بوئید دن ظاهر در بیت	
مرآشاه داو این درفش سپاه	
سمان بهلوانی و کخت کلاه	
فکر بهلوانی ز قلب سپاه	
چرا اید سنی بدین ز زرمگاه	
آما مقصودند قنق نظر اولدر که مرکب در	
بر جوی بهل در معنی ششم در بیت	
چند چشم دیده کی برده بجم سینه و پهل دیر نشکه	
بوئیده واقع در بیت	یکی مغمی بود نه با سوک از
سرمغمی بهل سینه کرد	نه بر خنده داندر که اهل
باندر بانگ واوه چشمی سان فاکریده تالیج در	

بان حافظ معنای سینه در نه که کتابها جهان بنام
 جهاندار کثرت فو قنده بیان اولمش در پهلوانک
 معنای ترکیبی است حافظ چشم در اصل و آن
 پهل در علمت نفس اولدقت معنای الیه قدم
 اولنوب قاصد ترکیب تغیر اولمش در پهلوان
 ثانی ده مرکبند اما اولنک بر جزوی پهلودر عرب
 الی تفریب ایدوب فهد ویش در زخم اگر منسوب
 اولن ویله پهلوی دیر عرب فهلوی دیر پهلوی
 بخش شهر دن چهار تدر نه کم خرم اصونهای
 کتاب البینه ده بفریح اینش در بوجبارت که بعینا
 نفس اولنور و احلم ان کلام الفوس فدیما کال
 بجوی علی حته البینه وی الفهلویة والدریة و الفایرة
 و الفوزیة و السرابیة و الفایرة فطریق میرا برها
 ما یوم الکمل فاما الفهلویة کانت بجوی بها کلام
 الملوک فی مجالسهم وی فو منسوبة الی فهلویة
 و منوا اسم لقع علی حته بلدان الصنهاج وری
 و میدان و ماهنها وند و اذربایجان انهی بر جزوی

و اخی الفله نو ندر که سان فارسیده اوست
 جمعدر نه که کتابها بیان اولن در پهلوانی کن
 دخی بر جزوی پهلودر معنای مذکور اوزرع اما
 بر جزوی دخی الفله نو ندر اوست جمع اولن الفله
 نون دکلدیر بلکه معنای نسبتده آخر مذکور کن
 مدلولی در مبالغه اچوندر حشر و ابیده و کین
 کبی اولنک دخی تفصیل کتابها بیان اولن در
 معنای نسبت و ارا ایدوی پهلوانیده و حب
 مذکور اوزرع نه که بویستیده و ارفع اولن
 ذکر اولنور **فصل** کثرت در زبان و ترکیب

سخن گفتن پهلوانی است	اگر پهلوانی ندانی زبان
----------------------	------------------------

بنامی نوار و ندر اوجده
 معنای اول اوزر نه اولن پهلوانیده
 یا نسبت لاف اولور و تعظیم اید کبری نسبت اولن
 توصیف ایدر لر مثلا اولنک افواج دیکت برده
 پهلوانی درخت دیر لر نه که بویستیده و ارفع
 اولمش در **بیت** چو زدم بر پهلوانی درخت

بناوی در ادب و شکر شاد	بناوی در ادب و شکر شاد
تخته دن اولوق معتبره و کلد ر سید سب معنای	تخته دن اولوق معتبره و کلد ر سید سب معنای
ترکیبی دن نقش اولونمش علم در سید کنش در	ترکیبی دن نقش اولونمش علم در سید کنش در
نکه که سبنا بیان اولنبدر آسب آتزر معنای	نکه که سبنا بیان اولنبدر آسب آتزر معنای
فرکیبی سے سید سبک کنش انلو در سید سب	فرکیبی سے سید سبک کنش انلو در سید سب
آذر کشتیدن جز اولان کشتب کیدر آذر	آذر کشتیدن جز اولان کشتب کیدر آذر
کشتب هر کیدر بر قومی آذر در بنار او و معنای	کشتب هر کیدر بر قومی آذر در بنار او و معنای
نکه سبنا بیان اولنبدر انکشد آذر ک	نکه سبنا بیان اولنبدر انکشد آذر ک
فرقی بیان اولنبدر عنی برده بر قومی ده کشتب در	فرقی بیان اولنبدر عنی برده بر قومی ده کشتب در
بوجرم کیدر کشتب اول سب دن سب بنه معنای	بوجرم کیدر کشتب اول سب دن سب بنه معنای
مذکورده مسعودر کشتب کاشک فنی سید در	مذکورده مسعودر کشتب کاشک فنی سید در
نکه که فردوس نیک بو سیدند در سب	نکه که فردوس نیک بو سیدند در سب
بناوی می گردنت سر شری	بناوی می گردنت سر شری
سختی نندیدل ان فار سیده کشتب بر	سختی نندیدل ان فار سیده کشتب بر
کشتب که ترکیب اولنبدر عنی خرف اولنبدر	کشتب که ترکیب اولنبدر عنی خرف اولنبدر
لقب اولش در انکشد لرا صیابندن بر سید	لقب اولش در انکشد لرا صیابندن بر سید
اول معنای لقبی اجبت برله جز اولمش در آذر	اول معنای لقبی اجبت برله جز اولمش در آذر

شاد خانه اولونمش کوش	شاد خانه اولونمش کوش
شامت وارد در بنای بیت اولدر بلکه مطلقا	شامت وارد در بنای بیت اولدر بلکه مطلقا
افلاج کسبک بود کلد ر نکه شین نظر نیک بود	افلاج کسبک بود کلد ر نکه شین نظر نیک بود
بیتده واقع در سب	درخت اولن بود کم رنگ
بدر و کشتب سب	نژاد اول معنای به ایثار
ایمشدر کشتب اولنک کشت مطلقا	ایمشدر کشتب اولنک کشت مطلقا
سر در که اچدن اولایکتسی نونمش افواج	سر در که اچدن اولایکتسی نونمش افواج
تخته دید کلری اندن دوزین تخته انتبانی اجتنای	تخته دید کلری اندن دوزین تخته انتبانی اجتنای
اید در اخوزده عنی تا اول معنای انظار ایدر	اید در اخوزده عنی تا اول معنای انظار ایدر
چوبه اخوزده عنی تا کی کشت سر مر اطلت اولنبدر	چوبه اخوزده عنی تا کی کشت سر مر اطلت اولنبدر
نکه که واقع در سب	روان چولک وان سید در سب
چوبه کشت تخته چوبه نونمش	معنای صلیب سیده
کشتب سر سلطانده اختصاصی بود در اما انه	کشتب سر سلطانده اختصاصی بود در اما انه
خلقه استعمالده اعلام غالبه دن اولمش در	خلقه استعمالده اعلام غالبه دن اولمش در
اطلاق اولش در ذکر اولنبدر مراد بر سب سید	اطلاق اولش در ذکر اولنبدر مراد بر سب سید
اولنک سر سلطانده در خصوص سیده نکه که سید واقع	اولنک سر سلطانده در خصوص سیده نکه که سید واقع
اول معنای کرا اولنبدر	بر اولنک سب سید سب

بناوی

کشیدن از کشتب مجوس طایر و غی او در دین بر
 او در کنا و بدیر که مذکور لغت لغت اولن محسبه
 نسبت اولنور که اشکد سخی بنا است در رتبه کم
 معنای مذکور فرد و سبک بو بنیزند نظام در
نظم چنان بود در خواب اشکد است
 رانش بر روی فروزان بدست
 چو آذر کشتب و چو خاومهر
 فروزان بگردار کردار سپهر
 اشکد سخی کم بنا اند به او دنی اکانست امیر
 مثلاً بر زین بنا ابتدا و کی اشکد نک او دینه
 ادر بر زین دبر لر نشه که واقع در **بیت**
 سراوار این جبین کین منم
 بر زیم آذر سینه بر زین منم
نثر بر زین ده لغت اولشدر معنای تبرکسی
 ابر او زین و دیگر زین امک مغوی در آذر
 کشتب اسم اشکده بجزه بان او ده اظ
 اند کلر غین نشه که او لن بنیزدن و بو بنیزدن

معنای

معنای مذکور طایر اولشدر **بیت**
 زیا کیزه جان فرود زراسب
 می بر فرود زم چو آذر کشتب
نثر اشکد نک کند و سنده اطلاق ایدر لر نشه که بو
بیت نظام در **بیت** زده مویدش فعل زین
 شده نام آن خانه آذر کشتب **نثر** کشتب سید
 لغت موید نک آنکه کشتب در یکر بنک و جوی بو بنیزدن
 ظاهر اولدیکه باقنده غدیری التوندن کیشش
 مویدان فارسیده و اشکده و نور نشه که
واقعه در بیت از علم و فرد بندگان در آرد
 بود در سخن هر کی صد چو **نثر** دانشمند لک اکو
 موید مویدان دبر لر مجوس اشکده اجنه
 یوقدر آذر کشتب جمله سیه اسده اولور
 بر بهلوانه نشه که بو بنیزدن اول معنای ظاهر در
بیت شهبید خین گفت که آذر کشتب
 بند نامور مرز خشک زراسب **نثر**
 کو که دما و زینک اطلاق و نور و شبها استغاف

برهاسب

طالعیده بری گو که مفتوزنک در بر لر نشه که واقع در
 نظم **مفت** بکست زیر مفتوزنک
 نیت بالاتر از سبب نیک
 مفتوزنک اصلی معنی اوزنک در ترکیب
 اولدق الف حذف و لخد در بود کرا اولن ان معنی
 اوزنک مؤذکر بر اوزنک مخی وارد که مرکب
 بر جونی او در که اصلی ایدر با و او منقلب اولن
 و کجیفامدی فتحی به تبدیل اولن شد بر جونی ده
 زنک در اوزنک در مراد معنای اب اوزنک
 اولدغی شکم کو بیدن نظام در که ذکر اولنور **سبت**
 رخش فراوزنک را جای کشت
 ستارخ رخش وی را ای کشت
ز حسن سجادن اوزنک ایله تقید ایدر لر مجاز ایتیه
 که عنقریب بو بیدن معنای غیر کوز نظام در **سبت**
 جهان خیره مانده رزنک او
 ازان بر زوبالا و اوزنک او
ز بک الوهب صبی اوزنکی بوراده بر اشق معنی

صانشر معنای ترکیبی سندن خافل اولمشد
پنهان پیدا **پنهان** استکارا صوبید ابرانه
پوشیده باز **پنهان** باء عجیده مخفی در معنای
 پیدا در باء عجیده که معنی معنی مظهر در استکار
 که معنی معنی ظاهر در **پنهانک** نام معنای
 دکله رننه که بو بیدن واقع در **سبت**
 دل میرود ز دست صاحب دلاخ خدارا
 دردا که را **پنهان** خواست شد شمار
ز **پنهان** معنای سندن استکارا اکلم شد ز قافیه
 مصلحتی اگوندر استکارا **پنهانک** معنای در که
 معنی معنی مخفی در مخفی ایله مخفی نیک فرقی بود در
 مخفوده فکر فعلیده اولور اختفا مخفوده اول
 معنی دکله نظام له مظهر ک فرقی بود ان ظاهر
 اولور مظهر ک ظهوری فکر فعلیده اولور
 ظاهرده اول معنی دکله رگاه اولور مخفان
 مقابله سنده پیدا استعمال اولنور ننه که بو
 بیدن نظام در **سبت** | بحفت احوال برقی جهان

دومی بود و دیگر دم نهانت | **نثر** بونده عزت شو

افصحا ایش در پنهان برینه نهان کلمه سینه

مرفعی ذکر اولورسه افضل معنا تمام اولور پیدا

ایله اشکارا ده ایله در بو بنیده حق مقابله تمام

رفعت اولمش نهان معنی بنسند ه اشکارا ذکر

اولمش در نته که بو بنیده مذکور در **بیت**

معی کویدیم از فدای جهان برشم می اشکارا نهان

نثر اشکارا تک الفی خدوت ایلمک جایز در نته

که بیت مذکورده واقع در کاه اولور الفی حیا

بیدل ایبر لر اشکارا دیر لر کاه اولور نهانک

اخرینه بر یا زیاده ایبر لر نهانی دیر لر ارنق معنا

اناده ایبر نهان بنه نهان معناسن افاده ایبر

ننه کم معنای مذکور بو بنیده واقع اولدیر **بیت**

ایست برین جهان **نثر** از دیده آدمی نهانی

نثر سویداده ظاهر معناسنه در نته که بو بنیده

واقع اولمش در **بیت** گفتان بار کز دشت سردار بنید

جوش این بود که اسرار سوید ایسکود **نثر**

فیض روح القدس از بار مدد فرماید

دیگر ان هم نکنند آنچه مسیحی میسکود

نثر اما اشکارا ایله بونکت فرقی وارد در که اشکارا ده

معبره اولان ظهور منظر حسنده ظهور در بونده

مطلق ظهور در عقلمی ظهور موده شامدر

راز کز لوشنه در قول اولسون نته کم بو بنیده

واقع اولمش در ذکر اولنور **بیت**

کنت کز طاقش نهان **نثر** پیش فلک گفته سخنهای

نثر فصل اولسون نته که واقع در **بیت**

چو آمد بدین روز کار سے دراز

سپهبدان زمر کس همه داشت راز

نثر رازده معنای اخفا اولد خندان او ندر مقابله

اشکارا ده استعمال اولنور نته که بو بنیده واقع در

بیت کز نشت اندران روز کاری دراز

که می کویش اشکارا و راز **نثر**

مخالقه قصد است لر رازی نهان ایله توصیف ایبر لر

ننه که بو بنیده در **بیت** کل بوزنی همچون چندم **نغم**

و شمعون لغز که راز نهانم بنم **نشد**

پوشیده اسم مفعول در پوشیدن معنی مستور که
اورمیش در بر لسان ترکیده اخفانک لایند
شول کسه به که اسرار اطلاقه قادر اولیه پوشیده
راز در لر نشه که بومبیده در **بیت**
خطی کشش نزرگان ندانند باز

چه دانند طغیان پوشیده راز
تراز اهی در نشه که سابقا در وازه نشه مسنی
نورده بیان اولمش در اجدی بجاک برده
جم باز کرد در کلاطه کشف اولجم باز گفت ده
دیز کفره که بومبیده واقع اولبدر **بیت**

گر کسی آفرین برسد | ای دل از بی نشان چه گویند

تر چه گوید بازک معنی نه کشف ایه در
استفهام انکار در لغت قولنج **منک**
امنک **سرمنک** **زمنک** **منک**
اغراق در نشه که معنی مذکور بومبیده در

زین لشکر از کجایم **نشد** | بر وز بند تو از منک **نشد**

نشد مشکله اولب معنی استند کنایت اولنور

نشه که بومبیده واقع در **بیت** | عظیم بدر کین از منک **نشد**
که اسنک منک ترک کجا **نشد** | مشکله اولب معنی استند

ده کنایت ایدر لر نشه که بومبیده واقع در **بیت**
اگر کجا ایدر بندیر او بی صیت

ازین سپس کشند باده مسج از ان ملک
نشد بو کنایت ترکی دله ده و آرد در ادبدن او
اغراق کنایت ایدر لر معنی زورده ده **نشد**
استعمال اولنور مجاز نشه که واقع در **بیت**

لند کریم بر موش اسنک **نشد** | لیکن منبدر او منک **نشد**

نشد دورک اعلی لاریدر اول طلاقه ایدر
بیریکت اسمی اخذده استعمال اولنور جانیر در
بگو الخراب معنی بومساکر حقیقتنک **نشد**
منک فوت معنی سنه کلور دیو بیت مذکور
ایله استشهاد ایدر ویدر **امنک** **عزیز** در نشه که

بومبیدن طلاس در **بیت** | چو امنک زفت کین **نشد**
چه برکت مردان چه برکت **نشد** | بر سنه به اهل **نشد**

اولاً شمع در مشک که کثرت آید لرزنده که واقع در
 دراز آمنت شد این کار با تو
 نمانم چون کنم این بار با تو
 عزمک لازمی اولاً فندان او تر و حلیه ده
 آهنگ دیر لرزنده که واقع در
 ره بط با زین اسکنید برقص کبک تا میان چنگ نیز
 سر مشک الفاظ مکتوبه دندر اصلی بهر آهنگ

در نته کم بویید در
 درای شتر کت از لوبجا
 سر آهنگ لکن در آمد بر
 چری با شیرینه که بهر

اول حرکت کلور عزم آید و ملانی اکانا با لور
 سر مشک دیر لر اصلی بهر آهنگ در سر ک آهنگ
 انرا فیلد علم اولی قاصد ترکیب بقدر آتش
 حلاقه اصناف قطع اولمش در بر بطردگی
 کبی که همی بر بط در اصنافه اول التی نشی
 آهنگ در در فاز برینه بک الوهب صافی
 حله خرابیندن در که بومقام و بیشتر مشک
 اولکه خبر بک اوز زین جواله اوله برت بوری

اولمش در بیت
 جوام با بکهر با زین بک
 ز خوش عمل رفت از زین بک
 ز سینه متوق قلب

اولد چخوند بر بک الوهب صافی
 و عقل منور و بیشتر و بومنگ آهنگ
 نته کم فکر اولور بیت
 جوان کینه را تا بدو بک
 کهن بر زین و بیشتر
 ز مشک مرکب او کوب

م اولد معنای مشک دن زاید فر معنای و ارا بدو
 لوی بیشتر ز بیشتر ز بیشتر ز بیشتر ز بیشتر

باشترینه و آتش اوز زینه طور د ب ار فاد
 آهنگ ندره و بونترک امالی کس ره طس
 اول نور فر مشک ده الفاظ مکتوبه دندر اصلی
 فر مشک در اصنافه فزون را و اول معاد که
 ترکی د لره اکا فر دیر لر مشک معنی س تا با
 بیان اولمان در معنای ترکیبی سی بو سینه طس
 بصری که اور در مشک در موشش
 نشاند آتش جو سینه را خوشش
 فر مشک سینه به نسبت اینک نته کم بوییده واقع

در نته کم بویید در
 درای شتر کت از لوبجا
 سر آهنگ لکن در آمد بر
 چری با شیرینه که بهر

اول حرکت کلور عزم آید و ملانی اکانا با لور
 سر مشک دیر لر اصلی بهر آهنگ در سر ک آهنگ
 انرا فیلد علم اولی قاصد ترکیب بقدر آتش
 حلاقه اصناف قطع اولمش در بر بطردگی
 کبی که همی بر بط در اصنافه اول التی نشی
 آهنگ در در فاز برینه بک الوهب صافی
 حله خرابیندن در که بومقام و بیشتر مشک
 اولکه خبر بک اوز زین جواله اوله برت بوری

اولمش در بیت
 جوام با بکهر با زین بک
 ز خوش عمل رفت از زین بک
 ز سینه متوق قلب

اولد چخوند بر بک الوهب صافی
 و عقل منور و بیشتر و بومنگ آهنگ
 نته کم فکر اولور بیت
 جوان کینه را تا بدو بک
 کهن بر زین و بیشتر
 ز مشک مرکب او کوب

م اولد معنای مشک دن زاید فر معنای و ارا بدو
 لوی بیشتر ز بیشتر ز بیشتر ز بیشتر ز بیشتر

قابله دن اولمشدر کثرت استعماله اطلاق
 اوزرینه ذکر اولیجی مراد اول اولور نته کم
 معنای مذکور بوبینده واقع در **بیت**
 زمره کله اولور رسم آغلو اوزرینه
 بزرم اوستینه کلوب توتمه کیممدان بنم
نثر معنای اصلیس فتی اجیدز اوده زمره
 دیدکلی اکانسبت ایدوره افرندعی با اختصا
 اچوندر چوقه دکی باکی غنغ کلمه کلمه کل غنغ کلمه
 افرندعی حالتی اکانسبت ایدوب بقی لفظن انده
 استعاره ایشدر چوقه دن اول حالت
 زائل اولوقدن صکر چوقه دیمیر لکل میر لزمعنی
 اختصا کیم افرندعی با اول مصلحت اچون
 کلمه زمره اوبودر که ترک اودی بو قدر دیدکی
 یوده بکم زمره ندارد و میر نته که بوبینده نظام اولور
بیت زمره ندارم که بوبسم لبست
 یتر و کان دآرد ابروی تو
نثر بنش پوری نسه در بیان طکوز فیک دیشده

بنش برار نته که معنای مذکور بوبینده واقع در **بیت**
 بنش برار نته که معنای مذکور بوبینده واقع در **بیت**
نثر بیشتر که ترک اکانسبت ایدوره افرندعی با اختصا
 مردن که ل آن فارسیده اوانت نفضیلدر نته که
 سابقا نفضیل اولمشدر کثرت استعماله اوزرینه
 و گفته ده بنش برار اعلام خابیدون اولمشدر
 اطلاق اوزرینه ذکر اولنسه مراد اول اولور
 اول دکنک افرندی اولد غندن اوتر و بنش
 مقابله نوشده استعمال ایدر ل نته که بیشتر
 نوشتنک فرقه بیان اولمشدر بحر الواب
 صاحبک جمله غرابندندر بو مقام که بعبارة
 نفس اولنور بنش یکی معنای کله اولمشدر
 ثابنا صوبتی جانورک دیکینی اروکی عقوبت
 بیشتر که یخود لفظنده عنی ترکیبی بنش نه معنی
 اصلن فهم بنش اندن صکر بیان و حنی صوبتی
 جانور لردندر فاما بنش انده استعمال اولمش
 دکدر **نثر** سر و ش فرشته ترکی دلره ده

بنش

استغالی شایع در لفظ فارسی در معنی لسان
عریبه ملک وید کلید بر نته که معنای مذکور بود

بیتزده واقع در بیت	فریدون فرخ فرشته نبود
زمسک ز عنبر رشته نبود	بر آدودش یافت آن کجایی

مکولی که کرشمه بر دین ابلی

سروش انبیا به حق استیجا بندهان جز کوزن
ز رشته در شمس فخری چهار جهان ده سر دوش
چهره شیل است و بیشتر و بنو بیدک نمیشد
حکم بو محله ذکر اولسونر بیت
زنی و رشته صفت حسودی که در ملکوت

دعای جان تو گوید همیشه جان سروش
نثر ابو منصور اسدی بدو سر و شمشیر ازل گویند
و فرشته را گویند و فرشته را نیز گویند و اندر پارسی
این بسیار گفته اند از کلمات پهلویت چنانکه
زدوسی میگفت که این بیت از دست بیت
بوزمان بزوان حسنه سرور | اراروی بنود در خرابی
سروش ننگ اصلی پرشته در لفظ کلید بر جوی

پر در باء عجمید قنات معنای اول بانگ فای
بتیغی شایع در پارسیده فارسیده دیر لر اجهان
اصغمان ده دیر رشته اسم مفعول در رشته نون
بر تنه بی دیو نور یوب صابو بر که دیر لر گوش
قنات مینی بابوب صابو بر سه فرشته هر دیر

ننه که واقع در بیت | خصا چون ز کردون

همه زیر کان کور کشند و کر نثر تصور
رشته قناتری اچون بازر لر اول سبید انکا
پر رشته دیمشدر بوده جانزد که بر خوی رشته
رشته اولیده مشت اولا ماضی معنای اخر نون عنی
با معنای عام خبر کسی دن معنای خاص طبعه به
نقل ال کون اولا تمخو به دکی باگی بو مانگ
امشده متعدده دست بقا بیان اولمشدر مهان
میز میزبان همان فونغه اطلاق اولنور الفاظ
مر که دندر بر خوی مد در اولو معنای بر خوی
هان در بکنجی معنای اسم فاعل در مان نون
لوق سخن بظلم اولوب فونغه عنی برده رفای

فروشت هر

اول نوب اولوند و غزل او تو و مهان دیزار
 شو آیی عربین اول شاعر که بو بیتی معنای
 مذکور بیانده **دیشد بر جوی**
 الا لا خذل منفیکان کفانا **ما سمعت العجم المهان یهان**
 فاکمه اکبر سم ذکر کمان منزلهم

والضیف سید صم الا ترم لمانا
 دیشد در مهانک مرکب اوله غن بیانده مهک معنای
 تعینده اصابت ایشد در آما معنای مانی تنبیده
 خط ایشد در ابو منصور غالبی لطایف المعانی
 اولو کمان بنده ذکر اولان بیتی کنورش و مقور
 ایشد در غلظت اوقف اولمشد در میر قونقک
 اسم خاص در ننگه معنای مذکور بو بنده واقع ایشد
بیت مکارم نعمت باد میر زبان کرم
 بخوان جو دو صاحب دلان شان میر
 مهانده بونک فرقی اولدر که بو وضع حاصله موقوفه
 انوک اطلاق وضع عام تبرکی حسبیله در میر اسم
 جامه اولحق معنای ذکر اولان در فاکه شغفان
 اولحق امر در میر تبین دن شکم بو بیتی در غن مکر

فصله هر که را بخت با برسد بود
 کوبشورده راز کور انگه سیر
 تا بگرد از بیز بر سر شیر
 چیره کردد بکوشش اندر سیر
 میربان فونعی تو تعقیب رعایت ایندیر لفظ
 مرکبتر بر جزوی میر در که معنای بیات اولدی
 بر جزوی ده بان در که حفظ ایله یحیی معنای سینه در
 ننه کم جهان بنانده جهاندارک ذوقی بیانده بختیق
 اولمشد **رستی بودن شدن** مستی اولی
 در مقابل سینی در که معنای بو فلق در سینگ
 هستی است در وار معنای سینه ننگه بو با عید در
رباعی ارزقته فم بسج ذکر کون نشود
 در خوردن فم بسج بکر خون نشود
 کرد در عمر خویش خونابه خوری
 بقطره از آنچه مست افزون نشود
 آخرتد عنی باشول با در که لسان و نسیبه اخو کلید
 لاحق اولور اول کلمه ننگ مدلولنده اولان معنای

و صفتی افاده ایدر مشتق در در مردی ارکدر سرد
 سو قدر سردی سو قدر کاه اولور مست بجز در ابطه
 معنایست که است معنای استعمال اول نور نته که
 بویستده واقع اولیبر **ببین دل مرچ بیکان سحاب**
 که مست کوه غم چشمهای در **نه که نک مدلولی اولیجی**
 استک اولنه بر ما زیاده ایدر لر معنایست که است
 معنای اولور است اول کلام ده واقع اولیجی ده
 ایدر در شک معنای مذکور بویستده واقع اولیجی **ببین**
 مست در سن دایره **ببین** مرست مرد بمقدار مرد
ببین که مستک معنای در مر کبدر بر جزئی فی در که
 معنای بوقدر نته که سابقا باید بینک فرقی میانیه
 بختی اولیجی در بر جزئی است در که **ببین**
 فارسی در ابطه در بینک معنایست بوقدر
 این سینه اشارت اولو کن بنده است ابطه ایدر کنه
 بصریح همیشه اول برده که بویله دیشدر در بجه
 ذکک یعنی اللفظ اللمت الدال علی معنی الایجاب بین
 الموصوع والمحمول فی لغات کما یخفف نته فی لغت العربیه

الاسی کقولن زید کاتب و حقه ان یقال زید موکاتب
 و قد لا یکن حذفه فی بعض اللغات کما فی الفارسیه
 الاصلیه و موکاتب فی قولن زید و بیر است و بنده
 اللفظیه نسبی ابطه افاضل عجم کلال الیوم و
 و مرصد الیوم که زید نیست ده رابطه مذکور و کل
 که شرح بجز اوزرینه باز در قری حواس
 بصریح همیشه در جنطی چشم ایدر لر این بینک
 است رابطه در لغت فارسیه ده رابطه نک حذفه
 جائز و کلدردید و کی سوزک معنیست اولدر که زید
 مست ده ده رابطه مذکور اول اول تقدیر است
 ده مرکت اولور ما مفتوحه ابطه است دن مذکور
 آنک اصله اولور دار معنایست ترکیب اولیجی اولو
 اخرن معنی نته استک اولنده کی الف حذف
 اولش اولور نته که مست است بر نته استعمال
 اول نور سابق بیان اولند معنی اوزرینه است ده
 مست بر نته استعمال اول نور نته که واقع اولور **ببین**
 همه بود است از و ناگزیر **که بود کس اوزرینه بیدر**

الاسی

بوده موجود در صفت اسم مفعول در بودن
 که مصدر در اول معنی کنه بودله بودن دیدله
 و تیک گفت ابله گفتن کسی در شکره انکر کن صفتی
 مشترک در فعل معنی معنی شده کور حاصل مصدر
 معنی کنه کور بودله ابله است شریف شرح
 بخند اوزیر غیبتی اندوکی خواسته وجودی بود
 ابله تفسیر همیشه در اصابت اتمه شد در اندل صفت
 هستی ابله بودنی بری برین مراد فطرتش را در
 ده اصابت اتمه شد در اندل صفت هستی ابله بودنی
 بری برین مراد فطرتش در نه که بیان سابقان
 و جهلی نظام اول در بودن تک معنای اولی در نه

که واقع در	که شده خورد گشت بودن
پیشانی بخند در کنون سود	از نوحی باشول

یا در که لسان فارسیه از مصدر لاحق لور پشیا
 و استعدا معنی سرفاده ایدر متشابه یک دیگر زمین
 برده چشم خوردنی گفتنی در یکدیگر افلنتش طعام سو یکدیگر
 لایق کلام دیگر در و یکدیگر استخفی بر کشتنی بر کبیر

نیز رفتنی در برار نشه که بوسید واقع در بیت
 چون توان رفتنی او داشت در بند کرده بن جو بوران بر شکم چند
 نشه شدن بر شیک شمی اخر او گفت لغی در که لسان
 عریبه اندل میر و زله تغییر ایدر لر معنای بودن دن
 کوند تغییر ایدر لر متعرب کان فقیر صاف غنا در بر هم غیر
 بود رفتی شد در ترک فقیر ایدی رفتی اولدی در نشه
 لغت مشترک در اولدی یعنی فوت اولدی معنی
 ده کور نشه که معنای مذکور بوسیده در بیت
 مکر که لاله نداشت بوفاتش عمر

که نابزاد و بشد جام می ز کف نهناد
 نشه اما بختی اولدر که شدن لغظتک معنای صلبی نزل
 اولمعدر نشه معنای مذکور بوسید در نظام در نشه

بوسنی از برادران کم شد	افزیت از میان اهل نشه
جوئی بد در طبعی کشت	شود با بوقت مرگ از دست

نشه او گلی شد جویدی صاف معنی نشه در اینجی نشه
 معنی نشه در نشه کن او گلی معنی نشه استغالی کشتا
 طریقی در او شکست ز اهل اولمق لوازشند در دست

یار یار است **یاورد** دوست لفظ فارسیست
 ترکی دلداده استغالی شایع در اول معناده که فایز
 مستعمل در معانی دشمنی است که بوییدده واقع او شد
بیت بر سر سوز دشمنی کاو دوست خوین
 هزار از دشمنی کاو دوست رویت
ترکی بیت در که ذکر اول نور **بیت**
 دو ترک است همیشه بی دشمن
 عنایت ابریه دوست دشمن
تر بارک معنای صلیب معین در باری معاوت در
 نه که بوییدده در **بیت** منم کز خم نمیشد خالی از عفت
 فلک باری مکر دای دوستان دشمن نظر شد

تر یار قدر تر ز شکر واقع در	مگر کشت با نقش دیو جهت
ز یار حشیش او اکت	تر بارانک آخر ندر می

الف بارنگ با سندان بر لدر ب ابله بسی ده کی شله
 الفک بو معنای کله و کی سا بقا بیان اول بدر بارانک
 معنای حقیقی یار دم در باری کسی یار دم در حاصل
 اول قدر تر مجاز در نوسا مطلق قدر تر استعمال

اول نور نه که بیت با بعده واقع اول بدر نوید است
 خطاب نمائنده عجم یار در نه که معنای مذکور بو
 بنیده واقع اول بدر **بیت** اده رفوزه مهر کردون اف سینه
 یکن بجای باران فرصت شمار یار
 ل آن فکر سینه اخر اساده الف خطاب اگون کلور
 ترکی دلداده الف اول معناده استعمال اول نور
 معنای مذکور شکم و ترکی بنیده واقع در **بیت**
 یار ارعناک اولیه که بنی معنای کم
 عاشق همیشه ترک زنا بید خوشتر
تر محبوبه ده ترکی دلداده یار اطلاق اول نور نه که ل آن
 فارسی ده اطلاق اول نور نه که بوییدده واقع در
بیت مصححت دیدن است که باران همکار
 یکدازند و خم طسه یاری گیرند
 اما بواطلاق حقیقت کله بطریق اکستعار در
 اول معناده حقیقت اول لفظ است در نه که

واقع در بیت	شامان مانه خرد و بزرگ
دیده را بوسغند لرا کرک	تر یار انوشیروان جنگ

اول نور

جمله خواننده بر دو مقامده سوسلید و کی کلام بوجها تری که
 بعضی نقل اول نور باری ایلتی یعنی یکی تری نداشت
 عورتی بری برنی ایلتی بر لرتشم معنای مذکور رود
 کی تک بو تندن ظاهر در **بیت**
 چه سخن گفت باری بیارک
 که تا کی کشم از زبان ذل و حوارک
بیت مذکوری بدو کی معنای استشهادی چون
 کور شد در لفظ بارک اخذند الف اولی معنی
 اولدر که ذکر اولند اما چنگه اخذند ما اوله معنی
 قول با می در تنه که واقع در **بیت**
 ای سردری که زبید کز غسل کب نو
 در دست دپای دولت غنیال و پیر شه
بیت که لسان فارسیه سار دیر لرتنه که بویتده
 واقع در **بیت** است حد سیمکه زری کوار
 معانی تشدن دوز حکید بلز او ستند
 چینی بود که بارک معنای ایلینس صاحب در ای باب
 صفایه باران دیر لرتنه که بویتده واقع در **نظم**

باران چو نوشته ز خرابات بر بند
 ما چون نکسان درین بیانیه بماندیم
بیت یازدهمی معنای سنده استغالی بارک مجاز در
 اول معنای حقیقت اول لفظ باورد در تنه که واقع
بیت جان ماساد که بی ما ویریم
 که تو بر اسنه بکه روی آوریم
 یا ویر باید اولی معنای اولدر که بیان اولدی
 اما باید اولی تصدیق معنای در تنه که بویتده
 واقع در **بیت** در فن خودم چون نور
 باز هر س از سخنم کز نوینا شد باور
 باور کردن اینا نمق در بزک اینا نمق بدو کنه
 عجم باور س دیر باوری ایدم در تنه که
 بویتده واقع اولدی **بیت** بهر کار زار خواهی باوری
 اگر صبح بود و کرد اور **بیت** داور صبح
 داور صبح در تنه که بویتدن ظاهر در **بیت**
 سر انجام ترسم که پیرونه کنه
 بنام شد جزانه داور کینه وز

معنا

ب فصل خصوصت این دو کی اعتبار برده حاکمه ده و اور
 دیر لرنده که واقع در **بیت** از لوبکه نام که در آورده
 وز دست تو موج دست با لوبکه **ب** نظام بود که بواسطه
 مجاز در **بج** العزب همایی د آوری حاکمه ب
 همیشه د اور حکمت مؤمننده ده کلور حکومت در
 همیشه در ایکی سوزن با بیده اصابت انبیه بشود
ب بس نیز معنای سنه در لسان نر کیده
 دخی اول معنای سنه در **ب** ستم بوجبه واقع در **بیت**
 چو کبار کفنی کو بار بس که حلوا چو کبار خون در بس
ب معنای مذکور چون اولن بس بای **ب**
 بای عجیده بیت مر بورد اول ذکر اولن بس
 اولیه در معنای اخرا چون در اول معنی دخی **ب**
 میان اولنه کر که در باذن الله **ب** بس
 لغه مشترکه در که **ب** معنای سنه کلور تبه کم معنای
 مذکور بوجبه واقع در **بیت** ای بس بس نیز دو که با
 بس خرد لک جان بمنزل **ب** ب بس و بس ده اول
 معناده استعمال اولوز بس لک **ب** بس **بیت**

مذکور در نظام در بسی یک اسمی بود بتبدل
 نظام سر اولینین ذکر اولن **ب**
 بر آنچه میگذرد دل مننه که جمله بس
 پس از عقیقه خواسته گذاشت از بغداد
ب بج العزب صاحبک جمله عرائینند در تو
 معانی کلامی بود که بس ایکی معنای در شیخ
ب بس سخن کرده دلیند و نیز
 سزاوار نقد تو **ب** چو کبار کفنی مر ابار بس
 که حلوا چو کبار خون در بس
ب و آنچه در یکت اولوز **ب** و بسی نفلندن
 کتفیف ادوب **ب** شیخ **ب** حضرتی سنت کم
 بوجبه **ب** بس نامور که بر زمین در **ب**
 کر سنش بر روی زمین نشان **ب**
ب آنچه و آنچه در یکت اولوز **ب**
 نه بر برون که بسندی در **ب**
ب حلوی صابون که زیرش در میان **ب**
ب لفظ بسی ایکی ایله تفسیره خلا **ب** بس **ب**

اند

مذکور

اکنون کتور و کی بنیده اول معنا باشد
 که مناسب اولن پس با اولن بسیدن مخفف
 اولمشد و دید و کنده اصابت بتمه شد در باب ده کی
 الفک بسید کی ایکت معنا لری بکمه شد
 بسنگ افزون معنی با یا بسندر یکسنگ افزون معنی
 با کسی بسنگ افزون معنی الفک تناورد کی تنا
 الوی و پهننا ورد کی پهننا الفی شکس در بونک معنی
 معنای نسبته دلالتی و آرد در نته که سابق بیان
 اولبندر پس با عجمیده آرد در بیش مقابل
 اوک آرد در یک برده عجم بیش و بس بر نته
 که واقع در **بیت** پس و پیش نرکان طالس و کس
 چپ و راست شران بولاد جنگ
 صکره معنای سنده استعمال اولنور مجازانت که
 بویندن ظاهر **بیت** بس از مرکب و کمن یکی شریک است
 نه از ملک کاوس و افزای سباب
 اک صکره کور کوشن و سیمار پس خیزد بر لری در
 بو معناده استعمال اولنور نته که بو بنیده واقع در

بیت که یک شربت اب از پی بود کمال
 بود خوشتر از عمر صفت او سال
 یک معنای صفتی می آید که صکره فالور کشیک
 این معنای صکره آرد بجه کیدنه پی رو در لری پی سکر
 معنای سنده کور اما استقامت مذکور معنای اول
 اجتناب در صکره بنه و یک برده عجم باز پس بر
 نته که واقع در **بیت** لری صخره لری و کر فریاد
 و زرد ز باز پس نکو آید او **بیت** نکو باز یکده معنای
 بود در پس بر معناده صی استعمال اولنور که
 ترکی دلدوده اندن بو عجز طله بغیر ایدر لری مثلاً عجم
 پس هر کفتمی در ترک پس چون دیدن بر نته که
 واقع در **بیت** هر کفتمی کورده لری هر کفتمی
 پس نون دبیرش عطایی اولدی در پرورش
 یک اصلی پس در اولن سن فرفش اویش
 پس فالمشدر لغات فارسیده حذف کلمه یک اولن
 اولون اورا سننک اولون افزندن اولون
 شایع در **بیت** پس معنای اولدی لته کم بو بنیدن

آفن کوزایش

ظلم در ذکر اول نور	که راز بهری است کس
که نام چه شاید به بن زمین پس	چون سپاسی دل شد آفتاب

زان پس بودی نهار واقف
گاه هنگام سنگام بام گاه مطلقا وقت مکان
 اطلاق و نور معنی صلیب غلاف مشترک در زمان
 مکان اور سنده نکت باقی بیان اولی شد هنگام
 وقت معین و محدود در مثل بهارک وقت محدود
 هنگام بهار گاه وقت معینه هنگام کل بر
 وقتیشدی بگفت برده بعم هنگام رسید
 دیر نته کم اول معنی بویست در
 کرنی هنگام فراموشیت سنبری بر باز دیوانیت
معین فتنه اول اول فتنه اولان جمعیت هنگام
 دیر از آفرین غنی با خصائص چون در نامه ده کی باکی
 شوال کنوبه نامه دیر که عنوانه با آفرین با سنده
 بله آد باز نلبه بحر الوهوب صاحبی هنگامی مطلق وقت
 اید تغیر انیم شد در اول فرق دقیقه که گاه اید اول
 اور سنده و آرد ز واقف اولی شد با هم

صبح و فتنه سلاطین و حکامک اول وقت دیوانی
 زمانی اولدو عنی اعت برله اگر با باد دیر از اصل
 بیمن کرده سید در عقیبت نفس اولی بوج فاعده کتب
 بغیر اولوب . بهم مذکور س کن اول شد ز با بدو ک
 اصلی حقیقتی بو سنده واقع اولی فتنه ذکر اول نور
 افتر سیر سیر کو با باد

بامدادان صبح صادق صا در شیخ نوربک بو
 کلمنده با بادان که خاطر با ر آمدن برای شستن
 غالب آمد مراد با بادان دن جن سبب در اول
 الف نون اداة جمعه ص ب مکان ده کی کنه
 اول اول صبح صادق دلائلک و جمعی بجا بک
 معنی سبب باینده نوتر اولی شد بام لغت
 مشترکه در ظلم او سنده بام دیر **بیت**
 ز فل بر بام او از ما پس داران

فلک بر در کشتن از زود باران
نشت فر از بام آفتاب و عجمک مشیدر ظلم
 او سندن کمر و شلیک فنی بکرز بر کشتن فنی

شایع ستری فاشل اولدغی برده بو شکرلی خرب ایدر
اما اول لاجم که بر نوع اداة تشبیه در اصل فایم
فایم بایه بایک فایه سبیل سان فایه شایع
مشکل کلفام دیر لرا از رقی فایم دیر لرا ننه کم معنای
مذکور بو سینه و افند **بیت**

ساعزمی برغم نه ناز سزا | بر ششم این دلق از رقی فایم
فایم ز تک جهندن مناسبتده استعمال اولدغی
طعم جهندن مناسبتده استعمال اولدغی معنای
مذکور ننه کم بو سینه و افند اولدغی **بیت**
نوا سز می که بودش بار بدن نام

نوالی ساحت ان روزا کتب بین فایم
نزه بحر الوهب صبحی فایم نکه اختصای اولدغی
فقط این شدر اولدغی **روزه روزی بهره**
روزه اوسج در ننه کم و افند **بیت**
روزه چون میداری ای شیرین سپر

کز دلب بنیم دمانت پر شکر نزه
اور وجه روزه دیدگری روز که کوندر در اختصای

اولد خندان او ترودر اخرن غنی اادیت خنصا
مفتد کی باکی کوسا لدر کی باکی که سب بق بیان
اولددر روزی کون شکه فایم اولدغی و ظیفه
دیر لرا که لسان ترکیده اکه کولک دیر لرا روزه
سختدن او ترودر روزی تمبشدر در اخرن غنی

بابا سبندر شتری ده کی باکی بوکنت دخلی
سابق بیان اولددر صکره تعمیر اولدغی مطبق
رزق مقدر اطلاق اولدغی کت کت
رزق مقدر کت بیزدیجک برده عجم روزی کس
کس بخورد دیر ننه که بور با عبده واقع در **بیت**
ما با ده بخوریم بشادی و خصم ما

خرفتم ز طاق منقش منجورد
از قصه سکنه روایت جیات کفر
معلوم شد که روزی کس کس منجورد
نزه کاه دخلی نوسح ایدوب مقدر اولدغی معنای
ده روزی فظن استعمال ایدر ننه که واقع در **بیت**
هر روزی توان با ده زین کاس خورد

که اسکنندش سبت و الیاس خورد **نثر** گاه اولو که
 گاه اولو که معنای تقدیری ده است ط ایدزلز
 م مطلقا زرقه روزی در روز نشه که بوزیعیه واقعه
 رباعی مرکت از بیضیه برون آید و روزی طلبیده
 آدمی داده ندارد و خبر از عفس و غیره
 انکه ناکاه که گشت و بجانب برسد
 وین تمسکین و فضیلت بگذشت از غیره **نثر**
 بهره گمنانه چون فونن پای در آغوش عمی بگیرد
 اخفصاص بچوندر فلان بچون فوندی در بک
 بهر فلان نهاده دیرار بجزه معنای مذکورده نون
 ما خود در بهره روزی به معنای تقدیر
 مشارک در اما بهر سنگ زرقه خضایی بقدر
 جزیده ده استعمال اولو نور مثلا فندان بهره
 بوقدر دیر عرب بهره دن خط اید بجزیدر **نثر**
 بوسیده معنای مذکور و افقد **نثر**
 انکه خط اولو روزی **نثر** یا بصلت می مد بخت
نثر سبک است در الف خرف اولو در

فارسیده حروف حلتک که و آیی هر قدر بر خدنی
 خصوصاً وسطا کلمه اولان الکت خدنی شایع
نثر درشت زلفت سخت محکم در مقابلی
 سست در که معنای سس گلش در سختک
 معنای ترکیبی برک در برک بوزلود یکت برده
 سخت رو دیرار بر که فائق لازم اولو و غندان
 اوتری مجازا فانی به سخت دیرار فنی گلشک در یک
 برده بعم سخت سست در نشه کم بوزیره واقع در **نثر**
 من عهد تو سخت سست می انستم
 بشک تن ان درست می دانستم
نثر فائقه سختی دیرار نشه کم و افقد **نثر**
 ز دست چرخ بس سختی کشیده
 ز عالم گرمی و سردی چشیده
نثر ذرا اولان معنای سخت اصلیک در سخت گاه اولو
 ساخت دن مخفف اولو نشه کم سابقا بیان اولو
 اول فتن معنای خوردی بگذرد تا کنی در دست فتن
 ما خود در درشت فانی در نشه کم بوسیده واقع **نثر**

چنین است رسم جهان درشت
 کمی پشت بزرین کمی زین به پشت
 درشتک مفت با ملی ترم در **بیت**
 درشتی دزلی بهم در به است
 چو رک زن جو آرح در هم است
 فولا تک بو شوع بر نبلان فارسیده نر که گوش
 در لر بحر الوهت معاصی درشتی اربله و سختی
 فانی ابله فخر انمیشدره ایکبینه ده اها
 انمیشدره آیری ستر گل معاصی در **بیت**
 بو بنده اوقع اهدر **بیت** | نشست از بزرین جو که
 که بند در پشت پهل سترک | **بیت** ستر گل معاصی خود در
 بزرگ معاصی کوچک در **بیت** که کم سها تقصیل او شد
 فتن درشتک معاصی در **بیت** شکک انرا اسغالی غایب
 ستر بیان اولده زفت زاء عجمی معینک فتح سیدله
 خنده بو کلکی در که **بیت** ان جو بنده اکه ضحامت در که
 واقع در **بیت** بر و بزرگالش هم است نازمی است
 بهاشن در ره حکمش هم کاو کا هل زفت

بو و صغله واحدی توصیف اند کلر ملین محمد
 دخی توصیف ایدر لر **بیت** مثلاً شکر زفت دیر لر
 مرغ با سپلی در سترک افکنند
 شکر زفت حبش ایشکنند
 زفت ایلیم بزرگک معاصی بودر که زفت محوس
 مخصوص در بزرگه اول احتیاطن بودر شاک
 اولویه بزرگه دیر لر زفت دیر لر زفت زاء
 عجیبک فتح سیدله اوج معک معی سنده که
 مع با جواد در **بیت** نشه که واقعه در **بیت**
 با او چه کونه کشت زمان زفت با جواد
 با او چه کونه رفت فلک نرم با در **بیت**
 بو بنده دخی واقعه در **بیت**
 تو با کج و دنیا یعنی کن | از بهر سلام ایچه زفتی کن
 را ایچه ایلیم سید را مصله دن اصرار احوال
 رفت از مصله تک فتح سیدله رفتن دن مانعی در
 کنده معی سنده نشکر بو بنده واقع اولمشدر **بیت**
 جهان چون رفت دیگر یافت نتوان

را ایچه ایلیم سید را مصله دن اصرار احوال
 رفت از مصله تک فتح سیدله رفتن دن مانعی در
 کنده معی سنده نشکر بو بنده واقع اولمشدر

عمان زندگانی یافت نتوان **باز** راه منگی
 ضمه سیده رفتن دن هانی **بهر** دی موی سینه
 رفتنک اصله رفتن در **مسته** کم خسته روک
 بومینه معنی مذکور واقع اولش در **بیت**
 بجانهای فماد از چشمش ثوب
 غزه می رفت دلها را **بکار** و ب
بیت سابق بیان اولش در که حروف عدل در نفسی
 که وسط کلمه ده واقع اول **ل** آن فارسیه است
 حذنی جانز در اول قاعده **ب** بنا، **ر** و رفتنک
 و اولی حذف ابوب رفت **د** بر **ج** و ب
 لغظ مرکب در برخی جای در **ب** معنی سینه یاف
 علت اولوب **ا** خ کلمه ده واقع اول معنی حذف
 اولش در **ب** برخی ده **ر** و ب در **س** پوری
 معنی سینه اسم فاعل در رفتن **ن** جار و بک
 معنی تبری **س** بر **س** پوری در **ب** ر و ب
 جای در **ا** صافند **م** مکرر **ع** حقیقه **ن** نعت اولی **ع**
ر کبیب **ب** عینه اولوب **م** صاف **ا** لبه **ن** مقدم اولندی

بو قاعده مرار بیان اولش در **س** پوری **ب** و
 دید بکری **ب** پوری **ب** کنگ **ا** الی اولد و غندن اولش در
 محازالت قاعده فاعلک **ب** من اطلاق **ا** در **ل**
 جمیع السنه ده **ب** شایع در **م** محاز در **ک** **ا** **م** **ن** **ک** **ب** **ن**
ک **ا** **ن** **ک** **ا** **ف** **ع** **ب** **ن** **ک** **ک** **س** **ر** **ه** **س** **ب** **د** **ا** **ع** **ز** **د** **ر** **ا** **غ** **ر** **ب** **ن** **ب** **ن** **و**
ل **ا** **ن** **ف** **ا** **ر** **س** **ب** **د** **ه** **س** **ر** **ک** **ا** **ن** **د** **ب** **ر** **ل** **ر** **ن** **ش** **ک** **م** **ب** **و** **م** **ب** **ن** **د** **ه**
بیت خدا داد **م** **ن** **ب** **ت** **ا** **ن** **ا** **ز** **و** **ا** **ی** **م** **ن** **ک** **ن** **ه** **م** **ن** **ب** **ن**
 که می یاد **ب** **ک** **ر** **ا** **ن** **خ** **و** **ر** **د** **س** **ت** **ب** **ا** **ب** **ا** **س** **ر** **ک** **ر** **ا** **ن** **ا** **ز** **د** **ه** **ب** **ن** **ش**
 اعرها **ب** **ل** **و** **ب** **ی** **ه** **ک** **ر** **ا** **ن** **ا** **ب** **ه** **د** **ی** **ر** **ل** **ر** **ا** **ا** **م** **ا** **ق** **ا** **ک** **م** **و** **م** **ن** **ک** **ن** **ه**
 اولان **ک** **ر** **ا** **ن** **ک** **ه** **ب** **و** **م** **ن** **د** **ه** **ب** **ط** **ر** **ی** **و** **ا** **ک** **ا** **ن** **ش** **ه** **ا** **د** **و** **ق** **ع** **د** **ر**
بیت **م** **ن** **م** **ز** **ل** **ف** **م** **ا** **ع** **ت** **ن** **ت** **و** **ا** **ن** **ز** **د** **س** **ت** **د** **ا** **و** **ل**
 ای **س** **ر** **ا** **ن** **ف** **و** **ک** **ش** **ک** **ا** **ن** **ر** **ه** **ک** **ر** **ا** **ن** **ل** **ر** **د** **ه** **ب** **ن** **ش**
 کافت **ع** **ر** **ب** **ن** **ک** **ف** **ن** **ج** **ه** **س** **ب** **د** **ه** **ز** **د** **ک** **ز** **ک** **ا** **ن** **ک** **ن** **د** **ن**
 کتابت **ا** **ب** **ل** **ی** **و** **ب** **ب** **ا** **ل** **غ** **ا** **ت** **ل** **ر** **ب** **ا** **ی** **ب** **ی** **ک** **ر** **ا** **ن**
د **ی** **ر** **ل** **ر** **ک** **ر** **ا** **ن** **م** **ق** **ا** **ب** **ی** **س** **ب** **ک** **د** **ر** **ک** **ه** **م** **ع** **ن** **ی** **ن** **ب** **ی** **ز**
پ **ن** **ی** **ب** **ش** **ل** **و** **ب** **س** **ب** **ک** **م** **ز** **ب** **ن** **ی** **ا** **ق** **ل** **و** **ب** **س** **ب** **ک** **ا** **ی** **د** **ی** **ر** **ل** **ر**
 لطافت **ب** **ن** **ی** **ک** **م** **ث** **ل** **ز** **م** **ا** **ن** **ا** **و** **ط** **و** **ن** **م** **ج** **ا** **ر** **ط** **ی** **ف**

واقع در

سندیده سبک دیر از نیک بویید و وقوع در بیت
 بر شکلی که علت بود حسب مشافهت
 تواند سبک دار و بی درد حشا
 لطیف و شیرین و بیگ برده سبک شیرین
 دیر از سر عتد آن ده سبک کله کنایت ایدر لر
 علی الفور و بر وی بیگ برده سبک داد دیر لر

عکس واقع در بیت	سبک داد سوکنند آن کای دی
به بزرگان مغت با آسمان و زمین	سبک کن فرزند

اگر اولان دیر لر مکتب در بر جوی سنگ در
 وزن معنای فرزند اعز که ان سنگ
 دیر لر نسته کم بویید و وقوع در بیت
 ترا گو سفندی از آن به بد که باری که ان سنگ فریب
 بویید و اول مخنایه در بیت
 بسنگ و بهنگ و بغزوبه ناز
 هر دوش یعقوب فرزانه بازر
 سنگ مجازا و در وقت معنای سنده ده کلوز
 نسته کم واقع در بیت

بهن بر یکی عابیه که بوی در کیم	بیت
--------------------------------	-----

می بر کل سنگ نهاد سبک بویید و کتین در بیت
 چه خوش گفت آنکه سنگ از خوش بود
 که است مست منقلبس مقصود
 بر جزیده با بله نو نذر که لسان فارسیده بر نوع
 ادات انصاف و ز که مرجعی نسبت منو کن در
 رنگه منصف اولان ز کین هر کله منصف اولان
 هر کین دیر لر بیتی هر کین دیر کله سنگ
 طبعیه در بختند مبالغه قصد اولمش در
 مذکور ادوات بیانک تفصیل کچس در سنگ
 معنای نیر کیمی و ز غلوز و ز نلوک و زنده
 اخراعتن کنایت در سنگ وزن معنای سنده
 کله کتین نسته کم واقع در بیت

چنان بر کرم نیرین	که بوی نزارم بیگ ز سنگ
-------------------	------------------------

عاشق معنای سنده کلوز بر نوع فنی طایفه
 اکا کلنگ نایب از نغم سنگ فار دیر لر سنگین
 بر خری بو معنای سنگ اولان طاشدن دوزمش
 معنای اولوز نسته کم ز کینده سنگ کفر قی بیان

اولتدعی برده بو معنا تعصب اولمشدر با و بهم
 باونک معنی سے اولتد در بهک معنی سے بیلہ در
 اولتد کندی دیک برده عجم باورفت بر بر بردن
 بیلہ کنیز دیک برده بهم رفتن دیر لر باوده
 معتبر اولان جمعیت در جمعیت لازم دکلدر باونک
 اصل با او در زبان فارسیدہ معنای مذکور سے
 افادہ ایدر نشہ کم بو بیدہ واقع در بیت
 دمنش کر چه زنا فاتم دلہا وزدید
 چون بکنند دسمہ دانند کہ فاتم با او
 بو بیدہ دہ با اول معنایہ در بیت
 اسایش و کیتی بغیر این دو مرست
 بادوستان عطف بادوستان مدارا
 الف کہ حرف علتند در لسان فارسیدہ
 حذفی شایع در اصل با اولان بہنک معنی سے
 اولد کر ذکر اولندی فتح ایلہ اولان بہنک اصل اول
 بادن مخفف اولیہ بر قاج معنی سے وارد بر سیا
 قسم معنی سے در نشہ کم واقع اولمشدر بیت

بجآن دوست بکن قدم و عهد درست
 کہ تونس دل با نام دعای دولت است
 نشہ بر معنی سے دہ لسان عربیہ کی فی معنی بیدہ
 مدلولک طرفین افادہ ایدر نشہ کم بو بیدہ واقع در
 بیت کس بر زکست طرفی نہ بست از غایت
 یہ کہ نوردشند مسور سے بہستان ہما
 لسان عربیہ سے بیت چون کلن با مکسور معنی دہ
 افادہ ایدر نشہ کم بو بیدہ واقع اولمشدر بیت
 باز آمد آن مہی کم نذرش فلک جواب
 آورد انشی کم نبرد بہس آب
 لسان عربیہ کی الی معنی سے دہ کلور نشہ کم بو بیدہ
 واقع اولمشدر بیت عاشق چه شد کہ بار کجایش
 ای خواجہ درویشت و ذکر نہ طلب است
 عرب نظر الیہ دیر عجم باد نظر کرد دیر نظرک
 الی الیہ اولان تقدیر سے باید ادا ایدر لسان
 عربیہ کی لام الیہ افادہ اولن ان الصفا معنی سے
 کلور نشہ کم بو بیدہ واقع اولمشدر بیت

نظر نکرد

سببتان خطم خشک گشت منور

بمن آید که آموی خط بندم

بوجهارت ترکی ایله اولدوق

بربریدن فرقه نظام اولمز اول سبب

صاحبی الی معنانه کلن بی الی الصافی

ذکور بنیده که کلام انزه الی معنانه

دیو استناد معنانه کنورش غلط استناد

فارسیده گاه اولوز باو اخی الی معنانه کلوز

نه که واقع در بیت

بجارت حالها باجوی ارد

بجارت بیو باجوی کرد

گاه اولوز حرف بدون معنای باید مراد اولمز

مجرد کتین لفظ چون کلوز نیت ک معنای مذکور

بینه و افخر بیت

چون دو بیکر شود اسد بونیم

دو نیم شود در ضرورت زن ایچون نظم کلام

اولیچ مذکور حرکت زیاده بی مشخص اولد

باو اخی که بو شده واقع در زاندر

از نیر ذه لب اگر ناکا

صد مهره بیک کمان کرد

بجر الوانب صحیح کمال جند نیک بو بنیده

اولان حرف با بنی

بطلب بیت نشان از لب شیرین فریاد

ره سوی عسل نبردند بجز کوه کنان

زانده صانشر غلط استناد اول کسبیت ایچون

اول معنادن بعید عرب الطیب دیر با سبب

کنوز ترک طلبیده در طلبیده کی با طلبیده کی

له معنای افاده ایچیک زیاده کک احتمالی فالمز

تفصیل اولنان احوال اول بنیک در که مخور ح

لفظ با دن محف اولانه مشبه اولن اولدر اول

بنیک که مکور اول حرف مذکور استیش بو دوز

اولک عالی دخی برزغ بیان اولبندر بهمیده اولان

معنای جمعیت بو بدن نظام و یا بر در بیت

انک اندک بهم شود لیس

داننده است فقه در انبار

تر بهمک اصلی با هم در الف حذف اولوب بهم
 قائم شد بهم معنای ترکیبی آن بله معنای نفل
 اولمشدر با یک معنای اولمشدر از کجوندگی
 بر با ایله داخلی جمع اولوز ننه که واقع در **بیت**
 از پی چشم پرست آنکه در ایام بهار
 فاربا خاصیت قدر تو با کل بهم است
تر لسان فارسیده لفظ هم معنای ترکیبی افتاده ایدر
 ننه که سبانی تفصیل اولمشدر مثلاً بولن ترکیب
 اولانه همراه اوده ترکیب اولانه هم خانه و بر بره درش
 لسته بیفرام دیرلر ننه که بومر اعدن ظاهر در **ع**
 دمان ورد فرام بخشودن فرح **تر** فرام گیر
 بر خوی فراد که منجاری فرود در فرانک اصلی فراد در
 و رنگ اصلی فرود در ترکیب کلجیک اخروندی
 حذف اولمشدر کجیف فرامک معنای ترکیبی
 و کلمش و طلمش ننه لری فالدر و س بهر
 کوز و ب جمع ایلکدر نوسا مطلقا برین کوز
 فرام دیرلر فالدر حق معنی استعاط ایدر لرد و **ع**

جمع اولمشدر هم دیرلر بوزن وردی دیگر
 عجم روی در هم کشید دیرلر وردی بولدی دیگر
 برده در هم کرد دیرلر در هم آن معنای مذکور
 مراد اولمشدر عینی بوسیدن ظاهر در **بیت**
 یکی کچ کرک می پروردید | جو پرورد شد خوب در **ع**
تر لسان فارسیده هم شول معناده ده است
 اولوز که ترکی دلوه اندن که ایله تغییر ایدر لرت
 اوده کلیدی یکجک برده ادهم بنیاد دیرلر ننه
 کچ بوسیده معنای مذکور واقع در **بیت**
 کوز لحن فدا منی گذارد | از قرض تو هم عینی نزارد
تر هم اول معناده ستملدر کبر و لسان
 لاریسیده هم بر معناده وحی استعمال اولوز که ترکی
 دلوه اندن هم ایله تغییر ایدر لرت مثلاً ترکی هم
 هم فورقار و بد کلری برود عجم هم جوید هم ستم
 دیرلر ننه که معنای مذکور بوسیده واقع اولمشدر
 بران کس نام فواقی بود زرق
 که هم در جوید هم ستم ستم از حق

نثر همچنان ده اولان سسم ده اول هم در ترک
 هم اولیه در دیر عجم همچنان دیر ستم سال کاشیده
 جمله معنی سده در جمله بی دریدی دیکر کوفه
 همه را داد دیر لر تریبی اولور سبیلن کشیده
 محال دیر لر تنگ که معنای مذکور یوتیده
واقع در بیت | **ارزوق منور زری سریت**
از محال و خندان سریت | **نثر** همه تنگ اخرون عنی
 ناسل کچوندر معنای عام اصلین معنی
 خاص سسم نعل اولمشدر نیمه ده کی تا
 کبی نیم مطلقا باردر نیمه یاریم کوه کت اسم
 خاصی در اخرون عنی ناسل کچوندر **مکس**
زنبور پشه مکس سسم عام در معنای اروپه
 صادق در نته کم یوتیده واقع اولمشدر **بیت**
 یکی زان مکس کس ککبین کر بود
 به از صد مکس ککبین جزود
نثر سنگ نوز و باجه مکس ان دیر لر نته کم یوتیده
واقع در بیت | **جامنه اسلام بر حجاب**

نثر پر و نشته ستم کس ان لوی | **نثر** بو لفظ مرکت بلزیده
 صادق قدر که لسان فارسیده اکا با دیزان دیر لر
 نته که خواجه حسن روک بو صخره عنده **دیر ع**
 با دیزان انا بک مکس است **نثر** او غلغله ک
 مؤذینه ترکی ولده لالا دیر لر لسان کاشیده
 انا بک دیر لر زنبور خصوصیده اردنگ سبیده
 نته که یوتیده واقع در **بیت**
 که بافت این نصب کتری ناهبش
 که دوخت این غس خرفه بر قدر نوز
نثر اشک آویسنه فرمکس دیر لر معنای کس
 عموم و اراد یعنی یوتنده ظاهر اولور پشه
 خصوصیده سوری سنگ در نته کم واقع در **بیت**
 پشه چو پشه نرند پس را
 با همه مردی وصلایت که اوست
نثر اصل کلام نرند پس را که اوست با همه مردی وصلایت
 وزن و قافیه ضرور بنحون الصلوات عدول
 اولغدر اول سبیدن و هم ادا مکشون و کلدز

شرف دآرد

سما لوتنده اصل او زینند ذکر اولمشد زینته کم بو

میتده واقع اولمشد **سما** بر سر مرغان ازال

که استخوان خورد و جانور نیازد

سما لوتن قوت خود در سما به نسبتان حاصل اموشن

معناد آخر کلمه ده و اول آن ماز سید بر نوع

نسبتان چهار تدر بنکوده و مندوده و نوده

ایله در نته کم سابقا بیاچ اولمشد زینتد

اولان نسته تا کید اگوه نون زیاده ایدوب

رکنین و نیرین دیدگی سنی و اولیه اولان

نسبتی و حتی تا کید اگوه بر نون زیاده ایدوب

مثلا سما لوتن در ده اندر دن و برک درونک

و اندر و نکت العتقی در و اندر در و اولنبت

اگوه در نون تا کید اگوه نیر **بر بر** در دریا

آن ماز سید طرفت افان و مابین مابی

مفتوحه تک که اول کلمه ده واقع اولور در ایله

الشیخ ار در معناری بر بر نیه قریب در فرقی

بودر که مذکور باینک افان ده لته و کی طرفت شول

نرک چشک دید و کینه عجم ده نسته فانه دیر لر

نماز دلنده چین دیو سگله دیر لر **سما** مایون

سما بر کولکه سی مبارک نوشد که مشهور در

نسته کم بو سیدن فطاحه در **بیت**

سین سس نیکده نکل اول ایکی زلف ام ظلها

نر کولکه سه مرغوب اولد عنی بو سیدن فطاحه

اول طبعین کر اولور **بیت** کس نباید بزیر پایوم

وز نما از جهان شود دوم **نر** مذکور قوش کولکسی

سر کیمک اوزرنه دوشه حلق ارا سنده آنتار

انگله در که اول کیم سلطان اولور دیر لر نیکم

بیت عجمی اولد به عونی جهان سلطان نری خانی

که دوشدی او نسته سیه سنک زلفک میندن **نر**

باینک اصلی مای در اخندان حرف را حذف و نیر

بادن وفادان و سادان و ارون صوف اولد عنی

کبی مثلا دست و پا دیر لر اصلی دست و پای در

سمن سا دیر لر اصلی سمن سایی در **نر** شکر فادیر لر

اصلی شکر خای در خود را دیر لر اصلی خوراک در

دیندر

سما
سما
سما

معنا در که ترکی دلم اندان ده ایله تعبیر اندر لر
 مثلا در که دیگک برده بدر یا در لر بر لوزنده
 دیگک برده بروی زبهن دیبور لفظ در که در لولی
 ایچ در درون لکورد اولخ او یله لوزن است
 موکج لکوندر ننه تخم سابق باه اولندی کجده
 دیلو اولنج در یله باکی مذکور است جمع لوزن
 مثلا در که ایگجه دیگک برده بدر یا در لر
 ننه کم بو سینه واقف اولمشدر
 بدر یا در منافع فی شمار است
 و کزوا می سکت در کنار است
 او سنده دیلو اولنج مذکور باقی بر ایله
 جمع ابر لر مثلا بر لوزنیک او سنده دیگک
 برده بروی زبهن بر در لر ننه کم بو سینه واقف
 بس نامور بز زبهن دفن کرده اند
 کز سبش بروی بز ننه نماند
 برگ ده در یکی معنای مقدر در بولده برده
 مراد اولان معنی اوست در **بزه مراد**

لسان فارسیده نظر اول هر سببه کلمه به لاجح
 اولان با، مفتوحه بله که تقدیه معنی کس افاده
 ایدر آخر کلمه ایدر اولناه را اورا بنشنده که
 اولده ادانت لغتیه در البتس نام وار در
 مثلا سکا دیگک برده بنوده در لر تراده در لر
 بکا دیگک برده بمنج در لر مراده در لر
 اگا دیگک برده باوده در لر اوراده در لر
 فوسفی لودر که رانک افاده ایدو کی
 لغتیه ده عموم وار در تر بزع لغتیه و حنی
 وار در که زانی افاده ایدر مذکور با افاده
 اینتر مثلا بنی سنی الی دیگک برده مر آترا
 اورا دیبور بمن بتو باو دینتر عم سنی اودی
 دیلو اولسه تر خواندیر بتو خواند و بمر اول
 انکی سنده ده حال بولده در تر انک اصلی
 لوزا در کخنف او صدف اولمشدر خوف
 طبعک آخر کلمه ده صدفی لسان فارسیده شرح
 مر انک اصلی من را در تر ایه مقص اولده لده

منک نونی حذف اولمشدره کھنقا اول اول اول
 بو نونک حذف اول اول اربہ اتصال اولہ شرط در
 تو اولسون من اولسون منقصل اولکس از اولو
 نون حذف اولمشدر اولماز مثلا نو کردی من
 کردم دیر لر نکردی نکردم دیر لر رکنت غیر یارده
 منقصل اول ل حال بولید در مثل شش دیر لر مثل
 دیر لر نتکم بوبینده واقع اولمشدر بیت
 منش تاج دادم زمین سر کشید
 منش تیغ دادم بمن بر کشید
 نوده وخی حال بولید در مذکور صما بر منقصدتک
 جمعی مناد بنامس آدر زنه در اونک جمعی
 شکم سابقا شاند اب شکم فرقی بیان اولو
 برده ذکر اولمشدر من لفظک جمع مادی
 واقع در بیت **بیت** با بیم عشق نو نون کرده
 در طاعت و معصیت نکرده **بیت** بنکک و یکجک
 عجم منی دیر بزکک و یکک برده بانی دیر نشکم
 بوبینده ذکر اولمشدر **بیت**

چون صوگک طراق اوگک نامنی
 پس نذر اور تا دہ بومایی منی
 نژ توکک جمعی شاد در شک و اقع در بیت
 دل خراپی میکند دلدار را اگر کیند
 زینهار امی دوستان جان من جان شمان
 صافق و یکک برده کار سیدہ زینهار دیر لر
 زینهار دہ دیر لر نژ توکک بوبینده مذکور لدر بیت
 زینهار از زمین بد زینهار **بیت** او فنار بنا خداب العار
 مرادہ کی مبدہ آخر کلمہ لاجن اولان ہمک طو
 مشنہ در ایکس بی نفس منم منبر دیر وقت سہی
 بودر کہ اول میم کہ منو صدر اول رادہ اولو
 ضمیر منقصد در لسان عربید کی انامو کاندہ
 اول میم کہ ساکن در و آخر کلمہ بہ لاجن اولو
 دانم دکی و دانستم دہ کی میم نکے ضمیر منقصد
 لسان عربید کی نام مضموم معنایندہ در کہہ آخر کلمہ بہ
 منقصل اولو زنا قلت و علمت شکے گاہ اولو
 اول ایکی ضمیری جمع ایدر لر منم دیر لر منہ کم معنی

مذکور بود بنده در بیت	منم که گوشه بیخانه خانقاه
دعای بیخانه در بیت	اول نم دیک برده
ان نم دیر ز منم که معنای مذکور بود بنده در بیت	
ان نم من باشم که روز جنگ تنی پشت من	
آن نم کاندز میان خاک و خون می سر	
ش بن اویم دیک برده من انم دیر ز منم که معنای	
مذکور واقع در بیت	من آنم باشم بازمی کنم
میان سلطان سرفرازی کنم	شده بازه چاکر شاکر
زنده زای غمگین فوج سید بر معنای باره	
دیر ز مثلاً زنده بر من دیر ز منم که بوسیده واقعه	
بیت	چو گل ترچه او زنده پیر امنست
ولی بوی او از ذکر گلشنست	
ز تن جامه ده دیر ز که واقعه	
دیر وقتی بیکه پر کنده	ارنده زیر جابه بنده
ش زاء عربینک فوج سید زده معنای احوال	
اید ز مثلاً بویک سوپه زنده ز خود دیر ز بویک	
بنده زنده سبیل دیر ز شکم بوسیده واقعه	

یکی هاسی بود در رویش	بیا او پهن چو دهنه نرس
ش زاء عربینک فوج سید زنده در دیر	
معنای بی مرده در که مردن دن اسم مفعول	
پاره باء عجمیده بوجه دن ابر مرش دیر ز ترکی	
دل زده بو معنای استعمال اول نور ز منم که واقعه	
بیت	کلک او کچه نوکن دکه ماچ
اولوردی سرج بار و بر حصاره	
بز ماچ سنده دیر ز که ماچ دکی ماچ بو معنای دیر	
اصلی کا و پاره در کا و گل لغز حذف اینست در	
شمس فخری کا و ماچ نک باینده زده کا و دیر	
و بو بستی مثال کنور مشدر	
کمترین بخشش زیمت او	
صد مزاران ده است کو باره	
ش بر بنون لسنه طوغا سدر ماچ باره اولد	
دیر ز باء عربیده اولیجی باره قلعه معنای سندر	
شده که واقعه در بیت	برجا پیش شد شکر
چه کاینده حسن و از پاره	ش باره آتیه اطلاق

نشست از بر باره تند باز
 می فتابد می شبی ززم ساز
 باره گره موی سنده ده کلور
 نشسته کم بو معناد حنی بو مینده
 واقعه در ۶

نشسته کم معنای مذکور بو مینده ده واقعه در
 سکی را لغت مرکز فراموش

کزد و در رشت صد باره اش سنگ
 باره نک بر معنی بی دخی و آرد در که ترکی داده
 انذل خصوصه و حقه تعبیر ایدر لر مثلانیم خصوصه
 دینم حقه و بگت برده عجم لر در باره من دیر لر

سکر واقع در	در باره تو منم مواخواه
در باره من توبی درگاه	چاک بر تقدیر بر تقدیر

دیگت برده عجم لر چاک شد بر لر نشسته کم معنای
 مذکور بو مینده واقعه اول شد

با یکی در فراق چه زوله	ادامن و حبیب چه شبی نام
بر نشسته چاک شد دیر لر نشسته معنای مذکور	

بو قطره واقعه	در با نیم زنده بر دوزیم
دانی کز فراق چاک شد	در نمانیم عند با نیر

ای باب از زو که چاک شد
 بر فنی بر فنی اولان نشسته چاک چاک دیر نشسته کم

واقعه اول شد	از زو خوی آب در وان هر کله
--------------	----------------------------

زبان نشسته از نشسته چاک چاک

بر نوع صندیه اسم ده اولدیر ترک جاق جاقی (بزرگ)
 برده جسم چاک چاک بر نشسته بو مینده واقعه اول شد
 چاک چاک حنی عجم لر دیر لر رسید
 زمند و ستان خون بگت لر رسید

چاک چاک اسم چاک چاک در او کتی چاک چاک لغت
 حذف اولمش در ایکی چاک اولمش سنده کی الف ایدر کی
 لبالب ده کی الف کبیر بو الفک اصلی ستر ستر ایله
 ستر ستر فزقی برین ببال اولمش در شکاف ایدر فز
 ایدر شش ایکی بار اولمش نخوده شکافه دیر لر اسم
 مفعولدر شکافدن دن که معنای ایدر فز
 نشسته کم بو مینده واقعه اول شد

استره مرشد زان بیزان	موسسه و موندان بیزان
----------------------	----------------------

شکوفه بوندان ما خود در سچ که اجد علی
 از طبق بولینوز شکاف اسم فاعل کلور ز شکاف
 دن نشسته کم معنای مذکور بو مینده غایت طامرد
 کشت خشک ارتفاع سقف شکاف

ذاکران را درون زلب نامند
 ده کی شکافند بومنی به در مو شکافک
 بز کسی سے قبل یا بر کسی در استغاره طریقتی کلمه
 بدقیق نظر این کلمه به مو شکاف دیر لر
 کاف بر قدر کافتن در شتقدر معنای کافتن
 بارمقدر نشه که واقفدر

دبایز کافم زمین ارم | برش ان کاک اندر کاف

کاف اسم فاعله کلور یا بر کسی معنای فعل فاعله
 و امر دخی کلور یا بر معنای شکر بومنیه واقع در
 کش و زرد مشکو و باپی بافت

چو بیکار مانند برشان بگفت
 کافه شکافک معنای ببری برینه قریب المعین
 ابو منصور اسدی و شمس غفری فرقان مشر در
 بحر النوب صبحی هانرا نقیله تمبشدر بارقده که
 معنای کاف وارد در ابر یوب کلمه لازم دکلدر
 شکافده اول معنای جبر در لسان عربی دیکه
 فتم انه فتم کبیر ذکر اولاندر کافه شکافک معنای

حقیقی لریدر مجازا احد ممانک افرد استعجابی در
 ارالرنج خلافت مجازی به طامرد در باره باره
 در فلو در دزد آراندن کر سدر بر خوی در در
 معنی سے ذکر اولند بی بر خوی ده و آر در که
 داشتند ان اسم فاعله حافظ معنای فلو
 بچیدر بک اولوسنه دزد آر در لر فلو بک حفظی
 امری انوک النده اولد خندان او و ننگم واقفدر
 زرد داری دز سے دزدید و دزدی

زمی دزدی که دزد دوز دوز دار

وزمانک دخی بر جنبی دزد بر خوی ده مان
 مان تنان اسم فاعله معنی سے بکزی در
 کوده لو و بویو کمینه نشیه از زمان در باره
 فله معنای دز نشه کم س بق بیان اولند بی
 تار و ننگ معنی سے بر فاز دز ننگم واقف اولند

برخ افلا که اولدی و باره | انه فلک بکله انده بر باره

ایسنگ ده الصیله بار در بر بیک اخر ندر
 و او نسبت مخصوصه بچوندر تین کوده کی و نروده کی

کسی با بر ابله بار دهنه ابله توش که در نونک صلح
 تو مندیک بمانده ذکر اولمش در بود اوکل هفت
 تقصیر کلوزان آن **مندی مندو** مند هم ملک
 مندی اول مملکت بنیته اولان لند در آفرین معنی
 با بای نسبت ز روی دکی شکسته بود رنگ مدلوله اولان
 نسبت ز نوم معجز دکلدر منسوب اولان آدمی اولان
 معجز دکلدر نامت مدلولی اولان نسبت ز نوم معجز
 هم منسوب اولان آدمی اولان مستعد معجز در مندوب
 مندی نامت یکی چغتای فرقی و آرد در بری بود در
 غیر دیار دن کلوب مندرده توطن ابدینه مند
 دیر کوبین کلوب شهرده بر شنه شهری دیگر
 کسی اما مند و دیزلر مند و شول طایفه مخصوصه در نزد دیار
 مند نسبت حبیبی ار در عرب و عجم و ترک و عجم
 کسی غیر دیار دن کلوب اول دیارده توطن این مندی
 دیزلر اول سبب در که مندوستان دیزلر اولان
 عربستان عجمستان ترکستان دمیستان دیندیکی
 کسی مندیکستان دینیز رومیستان دیندیکی

ستانک مغرب مندره نشو و نما اند اولوق معجز در
 بریره وافر کل کتور و ب دو کله اول بر کل
 دیزلر ستانک معنای و صنعیس خ اید و کی کلک تا بلیه
 دستانک فر قنده بیان اولیندر جهنت اخزیدن
 فرقی بودر که آدمی اولیا نه مند و دیزلر حیوان
 اولون جماد اولسون اما مندی دیزلر مشا ابوالحی
 مندیکت ابله توصیف ایدوب تیغ مندی دیزلر
 مندو نامت اصلی مندوی در آفرین حرف افرین
 اولمش در بقا حد بیکی ایدیکونک فر قنده
 بیان اولیندر مفضل **ایزدیزدان** ایزدان
 فار سیده باری تعالی نامت علم در آن عربی ده کی
 لفظه الله شکسته آن کبریا کی تشکر کی کسی را
 معجز نامت فتح سیده در شکم بوسیدین اول معنای در
بیت بجان آمد آن وعده ایزدی
 پزادان پسر پاک و دور از بدی
 پزادان لسان کانسیه براد بچی معجز مند در که
 لسان عربی ده اکا خالق دیزلر شکم بوسید و افق

بیت سبک داد سوگندان پاک دین
 بیز آن هفت آسمان وزین
 مجوس اصطلح کرده بزدان خالق هنره مخصوص خالق
 شوه انرا من در بر ز شکم سبک بیا کبر ایست بک
 زرق بیان اولدنی برده تفصیل اولمش در بحر الزمان
 صافی ایند ایله نیرد آیه زرق اتمیوب اتمیوب دخی
 لفظ کتری ابد تغیر اتمیوب در لفظ فدای که مرتب
 اولد اصدی خود آیی در زواج لذاته معنانه و
 تلحیه مخصوص امداندر اما لفظ فدای که منور اولد
 معنی سی صاحب در جن تلحیه به اختصای بود
 بو تک تفصیلی دخی سبک نیرد اولد ز شومدی کلام
 ایله کام **باز بایزیدین پیوند** کاف عجمیده ادم **بیت**
 کوشه کیران سوزده نام بود کوجه کرد ان ذراخ کام بود
 ز کام لغت منتر که در بر معنای دخی دما فدر شکم
 بشخ سعد بیک بو کلامندن ظاهر در ذوالفقار
 علی در نیام در زبان سعدی در کام کام کاف عجمیده
 ایلحق مراد معنانه در که واقعه **بیت**

ساقی بنور باد به بر افروز جام ما
 مطرب بگو که کار جهان شد بکام ما
 ز کار آمدن جز اولان کام بو معنایه در ز بر خوی
 راندر که رندا نندن دن اسم فاعل در ز سوز و
 معنانه کام انک معنای تبرکسی سے مراد کجی
 کامکارده کی کام دخی اول معنایه در کار ایش در
 مرادین ایشیجی بکامکار در بر ز نشه که واقع در **بیت**
 چه کردن زبان برید کامکار
 چه در اسپین داکشن کز فرما
 ز باز تو لاج در نشکر واقعه **بیت**
 کوان بر لب ان کران اولد فطری ایز نشه معنی
 ز باز بیدن ما خود او شمس اسم در پیوند
 کبی باز بیدن دخی اولجک در اما کیفیت ری
 فی کجیفه مختلف در پیوند اولجکله اولجک در
 اولجکدن کجشن نر که پیچیده در ز نشکر واقعه
بیت در لبی ان غله سیموده کشت
 ز نجه مشو چون ستم سوده کشت

معنای مذکور

انوار کز نیت ابرار نشسته کم واقع در بیت
نشست از بر باره شدند باز

همی رفت بادی بسی زرم ساز
باز صیغه مشرق در آمدند شده کلور در
دیگ برده باز در بر انوار کله سبد کنیت
ابرار نشسته که واقع در بیت
بیاسای چندی همه بدوشش

سوی مردمی باز و باز از روشش
بازیدین مجاز اولمق معنای شده کله و کسین
ال اوزنمق معنای شده کلور حلقه مجازیه کله
بید ظاهر در زیز که بری آدم اید او چنگ کنگ
لازمید بری قول جیل او چنگ کنگ لازمید
ال اور ایدی دیگ برده عجم دست بازید
ال اوزنمق دیگ برده دست مبارز در شکم
بیتیده معنای مذکور واقع اولمق در بیت
بجز فلان بر سر و پای مننه
بجز لوی زنگان ساده دست یمان

بماند بمودن باخورد اسم در معنای اولمق
بیرک شاعره بماند دید کلر سبب نکم واقع اولمق
بیت با ده فعل کیش کز لب من دور میاد

راح روح که و بماند ده و بماند کسیت
نشیبها در استغاره طریقه در بهما اسم فاعل
اولمق دیگ نشسته کم معنای مذکور بوشن کلر

بیت دشمن آنشها دو باد و بیمار اچکو
خاک بر سر کن که اب رفته باز اید بچو
اما باین قول اولمق با اولمق اولمق در
شمس خرمی بود فتن غافل اولمق مجاز
جمال ده بازیدنی بمودن سبب اید بوشن کلر
باز اسم فاعل اولمق معنای شده بازیدین
که بنا که بازیدین اولمق معنای شده اولمق مجاز
آدم کلر اذنه دین بار در بر لوی کلر که معنای
انوار کز نیت ابرار نشسته کم واقع در بیت

اگر چند باشد شب در باره
بازیدین کلر کی سبب کلر
بیت آدم کلر اذنه دین بار در بر لوی کلر که معنای

خروش خورشید تو اسلک اگر بسید انظ
 مکتبه دند ز چهارت خرد هشتاکلری و آرد ز لفظ
 جهندن معنی جهندن اول سبدن محل شانه
 اولوب بیانه محلیج اولان الفاظ و چهارت
 سکنه منسک اولدی خورشید بر خوی خرد که
 مرکب خود در بیت **خورشید** اگر بسید که
 جو باید سنوز خورشید **خورشید** که
 معنای نولا قدرنت کم بسیده واقع در بیت
خورشید خورشید و دیگر کوشش خورشید
 کین سخن را در بناید کوشش خورشید
 چهارت کوشه بوندن در سماسی که ان نکرید
 اما کوشه در بران فداغه نشیبه اولمشدر اخرون معنی
 کوشه بهت جهندن اولان مناسبتی اظهار کون
 طوشنه خورشید بر کوی فداغی خورشید بگزید که
 او تو در خورشید اصدی خارجک در بر خوی
 حاردر که معنای دیکندر کجنا المعنی فداغی اولوب
 خورشید زده دن فداغی کون که اصدی داه در

شکر و زهره سبک بوسیده اسلی از سر او طبعین آبرو
 اولمشدر بیت **خورشید** اگر بسید که
 کوشه مرکب نوا و اراجی **خورشید** که
 دایم حرف بر سر ان فارسیده صدقنی شایع
 نه کم سابق بیان اولمشدر بر خوی ده چنگ در
 جیم عجب معنای جینت است بر بخی خوش در نای
 نه کم جینت ابد چنگاک فرنی مکلند بیان اولمشدر
 خورشید دید کلری بر جوان در که ترکی دله نیک
 در بران نه کم واقع در **خورشید**
 جو بزر در از چنگ خورشید مور
 جهان کشت روشن سال بلور
 اسلک ایکی خورشید و خوی استغما استغما
 طبعین در شول وجه او زره کم فداغی مننده
 بر بخی خوش در فداغی دکنه نشیبه اولمشدر
 نشیبه ثانی دن غرض در نای شندلی بون
 ابد و کینه بنیبه در خورشید فداغی کبی در اما
 استغما اتوک ایکی بر خوی در نشیبه اولمشدر

خورشید

زندگانی زنده در می خوانند در نیکم عمر خاک
 بوی باغی کسندن طاق سردر بیت
 در باغی اجل جوهر افکند به شوم
 در دست عیش زنج برکت به شوم
 زینهار کلمه بجز صراحت نمکند

کما چون که زیاده بر شوم زنده شوم
 زنده یک مغایلی مرده در که معنای اول بود

عکس بوی باغی ده در	چون مرده تو مفاکند کلمه
داجول و عبرت مردم سازند	خاک نین من بیاوده غشیه

وز کالبد حشمت سر خم سازند
 زنده کی در یک در که اکا زبان فارسیه در یک
 لسان عربی ده حیوة دیر از غرض اولان بابا
 نسبت در کاف زیاده اولد خنک سببی زنده نیک
 اخوند غنی ماء فخر موقوف در راسک که اخوند
 اول ما اولان اکابای نسبت در خن اولیون بستند
 بر کاف زیاده اولوز مشا مرده کی شیر زده کی
 بنده کی خوانند کی دیر لسان فارسیک تو اول

مطرده کسندن زنده کانی در یک در یک
 در که حیاتان تمتع معنی نند در نیکم عمر خاک

بوی باغی کسندن در	می کوشش که عمر جاودانی است
خود حالت از روز طوقی است	سنگام کلیم باوده پاران است

خوش باشم می که زنده کانی است
 زنده کانی ده اولان کاف و با همان نین
 کی ده اولان کاف و یا در الف و لوز نسبتند
 بمالونه اکون زیاده اولم نشدر بوقا عده لسان
 عربی فاضل از نند لسان فارسیه اجتناب
 اولم نشدر نیکم اوایل رساله ده خوش
 سبقت ایشدر در یک در یک منزع اولو
 اکا اجتناب حاصل اولد غنڈن اوتری اول
 بمالونه سبقت بونز اجتناب از نند اول ابکی
 معنادن بغیره وزن و حنی حاصل اولد اول
 وزن بوی نین ظاهر در و کشدر بیت

که کجا نند نسبت حیوانه

زنده کانی تو میدمی جانرا
 به طوی ده پارسی و در کی کمی بر در لود اول

نشته که بومینده و اقتدر

پاموخته گزی آبادو || بدالسته جنبی دم بپوشو

فردوس بومینده بهلوی سے جادو به

فایده ایدوب لامنی بهلو نیک مضموم اعتبار بشد

بیت سابقه خیروده فایده ایدوب لامنی نیک

اعتبار همیشه در یکبسی ده جایز در نوکبی که شوده

فایده اولور مضموم اعتبار اولور نشته که

عمر خیاکت بور باعی سندن ظاهر در

یک جوهر می کهنه ز عمر نو به

یک ناک بد از کت فزوده و فانی

خشت سر خم ز باج نیکو به

اوبه ده فایده اولور مضموم اعتبار اولور نشته

که عمر خیاکت بور باعی سندن ظاهر اولور نشته

نه جانده عمر کهنه نو خواستد شد

نه کار کسی به کام او خواهد شد

منزل بکت رباعی کبر و لب جو

کین کوزن چو بکت سبو خواهد شد

مذکور شاعر مشهور کن یوشورندن اکھنن بودر که

نشب باطل سنانسی فایز اولان جاسندن

اولان زبان بهلوی ایله لوصف ساعده کورک

بور باعی سندن ظاهر در **رباعی**

روز بکت خوش موانه کرکت نمره

ابر از رخ کلار سے شوبد کرد

بیت زبان بهلوی باکل زرد

زیاده نمی زند که می باید خورد

لسان بهلوی ده فصاحت بو عیند عینت بو

رباعی ده اشارت وارد ز بهلو نیک نشتده

مبالغه مقصد بیک الف و نون زیاده ایدر ز بهلو

ایدر ز نشت کم معنای مذکور فردوس کین بو فطرت

ظاهر در **رباعی**

کشاده زبان ز بکت

سخن کف تن سبوت بکت

بنازی توارد ندراد جله خون

نشت بر الف و نون طبعانی ده کی ز باقی ده کی الف نوندر

مبالغه بکون زیاده سے ل و عده اعتبار اولور نشته

نشته جوهری صحاحده بیان بکت ز لسان نشتیده ده

مستعمله مثل که نسبت به کبانی دبر را حس کرده
 نسبت ده حس را فی دبر را لسان فارسیک در بی
 فیصحه زنه که سابقا بیان اولندی به نویسی فصیح
 دکله زنه که لسان عربده ده حال ابد در شهر سنگ
 لسانی فصیح دکله با دبه نشیندک دلی فصیح در
 پهلو اینکست بر غنایه و اخی وار در زهیدان
 مؤذ ابد پهلو ان مرکبک فرقی بیان اولندی
 برده نوتر اولمنشدر زبانت معنای حقیقی
 آلت کلم اولان عضو مخصوصه که عرب کاه
 لسان و ترک دل در کلم شیخ سوینک بو تنزیع و افیج
 اولمشدر بیت
 کلمه در کتب فصیح
 در حی استعمال اولنور استعاره طریقی اولد احو الت
 کلم اولد غنایه دن او تری کلمه سانه شیخ بعد ب
 خضر تر کلمه بو کلامده که بیچاره در آن حالت بودی
 بزبانی که که دهشت یک اردش نام ابدن گرفت
 دیدو کی محله واقع اولان باندن مراد لغت معنی سیه

کلام مذکور ک شرحده ای لبانه الهی فی فیه وین
 کلمه جنوناً حشاشتمشدر اول توذیر صبه عیار
 بزبانی که دهشت لغوا اولد عنی بکده مشدر عیار
 لانه ده استعاره مذکوره مشایخ ابد زنه که
 سابقا رایت اولن ان حدیث بنوی ده و خضر
 لسان اهل الجنة دن مراد جنت الملک استعمال
 اندکری لغت در ذل غنایه ده اول استعاره
 وار در مشایخ اولان کلمه سیه دل بجز دیوز
 اسب سیه اسب مخصوصه انک اسمی در زنه که
 بوینده و افعدر بیت
 که نایب سانه از اسب کلمه
 مایده از انم و شهادت
 استوار مطلقا بکدر
 است اولون فایز اولون اشک اولون دوه
 اولون نشکم در حوم شیخ سیه خضر تر بیت بو نظم
 بیخنده و افعدر بیت
 ان سینه سی که ولتی باقری
 در بیابانی بیخنده از استوار
 لغت تنگ چشم دنیا دار
 یا قنات بر کند با خاک کور
 واقع اولان کلام اطمانی اور زنه در خصوصه

آت با قاضی مراد اولاد علی طاهر کلد در تمام کلام
 اول اجنبیه توفیقی بود در دستور لفظت که دیده
 اطلاقند بر تید مجرب در حافظه الدین کردی
 فتاوی سنده بیان همیشه در توجیه تید لفظ
 ستور لابننا اول لابل الا اخر اکان فی موضع کب
 الابل الصب عجم ستور لفظن که بمنزله انوک کمن
 بیان صد دنده ایراد اولمشدر کلام نور فکور
 لفظت غری اولکه سن اقصا نبر سیدین چارچوب
 ستور اطلاق اولمزجوا لوزب هجوی که ستور طوار
 اسم عام در جمیع درت اقبوب اطلاق اولنور مشدر
 اصابت اینهمه مشدر یکی تو کلمه به که بولس کیده
 برینه بنه برینی بدک شاید دو اسبه در اسم کیده
 اخرون غنی با معنای عام تر کیدین معنای خاص علمی
 نفس الی کوندر چارچوبه دکی اشکس سردرت اعجبه
 چارچوب اطلاق اولنور اما چارچوبه مخصوصه ل ان کیده
 چارچوبه دید کلرینت غیر سینه اطلاق اولنور دو اسبه
 ایله در مر یکی اته دو اسبه بنور اما دو اسبه دینر اول

وقت دو اسبه دینور که ایکسی کشتیک اول اول
 انگری و منع مخصوص اوزرینه استعمال الیه دیار
 عجمه اولفترده عادت اولخین دو اسبه اولاده
 اعلام غالبه دن اولمشدر فاعده مرور کور کوره
 مکرر اذکر اولیندر امثله متفرده سی دخی کر اولمشدر
 اول فاعده اوزرینه اولیجی دو اسبه معنی اولور
 وضع هندی سیده اولمزجوا لوزب سطر لفظت
 اولمشدر اولوز اما اخرون غنی تا دخی اختصاص لکون
 اولیجی دسترده کی باکی لفظت کوز معنای عجمی سنده
 مستعمل اولمشدر لوز حرف هانک آخر کلمه ده کور
 کلد و کی ده بوساله ده اعا د اولنوب نجه مشا لدر
 ایراد اولمشدر جهات اسب اگر چه بابی غیر لفظ
 اولنور اما با عجمیده در نته کم سبک اصلن ساندن ظاهر
 اولوز سبب اصلن اسبه در مر کیده اسبده با اختصاص
 معنای اولوز در قال حمزة بن الحسن الصغفانی اسم
 مشتق مر کیده و ذکک ان لفظ الصغفانی اول
 ردالی اسم بالخاریتیه کان اسپان و منی جمع

اسپناه و اسپناه هم بخند و قال باقوت لکھوی ان
 الاصب بلغت الوهنس هو الوهنس فان كانه دليل
 بلجمع معناه الوهنس والاهبى الوهنس معنای
 اصبتی تخنیده امرت ابتدی اما ان اید جمله دلیل جمع
 صانده اندک سلطان ایدک اودات جمع الفکره
 اما امرت نسبت اخف صیه دیدر نته که سابقا بیان
 اولندی تفصیل مذکور در بوکتیل اولدی که اسپناهک
 اصله اسپه اولالا الفک زیاده سے تا کید نسبت اچون
 اولالا اول صلحت اچون الفک نون زیاده ایدر لر
 نته که بوسالده بیان اولمشدر تا کیز الفک
 زیاده سینه قابل جمع نه خلف مقام کیدده زاده بود
 لسان فارسیده شایع در نته که کو اضع متعدده
 بیان کلمشدر اسپک اسپسی و الفالی صو قدر مثلا
 شیده و پور و باره و نوند و سمنه و خنک و جو
 و دیزه و ابرشش و شبیدر و بر امانه شیده
 اطلسی فردوسینک بو بنیدن نظام در بیت
 نشست از شیده راه بوی نزدیک کو در زینهادری

شیده ننگ اصلی شیدر که معنای کشت در نته
 بوجیده او خدر بیست
 بر آید یکی برده بنیم بعین
 افرنده غمی افرنده
 مراد مناسبت من استدر اول معنا اچون مذکور
 ماء استعاره لسان فارسیده و آر در نته که بو
 رسالده مثال آخوده سبانه کلمشدر شیده
 ننگ معنای نیکبسی سے کز شکر زاندر اما اته
 بو اطرلسی فردوسینک بو بنیدن در بیت
 کز آزان کز آزان نه آگاه ازین
 که بیزن خفا دست بر پور زین
 بو رعنت مشر که در او غول معنای کله
 اما اته باره و بد کلرب فردوسینک بو بنیدن
 طاهر در بیت
 نشست از بربان نند
 همی رفت بادی بسی لایم
 ش باره کی ده دیر که
 واقعدر بیت
 فر و آمد بکیو با پرستی
 در ان لیدر نظر کی بیت
 نش اما اته نوند دیکری
 بو بنیدن نظام او لعین ذکر اولنور بیت

ز نعل نونان بولاد میخ	زین ارجنیش را قیام میخ
آینه نوندا سمنک اطلاق می کند سه سر	اطلاق می کند در حقیقت او صاف ندر است که
در دو سبک بویزه در:	سمنک نوندا شش می راند نرم
بر در بر می اوین خواند گرم	آما آینه حکمت اطلاق
بیت مذکور در نظام اول که آنرا ده اطلاق	آینه با حجت را الوصف در نته که معنای مذکور در مجلده
ایراد او نمند:	شست از بر تازی می بیند
معنی لغت نشان زینم کرانه	شکل کشنده اولان
اد می کند بر لر معذنه الادب صاسی اوله سیر	
این شش صیغه بود سمنک زنگ را داد در	
لسان عربیده کله را داد بر لر عجم خاک سبز در	
آما آینه حکمت اطلاق می نویسد بن نظام اول و تلخیص فر کرد	
اول نور	بتار کند بولاد بر شش کلاه
در شش یک بر ششها	آینه بولاد نونده آینه رنگ
اعتباریه در آینه کم بیت مذکور در اول کلتور معنی	
آقدر اوش غیر آینه ده حکمت اطلاق اول نور	

سمنک نونده واقع در بیت	نوسن فرخ کشت بجا کرد
ارد و طرف شنگ بی رخ	آما آینه جرم اطلاق
ظاهر در بیت	بوشید بر فایضت خنک
نشست از جرم رنگ رنگ	آینه بونک اطلاق ده
آینه رنگ اعتباریه در نته که بیت مذکور در اول کلتور بجا الوهت صابجی جرم بوزات در پیش رو	
بیتله است شهادت می شد که بونده ذکر اول نور	
بیت بر اینجخت بس جرم گرم خنک	
در افکنند در مندان راست خنک	
بویته اول بدو کی معنای دلالت بوقدر تبخیر	
زنگه دلالت بوقدر و آرد در آما آینه دیزه اطلاق	
بویته نظام در بیت	بومود تا بر نهادند زین
بر آن دیزه پس زو کین	آینه فائزه ده اطلاق اول نور
بیت فط را سز و دیزه صد سی	
که با بر شش طشت و طشتی آن بود و بنی	
بونک دخی آینه و غیره حیوانه اطلاق رنگ اعتباریه	
لسان فارسیده دیزه شول نگدن جبار ندر که ترکی	

دله اندن باغچه چهار سبزه تعبیر ایدر بر لز عجم سب
 دیزه دیر ترک باغرات دیر اخونده غنی با نسبت گفتار
 ایچوندر بخت ده کی زرده دکی سپیده دکی کجی
 لسان فارسیده اولان نامک بزجاج مونس واردر
 نته کم بوسا لکن لازم کلن محسند بیان اولمشدر
 اول معانی نذکور دن بر بسی هنوز ذکر اولان
 نامک مونسد دیزک مونس باغ اولد غمی اجنایله
 قاره باغانه شبید بر لز قوی قار اولجی شب
 زنگ دیر لز شبید زده اته با جبار اولصف
 اطلاق اولن ان کسایمیدندز نته کم بویتده اوقدر
بیت من درستم و اسب کشید ز تیغ
 بنار دیر و سا به کتر و میغ
 بحر الخواب هما جنک جمله خرابیندز که دیزک
 تعبیرده دیشدر اول زنگ که اندر خیرت
 اولکه یعنی بوزرق اولا نوزر نکلو اکثر ات و سفند
 استعمال اولنوز تم عارضه اطلاق میم سو و صند جمیع
 بکه دلالت ابدن اختراک عالی بودر کلا سنک اولنوز

خطا ایشدر نته که بیان بعدن طاهر اولدی اوقدر
 ده خطا ایشدر دیز ایله دیزه فرق ایشدر
 اولک اسمی دیر در طوره نک اسمی دیزه در آخر
 کلمه دکی نامک زیاده سنی افاده ایدر اکلشدر
 اما ایش ایش اطلاق بویتدن واضح و روشن
 چو برابرش ننگش ایدر بر زید ایش کس
 ایش اول معنادن عبارت در که اول
 ترکیبه بیکه اما ایش ایش دیر لز اما ایشک الف
 بیکه تلفظ ایدر لز اصله مود
 دکلدز بونک وحی
 اته اطلاق اجنای
 اوقدر

بر صحیفه بر لطایف استویدینه داعی عیش و طرب
 مکتوبند و شرح و تدریج اولان عوارف و معانی
 تمهیدینه سبب حادث اول اولیکه از باب فضل
 و احباب موفقتن بر جاهتند که میدان و سنگ
 فاسری اید بجز لغت ناسیده افکر که به لاف اولان حرف
 بانک خصوصند مناظره اولیکه انشاء محاوره و حاضر
 اردن و فتنه مقام و وقت کلام ناظر اردن بر سبب
 اول معینریش نوعه که وقت و نسبت و خطا
 و تکبیر و دخی مصدیر در بونزه منحدر در اکتی ایدی
 فقیر ایدم او ندان زاده در بلکه او ندان زاده در
 اندان مسکر و مصدیر مذکور حرفک معنیست کلدر
 ایدم بود حوی به معنی طلب اید بجز در قای مذکور
 تمام عهد سندن خالص و لیس حق بر نور جاهتک لاجندن
 بر منصفی کمال انصافه منصف ایدی ایدی ایدی

بر نوم مشتمل علامه ز محشر سبک این کلمه اید شرفنامه
 نجا اولان فتنه سید اول فتنه تک اصل بود که
 شوال فتن که مشهور بکانه زمانه فایق نام کنان
 که در فایق لغات عربیه جاسع در تمام ایدی
 مزبور کتاب استغالی الله الواب حرم محترم خدی
 و اخی ایدی با مشاعر اعراب فذوالفکر مزمل ایدی
 پس اول جاهتک که فتنه است سبب اید بجز و اول
 او زره الهام سیری اجبت اولوب نوتر اولان مقاله
 ترتیب و تمهید اولیکه بوسلوب حادث اید بجز تصور
 اولان کلامه صوتی تعبیر و سمت کوزر اولیکه مقدمات
 بومقدّمه معلوم و معلوم اولسونکه لغت ناسیده
 افکر که به لاحق اولان حرف یا اوج جنسی در بر
 جنسی حروف بهایند در و بر جنسی ده حروف بهایند
 بر جنسی حروف زبانه در حروف مبانی
 شوال حرف در که با بظلمات که و با بظلمات
 اندون ترکیب اولور بنای سراسر ایدی اول اول
 صوت ترتیب اولور اول حرف زده مستقل وضع و توجیه

دلالت اولی که موضوع اولان لفظ داکت جزای
 واقع اولور نانی کی که فاشک امجدت حرفت
 معانی شول حرفت در که ب ایط کلامت نکر کنده
 داخل کلامت در وضعه و دلالتده غیره تعبیری بود
 بجه انحرک دخی مستقل مغزی باشد دلالت کی
 وار در نانی کی که حرفت نفی در حروف زائد
 شول حرفت در که حرفت انحرک ابرازدن معنی دلالت
 دکلامت بلکه فایده از دیاد کتب لفظ و سکوت
 تلفظ در مثل ابایی ابر در اصل علی بر
 نشه که واقع در **تکلم** شنیدم که روزی با آن
 بیاید کس و بیخود **کلام** که از اسباب الی غیر
 ترکیب کرده بره کرد که اسباب او مانند
 ابراقا بندانده و ده کل
 نگاه اولور فیضت معامنده اشباع ایچون الف
 زیاد ایدر لرنه که شاعرک بوینده واقع در **بیت**
 باش درون مینال سمند **عبدون** آت اندرون **تکلم**
الف یاده ایند کلامتین با دخی زیاد ایدر مثل ایدر

اصلی نوز در شکم بوینده واقع در **بیت**
 بدو کف کای داد کشته عزیز
 ندین جهان چون نود آدر بنبر
تکلم جنس نایند اولوب آخر کلیمه لایق اولان
 حرفت با یکی نوز در بر لیه اسم مصطلح در که
 انوک مستقل وضعی وار در **تکلم** اولی اولی اولی
 مستقل لولی دخی وار در بای خطاب کی که
 لسان عرب کی صیغرت منضم موضع معامنده
 نشه که بیان اولی که کرد بر لیه حروف
 مصطلح در که انوک مستقل وضعی و دلالتی وار در
 استقل لولی لویز بلکه لولی فیکت لولی
 ضمنده لمحوظ اولور با و صفت کی مذکور
 مودف و صفت مودف ارسند بر نسبت غیر
 مستفادون عبارتند نشه که وجهی بیان اولی
 که کرد **تکلم** جنس اولی و جنس نایند اولان یک
 اصول معامنده طغوز در **خطاب** و صفت نسبت
 دوت ابهام **تقیق** مال **نونی** افراد **اوه**

معنائک که نسبتند بر شعبه سے و آرد در درجی و شیخی
 معنائک که در درجی شعبه سے و آرد در شیخی
 معنائک که نسبتند بر اوج شعبه سے آرد در اول
 شعبه لہ جملہ معانی سے اول طغوز اولور جس
 بالذکر اولان مایہ یکری در لوا اعتبار اولون
 آخر کلمہ اولان بادہ اول مجملہ مذکور اولان
 معنائک و اعتبار ایک نفسیے بود کہ بیان اولور
 معنای اول کہ خط برانی افادہ ابدین حرف یا
 آخر کلمہ لاجع اولور کر کہ اول کلمہ اسم اولون
 چون کنے کر کہ فعل مضی و لسون کر کہی کر کہ
 فعل مضارع اولون کنہ کنی چون و کردی و کنی
 در برابر جنس اشکلی شکی اشکری اشکری اشکری
 برارده **قاعده** مذکورہ فعل مضارع لاجع و لاجع کلمہ
 بر جنم اولون طرف افزدکی حرف دال کہ علامت
 فعل مضارع در اسقاط اولون اول سبب لغت
 فارسیہ و رومی و طیبان کلمہ لہ اولور حرفی صیغہ
 امرہ لاجع اول کہ کلمہ لہ **قاعده** لغت کلمہ حرف

معنای افادہ
 ابدین حرف یا
 آخر

می نکت زیادہ سی صیغہ نفس مضارع کہ مثنیہ کر
 حالکہ استقبال اور تا سندی مذکور صیغہ حالہ شخص
 ایچوندر کتب فتا و آدہ پرسند و آرد کہ اول
 نکت ذوق غنیز اول سند بود کہ شہید
 کو امی می دم دیر سے شہادت نے مقبول اولور کو امی
 دم دیر سے مقبول اولور نیز بر او حد امتش اولور
 شہادت اینکہ شہادت امتش اولور **قاعده** مذکور حرف
 خط ایک کلمہ یہ طوسے گاہ اولور رابطہ و ربط
 اولور مثلاً کردستی و دادستی در برابر کردستی
 و دادستی معنائک ایندک و بردک در کردستی
 و دادستی یک معنی اشکری اشکری اشکری اشکری
 است کہ رابطہ در کلمہ مذکورہ یہ لاجع اولور لغت
 لغت اشکری بر کلمہ متصل اولور رابطہ اولور
 لغت فقط اولور **قاعده** مذکور حرف لغت
 عربیہ و کی ضمیر منتسب مفعول معنائند در متذوق
 اور دک طور دک یک کلمہ پر در لغت لغت و بر
 عمر زوی ابتدای دیر لوبا، عجمی اول، عربیک

فانده سن افاده ایدز نته که عرب بیکه ایچون نمبر
 مستقل اید نمبر منفصل جمع ایدرسن آدر دخی بیک
 برده انت عربت دیر عجم دخی اول طریقه سون
 ایدر نوزدی بر سر ایدنگ دیکت برده نوزدی
 دیر سکم واقدر **بیر** نوزدی و رار ستم دهن
 و کرنی نوی بود در پیر **ن** لغت فارسیده
 کی تو لغت عربیده که انت معنی در **فاده**
 ادانت استفهام عرب لنده و آدر زنگ لنده
 و ایدر ز آخر کلمه اولان حرف می نوک ادانی در
 مقام استفهام کلمه کی کت دخی در **اما** کسیده
 استفهام کون ادانت بود ز شول کلمه که اخین
 با خطاب لایح اولشدر بعینا مقام استفهام
 استعمال ایدر **معنا** استفهام مقصد است یعنی
 فرنیه حالیه دن فهم اولوز مشاکوردکی استدی
 و بیکت برده عجم دیری **بیر** دیر لنده که اولوز
 دیدی که چه کرد ارف خ **او** نظر که بردواجیک ز
ن معنای ثانیه که وصیفیت درانی افاده ایدن

بیر
 دیر
 کون
 کت
 کون
 کت
 کون
 کت

حرف باخو کلمه به لایح اولوز اول کلمه بیک لول
 و صغیت اولان موصوفنده کی حالتی که اول کلمه قائم
 اولوز دلالت ایدر **م** کور کلمه کر که مرکب اولسون
 زدر کت که کر که سبیطا باید اولسون کرم سدی
 کر که سبیطا شوق اولسون شیکبای که معنی
 ذکوری افاده هست **ن** اول کلمه لکن اخرازه
 حرف یازیده ایدر ز زنگ کت می و سدی شیکبایی
 دیر **ن** شیکبایک اصلی شیکبایی در ننگ
 چیکت و **ن** اصلی چیکبایی و **ن** سدی
 اخو کلمه ده لغدن صکر و واقع اولن حرف **ن**
 لغت کسیده دخی شایع اولد غنیه من مشاکورد
 و کبار ایدر اصلی بادیه و کبایه در حرف **ن**
 دخی که اوراده واقع اولد **ن** شایع در مشاکورد
 که اونما دیر لنده اصلی کدای دل و نمای در اخراست
 معاند اول حرف مخدومی نظر ایدر لنده اولون
 یا اولسون مثلا پادشاه ایران و چیکبایک در **ن**
 معاند دخی اول صفت اولن حرف سدی نظر

ن
 ن
 ن

ایدر از **مشا** باد **شا**ه **شکر** و **جیبی** **سپین** **دیر** **لر**
قائده اسم عبد اوج **شتم** در **بر** **شتم** **ذات** **محل** **چون**
وضع **المنشدر** **مد** **کولند** **اندن** **زائد** **سنه** **لوقبدر** **بر**
شتم **آخو** **وصف** **مرف** **بچون** **وضع** **المنشدر** **مد** **کولند**
اندن **زائد** **سنه** **لوقبدر** **شکبت** **کے** **فثالث**
ذات **مرف** **بچون** **وضع** **المنشدر** **مد** **کولند**
ذات **اندن** **زائد** **بر** **وصف** **که** **اول** **ذات** **فانم** **اولور** **دکا**
وارد **در** **مرد** **کمی** **معنای** **جولیت** **که** **ل** **ان** **تکرید**
اندن **ار** **لکل** **تغیر** **اید** **بر** **بر** **وصف** **زائد** **در** **لفظ** **مرد**
و **لفظ** **جبل** **و** **تخت** **اول** **صفه** **دالت** **وارد**
معنی **و** **صفیه** **دالت** **ابدن** **حرف** **با** **اسم** **حاکم**
بوشمند **افضل** **اولور** **مشا** **مرد** **دیر** **لر** **سردی** **دیر** **لر**
اول **بھی** **شمند** **محل** **اول** **مشا** **زری** **بیر** **کسی**
دیر **لر** **زیمی** **دیمبوس** **زبابی** **دب** **تکر** **کنت** **سرب**
بوراد **ن** **ظا** **مر** **اول** **د** **ب** **فغان** **قائده** **ایک**
آخوند **ب** **س** **کند** **اول** **که** **که** **اول** **اسم** **عبد** **اولون**
خواج **کمی** **که** **مشتق** **اولون** **زده** **کمی** **اول** **اسم** **عبد**

لاحق **اولون** **آخوند** **برکات** **عجمی** **زاده** **اید** **لر** **مشا**
خواج **کمی** **زند** **کمی** **دیر** **لر** **قائده** **اسم** **مشتق** **که** **آخوند**
ب **س** **کند** **اول** **اسم** **مفعول** **اولون** **لازم** **دکدر** **اسم**
فانم **حی** **اولور** **دمن** **و** **کشد** **کمی** **تسه** **کمر** **شده**
واقعه **ب** **س**
ب **چین** **بنت** **کمی** **شده** **کمی**
اسم **فانم** **لاحق** **اولون** **مصدر** **عالی** **اور**
طور **مشا** **کردن** **دیر** **لر** **آ** **اسم** **مفعول** **لاحق**
اولون **نون** **اول** **فت** **ساقط** **اولور** **مشا** **کرده**
دیر **لر** **قائده** **ل** **ان** **عوبده** **مصدر** **فعل**
بھی **مفعل** **مضارع** **و** **س** **ب** **شفت** **اندن** **انجا** **ذ**
اولور **حرف** **زاده** **ایمکه** **فعل** **مضارع** **کے**
کمی **با** **حک** **زاده** **ایمکه** **فعل** **بھی** **کے** **آ** **ام**
که **الوک** **انجا** **ذی** **مصدر** **ن** **گاه** **اولور** **فصل** **اولور**
مشا **کندن** **امر** **کن** **کلور** **ان** **فانم** **ام**
فعل **در** **فصل** **مصدر** **کما** **بایع** **در** **مشا**
که **فعل** **بھی** **در** **آخوند** **نون** **زاده** **ایمکه** **مصدر**

اولور **عاقده** تعضیل باقون بوظام اولور که مذکور
 حرف با معنای مصدری افاده **تیمیش** زیر اسما
 جامده اول معنا بولمشرحت کاتبیده اول
 معنی افاده ایدن نون ساکنه در که آخر فعل
 ماضی بر لاحق اولور نون مصدری تک مدلولتک
 اول با وصفه تک مدلولتک بعضی آده ده زیاده
 حرف اولغین حرف اولی تک مدلولتک حرف
 ثانی تک مدلولی صانور مشکلیکند نوع اولان
 معنای مصدری شکلیابی اولن معنی
 وصفیه مشتبه در فرق از لغت در تدریسی نظر
 و تحقیق اصول قواعد اتمینو ظام اولمز مثال کورک
 وجوه لغت اتمینو حرف کوزامع اول نظر ایدیک
 اول اشتباه اول اولور مشکلیک اول
 اتمینو که لغت عربیده اکا صرد بر از شکلیک اولور
 شکلیک مدلولت در شکلیک مدلولتک
 شکلیک مدلولتک مدلولتک مدلولتک
 افاده ایدن حرف ایخر کلمه با لاحق اولور اول کلمه

مدلولتک سببی افاده ایدر مدلولتک مجموعتک
 بر وصف نسبی حاصل اولور ترکیب که طایفه
 ترکیب منسوب دیکدر چینی که ولایت چینه
 منسوب دیکدر **فانده** مذکور معنای افاده ایدن
 حرف با هم پیونده لاحق اولد غننن اسم کلمه
 داخلی لاحق اولور مشکلیک و رود کی در بر کرده
 کوی در رود دوره در اخر لغت کاف تصغیر
 ایچون در مردن ده کی و کینر کی کاف تک
 که کینر قراق در کینر قراق در **فانده** مذکور حرف
 باگاه اولور اوج کلمه دن مرکب اولن ایچو لاحق
 اولور دختر کی شب بر کی شب بر مرکب در
 طاهر شب کیم در بر او صبح در شب بر کیم
 کیم او صبح دیکدر مراد بار سه در دختره مرکب در
 دخت ایلد بر دن کیم اولتی ایچو کیم بر سی حرف
 اولور اجتماع مشابیه ده شکلیک اولد غننن او تر
 دخت قمر بنت مؤمنه شکیم بوسیده واقع اولد
نست جواز دخت او نیست زنیای سن

بد و شاه روکش کند رای من **ترا داد**
 لغت لغت و نسیب و افضل تغبیر صیغی بود
 اول معنای ترکیب ابر و ایدر از لغت معنی تغبیر
 فعلت اول معنای اول اول اول اول اول اول اول اول
 اداتی الحاق ایدر از مثلاً کتبه و نوز در برابر کتبه
 از تو فلفله بر نیک فیندن میان آن **فانده**
 مذکور آدات گاه اولوز تغبیر معنی سند ده
 استعمال اولوز احمد معنی آخری چون استغفار بود
 مثلاً بوز که اکثری در برابر اصل انگشت تر در دست
 ترکیب برنازد و اولمش در اخونده غنی یا یا نسبت
 باشد معنی طافتن بوز که اکثری در یک سرده استغفار
 اولوز دختر دکی ترده تغبیر چون استغفار **اولوز**
 بو لغت در دختر دکی کی کاف تصغیر در اولوز لطیف
 اولوز زبیر معنای تصغیر و مذکور اولوز در عبار
 تر دن حاصل اولمش در معنای واحدی آدای چون
 یکی اداتی بر کلمه ده جمع استغفار **فانده** نته که لغت
 عربی ده صیغه تصغیر استعمال اولوز اولوز و نیت

بو لغت لازم دکلر گاه اولوز معنی تحقیق کسر
 موجود ایکن نجه اصیغه تصغیر ایدر لغت گاه اولوز
 احد معنی آخری چون استغفار طالعیه تغبیر برین
 صیغه مذکور استعمال ایدر از گاه اولوز اول
 صیغه ایدر لطیف تصغیر ایدر از لغت فارسی ده
 کاف تصغیر استغفار اول سوال اولوز در **فانده**
 اداتی تصغیر ایدر صغیر معنی در نجه اند کل نیت
 شدن در حنی اولوز تصغیر ایدر از مثلاً کوز که
 کوز یک امر تر نفع عامی و دخل عامی ایکن اول
 خصوص کوز دن قصور اولوز غندن او
 عینک در برابر نته که مذکور در **بیت**
 بر دین عینک می غم خون موسم دیدار شد
 در آرزوی اوی کوبت کز که چشم چار شد
ش لغت فارسی ده دلالت و نیت تصغیر فطرت
 معنای صغری افاده ایدر عبارت است چه در آخر
 کلمه یا لاحق اولوز اول کلمه تک صغیر اولوز
 معنی افاده ایدر مثلاً کوچک باغ کوچک

بوع و بکسر برده با عی و بوجس در ل با بک
 لطافتن بعیر فقد استرا اذات تصویب
 بافت در لر صفیون جزو یک است لر اوج
 مذکور چهار س الحاق اید لر با عی در لر اوج
 حرف با بنوده لاجی اولوز جمعیه لاجی اولوز
 ترکی در لر نر کاسی دینزل مکر که جمعیدن طینت
 نقل اول اول فتن با سبک طوسه جایز
 اولوز نر که لسان عربین دچی اولوز اقام
 جمعه مذکور بالحق اولوز مثال شکر ی در لر
 در لر ل شکر و سپاه جمع و کلدی اسم جمعه
 لسان عربی که نوم کمی رهط نک **فان** کبان
 حشر و ایند که با دخی با سبزه اما الفه لوز
 جمع اچون و کلدی بلکه اول حرف نر که زیاد
 فاعل لسان عرب او برینه تغییرات سبزه قال
 الامام المطهر زین العابدین فی المنوب اسکندریه
 ساحل بحر الروم در شوب اسکندریه المنوب
 البها والالف و لوزن من تغییرات المنوب و قال

فی مواضع آخر منه و من التخییر انک و منجانی منوب
 الی منسج و اسکندریه المنوب اسکندریه **فان**
 لسان فارسید الفه لوزن ادب جمع در اما مخصوص
 جسم نامی به الی سازه حیوانه بنانه اول دانه جمیع
 تغییر اید لر مثلاً مردمان کار و آن در خشان دیر لر
 جهادانده مذکور ادب است اید اولوز سکنان
 خاکان دینزل بکه سنکها و خاکها دیر لر با الف
 و حنی لسان فارسیده ادب جمعه در عمومی و آر در
 جهادانده استعمال اولوز عن سکنین بنانان
 و حیوانان و ان ساند دخی استعمال اولوز مثلاً
 کلها اسپه ل شکر دیر لر **فان** تورانی ابر
 دیر لر توران اسلم جمع نوز در نوز سکنان
 اولان طایفه نک علمی اولمشدر اول طایفه نک
 اولوز سینه توران شاه دیر لر ایران دخی صمد جمع
 ایرد که ایرج دن نر خیم اولمشدر نوز و ایرج
 فرید و نک او غلظت ایران ایرج سکنان اولان
 طایفه نک علمی اولمشدر اول طایفه نک اولوز

ایرانشاه دیر از شاه لغت فارسیده اولو معنی کنند
 بیکد ایند شاه دانه دیر از اولو کرگند شاه مرغ دیر
 رخ کرگند در **فایده** تواران کین صید شاه تواران
 شاه ایران در ترکیب اصفهان حکمت نقل اوین
 مصنف المیه قدیم اولوز مثل امیر شاه دیر در صلی
 شاه میر اندر گاه اولوز قطع اصفهان کنایه ابد در
 مصنف البیه قدیم انزل ازین تواران مثلا خواج
 سزای دیر از اصل خواج سزای در سر پرده ده دیر
 پرده سزای ده دیر **فایده** نسبت اکی در لوز دیر
 نسبت لازم در که منجز و متبدل اولوز بر سبب
 غیر لازم در که منجز و متبدل اولوز مذکور حرف با یک
 مدلولی اولان نسبت نسبت مطلق در لازم اولسون
 نازیر اولان کبی غیر لازم اولسون کتابی ده اولان
 دین کاویدین دین خبر سهاوید انتقال هابیز در اول کسب
 کن بیگ کتابه نسبتی غیر لازم در **فایده** تاز اسم مصدر
 نازیدین تاز اسم مصدر اولدغی کس نازیدین تاز
 شول اسب که اندر اول حالت اولان تازی دیر

مصدر خود را چنان جایگت بنسیم
 که تازی کسبوزان بر نشینم **فایده** تازی عربی
 معنی شده کلوز تازی در س دیر از صفا ک
 تازی عبارتند کی تازی بو معنایه در بو آرد با یک
 مدلولی اولان نسبت نسبت لازم در **فایده** لغت
 فارسیده نسبت لازم به نحو صفا اخر اسم لاخوان
 کس کنه دلالت ادر روزه دکی پکنه روزه
 او ریح در روز کونک در او ریح کونک
 و آرد کونک که معنای روز در نسبتی نسبت لازم
 اول سبب کسب کسب انزل با یک کنایه انیمت در
 اختصاصی بو فتر کونک و لیکر فتر کونک
 و آرد اول سبب انزل با یک کنایه انیمت در
 دسته ده کی نادر اول در میان دو یک
 دسته دیکری دست که ال در اختصاصی اول
 او تر و در دید و کی نادر اول در دیدن اسم
 مصدر در گفت گفتن اسم مصدر اولد نشین
 کوزه دیده دیدگری مذکور اسم مصدر کونک

انتاب خامی اولد غندان او تره در دوده در که
 ما دخی اولد در دود و تندر که نسبت مخصوصه
 اولد غنی جلدن او جافه دوده دیر لر ساره دکی با
 دخی اولد در ساره در که اختصا سے اولد غندان
 او تره کله پوشه ساره دیر لر شکم اول معنی بوی
 واقعه در **بیت** زمره مندی بی کر
 بر نه سرو دست بر کر **بیت** سر کو تر و باشد
 سار حوصیده در **بیت** در ایستک در بند کورا و زردی
 بو تیدن ظام او معنی در کرا اولور **بیت**
 سری کش به از مشک سار و فر
 فر و زنده بجهت جو شمش و فر
 نثر روی سرده در جل در سار دن خارج بر نه که بو بنده
 واقعه **بیت** کوبی که زکر لبست سید سار و سرخ روی
 در امین غزی که عمه روز نشست در **بیت**
 شام ر بود افق سپید کومر طالع در سپید
 چشم سار کار کن منبعی در سار آورده استغفار بود
 رخسار دکی که که بجا عک او تره سند غنی بوجه بر دیر

قاعده مذکور با اسم مفیده لاحق اولد غندان اسم
 مرکبه ده لاحق اولور مثل کوساله دیر لر برایشین
 بجهت کما و کچه به که تر کیده اگا بوز اغوز دیر لر اصلی
 کا و ساله دیر بر بیدن بجا و ز اینموب طوف غنی بلیه
 اختصا سے اولد غندان او تره بوز اغوز به کوساله
 دیر لر **قاعده** بسته ده کی با دسته دکی با کبی کلدر
 بو علامت صیغه مفعولدر که آخر فعل ماضی نازده
 ایدر لر اسم مفعول اولور رسنه و شکسته و خسته
 دیر لر است فعل ماضی در رستن غندان شکست ده
 فعل ماضی در شکستن خست ده فعل ماضی در خستن
 دن **قاعده** آخر کلمه دکی با اس کن گاه اولور علامت
 صیغه فاعل اولور اما اول وقتن فعل ماضی به
 لاحق اولور بجهت فعل مضارع جمع ماضی اولور
 مثل عجم تویر یکی به روزن به بلجی به دونه دیر لر دود
 فعل مضارع در رفتن دن دویدندن آخر لر نون
 سکنه کنگ نازده می علامت جمع در داننده کی خواننده کی
 ما دخی بونا در داننده خواننده جمع مضارع در استندن

و خوانند زین **قاعده** لغت فاسیده اخر که نه باطن اولان
 ها ساکنه کاه اولوز و صفت عامه دن اسمیت قاعده
 لغت ایگون اولوز سبزه دکی و نیشته کی و پرورده کی
 و گلگون دکی و زرده دکی و سپیده دکی و کلهبی سبزه
 عامه در میشده اطلاق اولوز سبزه باشدن نوع
 مخصوصه است اسم فاسی دره **بیت**
 بپر جوشن سبز چون نوبهار
 بزیر ابلق شد چون روزگار
 سبزه ایله توصیف اولوز سبزه ایله توصیف
 اولوز مثلاً برک سبز دیوز برک سبزه و غیره بلکه سبزه
 سبزه دیوز اخرینه ملاحظ اولوز قد نصیر موصوف اولوز
 صفت اولوز سپیده دخی سبزه کی وصف عامه در
 براقه سپیده در سبزه و غیره خصوصیه صبح صادق
 اسم فاسی در صباح وقت عجم سپیده دم دیز
بیت سپیده دم که شد مخرج برای سوز
 شدند لب نوبه اولی است از لب حور
 گلگون که سبزه برخی کل در که تعریف مطلق چچکیز

مخصوص چچک مراد اولوز یعنی اضافت ایله تعین ایدرز
 مثلاً کل با دام کل زینتی برز نه کم بو سینه واقع
اولش در بیت کل زینتی و لب چچکیز
بیان بایکین اولوز **بیت** سبزه اخری کوندر که
 تر کینه در لو کوه کله بی معنادن عبارت در لو
 در لو دچک برده عجم کوناگون دیز یکی در لو دچک
 برده در کوندر **بیت** چوشه دیدان دو با دنگ
 جبار برد کوندر رنگ سبزه **قاعده** تشبیه بمالوف
 قصد اید چک عجم شبیهی شبیه بهک چیت سبزه
 ادخال ایدرز دخی شبیه است سبزه کون لفظی کتب
 ایدرده جمله ایله شبیهی توصیف ایدرز مثلاً کله
 تشبیه بمالوف قصد است گلگون دیز صوبه تشبیه
 بمالوف قصد است ایگون دیز نشه بو سینه او فخر
بیت مرا آنکه که نشه نشه نوبه
 بالائی آن دشته ای ایگون
 گلگون وصف عامه در بیان اولان اولوز
 گلگون اسم خاصه در شول است رنگ که حور

بسته

انو کله بوزارنی دور درازنه که بوبینه و در غده
 رخ از کلکونه چون کف از زرد
 بیک خنده جبهه بر شکر کرد
 خنده تک خنده غمی و دخی و صفت عامه آن بخت
 خاصه به نقل اکون اولان مادر خنده دکی کخی خنده زین
 و خنده زین خنده و خنج هم وصف مصدری در کوبیدن
 و بوسیدن کوی ابدی بوی که بخت نام بوی خنده آسمان
 اولوز **قاعده** بوی لغت مشترکه در وضع عامه کور
 محن اکون وضع اولنه و غنیدین وضع خاصه که
 اکون ده وضع اولشه در معنای شایسته مراد
 اولنجی مقام موهومده ایزد اولوز مشایبوی خوش
 و نوز **قاعده** پنجه دکی مغنه دکی تنکه دکی با دخی اولوز
 با در پنج مطلق بشد در لغت مطلق بیدی در
 پنجه مغنه مخصوص اسم در مود اولان سال اکون
 تنک مطلق بوز فقه در نه که خصوصیه بدوز یک
 مخصوص بیدر نه بونک تنکه دکله زانده غمی شایسته
 اکون در است با بیان اولن در اعجابک اوز دکنه

دیر از حیوان تننه شایسته ایدر زنت کم واقف در
بیت بخشین کیم می نماید در حنت
 تنه کبر و انکه کند پنج سخت **قاعده**
 مذکور با اسم مفوده لاحق اوله غنیدین اسم مر که ده
 لاحق اولوز لوزینه دکی و تنجانه دکی و کرابه دکی
 و در وازه دکی و چار حوبه دکی و دستونه دکی
 و انک شتونه دکی با کبی لوزین مطلق با دام اچکده اولن
 لنده در لوز که با دام در انت با اوله شغ
 اجتهاد با نسبت آخرین نون زیاده تنک و حبی
 سابق بیان اولن در لوزینه خصوصیه شکر بویک
 اسم خاص در تنجال مطلقا شامدر که استم طون
 کشک بدنده ظاهر اولوز تنجانه او حقی در خصوصیه
 او چن دید کلر بی تنک که استم طون کشک و کن
 طود اهنده چنور اسم خاص در کرم اب مطلقا است
 صودر کرابه خصوصیه ایلجه تک اسم خاص در دوز
 مطلقا اچن فنودر کرابه خصوصیه ایلجه تک اسم
 خاص در اصلی در باز در در ایلله باز دن در فنودر

باز اچن در دروازه خصوصیه فالتوز سوک فونک
 اچیندر خاصه چارچوب مطلقا درت اچیز خار
 چوبه خصوصیه چوه کن اسم فامی در دستونه
 وانگش تونه کن اصلی دستبانه وانگش تانه در با
 داوه قلب او شدر حوش و دکی که لغت کابینه
 بان حافظ معناسند در فوزوجی بید دستبانه
 باغ بچی سنده باجهان دیر لر دستوان وانگش تان
 مطلقا ال صقیبان دیر باق صقیبان در دستونه
 انگش تانه خصوصیه دستونه کن دیوگ سنگ اسم فامی
 خزنده دکی مادخی بو با در خزنده مطبقه خراجی
 خزنده خصوصیه اول ضد منی حادثه ایدین سنده
 امک اسم فامی در **قاهره** نسبت لازمه یکی قسم در
 برشمی نسبت جبیه در برشمی نسبت غیر جبیه در زنگار
 ما نسبت کن مدلولی نسبت لازمه مطلقا در جبیه اولون
 ایدیه ده اولون نسبت کن غیر جبیه ده اولون دستونه
 اولان نسبت کن خصوصیه نسبت لازمه جبیه لغت
 لاری سیده و اوسا کنه لالت ایدر اخر اسم لاری لغت

حاله مشا سنده و کن و یکنونک افونک کی و اوشک
 مندی مطلقا دیار سنده منسوب اولاندر مندی و شول
 جین مخصوصه کنه مذکور دیار حق صحتی و آر در
 عرب عجم ترک و بلم گچی سر بر سی بر جیل عامه مخصوص
 اسم در اول سید کن در که تیغ مندی دیر لر تیغ
 مندی دیر لر عربستان عجمستان ترکستان دینان
 دیند و کی کنه مندی و ستان کنه دینور مندی ستان
 دینور رومی ستان دیند و کی کنه مندی و کنه نشاهی
 مذکور دیار ده در مندی کنه ایله دکلدر جبری بر دن
 داروب اول برده نوظلن ایلیه نه ده مندی دیر لر
 رومی ده ده حال ایله در **ستان لغت کابینه**
 مطلقا بره دیر لر شول بره دیر لر که منشا اولان مشا
 کلستان بنین بره دیر لر خلستان خرابین بره دیر لر
 در خلستان اچین بنین بره دیر لر خلو حچکر اولان
 بره بوستان دید کلری بو که قور در اکا منشا
 اولدغی اجنادیه در سوق محموده برارستان دیر لر
 طایفه بزازک صنعت سرنیک رواجی و کنه در کل او

حاله نشود و تاهی انده اوله خندان او تر و در کابل
 زابلستان و خلی خندان کبیر اصل کابلستان در
 وزابلستان در و اوک اظهارن نفقت تو
 اوله خندان او تر و حذف اولمش در **فامش**
 بیکونک اصل نیک در مقابلی بود در نیکم و افخند
 بر که او بیک میکن باین بیک به هر چه میکن باین
 نشیکمی او بیک در اخنده اولان بابا و نسبت بر بیکونک
 مقابلی نیش در کو کچکله که کی معنی بیکوده وار
 بر کبر بیک کی معنی نیش ده وار در جبهی حالت در
 اول و اوس کنک لولی اولمش در نیکمی او بیکونک
 فرقی مندی باین مندی و نیک فرقی کبیر لفظ بیکونک
 گاه اولور حرف بابی حذف بر بر لری کونک در نیکم

واقف در بیت	بر که شاهان کند که او کو
جیف باشد که جو کونک کو بید	نیکم مذکور عنایه

دلالت فی کحیفه با کوز و اوس کنک و کونک در بیک
 و او ابله باین مجموعت در اول و او دن صکره
 بر ایا ساکنه ده وار در حذف اولمش در بیکونک

و مندی و نیک اصل نیک کوی و مندی در بر شینه
 اصاف مقام من اوله اظهار بیدر لری مشاری وی
 بیکونک و مندی مندی بیش در لری نیکم بوسیده و افخند
بیت اگر آک نیک کبیر از بی بیت آرد دل مارا
 بجال مندی بیش کبیر سمرقند و بخارا را
 بایی و صعیت ابرادینه حاجت ابو جی مذکور حرف
 باینک اظهاری لازم اولور مثل نیکوی در لری نیکم
 معنای مذکور بوسیده واقع اولمش در **بیت**

نیکوی کردن اندون کرگان	بیدی باشد بکنی کو خندان
------------------------	-------------------------

جن کلام نیک کردن ایدی ضرورت
 انقض سیده بیکونک می مقام من استعمال اولمش
فامش لغت فامشیده نیک که الخدان و او دن صکره
 واقع اولمش اولور مثل جا پادشاه آرد
 دیر لری اصل بایی پادشاهی آرد بایی در رود
 جو مور و دیر لری اصل جوی موی روی از اقصا
 مقام منده و توصیف مقام منده مذکور بایی اظهار
 ایدر لری مثل موی لوزوی خوب دیر لری با و صد

الحاق بیدگت ده اول با اولی اظها ایدر زنته کم و فخر
 بیت از دمای خلقت کشته خفته ز برام
 زان بچشم ششم که کرد در اثر دمای من
 از دمای دیکه بایک اظها سبب بیا و صد تک
 طومی در اثر دمای ده کی بایک ظهور سبب اضافت
 قاصد سابقان اولان بیا نسبت ابه که اولور
 تشبیه ایدر ز مثلاً کوز بکزد و کون بجار چشم در
 نشان مدق در که تشبیه مرغانه نشانه دیر
 کمان بای دیر بوا تشبیه منقب باینه کمانه دیر
 خان کاربان ساری در اوه خانه دیدگری اگا تشبیه
 استانه ده و اشبانده و آوازه ده حال بو متوال
 اوزر در تته گاه اولور الف لوزن زیاده ایدر
 بیا تشبیه زیاده است دگری کجه که سابقان
 اولمشدر و تری نه ایدر کی جهان اولمشدر مثلاً
 دیوه تشبیه ده دیوانه دیر ز جان ایگون معنای تشبیه
 مراد اینه ز جانانه دیر ز مذکور حرف تک مدلوله
 فوت اولد غندن اوتری تته کم مقدار اوترو دیر ایدر

مقام تشبیه الهی ایدر ایدر ز بیا تشبیه ایدر ایدر
 قاصد معنای تشبیه ده معنی بمالعه قصد ایدر تک
 بیا تشبیه افرینه بر نون ساکنه زیاده ایدر
 مثلاً انگشتر سحر ز بهن بالین دیر ز اصله انگشتری
 زعی بای در انگشتر ک بیانی سابقا ذکر او کبدر
 اما معنی زعی زمه منسوب دیکه در زرم بود
 فصل شتابه نشان دیدگری اول اعتبار
 که برودت معنای در آهنگ طبیعت برودت
 اوزر اول معنی زمه نسبت اولمشدر ز بهن دیر
 معنای بای باله منسوب بر بال قول باشی حرکت کبده
 اگا اوزر دیر ز بیا قصد و غنای بالین دیدگری اوزر
 پاشنه تشبیه اولد غندن اوترو دیر تشبیه
 میشین ده پیشین ده لعین ده زربین ده بسین ده
 رویین ده امین ده هر کین ده برین ده زربین ده
 زربین ده زکین ده اولان نون در حنی مذکور نون در
 نته تشبیه ده اولان باولون دخی مذکور با
 اولان در اصل غنت در معنای اوک در تشبیه

معنی است او که یکی در **قاعده** و نیزین مذکور از چندین
 دکلدر اصلی برزین در لغت فارسیه تا بی قایه
 تبدیل شایع در اصحاب تشکره منک معظم ازین
 این مجوسه عایت و اول دیکت تر و کجده
 بدل حمایت ایدندرک بری در نشکم او قدر
بیت خلیله وار شکسته بنان طلس را
 دل مخالف او شد بر آرز برزین
 شول تا که مبداء حد کن که بگذر آفرینه لاجوا اول
 دخی محدود معنی این افاده ایدر اصلی با نسبت
 اول محدود که حد مذکور نسبتی ایدر تعیین ایدر
 یک لفظک معنی برزین یکی اول محدود در که
 معنای برزین در تو فرکت معیار بود که
 لغزاد مراد او کنه یک دو سه و نیز یکی دو سه
 و نیز یک کسی و نیز یکی کسی **قاعده** ذم است
 بهر یکی منک منموند ما خود در کس لفظک دخی
 مدلولی ذات بهر اول سبیدن اکبر جمع جمع
 بوزان نظار اولدی که مذکور با بک مدلولی بجز

نسبت دکلدر بلکه معنای سبیدن مختل اولوز
 بر معنای اول سبیدن مذکور با یا نسبت شوی
 عدو لفظک سبیدن کنه کنه کی با دخی فی کجده
 یا نسبت شویه اولان با دخی کجده
 تخسین عالی یک ایدر یکی دیک عالی کنه در موی
 شایع و صرت در که مقابلی کثرت در لغت
 فارسیه اول معنی افاده فخر اولت او کلیم
 حرف بالحق ایدر لزل ان حوده اول معنادن
 تنوین ایدر تغییر ایدر لزل مثلاً عرب بهر مقام دیک
 برده مقام دیز عجم مقام دیز شکر و اقدر
 بنم و همیشه مقامی که در جای و یک نامی که دید
 معنای خاص انجام در که مقابلی تعیین در
 اول معنی افاده اول لفظک معناد اولت فارسیه
 جواز اولت حرف بالحق ایدر لزل ان قایه
 بویال ان حرفی ده تنوین منک برزین در چندین
 و در غیر معین مراد اولتوب اول معنادن تغییر
 معناد اولت تم اول منک استک آفرینه بر بالحق

ایدر جمع عرب تنوین تشکیک بود زیرا مثل ارا لرین
 از وجوه جنس فردان نشد بود قدر دیگر که
 جمع میان ایشان فرقی نیست در عرب لیسین بنما
 فرقی دیگر است که واقع اول شد **بیت**
 فی المثل در میان این دو کمال
 نیست فرقی مگر بموت چند
 مرادش عکلام مذکور در فرقی واحدی نوعی کلام
 والا فرض که جنس فرقی نوعی در حاصل اولی برابر اول
 تقدیر به نوعی در صورت اجمالی اول بود و حد تک نوعی یک
 یعنی مستلزم دکلر برابر جنس کثرت ضمیمه بود
 بلکه مرادی فرد غیر یعنی نوعی در انوک یعنی جنس تک
 یعنی مستلزم در برابر جنس تک وجودی که علی التبعین
 فردک وجودی لازم بود تا حد مکره سباق نوعی
 عموم افاده ایدر دیگر کلمه محکم بختی اولی شد
 با وحدت ایدر با ایرها تک فرقی بود اولی مر
 اولی بر سینه معبر اولان اجمع فردک وحدتی در
 بعبین و عدم بعبین منظور دکلر اولی بر سینه معتبر

اولان همان فردک ایرها می در وحدتی بختی منظور
 دکلر فائده فرقی نیست بلکه فرقی نیست تک
 ار اسنده فرقی در تسبیح و آرد در بوجهند که فرقی
 نیست دیگر کرده ابتداء جنس فرقی نفس ایدر
 فرقی نیست دیگر ابتداء اول جنس در فرقی غیر
 معنی نوعی ایدر نوعی جنس انوک یعنی لازم کلام نفس
 جنس مراد اولان بر لوده عبارت ثابته ابلغ در
 عبارت اولی در کتابت حقیقت در ابلغ اولی
 کمی برابر معنای مراد اول تقدیر به دلیل ایدر
 افاده اولی مثل لوز تم احتمال آرد که نوعی جنس در
 مراد فرد کاکت یعنی لا برابر فرد کاملی منزله جنس
 نیز در ایدر و با آن اسم جنس ایدر بجهت یک نوعی
 اعتباراتند و آرد در فرد غیر معنی نفسی ده بود
 کمی احتمال بود در اول سبب عبارت اولی تک
 معنای مراده دلالتی نوعی تصور اولی در
 قرینه به مجاز در عبارت ثابته اولی حالت
 بود **تجدید** اول یکی معنای تک که بر سینه وحدت

و بر تری حنی ابه نام در مرز بندن اوج معنی تنوع اولوز
 معانی نوعیت که اول یکی اصلدن منشعب اولوز المی
 اصل اولدن منشعب اولان شعبه لر بوندر در قنیت
 کثرت غایت **شعبت اولی حکم** ان عربی
 تمیز صحت اید قنیت اراده اولوز و صحت اید
 قنیت اوز یاسنده مناسبت اولوز و فندان و تر
 لسان فارسیده دخی اول بابیکه و صده دلالت اید
 معنای قنیت مراد اولوز نته کم شاعرکی بو یکلان
 ظام اولغین بو محکم دخی بطریق الاشارات مخ کر
 اولوز **مصراع** بیت فرقی مکر محبوبی چند
 مویبی ده کی بای و حدندن مراد مویک قنیتی
 لسان ترکیه دخی بو تعبیر وارد در جبارت بر اید
 قنیت اراده ایدر لر بر قراج بیتلر لفظ برون
 و مویبی ده کی بای و حدندن مراد مقابل کثرت
 اولان و صحت لکلدر زیر معنای چندده و لفظ
 قنیت ده اولان کثرت اکامضانی در بلکه و صده
 اولان قنیت در که و صحت لکلدر قنیت در و صده

غایت فربی اجن بر **شعبت ثانیه** شکر لسان عربی
 اقد صند بیکت چهارسته اخرا کون استغاره اولونوز
 لسان فارسیده دخی بر شینک لفظی صند تیب اگون
 استغاره اولونوز بونفا صده یه بنا مذکور بای و صده
 اید معنای کثرت اراده اولونوز شکر واقع اولوز
بیت چو لشکریدید آن نوار شکر بی
 بکین لشکر کی کشت لشکر کی
 لشکر کی نایند و ماکی بابا، نسندز لشکر کی اولوز
 بابا، و صده ندر کثرت اراده اولونوز استغاره
 طبعیه شکر مرادی اولوز لشکر دن بر فرد
 باشقه بر شنه بر چوقی شکر اولدی بکلدر **شعبت ثانیه**
 نته کم لسان عربیده تمیز صحت اید غایت قصد
 اولونوز مثلاً جنس مجابدن بر نوع غریب و یک
 برده غش و ده دینوز کما قال الله تعالی و علی الصبار تم
 غش و ده الایه معنای مقصودده بمبالغه کت مقام
 مناسبتدز ابلغ و جدا و زینده حاصل اولوز تمیز مذکور دن
 نوع غریب مراد اولونوز لسان فارسیده دخی اولوز اید

که در حدیث دلالت ایدر غریبیت قصد ایدر لغظ است
 ده کی با یکی که بویبند اول معنا و افعدر بیت
 باز آه آن مہی کہ نزد شش فلک بکوب
 آورد آ نشسته کہ نمزد بہ سبج آب
 لغظ معنی کی با یا، و حدیث لغظ اشقی ہ کی
 یاد فی بای و حدیث اما جماعت اولی دہ اول با معنا
 حقیقہ اوزرینہ در مراد شاعر کہ کلدی شول آری کم فلک
 آن دو شندہ کور شد کلدی بکدر جماعت ثانیہ دہ
 استعارہ اولی شد لغظ غریبیت چون مراد
 غریب بود کتور بیکہ سبج بر رویہ سو نمزد بکدر
 نتمہ بتمہ سبجان اصل ثانی دن متوزع اولان
 شعبہ کر بونزد در کخبختر و تعظیم و تہویل شعبہ اولی
 نہ کم لسان عربین تنوین تنکیر کہ کخبختر قصد اولی نور
 لسان کازیبہ و حدی اول بایلیہ کہ تنکیر دلالت ایدر
 کخبختر قصد اولی نور لغظ غری دہ کی با یکی کہ بویبندہ
 و افعدر بیت تو آوردی ادر ایدرین کہ سنان
 و کزنی خری بود در سنان لغظ یادین بور آدہ

معنای وحدت قصد اولی شد و کلدی قصد اولی شد
 و جمعی حدی بوقدر زبیر اول لغظ بر جہ نہ فابن جنر
 بولونز نہ لازم فابن جنر بولونز محاطیک معلوم در
 اول امر کن اکبر سنی دہ افادہ یہ صد جیتی بو شد نہ
 بکہ حرف مذکور ابہام چون ابراد اولی لوب اولی
 کخبختر قصد اولی شد در ابہام طہ کخبختر کن من سبت
 ظاہر در سوال جناب طہ کہ ابہام مہیک وجوہ تعظیم کاری
 اولی کس ابہام ایدر شعبہ ثانیہ تنکیر لغظ عربی
 تنوین تنکیر ایدر تعظیم قصد اولی نور لسان کازیبہ
 و حدی اول بایلیہ کہ کتبکہ مقام نہ فابیم اولی نور تعظیم
 قصد اولی نور لغظ جایی دکی با یکی کہ بویبندہ ادرغ

اولی شد در بیت	کس بی کسائی و من لی کس
کہ تم کہت کبری بجای رسم	لغظ جایی دن مقام

مراد مطبق منزله و کلدی بلکہ منزله عظیمہ در حدیث
 مذکور یادین وحدت ارادہ امکانہ تعظیم مراد اولی نور
 ابہام ارادہ امکانہ تعظیم مراد اولی نور اولی نور اگر یہ
 اکبری دہ قصد تعظیم و سید اولی نور معنای اولی دہ

و سبب که گفتار در زیر انوار عظمت شانه لایق
 اولان او صافندند اما معنای لایق ده بواجب است
 هر که ایها من بعبین عددن که قد تعینتی لایق است
 بسبب که بجای آوردن ایها ماید در وجه اولویت
 اولدر که بوظیفه قصد تعظیم مبالغه ارتوق در اول
 سبب که مذکور حرف یا یک معانی سندن
 معنای تعظیم است شایسته شعبه لرندن قدر و لایق
 النسب کور لایق **فان** معنای کثرت ایل اگر چه که
 مذکور معنای شکر مطلقا زیاده ده اما آنزه عنی زیاده
 زیاده عنی اکرم در زیاده عنی زیاده فی کیفیت در
 مقابل را اعتباری بر برندن امتیاز کرد و چنانچه
 آنکه یک مقابل تعظیم در تعظیم مقابل کحت در
شعبه ثانی که لسان عربی ده تنوین تنکیر ایل
 تنوین قصد اولوز است آن فاسیده دخی اول با بکم
 تنکیر معنای قایم اولوز اول معنی قصد اولوز مثلا
 کور قیج از ده و یکت برده از دهایی دیر بر شکم موی
 مذکور ای اثبات بچون ذکر اولوز **نظم**

از ده است علفه کشته خفته زبرد اهنم
 زبان بکنم نسیم که کرد و از در ما امن
معنای ساد سن تعینتی تعینتی در حرف یا اخر
 فعل اضری لاجوا اولوز اول فعلک معناسن
 بنجزدن که قطع اولوز رینه خبر در تعینتی صرف ایدر
 مشق معنای بنجزده بود دینور که معنای اولایدی
 دیکدر که واقع در **نظم** اگر شاه از شاه بودی
 مرادش ندی بر آن تخت **نظم** شکر کور یا آخر فعل
 ماضی به لاجوا اولوز عینین اخر فعل مضارع ده
 لاجوا اولوز آنوک معناسن دخی بنجزدن تعینتی
 حرف ایدر شول معناسن افاده ایدر که آن
 ترکی ده اندون ایدی تعینتی تغییر ایدر لوز شکم
 بنجزده ترکی استر دیر لوز عجز خواعد دیر لوز معنای
 تعینتی استر ایدی دیر لوز عجز خواعدی دیر لوز شکم
 معنای مذکور بوبیتده او قدر **نظم**
 شکی کز نورستان بود خواعدی
 که در کام شیران نهان باشدی

اولدی دیکدر معنای
 تعینتی ده بودی بنجز
 معناسن
 م

فأورد مذکور حرف معنای تعلیق افاده میدهد و کند
 او تر و در که لاحق اولدغی فعل البتہ بسیار
 شرط داده واقع اولوز و قوعی بر شمی اخر کتقونه
 معتق اولمبن فعلک آخرینه لاحق اولمسنر
شعبه لسان فارسیده معنای تمنی اچکون چگون
 اداة بوقدر انوکچون باشفت صیغه دخی تعیین
 اولمسه شدز معنای تعلیق لغز معنی
 اولدوغندن او تری اخرینه مذکور حرف تعلیق
 لاحق اولان کلمه سے مقام تمنی استعال
 ایدر لر تعیین مراده دلالتن قرینه حالیه به حواله
 ایدر لر مثلاً اولادی دیکک برده چه بودی ایدر لر
ع چه بودی کر بودی ارشنتی معنی
 معنای تعلیق معنای ترتیبی منتظر اولدوغندن او تر
 مذکور یا که اخر علی ماضی لاحق اولوز ترتیبی اچکون
 دخی استعمال اولوز شکم و محمد **نظم**
 چو بر سنک بودی سم سنک رنگ
 بر سنک فنی چکا چاک سنک

جبارت چو دلالت ایدر که شاعر تعیین معنای قصد
 اینمه شدز بلکه ترتیبی معنای قصد شدز مراد
 فعل اول اولدوغنی کتقونه فعل یا بنده بولوز با تریخ دیکک
 معنای تعلیق قصد اولونجی بو فرض حاصل اولوز معنای
 علیک بودن محکم بودی تخری اولوق جابر
تمنی مذکور یا شکم مقام تعلیق ده هم شرطه هم خرابیه
 لاحق اولوز مقام تعلیق ده هم مرتبه هم مرتب علیله لاحق
 اولوز **شعبه اخری** مذکور یا معنای تعلیق افاده کند
 او تری مضمون صیغه و صیغه سببش معنی استعمال
 ایدر لر اول معنای خاصی مراد ایدر لر بچگونه حرف
 مذکور ای اول امره الحاق ایدر لر ماضی بود مقارنه
 الحاق اینم لر معنای امری نیز عالی دن معنای سبب
 به نقل ایدر لر صیغه و سببش معنای حاصل اولوز
 مثلاً امر نیز صیغه ده بین و نما ایدر لر و امر تعلیق ده
 بینی و نما سے دیر لر نه کم و محمد **بیت**
 اگر در راه بینی شاه نوز
 معنای سماع مالد بر آیک اخری بنه در آجینه

یا بر چون منی اوله غنی یا بنیه لاحق ایدو کنه افاده اید
 ایدنه از لفظ مصدر که اخر بنیه بر بابی ساکنه الحاق اید
 لکه اول مقصود اولان معنی افاده ایدر مشاویک
 و بیجک و بیجکری برده کفنی خوردنی ویر از معنی که سو بیکه
 لاین کلام دیکه منعی طعم در دینککه مستحق نسبت کشتنی
 و کید جکه رفتنی دیر از تنگم بوسنده و قدر بیت
 چون توان رفتنی را داشت در بنده
 که استن جو موران بر شکم چند
 نشر بالقره اولاجی نسبت بودنی دیر از تنگم بوسنده
 واقدر بیت | گذشته خود گذشت بودنی
 پشمانی نمی ار کون بود | فاده مذکور با یک اخر
 مصدره آخر صلی لوب افاده ایدو کی معنای صادر
 غیره افاده ایدو چون جنبه اول غایه بابی مصدر
 و دیر و معنی معنی مصدر که صانید از اول کلام
 توجه فابل مذکور با یک مصدره نسبتی وارد اما اخر
 بهین لفظ اندر حرف مذکور که افاده ایدو کی معنی معنی
 مصدر و کلدز ذکر اولان نسبت و خلی لفظ در معنی

و کلدز مذکور با یک افاده ایدو کی معنی معنی مصدر
 اینست یوقدر اول سبب معنی مذکور اصول معانی
 حد اوله معنی کشتن شویس اعتبار اوله کلد
 نقل صحیح بود که ذکر اوله معنای شامین نفی در
 بو معنای افاده ایدر لغت فارسیه فی کجینه حرف نو
 معنوی استعمال اوله یعنی اخر بنیه بر بابی ساکنه کوزر زانی
 دیر از یوق و بیجک برده عجمی دیر زنده دیر یوقد و بیجک
 برده نیست بر اول سبب استعمال ایدر زبور اوان
 معنای اوله بیکه حرف با یک معنی مذکور معنای حرف با یک
 و حسن کبی کلدز بعضی معنای انوار افاده نفی تیسر اوله
 بر اجناس اوله مذکور معنی حرف مزبور نسبت معنی اوله
 فاده نسبت معنای نسبت در معنی اوله زبانی
 یوقدر نسبت مرکب کلدز تقابل کلمه رابطه دن اصل
 است در ترکیب الی الف مقوف اوله نسبت است
 حرف اوله معنی کبی که اصلی است در نسبت و خلی مرکب
 مذکور رابطه ایله جبارت با دن که معنی وجوده فی الجمله
 دلالتی و آرد در اصله ایکی الف و آرد در ترکیب الی الف

یکی در حذف اولی باشد **فازد** است که معنی در در
 مستک معنی در آرد مجازا کاوه و لور مست معنی
 است استعمال و لور شکم معنی مذکور بود نیز و قعد
 بیت جهان که هر سر اسیر لاله زار است
 برنده با پروا بخاکه چار است
 مراد شاعر با یک این گفته شول بره که در بکن آرد و بکدر
 با یک این گفته شول بره که در بکن در بکند و کلدز
تحقیق لغت مانسیده است رابطه و گفته رئیس
 و کلمات این سبنا اشارت اولی که باشد و تفریح نمیشد
 شول مقام ده که بود کلامی ذکر است در وقت بگرفت
 ذکات ای اللفظ الدال الثالث علی الالب تابع
 الموصوع والمجول فی لغات کما یخرفه فی لغات
 العرب الاصلی قولنا زید کاتب و حذال بقال
 موکاتب وقد لا یکن حذف فی بعض اللغات کما فی الکتاب
 الاصلی فی قولنا زید و یزید است و من اللفظ
 رابطه مذکور چهار یک رابطه و کندن فاعله کون
 بعضی فاعله کون میرصد الدین محمد غنویله بن الامام

اعجام

اشتیاری و آرد در شرح مجزیه حاشیه سنده زینت
 زینت ذکر رابطه دن عالی در دهمت زینت فاعله
 مذکور کت معارضه جلال الدین الدوانلی کلام مذکور که
 رنده بونی با بر شد در قدم ذکر رابطه فاعله لا
 بدل علی انتفاها علی انهم بقولون زید موجود است
 زید موجود نیست انوک دخی بنای کلامی است
 رابطه اولی مقدمه **تمه** این سبنا کلام مذکور
 یکی مقدمه بی شتمل بود که برسی بود در لغت مانسیده
 است رابطه در برسی چی بود که مذکور لغت رابطه
 حذف اولی متوق جایز و کلدز بود یکی مقدمه کت بر
 باقتضا ایندی که سابقا نوز و کجرا اولی سدی کنی
 مست و نیست هر کت اولی بر جباری است
 اولی **فازد** لغت مانسیده منسی رابطه بود فی تک معنی
 بر بریدن ممتاز در مستک معنی شکر باقی همین
 و تعبیر اولی منسی و ارفع در بودن لفظتک معنی
 اولی مقدمه که عرب لنده اول معنادن عبارت کون اولی
 تعبیر ایدر از وجود لفظی کون لفظه مراد کسید بر

که فاعله بجز نیده مستی اوله بودنی فزوق بمیوست وجود
 نویسنه انکسین سید ذکر امتش در امرت انتم شدر
 معنای مستی معنای وجوده معنای اید و کنه و دلیل قاطع بود
 است که رابطه در موجوده لاحق اولوز موجود است
 در زمره مستی معنی اولوز در مستی است و نیز از آما بوده است
 در زمره مذکور رابطه بوده لغظنه که مرادف موجود در
 لاحق اولوز اگر مستی تک معنای وجود معنای
 اولاد بی موجوده لاحق اولوز رابطه مستی لاحق
 اولوزی نشکر بودنده لاحق اولوز معنای بود معنای
 وجود اولوز چون **قاعده** لسان عربیه وجودت
 و کوکک نامی ناقصه اولوز معنی لسان فارسی بوده
 بودک نامی و ناقصه و آرد در مثل زید کاتب
 بود در زمره عجمیه است بودی کان نام مجله است
 ایدر صا معنی اولوز است لشد ایدر ایدر
 مشاعوب کان زید بقیر صا عجمیه بود معنی
 شد در زمره آما لسان کبریه بوزوق بود قدر کان
 اولدی ایله بقیر بقیر معنی کنه صا معنی شدن و حوز

اولدی ایله بقیر ایدر لشد مثل زید بقیر ایدی غنی اللیدی
 ایدر لشد **قاعده** عجمی بود زید و کی برده سنت بودکی
 کی کله زید و کله برده ده سنت در زمره معنای
 مانده ن عربی لیس ایله بقیر ایدر زید لیس بقیر
 و نیز معنای اولوز لایله بقیر ایدر لشد انده شک
 بود در و کله برده لایله بقیر ایدر لشد لغت
 کاتبیه معنای لغت ایچون که لسان عربی ده کی
 لم معنای نون مغنوه وضع اولمشدر مذکور
 حرف فیکه فعد و اخل اولوز اول معک معنای
 فاعل اولوز معنی متصل استعمال اولوزی حرف باب
 ایچنار فاعل در مثل انداد و زید در زمره آما چنتکه
 بقدر مستقل و مفصل استعمال اولوزه آخرین حرف
 یا الحاق اولوزی تی و بنور حرکت مهمله می که فتح
 ایدر کسره به تبدیل اولوز **قاعده** آخری مذکور حرف
 نوز فعد و اخل اولوزی حال ذکر اولوز اولوز در
 آما اسم و اخل اولوزی اول اسم اگر شتی ایسه
 و آن کی بتناکی حرف تعینت آخرین الف ناید ایدر

ما و آن باینجا دیر از ندان و بنیاد میرزا آفریده هر
 بار زاده ای در دستمال اولی و لغز نه دان و نه بینا و نیز
 اگر جادو است آنچه خالدن خالی دکلدز بری بود که
 اول اسکت مدلولی ز است محض اول اسکتی و در بری
 بری ده بود که مدلولی وصف محض اول اسکتی
 کسی شکیب کسی بری ده بود که مدلولی ز است مدلولی
 اول اسکتی بود وصف ز اینج اول اسم فر کورد و صند
 دلالت اول اسکتی ز اینج که قسم اولدن و نانی
 اولان اسم فر کورد حرف نه با کوز داخل اول اسکتی
 نه الف ایله و نه مایله و اصل اول اسکتی نه سرو نه پای
 و نه زبانه و نه شکیب و نه زبانه و نه پای و نه شکیب
 و نه زبانه و نه پای و نه زبانه و نه شکیب و نه زبانه
 قسم ثالث دن اولان اسم مایله و اصل اول اسکتی
 الف ایله مایله و اصل اول اسکتی نه سرو نه پای
 و نه زبانه و نه شکیب و نه زبانه و نه پای و نه شکیب
 ما و آن منور اول لغزنی حاله لسان عربی ده کی لغزنی
 افاده ایله نه که سابقا اشارت اولمشدر کشف

مورد های دیگر برده عرب لم لغزنی و نیز لغزنی
 و نیز لغزنی اول لغزنی مایله اول لغزنی لسان عربی ده کی
 لغزنی لسان افاده ایله نه مثلانه اردو نه لغزنی دیگر
 برده عرب لاجل لامرأة و نیز لغزنی مرد است
 و نیز لغزنی و نیز لغزنی اول لغزنی لسان عربی ده کی
 لغزنی لسان افاده ایله نه مثلانه عالم دکلدز لغزنی
 دیگر برده عرب لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی
 ما و آن و ناینجا دیر معنای تاسع افاده در بابی
 مغتوبه که لسان فارسی معنای معینه دلالت ایله
 مثل اسنو کله کیدم دیگر برده لغزنی لغزنی لغزنی
 دیگر لغزنی با سکنه لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی
 بنیاد ایله لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی
 لغزنی مغتوبه که معنای لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی
 اول معنای لسان عربی ده و اول جبارتی ایله
 لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی
 لسان عربی ده مذکور معنای لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی
 لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی لغزنی

دیر از آماضی بر داخل اولی و لوق و لوق غنظنه مخصوصه از انزه
 لا و دخل اولی و لوق غنظنه من اولی او فی نود در عرب
 بر اولی بدونه بدونک و نیز تو مکلده لا استعملینه
 مجال یوقدر **فاصله آخر** سکم کور حرف با بقدره اصل
 اولی و مشتقده داخل اولی و لوق غنظنه بدونه در انزه
 ایله بیان دیر از تو با و حنی انوک اثر خج کیدرانی
 کوزه در نه فخله در حنی اولی و نه مشتقده داخل
 اولی و مشتقده از دیر از بی و ان دیر از ته کم مذکور
 سائر اولی اسم داخل اولی و لوق غنظنه با سر با زب و فر
 بازن و شومر دیر از تو با و حنی انزه داخل اولی و لوق غنظنه
 بی سزلی زب و فر بی زن و شومر دیر از تو با و حنی
 امزه داخل اولی و لوق غنظنه با ایله بی سزلی زب و فر
 اولی و لوق غنظنه بی کبی در **جینش لشدن اولی** یک حرف
 راند در اصل معنایه دلالتی یوقدر نه مستقلا و نه فیضنا
 الی غیر کرسه اول معنایه استقلال و لوق کرسه غیر مستقل
 اولی و لوق غنظنه بی سزلی زب و فر بی سزلی زب و فر
 حروف معنای دیر از یک سائر بقا بیان اولی و لوق غنظنه

191
 190

ایچون زیاده اولی و لوق غنظنه فارسیده نونی ایچون
 اولی و لوق غنظنه نکت و ننی ایچون اولی و لوق غنظنه
 معنوی نکت افرینه لاقواع لوز شول و قن کج اولی
 حرف اولی الف اولی کلمه بی در اصل اولی و لوق غنظنه
 یکجک برده بنام دیر از اصل نکت در اصل اولی و لوق غنظنه
 ده استعمال اولی و لوق غنظنه یکجک برده میا دیر از اصل
 نکت و سبکت فتوحی و الفک مدینه فر نکتی سبکت
 الف محدود و کله در یکجک الف ایله یادن سبکت
 یکجک در نرضیم اولی و لوق غنظنه آخر کلمه ده واقعا اولی
 حرف نکت خذ فی لسان فارسیده شایع در نکت
 ایچون ذکر اولی و لوق غنظنه نکت اصل فی حقیقه نکت
 نکت ایچون اولی و لوق غنظنه نکت نکت در نکت
 حفظ ایچون بو یاز زیاده اولی و لوق غنظنه میا اولی و لوق غنظنه
 نکت که لغت عربی ده هونک همی در اشتباه ده
 خلاص اولی و لوق غنظنه نکت نکت که سبکت بو

جینس و افع در بیت بر پیش حضرت مخدوم جایگاه	من این ایجابات در بردم نکت نکت اخر زده ارفع اولی
---	---

با معرفت زواید در ضرورت متواتر چون زبانه
 اول شده تم اکتساب بر سهاله جزیه اتمام بود
 عرف اضر نامی بیاینده تمام اولی فاحشه تدفلی خانه
 در رسوله اهل صلواته و سلامه و علی آله و صحبه نجباء
 الدین و کرامه **بیت** خدا او را دهد عالی مرتبت
 که خواند فاحشه در حق کاتب

تم فی سنه ۱۰۳۳

دوله کورس خانه

پوزه (و کوز) یک بلده ۹۸۵

Süleymaniye Kütüphanesi
 İstanbul
 Kayıt No. 2589